

R. P. R.

DOS. Nr. 40009

VOL. Nr. 25.-

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta _____

Note

1960785

P 000246, Vol. 25

Data _____

Urmează vol. nr. 26

Spur to

7

DOSAR Nr. 25.-

Handwriting practice lines consisting of five sets of horizontal lines, each set with a solid top line and a dashed bottom line. A red checkmark is visible on the first set of lines.

O P I S U L
=====

documentelor existente în prezentul dosar.

1.- Notă din 8.9.953, orig. și copie, 3 file. . .	pag. 3 - 5
2.- Notă din 26.5.954, orig. și copie, 4 file. . .	" 6 - 9
3.- Notă din 28.5.954, orig. 2 file.	" 10 - 11
4.- Notă din 1.6.954, orig. și copie, 5 file. . .	" 12 - 16
5.- Notă din 18.6.954, orig. și copie, 6 file. . .	" 17 - 22
6.- Notă din 26.6.954, orig. și copie, 4 file. . .	" 23 - 26
7.- Notă din 10.5.954, orig. și copie, 2 file. . .	" 27 - 28
8.- Notă din 13.7.954, orig. 3 file.	" 29 - 31
9.- Notă din 12.3.955, orig. 1 filă.	" 32
10.- Notă din 13.3.955, orig. 1 filă.	" 33
11.- Notă din 10.6.953, orig. 2 file.	" 34 - 35
12.- Notă din 28.5.954, orig. și copie, 3 file. . .	" 36 - 38
13.- Notă din 27.5.954, orig. și copie, 5 file. . .	" 38 - 43
14.- Notă din 27.5.954, orig. și copie, 4 file. . .	" 44 - 47
15.- Notă din 26.5.954, orig. și copie, 7 file. . .	" 48 - 54
16.- Notă din 26.5.954, orig. și copie, 4 file. . .	" 55 - 58
17.- Notă din 18.5.954, orig. și copie, 7 file. . .	" 59 - 65
18.- Notă din 6.5.954, orig. și copie, 6 file. . .	" 66 - 71
19.- Notă din 5.5.954, orig. și copie, 3 file. . .	" 72 - 74
20.- Notă din 5.5.954, orig. și copie, 16 file. . .	" 75 - 90
21.- Notă din 4.5.954, orig. și copie, 5 file. . .	" 91 - 95
22.- Notă din 16.4.954, orig. și copie, 2 file. . .	" 96 - 97
23.- Notă din 16.4.954, orig. și copie, 2 file. . .	" 98 - 99
24.- Notă din 16.4.954, orig. și copie, 5 file. . .	" 100 - 104
25.- Notă din 10.4.954, orig. și copie, 10 file. . .	" 105 - 114
26.- Notă din 29.7.954, orig. 10 file.	" 115 - 124
27.- Notă din 29.7.954, orig. 5 file.	" 125 - 129
28.- Notă din 30.7.954, copie și orig. 7 file. . .	" 130 - 136
29.- Notă din 31.7.954, orig. și copie, 4 file. . .	" 137 - 140
30.- Notă din 2.8.954, orig. și copie, 4 file. . .	" 141 - 144
31.- Notă din 9.8.954, orig. și copie, 8 file. . .	" 145 - 152
32.- Notă din 13.8.954, orig. și copie, 7 file. . .	" 153 - 159
33.- Notă din 10.3.955, orig. și copie, 2 file. . .	" 160 - 161
34.- Notă din 16.3.955, orig. și copie, 2 file. . .	" 162 - 163
35.- Notă din 17.3.955, orig. și copie, 2 file. . .	" 164 - 165

35.- Notă din 18.3.955, orig. și copie, 2 file.	pag. 166-167
37.- Notă din 28.3.955, orig. 2 file.	" 168-169
38.- Notă din 7.4.955, orig. 1 filă.	" 170
39.- Notă ~~din~~ orig. 4 file.	" 171-174
40.- Notă din 2.3.954, orig. și copie, 4 file.	" 175-178
41.- Notă din 8.3.954, orig. și copie, 3 file.	" 179-181
42.- Notă din 11.3.954, orig. și copie, 4 file.	" 182-185
43.- Notă din 22.3.954, orig. și copie, 3 file.	" 186-188
44.- Notă ~~din~~ 26.3.954, orig. 1 filă.	" 189
45.- Notă din 7.4.954, orig. și copie, 5 file.	" 190-194
46.- Notă din 12.X.954, orig. și copie, 8 file.	" 195-202
47.- Notă din 2.6.954, orig. 1 filă.	" 203-
48.- Notă din 12.9.953, orig. și copie, 2 file.	" 204-205
49.- Notă din 2.9.953, orig. și copie, 7 file.	" 206-212

-----

8 Septembrie 1953

N O T A

Din cercetarea numitului BOPA ION, care a stat în arestul M.S.S., au rezultat următoarele:

Numitul GRIGORE MARIN, arestat, ce se află în arestul M.S.S., a vorbit în celulă față de alți arestați, că în mai multe rânduri a avut discuții referitor la regimul de astăzi cu fiica sa cea mică, anume ADRIANA GRIGORE, care în prezent funcționează în Baletul M.A.I. și este căsătorită cu PALTIMON ALEXANDRU, locotenent de miliție în D.G.M.-

Susnumitul a spus celor din celulă că fiica sa ADRIANA GRIGORE în discuții s'a exprimat astfel: "Lasă tăticule, mai bine să se schimbe (regimul) decât să sufere 14 milioane de oameni și să trăiască bine 50.000, mai bine să sufere 50.000 și să trăiască bine 14 milioane".

Deasemenea GRIGORE MARIN a spus că în anul 1951, această fată a sa a fost la Berlin cu ansamblul M.A.I. cu care ocazie a vrut să fugă în Germania (Occidentală), însă n'a fugit prin faptul că s'a gândit la situația lui (GRIGORE MARIN), dar că mai bine fugea, deoarece acum tot același lucru s'a întâmplat.-(adică, arestarea sa).-

ADRIANA GRIGORE împreună cu soțul său PALTIMON ALEXANDRU, lt.de miliție, locuiesc în București str.Maior Coravu nr.9.-

Deasemenea GRIGORE MARIN mai are o fată care în prezent se află în Ansamblul C.G.M.căsătorită cu GHEORGHE GRIGORE, având domiciliul în București Călea Flevnei nr.214.-

Numitul GRIGORE MARIN(în prezent arestat), în perioada 1921-1945 a funcționat ca agent la Grupa II-a (care se ocupa cu urmărirea activității mișcării muncitorești) din Siguranța Generală.-

Tr. 97 Socol

11-8-

428

Notă

Primitur la Grigore Marin, în clubul
cu nume conspirativ MAIORUL CORAVU.

În ziua de 11-8-953 am. este singur la
raport să arate ce mari am aflat
de la peștera, stejar -

Grigore Marin a spus în clubul
cu în mari multe războaie și are
descente în țară cu portul și mică
care este războiul în Marea Eol.
Major Holicom. ??

În descendență are la schimbarea
regimentului portul și țara țării
mai bine să se schimbe, decât
să suferă 14. milioane de oameni
și să trăiască bine 50 de mii, mai
bine să suferă 50 de mii, și să trăiască
bine 14. milioane.

Deosebirile se spun în anul
1951 portul se face la Berlin, cu
ansamblu. M.H.I. deosebirile și soare
sau cu ansamblu G.G.M. portul și mică
a vânt să fugă în Germania în să
nu se fugă prin faptul că soare
gândit la situația țării, să
să nu suferă război, totuși și
mai bine fugă și oarecând
acestea bine să întâmpine.

menționez cum a fost această notă
la Boia Mare Vătr

prin faptul că am plecat din (5)
bucurești și nu am mai fost de
la emigranți. am avut singur la raport
bunul și faptele și prin anchetă de mine
în legătură cu se amase din M.S.S
Yzeta

26 mai 1954

N O T A

Ratm

Arestatul ORASBANU MIHAI, inginer din Hunedoara, se află cu mine de șase zile în celulă. -Dela început am remarcat că avea o frică extrem de mare de anchetă. După prima zi de anchetă mi-a spus că în 1947 a fost reținut timp de o lună și jumătate la MAI pentru că a luat informații de acolo în mod secret predând liberalilor. - Pedepsit nu a fost atunci. Mai târziu a completat acest lucru cu următoarele amănunte: la MAI la cabinetul ministerial el a avut o prietenă care i-a predat buletine confidentiale privitor la situația din țară, iar el a dat mai departe aceste știri prin vărul lui la liberali "ca să participe și el astfel în lupta împotriva comunismului". Acest lucru însă s-a petrecut în 1945 și nu în 1947, cum s-a corectat el însăși. -

După aceasta, așa cum ancheta lui a evoluat, mi-a mai spus următoarele:

În anul 1937-1938 am fost legionar. În această vreme tot tineretul era cu legionarii. În 1940 în grupul legionarismului eram la Timișoara și fiind în relații cu o evreică, prietenii mei politici nu mi-au permis să fiu membru al org. legionare. Astfel am renunțat la acest lucru după cum se vede însă nu din sentimente politice. -

✓ Războiul l-am făcut ca ofițer mecanic, participând în campania din Ungaria. .... În orașul Tokay am făcut niște che-funi la care plăteam pentru câte o seară de fiscare persoană (prietenii lui ofițeri) numai 1000 pengo. Bani aveam cât voiam. Dealtfel mulți ofițeri români făceau bani din transportul făinii din orașul Nyiregyhaza la Budapesta, vânzând acolo marfă la bursa neagră. -

După război în 1945, m-am înscris în partidul liberalilor în care am fost câteva luni de zile membru. Atunci am făcut fapta pentru care am fost trimis în anchetă, dar atunci nu am fost pedepsit, ci pur și simplu eliberat. -

7. interesant

Apoi mi-a spus că a fost angajat la o mină, Gherla ? unde am comis un act de sabotaj, iar de aici a trecut cu serviciul la Hunedoara unde din nou a făcut sabotaj. - Mi-a povestit

două cazuri de sabotaj fără să știu pe care, unde le-a comise.-
Astfel, la afiș al unui film sovietic în loc de cuvântul "Gardă"
"Zgardă". Un alt act de sabotaj a fost întârzierea anumitor mași-
ni la predare sau la preluare (nu am înțeles bine) la căile fere-
te sau RATA.-

În afară de aceasta el mi-a recunoscut că atitudinea lui
la șantier era anti-muncitorească.-

El: "Ce să fac, eu sunt în muncă cam sever și am înțeles
acum în cursul anchetei, că din cauza trecutului meu politic aveam
în mine această atitudine anti-muncitorească.....De vină este edu-
cația mea!-

Din toată atitudinea lui am observat că el este conștient
asupra faptului că este vinovat și acum îmi puns întrebarea la ce
pedeapsă se așteaptă.-

El: "Ce să fac, am făcut, ce am făcut și știu că trebuie să
fiu pedepsit....sper că prin pedeapsa mea voi putea să mă schimb
spre a putea reveni în societate....doar n-o să mă pedepsească cu
moartea".-

El a mai adăugat în legătură cu sabotajul: "îmi dau seama
că ce am făcut este sabotaj. La început am crezut că aceste fapte
pot fi interpretate și altfel, însă văd totuși că nu există altă
interpretare decât sabotaj.....În fond asta este adevărul, nu am
ce face trebuie să mărturisesc lucrurile!-

În general, am observat următoarele:

La început s-a prefăcut în fața mea parcă nu știa pentru
ce era arestat, ca după aceea, în mod treptat, sub efectul interogato-
riului, să-mi recunoască în față că a fost legionar, pe care faptă a
ținut-o în secret pînă la anchetă, ca să-mi povestească apoi cele
spuse de mine mai sus, din care fapt reiese clar că la început a avut
o atitudine dușmănoasă.- Această atitudine el a schimbat-o apoi în
timp de 6 zile, astfel încît pînă la urmă am impresia că el a în-
trat într-o atitudine sinceră. Mi-a și mărturisit,-

El: "Mi-era tare teamă de anchetatorul meu. Am văzut că
mă consideră un dușman, am văzut că este un om dintr-o altă lume,
pornit împotriva mea.- Acum după ce i-am mărturisit faptele mele,
am văzut că el este totuși un om ....am observat că cel mai bun lu-
cru pentru mine este să fiu sincer la anchetă.-

În complectare mai adaug că este de natură optimist, din
această cauză este extrem de iritabil sufletește.-

ss.Fernandel.

*Trebuie
ca el să
fiu arestat în
anchetă!*

Arrestatul Oresan, inginer din
Glimcsoara se afla cu mine de
sase zile in celula.

De la inceput am remarcat, ca
avea o forta extrem de mare de
incheta. După prima zi de in-
cheta mi a spus, ca in 1947 a
fost retinut timp de o luna in
jurnalate la M.A.I. pentru ca a
lucrat informatii de acolo in mod
secret prestand liberalilor. Pe de
sus nu a fost afurisit, dar tarziu
a constatat acest lucru cu urma-
toarele aria aminte: la M.A.I. la
cabinetul ministerial el a avut o
prietenă, care i-a prestat buletine
confidentiale privitor la situatia
in tara, iar el a dat mai departe
aceste stiri prin varul lui la
liberali „ca sa ~~tot~~ participa in
el astfel in lupta impotriva co-
munismului”. Acest lucru insa
s-a petrecut in 1945 si nu in 1947,
am sa corectez el insa.

După aceasta, așa cum ancheta
lui a evoluat, mi a mai spus
urmatoarele:

" În 1937-38 am fost legis-
nat. În această vreme tot tineret-
ul era cu legionarii.... În 1940
în timpul legionarismului eram
la Timișoara și fiind în relație
cu o evreică, prietenii mei politici
nu mi au permis să fiu membru
în organizația legionară. Astfel
am renunțat la acest lucru, după
cum se vede însă mi din senti-
mente politice.... "

" Războiul am făcut ca ofiter
mexican, participând în campania
din Ungaria..... În orașul Tokaj
am făcut multe chefuri la care
plăteam pentru câte o scară de
fiecare persoană (prietenii lui ofiter)
unarii (1000) pengő... Bani aveau
cât vroiau... Dealtfel mulți
ofiteri români făceau bani din
transportul făinei din orașul
Nyiregyháza (NYIREGYHÁZA) la

Bucuresta, vându-l acolo ieșită
la bușca neagră..."

"După război, în 1945 m'am înscris
în partidul liberalelor, în care
am fost câteva luni de zile membru
bun. Atunci am făcut fapta pentru
care am fost trimis în anchetă,
dar atunci nu am fost pedepsit,
ci pur și simplu eliberat..."

Apoi mi-a spus, că a fost anga-
jat la o mină "gărdă" (?) unde
a comis un act de sabotaj, iar
de aci a trecut cu serviciul la
Jiu-Neleata, unde din nou a făcut
sabotaj. Mi-a povestit domnia ca-
zuri de sabotaj, fără să stie
pe care unele a comis. Astfel
la apăs al unui film sovietic
"Tânără Gărdă" el a scris
în loc de cuvântul "gărdă" -
"Sgarolă". Un alt act de sabotaj
a fost întărire amunitor marie
la preclare sau la preclare (mi am
înțeles bine) la Căile Ferate sau
la RATA.

În afară de aceasta el mi-a recunoscut că atitudinea lui la saftier era autîmuncitoarească.

El: "Ce se fac, eu sunt în muncă cam sever și am înțeles acum în cursul anchetei, că din cauza trecutului meu politic este aream în mine această atitudine autîmuncitoarească... De vina este educația mea..."

În toată atitudinea lui am observat că el este conștient asupra faptului, că este vinovat și acum pune întrebare, la ce pedepșă să astcaplă.

El: "Ce se fac, am făcut ce am făcut și știu că trebuie să fiu pedepșit... Sper că prin pedepșă mea voi putea să-mi schimb spre a putea reveni în societate... Doar nu o să-mă pedepsească cu moartea..."

El a mai adăugat în legătură cu sabotaj:

"Îmi dau seama că ce am făcut, este sabotaj. La început am

crezut că aceste fapte pot fi
interpretate în altfel, însă văd
totuși, că nu există alte interpretări
decât sabotaj... în fond asta este
eserența, nu am ce face. Trebuie
să mărturisesc lucrurile."

În general am observat următoarele:

la început s-a prefăcut în față
măca, par că nu știa pentru ce
era arestat. Ca după aceea în mod
treptat, sub efectul interogatorului
să-mi recunoască în față, că
a fost legionar, pe care fapt a
făcut în secret până la ancheta,
ca să-mi povestească apoi cele
scrise de mine de mai sus, din
care fapt se reiese clar, că la
început a avut o atitudine dus-
mană. Această atitudine el
a schimbat apoi în timp de 6
zile astfel, încât până la urmă
am impresie că el a intrat într-o
atitudine sinceră. Mi a și mărtu-
surit:

El: "Mi era tare teama de

anchetatorul meu. Am văzut că
mă consideră un dușman ~~de~~
am văzut că este în omul său
altă ~~la~~ lumană, parint împotrivă
mea... Acum după ce i-am
mărturisit faptele mele, am
văzut că el este totuși un om
am observat că cel mai bun
lucru pentru mine este, ca
se fiu sincer la ancheta...

În concluzie mai adăug
că el este de natură optim
mist și din această cauză este
extrem de ~~irritabil~~ iritabil și
leleste.

Fernandell

După anchetă de ieri, el mi a spus, că de data aceasta a fost mai amplu anchetat în legătură cu activitatea lui din 1945; ajungând cu ancheta până la prima arestare lui.

Mi a explicat că de aceea a scris această parte al anchetei așa de lung, pentru că acum a trebuit să dea mult mai multe amănunte. Apoi mi a mărturisit, că această activitate a fost propriu zisă o activitate de spionaj și nu o simplă activitate de luptă politică împotriva comunismului în numele „liberalilor”. A mai adăugat, că nu trei, ci încă patru persoane, deci în total 7 persoane au făcut această activitate, prelând informațiile culese de la MAI americanilor.

Mai târziu l'am întrebat, dacă el a știut atunci, că acest lucru era spionaj, adică informațiile au fost preluate americanilor, deoarece

mai înainte mi mi a vorbit de-
cât de trei persoane, care numai
cu partidul „liberalilor” ar fi fost
în legătură.

El: „Am scris acest lucru
într-o ^{note}are arestare mea din 1945.”

apoi a explicat următorilor:

„După război, tinerețel liberal”
~~am~~ eram hotărâți să luptăm, să
devinem eroi, și am făcut acest
lucru. Am fost apoi priși asupra
faptului, arestați la minister și
ancheta o luna în jurnale. Apoi
nici eu nu stiu cum, am fost pus
în libertate... parca era așa, că
s-a mulțumit, că să ne frece la
ancheta, fără altă consecință.”

Mai târziu mi a vorbit despre
ancheta sa în legătură cu sabotaj.
Mi a spus, că la ancheta a martu-
rit unele lucruri și dacă ancheta
va continua, va spune mai departe
ce acte de sabotaj a mai comis.

El: „Vreau să scap de ancheta,

pentru că mai bine decât termină căl
mai repede cu această parte. Voi
fi condamnat poate la 5 ani, poate
la 10, 15, sau 20 ani, cine știe... "
Sunt încă tânăr, sper că mai voi
putea trăi câteva ani de zile,
după ce am făcut pedeapsă... Cât
timp durăsă achieta m-au știu
ceva precis, sunt extrem de reli-
gios. Mai bine o pedeapsă, oricât
de severă, decât această neîngrijire."

Fernandell

N O T A

=====

După ultima anchetă a lui, el mi-a spus că a fost confruntat ca vărul lui, care nu a vrut să recunoască faptele de spionaj din 1945. El a criticat pe vărul lui pentru această atitudine negativă față de anchetă, spunând că nu înțelege ce urmărește de fapt el. "Poate el joacă pe eroul", spunea el, dar e o prostie mare, pentru că nu are cum să scape. - Ceeace este cel mai rău, astfel vărul lui "prelungeste agonie", în loc să o scurteze. -

Despre ancheta lui mi-a spus că după impresia lui, partea grea a terminat. Acum rămâne numai activitatea lui de sabotaj de după perioadele acestea până la arestare. - Am remarcat că el evită să-mi vorbească de faptele lui și numai după ce a trecut o chestiune prin anchetă, îmi spune de acestea și mie. Am încercat în multe feluri să vorbească despre activitatea lui legionară și de sabotaj, dar tot timpul răspunde numai cu aceea, că el este vinovat fără să-mi precizeze prin ce fapte concrete. -

Despre legionarism - deși în repetate rânduri am vorbit despre asta, nu mi-a spus decât atât, că era vorba de o activitate școlară, împotriva "străinilor" și pentru o prietenie pentru Germania și Italia fascistă. - El s-a lăsat de legionarism atunci când IORGA a fost omorât, pentru că nu e fost de acord cu asta. -

Atitudinea lui în celulă este în mod constant aceea că el își da seama în mod serios, fără rezerve, că este vinovat și că trebuie să plătească, adică va fi în mod just condamnat. - În general se gîndește la 10 ani, dar de cîteva ori credea și într-o pedeapsă mai mare. Cu toate acestea din cînd în cînd avea speranță că va putea termina cu condamnarea mult mai repede. -

Optimist este în formă aceea, că dacă va fi pus la muncă, acolo va putea să o ducă mai bine, căutînd să spele ce a făcut. -

În măsura mare este impresionat de faptul că eu sunt de trei ani de zile sub anchetă. Se interesează mereu, de aceea, ce anume poate să fie, ceea ce trebuie anchetat atât timp, adică de ce o anchetă durează extrem de mult și găsește extrem de apăsător că anchetatul nu poate să fie în acest timp ceva sigur, despre soarta lui. -

El știe că acest fapt se datorează atitudinii mele negative față de anchetă, adică vinovat sunt eu, pentru că nu am spus

dela început totul. La întrebările lui i-am explicat, că nu am vorbit despre diferite persoane cu care eram în legătură și mai târziu singur am văzut că degeaba am încercat acest lucru.-

El: "Si acum dumneata esti întrebata cu cine ce legătură ai avut, adică te interesează în afară de d-ta și alte persoane....(apoi a adăugat pe jumătate glumeț).....adică te folosesc acum și ca un fel de agent de informație"....

Eu: "Bineînțeles sunt în această formă un informator despre faptele mele și despre persoana mea, așa cum în forma aceasta și d-ta ești un informator despre d-ta".-

El: "Nu, eu înțeleg acest lucru așa că ai caută să afle dela d-ta și despre alte persoane, cu ce și în ce măsură pot fi ei vinovați, din cei pe care i-ai cunoscut".

Eu: "Ce vrei să fac? Să nu spun că l-am cunoscut pe cutare sau cutare și că se legătură am avut cu el?"

El: "Da, așa este. Ar fi o mare prostie, dacă cineva ar încerca să nu recunoască".-

În general am mai observat că el se ferește să mă întrebe ce fapte am făcut în mod concret, probabil de a nu fi nevoit să-mi spună la rîndul lui faptele lui. Cînd e vorba de ancheta mea, el se mulțumește numai cu întrebări pe linie generală.-

Vorbînd despre viața lui, mi-am dat seama că pe sentimentele lui dușmănoase le-a păstrat și pînă astăzi, deși în mod formal laudă realizările regimului nostru, iar în politica internațională recunoaște poziția superioară și conducătoare a Uniunii Sovietice, față de imperialiști.-

De cîteva ori mi-a vorbit despre eventualitatea că eu voi fi mai devreme în libertate decît el și din această cauză mă roagă să o înștiințez pe nevasta lui, că l-am văzut, și că e sănătos: "Dar să nu-i spui unde m-ai văzut, adică unde și în ce împrejurări ne-am întîlnit".-

Totodată a repetat adresa lui din Humedoaara/str.9 Mai 19/.

Acum el crede că ancheta lui este spre terminare și că probabil despre activitatea lui de sabotaj în perioade de după război, nu interesează ancheta mai amplu decît cum a declarat el. Cel mult va mai fi întrebata și de altele.- În acest caz:

"dacă voi fi acuzat de lucruri care pot fi interpretate ca sabotaj, nu voi putea să susțin altceva. În fond nici nu am acest drept, pentru că eram dușman".-

Impresia mea este că el se simte vinovat în aceste acte de sabotaj pe care nu le știe să le distingă în forma aceea dacă sunt considerate numai ca o atitudine sau și o activitate dușmănoasă,

adică care fapte în-care lege pot fi încadrate. Poate din această cauză nu-mi vorbește mai concret. Este însă adevărat că nici eu nu l-am întrebat mai concret despre faptele lui.-

ss. Fărmandal

GM/2 ex.

După ultima ancheta al lui, el mi a spus, că a fost confruntat cu vărul lui, care mi a vout să recunoască faptele de spionaj din 1945. El a criticat pe vărul lui pentru această atitudine negativă față de ancheta, spunându-mi că nu înțelege ce urmărește de fapt el. "Poate el joacă pe eroul", spune el, dar e o prostie mare, pentru că nu are cum să scape. Căci este cel mai rău, astfel vărul lui "prelungeste agonie", în loc să o scurteze.

Despre ancheta lui mi a spus, că după înșirarea lui, partea grea a terminat. Acum rămâne numai activitatea lui de sabotaj de după perioada aceasta, până la arestare.

Am remarcat, că el evită să-mi vorbească de faptele lui și numai după ce a trecut o chestiune prin anchetă, îmi spune de aceasta și mie. Am încercat în multe feluri să vorbesc despre activitatea lui de legi-onară și de sabotaj, dar tot timpul

răspunde numai cu aceea, că el este vinovat - fără să-mi precizeze prin ce fapte concrete.

Despre legionarism - desigur în repetate rânduri am vorbit despre asta - mi s-a spus decât atât, că era vorba de "activitate skolară, împotriva străinilor" și pentru "prietene" pentru Germania și Italia fascistă. El s'a lăsat de legionarism atunci, când Gorga a fost omorât, pentru că nu a fost de acord cu asta.

Atitudine lui în celulă este în mod constant aceea, că el își dă seama în mod serios, fără rezerve, că este vinovat și că trebuie să plătească; adică va fi în mod just condamnat. În general să păndeste la 10 ani, dar de câte ori crede și într-o pedeapsă mai ~~severă~~ mare. Cu toate acestea din când în când are speranță, că va putea termina cu condamnare mult mai repede.

Optinut cote în formă aceea, că dacă va fi pus la muncă, acolo va putea să ducă mai bine, cântănd, să spală ce a făcut.

În măsura mare este impresionat de faptul, că eu sunt de trei ani de zile sub anchetă. Se interesează mereu, de aceea, ce anume poate se face, ce are trebură anchetat atât timp, adică de ce o anchetă durează așa de mult și ~~se~~ găsește extrem de apăsător, că anchetatul nu poate să știe în acest timp ceva sigur despre soarta lui.

El știe, că acest fapt se datorează atitudinii mele negativă față de anchetă, adică învins sunt eu, pentru că nu am spus de la început totul. La întrebările lui i-am explicat, că am vorbit despre diferite persoane, cu care eram în legătură și mai târziu singur am văzut, că degrabă am încercat acest lucru.

El: „fi acum drumetăști, întrebă cu cine ce legătură ai avut, adică te interesează în afară de drumetăști, și alte persoane... (apoi a adăugat pe jumătate fluturând)...

astfel să folosească acum n' ca un
fel de agent de informație."

Eu: "Bineînțeles sunt în această
formă un informator despre faptele
mele n' despre persoană mea; așa
cum în formă aceasta n' divinitatea
ești un informator despre divinitatea."

El: "Nu, eu înțeleg acest lucru
asa; că ei caute să afle dela divi-
nitatea n' despre alte persoane, eu ce
n' în ce măsură pot ei fi învinovați, din
cei pe care le ai curiozitate."

Eu: "Ce vrei să faci? Să nu
speru că l'am curiozitate pe cular, sau
cular n' că se lepătură am avut cu el?"

El: "Da, așa este, ar fi o mare
proastă, dacă cineva ar încerca să nu
reînnoască."

În general am mai observat,
că el se ferește să mă întreabă, ce
fapte am făcut în mod concret, pro-
babil de a nu fi nevoit să-mi spun
la rândul lui faptele lui. Când e
vorba de audiția mea, el se mulțu-
meste cu întrebări în linii generale.

Vorbim despre viața lui, mi
am dat seama, că pe sentimentele

care pot fi interpretate ca sabotaj,
nu voi putea să susțin altceva.
În fond nici nu am'acert drept,
pentru că eram dușman."

Impresia mea este, că el se
simte iritat în aceste acte de
sabotaj, pe care nu le știe să le
distingă în formă acea, ~~care~~
dacă sunt considerate numai ca o
obituință, sau n. o activitate dus-
mănoasă, adică care face în care
lege pot fi încadrate. Poate din
această cauză nu mi vorbește mai
concret. Este însă adevărat, că
nici eu nu l'am turbat mai
concret despre faptele lui.

Fernandell

18 iunie 1954

N O T A

În ziua de 13 iunie a fost introdus în celulă VALSANTESCU, care s-a arătat mulțumit fiind până atunci într-o celulă fără obșet. După cum spunea el, de 16 zile a fost adus aici pentru o anchetă dela un lagăr de muncă, unde era de doi ani de zile, așteptând tocmai trimiterea lui acasă.

După ce am făcut cunoștință, mi-a spus că el a fost secretarul lui DINU BRATIANU, un colaborator intim al acestuia făcând politică "liberală"

El: "Dealtfel asta este în fond motivul pentru care sunt arestat".

Apoi m-a întrebat pentru ce sunt eu aici.

EU: E o poveste întreagă.."

Mai târziu când i-am spus, că în timpul războiului eram în Turcia, mi-a răspuns așa.

"Apoi acuma știu, pentru asta ești d-ta arestat.."

După ce a aflat că sunt sportiv ungar, de origine evreiască, s-a încălzit față de mine, vorbind despre sport apoi a spus următoarele:

El: "Este interesant cum să întâlnesc doi într-o celulă Dealtfel se știe, că la Securitate nu există decât două feluri de întâlniri. Or este unu băgat dela ei, ca să tragă pe celălalt de limbă or sunt băgați două cazuri complet străine în aceeași celulă, cum cred eu că e cazul nostru. Dae clar, sunt convins că așa e în cazul nostru...(și a început să râdă făcând un gest disprețuitor spre ușa celulei)

Bu am râs deasemenea cu el spunând: "Apoi e cam greu de închipuit, că am avea ceva unul cu altul".

A doua zi după ce m-am întors dela anchetă mi-a întrebat:

El: ce mai vor dela dumneata după zece ani de zile... mereu cu ancheta..."

EU: "Ce să-ți mai spun, mereu alte întrebări, mereu alte chestiuni... acum mai desgroapăm și pe morți...prea lungă

povestea....mai bine dacă nu vorbesc acum, ca să nu mă enervez din nou....să mănânc liniștit".

El în general avea o atitudine ironică și disprețuitoare față de anchetă.

După ce s-a întors marți dela anchetă, era enervat și mi-a repetat.

"Eu sunt anchetat într-o chestiune de acum 9 ani, care atunci a fost lichidată, judecat am fost achitat...și acum din nou nu știu ce vor dela mine"

După a doua anchetă era și mai enervat. A injurat pe anchetatorul lui spunând că nu e chip să se înțeleagă cu el. Ei văd un complot în aceasta afacere și cere răspunsuri la lucruri de care nu mai îmi amintesc. Că de ce a vorbit cutare om politic cu cutare străin și ce au vorbit și așa mai departe. E vorba de chestiuni care nu sunt decât fleacuri.."

Era vădită intenția lui de a minimaliza lucrurile, ca să se justifice în față mea atitudinea lui în legătură cu faptele sale dușmănoase.

Mai târziu într-o convorbire despre politica liberală mi-a mănturisit.

"Recunosc că am luptat împotriva comuniștilor, dar numai până în 1946, până când a existat partidul liberal".

Mai târziu

El: "Nu văd bine situația mea, cel puțin în lunile următoare. Dealtfel acum știu eu ce vor dela mine... văd eu.. (și a început să injure)

După primele două anchete a lui, am observat că a devenit mai puțin ironic, abandonând atitudinea lui de "om superior" care disprețuește ancheta. Când a început să se plângă de situația lui, dinadins am râs de el, ca să-mi explice și să recunoască însfârșit că "nu este așa de ușoară această chestie"

La început el a făcut pe atotștiutorul, desconsiderând i ancheta mea. La început a găsit oarecum "naivă" ancheta și pe anchetator, ca până la urmă să se schimbe spunându-mi:

"Pe dumneata aş putea să te conving despre lucruri, așa cum vedem noi (adică dușmănos, reacționar) dar pe anchetatorul meu nu pot. Degeaba îi vorbesc ca și cum așa vorbi cu așa asta de aci, dela celulă"

Încă un amănunt: vorbind despre anchetator mi-a spus:
"Pe dumneata te anchetează un locotenent înalt, brun
nu-i ala?"

Eu "Da un locotenent, dar de talia mea și roșcat,
oarecum corpulent"

El: "Si pe acesta îl cunosc".

Am crezut că el a căutat să mă provoace prin surprinder
dar mai târziu mi-am dat seama că numai din prostie a spus
acest lucru, atunci, când a doua zi am vorbit fiecare de
anchetatorul lui. Pe al meu l-am descris ca un filosof-intelec-
tual și atunci și-a dat seama că "trebuie să fie mulți ancheta-
tori"

Ul alt amănunt:

El: "Un bun prieten al meu atașat militar la Berlin
mi-a spus o istorie"(urmează o anecdotă), dar după câteva
secunde s-a întrerupt spunând: Numai știu dacă era atașat
la Berlin, sau la o altă capitală, nu-mi mai aduc aminte.."

Această rectificare ulterioară, care nu avea nici-o
legătură cu anecdota povestită, mi-a făcut impresia, că proba-
bil nu-i convine această prietenie cu fostul atașat militar
dela Berlin, scăpând pur și simplu aceste cuvinte, pentru că
nu avea nici-o importanță, dela cine a auzit anecdota.

Mi-a mai spus, că în timpul războiului, el a dus la
fascistul dictator ANTONESCU "protestul" liberarilor în per-
secuția evreilor. FIEDERMAN a ținut mereu în curent pe ei cu
toate chestiunile, existând chiar un fel de prietenie între ei.
În general atitudinea lui este accentuat dușmănoasă față de
regimul nostru.

FERNANDEL.

GI/ 2 ex.

În ziua de 13. VI. a fost introdus în celula Vălsăneșu, care s-a arătat multumit, fiind până atunci într-o celulă fără closet. După cum spunea el, de 16 zile a fost adus aici pentru o anchetă de la un lăptos de muncă, unde era de două ani de zile, așteptându-l tocmai trimetere lui acasă.

După ce am făcut cunoștință, mi-a spus, că el a fost secretarul lui Diuș Brătianu, un colaborator intim al acestuia, făcând politica "liberată".

El: "Scaltfel asta. este în fond motivul, pentru care sunt arestat..."

Apoi mi-a întrebă, pentru ce sunt eu aici...

Eu: "E o poveste întrecută..."

Ami răspuns, cănd i-am spus, că în timpul războiului eram în Turcia, mi-a răspuns așa:

"Apoi cumva știu. Pentru asta este din nou arestat..."

După ce a aflat, că sunt pozitiv, unpru, de origina evreiască, s-a încălțat față de mine, vorbind despre sport, apoi a spus următoarele:

El: "Este interesant cum să întâlnesc doi într-o celulă... Scaltfel să știu, că la Securitate nu există decât două feluri de întâlniri. Or este un băgat de la

ei, că să-l toacă pe celalt de limba, or
sunt bătați dintr-o casă cu complet străine
în același celulă, cum cred eu, că e cazul
nostru. Da, e clar, sunt conștienți că asta
e în cazul nostru... (și a început să râdă
facând un gest disprețuitor spre usa ce-
lulei)

Eu am răsi deasemenia cu el spu-
nând: „Apoi e cam greu de înțeles,
că am avea ceva înm în altfel”.

A doua zi, după ce eram întors
de la ancheta, mi-a întrebat:

El: „Ce mai vor de la dumneata după
trei ani de zile... merem cu ancheta...”

Eu: „Ce să-ți mai spun... merem
alte întrebări, merem alte chestiuni...
acum mai despropunăm pe moarte...
prea lungă povestea... mai bine dacă
mi vorbesc acum, ca să nu mă curo-
nez din nou... să mă simt liniștit.”

El în general avea o atitudine
ironică și disprețuitoare față de ancheta.

După ce s-a întors marți de la an-
cheta, era enervat și mi-a repetat:

„Eu sunt anchetat într-o chestiune.
De acum 9 ani, care atunci a fost lăti-
dat, judecat, am fost achitat... și acum
din nou. Nu știu ce vor de la mine.”

După a doua ancheta era și mai
enervat. A injurat pe anchetele totuși lui

spimântul că nu e clișeu să se înteleagă
cu el. Ei văd un complot în această
afacere și cere răspunsuri la lucruri,
de care numai mă amintesc. Că de ce
a vorbit cutare om politic cu cutare
străin, n-ici au vorbit n-asa numai de
parte... E vorba de chestiuni, care nu
sunt decât fleacuri..."

Era vădută intenția lui de a
minimaliza lucrurile, că să se justi-
fice în fața mea atitudinea lui în
legătură cu faptele sale duse-mănușase.

Mai târziu, într-o convorbire, des-
pre politica liberală, mi-a mărturisit:

"Recunosc că am luptat împotriva
comunistilor, dar numai până în
1946, până când a existat partidul
liberal".

Mai târziu:

el: "Nu văd bine situația mea,
cel puțin în lumile următoare. Scatfel
acum știu eu ce vor dela mine...
văd eu... (n-a început să injure)

După primele două anchete a lui,
am observat că a devenit mai puțin
ironic, abanslonându-l atitudinea lui
de "om superior", care disprețuiește an-
chetă. Când a început să se plângă
de situația lui, dinadins am răs
de el, că să-mă explice ~~în fața~~ n-

să renunșămă înșfârșit, că „nu este
asa de ușoară această chestie”.

La început el a făcut pe atot-
știutorul, desconsiderând și ancheta
mă. La început a găsit căreun
„mai ră” ancheta n' pe anchetator, ca
până la urmă să se schimbe spunându-
mi:

„Pe duminică ar putea să te
convie despre lucruri, așa cum vedem
noi (adica dușmanos, reacționar), dar
pe anchetatorul meu nu pot.” Se călta
i vorbesc, ca și cum ar vorbi cu usa
asta de aci, stela celula.”

Încă un amănunt: vorbind despre
anchetator mi a spus:

„Pe duminică te anchetează un
locotinent înalt, brun, am i așa?”

Eu: „Da un locotinent, dar de fa-
lia mea n' roșcat, sarecum copulent.”

El: „Fi pe asta îl curioz.”

Am crezut că el a contat în mână
provoacă prin surprindere, dar mai
târziu mi-am dat seama, că numai
din prostie a spus acest lucru, atunci,
când a doua zi am vorbit fixare
de anchetatorul lui. Pe al meu l'au
descriș ca un filosof-intelectual și
atunci s'a dat seama, că „trebuie să
fie mulți anchetatori”.

Un alt amănunt:

El: "Un bun prieten al meu, atâșat militar la Berlin mi-a spus o istorie" (unveșară o anecdotă) - dar după câteva secunde s-a între-rup - spunând: "Numai știu dacă era atâșat la Berlin, sau la o altă capitală... numai aduc aminte..."

această rectificare ulterioară, care mi avea născut o legătură cu anecdota povestită, mi-a făcut impresie, că probabil mi-a convins această prietenie cu fostul atâșat militar dela Berlin, scăpând pur și simplu aceste cuvinte, pentru că mi așea născut o importanță, dela care a avut anecdota.

Mi-a mai spus, că în timpul răz-boiului, el a dus la fascistul dictator Antonescu "protestul" liberatilor în ~~des~~ persecuția evreilor. Filoterinian a fost murci în excent pe ei cu toate ^{prin fel de prietenie} chesimile, existând ~~chist~~ ^{chist} ~~construcție~~ între ei. În general atitudinea lui este accident ~~discreționară~~ față de regimul nostru.

F. Crivăcel.

N O T A

=====

Zilele trecute în timp ce el nu a fost scos la anchetă, nu a vorbit nici de cazul și faptele lui. În schimb a susținut cu ardore teoriile fascisto-burgheze, manifestând o ură adâncă împotriva comunismului și socialismului. A criticat tot ce s-a făcut în Uniunea Sovietică, sau în R.F.R., expunând "convingerea" lui, că victoria va fi a imperialismului american.

În cursul convorbirilor am mai observat că el singur și-a dat seama de lipsa de logică în teoriile sale, cu toate aceste rămânând pe poziția lui, supremul lui argument fiind aceea că "dumnezeu o să facă dreptate" de altfel tot timpul să închină, face cruce.

Eri, după ce a venit înapoi dela ancheta sa, mi-a spus, că însfârșit a reușit să lămurească unele aspecte ale cazului lui, din punct de vedere juridic și că în consecință a făcut declarație, care a rezolvat diferența de vedere de până acum.

El: "Această lămurire a fost foarte importantă pentru mine. Cazul meu nu este grav. Eu nu am făcut decât pe poștașul într-o chestiune, preluând dela unul și predând la altul hartiile. Nici nu mă interesează pentru ce. Dacă ceilalți vor suferi consecințe mai serioase ... treaba lor rolul meu este mic ... să se descurce ei acum..."

Cu toate că el a încercat după aceea să se arate mai departe nepăsător, superior, am observat că a devenit mai gânditor și mai puțin superior, în tot cursul zilei.

Mai târziu mi-a mai spus, că după părerea lui, anchetatorul și-a schimbat atitudinea. Nu mai este așa de supărat pe el. Mi-a mai spus că la anchetă a mai fost încă cineva, probabil un jurist care a luat parte la discuție și care s-a arătat foarte pregătit în problemele juridice.

Până la urmă ca să-și asigure o "retragere onorabilă" cel puțin în fața mea, după atâta superioritate pe care a încercat să joace în legătură cu ancheta sa, nu a spus:

"Ai văzut? anchetatorul nu m-a chemat atâtea zile,

crezând că voi cere eu să mă scoată la ancheta. Dar nu am făcut și până la urmă el m-a chemat, adică el a cedat"

Eu am râs de el, după care a recunoscut, că în fond el este "naiv" în cece privește părerea lui, că poate să știe mai mult decât ancheta lui.

În general, după ancheta de ieri, mi-a făcut impresia unui om care în sine a trebuit să recunoască superioritatea anchetei și a anchetatorului, fără să-mi spună acest lucru în cuvinte, pentru că prea s-ar fi făcut de râs, după atâtea vorbăreale.

ss/FERMANDEL

GI/ 2 ex.

Zilele trecute, în timp ce el nu a fost noi la ancheta, nu a vorbit nici de cazul și faptele lui. În schimb a susținut cu ardere teorii fascisto-burghese, manifestând o ură ostilă împotriva comunismului și socialismului. A criticat tot ce s-a făcut în Uniunea Sovietică, sau în RPR, exprimând „convingere” lui, că victoria va fi a imperialismului american.

În cursul convorbirilor am mai observat, că el singur și-a dat seama de lipsa de logică în teoriile sale, cu toate aceasta rămânând pe poziția lui, suplinind lui argument fiind aceea, că „dumnezeu o să facă dreptate”. Dealtfel tot timpul să înclină, face concluzii.

Azi, după ce a avut înăuntru de la ancheta sa, mi-a spus, că înfarșit a reușit să lămurască unele aspecte ale cazului lui, din punct de vedere juridic și că în consecința a făcut declarație, care a rezolvat diferența de vedere de pără acum.

El: „Acesta lămurire a fost foarte importantă pentru mine. Căzul meu nu este grav... Cu mine am făcut ^{decît} pe postarul într-o chestiune, preluând dela un ^{și} preluând la altu hîrtii. Nici nu mă interesează pentru ce. Dacă ceilalți vor suferi consecințe mai serioase... treaba lor... Rolul meu este mic... să se descurcă ei acum...”

Cu toate, că el a încrecat după aceea să se arate mai departe nepasator, superior, am observat, că a devenit mai pușcător ^{și} mai puțin superior, în tot cursul zilei.

Într-o țărîni mi a mai spus, că după părere lui, anchetatorul ^{și} a schimbat atitudine. Numai este așa de supărat pe el. Mi a mai spus, că la ancheta a mai fost încă cineva, probabil un jurist, care a luat parte la discuția ^{și} care s'a arătat foarte preșărit în problemele juridice.

Până la urmă ca să ^{și} asigure

„retragere onorabilă” cel puțin
în fața mea, după atâte superiorități
pe care a încercat să joace în
legătura cu ancheta sa, mi-a spus:

„Ai văzut? Anchetatorul nu mi-a
dăruit atâte zile, creștând, că
voi cere eu să mă noate la ancheta.
Dar nu am făcut... n'până la
urma el mi-a dăruit, adică el a
cedat.”

Eu am râs de el, după care
a recunoscut, că în fond el este
„naiv” în ceea ce privește părere lui,
că poate să știe mai mult decât
ancheta lui.

În general, după ancheta de ieri,
mi-a făcut impresie unui om,
care în sine a trebuit să recunoască
superioritatea anchetei și a anchetato-
rului, fără să mi pună acest lucru
în curinte, pentru că prea s'ar fi
făcut de râs, după atâte vorbărie.

Fernandell

N O T A
=====

În discuțiile avute cu OCTAVIA CROITORU rezultat următoarele:

Pătrunzând în intimități, mi-a spus că a trăit cu TEOHARI GEORGESCU. . Fiind funcționară la CABINET: . . . . . și beneficiind de această funcție, a putut sustrage acte secrete, care au fost date lui Grasianu M. un prieten de al ei, care le transmitea mai departe.-

Dar au fost arestați toți atunci, când ea a fost arestată, dar numai trei săptămâni, fiind pusă în libertate de către . . . . TEOHARI. dar nemaiputând ocupa post în Ministerul Afacerilor Interne, după câteva luni au fost puși în libertate și ceilalți din acelaș caz cu ea.- Ei neștiind care este motivul că ei au scăpat așa de ușor, ea însă a fost pusă să dea o declarație de dl. General Nicolă că nu va spune nimănui acest lucru nici chiar altor reprezentanți ai Securității Statului, dacă va fi vreodată întrebată.- Această acțiune s'a petrecut în anul 1946, de atunci ea nu a mai făcut nimic, a intrat funcționară la Banca de Stat, s'a măritat cu Avocatul Brăitoru

Ca acum să fie din nou arestată pentru aceleași motive din trecut, care ea crede că nu mai sunt doar de actualitate, doar numai împotriva lui TEOHARI G.

Mi-a spus că este rudă cu un condamnat la 25 ani pentru deize și spionaj . Bussan. . și mă întreabă dacă nu trage și consecințe din cauza aceasta, la care eu am spus că dacă nu are nici un amestec cu el, numai că e rudă, nu e un motiv.-

Ea mai spune că are totuși încredere în anchetator, deoarece i-a spus că vrea s'o redea ca mamă copiilor, că securitatea nu vrea să distrugă, doar că depinde de ea.- Si ea m'a întrebat, cum adică de ea? și eu i-am spus, adică de atitudinea ta în anchetă, dacă le faci greutăți mai grav, dacă ești curată se ține cont de asta.-

Este o fire puțin rezervată.-

10 Mai 1954.-

"Dona"

28
Foto:

În discuțiile avute cu Betaria
Gravaria au rezultat următoarele.
Pătruzând în intimitate, am spus
că a trăit cu Teohari Georgescu,
fiind funcționara so. el la Colim-
et. și beneficiind de această
funcție a putut sustrage unele
acti' secrete care au fost date
lui Brasaru, un preten. de al ei
care le transmitea mai departe.

Dar au fost arestați toti atunci,
și ea a fost arestată dar numai
3 săptămâni fiind pusă în libertate
de Teohari dar ne-mai putând ocupa
post. în Ministerul Afacerilor Interne
și după câteva luni au fost puși
în libertate și ceilalți din același
caz cu ea.

Ei neștiind care este motivul
al ei au scăpat așa de ușor să
insă a fost pusă să dea o declara-
ție de G-ral Nicolachi că nu
am spus nimănui aceste lucruri
nici che ar altor reprezentanți ai
Securității Statali dacă va fi
neapărată interbată.

Oceasta actiune sa petreacă
in anul 1946 de atunci ea nu
a mai făcut nimic a intrat
funcționară la Banca de Stat
si sa mărițat cu avocatul
Croitoru.

Ca acum sa fie din nou
arrestată pentru aceleasi motive din
trecut care ea crede ca nu mai
este de actualitate: doar numoi
in potriwa lui Teodor.

Meo spus ca este Rudo cu
un Condornol la 25 ani pentru
servize si spionaj, Bursan.

Si ma întrebă dacă ea nu ține
consecințele din cauza asta la
care eu am spus ca dacă nu are
nici un amestec cu el numoi ca
a ruda nu e un motiv.

Ea mai spune ca are totul in-
credere in anchetator de care el
ia spus el in spus ca Arta sa rade
o mama copilar ca securitate nu
poate sa distinga din ea depinde
de ea.

Si ea ma întrebă cum adica de
la p: si eu cum spus adica de atitudine
neoa ta in ancheta: dacă le faci
găritati emoi gravi dacă esti corectă
se tine cont de asta.

Este o fire puțin rezervată.

Dona

10 Mai 1954

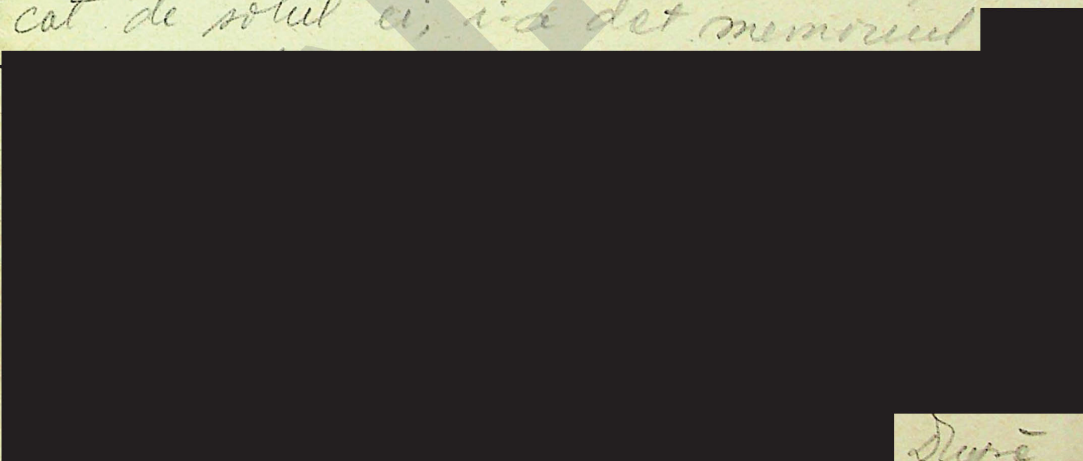

Nota

Grümlinger. Lizi, mi-a spus când
 s'a întors ultima oară dela ambite, că
 atunci când avea Dăutriceanu restaurantul
 „Parisiana” angajase o orchestră, frate
~~lui~~ ~~fratelui~~ ~~un~~ ~~stiu~~ ~~cui~~, care i se pare
 ei să vieneză dela Cernăuți. Refugiat și
 nu aveau acte. Spunea că sus la ambite,
 nu-i adunase aminte că nu aveau acte,
 dar în amercie m-a adus aminte că
 odată atunci la început, era cu Dăutriceanu
 și eu unul dintre frații cu orchestră
 și Dăutriceanu mi s'a spus „Ce ne facem că
 ei n'au acte” iar celălalt a zicebat cum
 ai face să ceară o audiență la Theodor
 Georgescu, la care Lizi a răspuns că f
 urea că ea îl cunoaște doar. Mai depor
 te nu-i aminteste decă ea s'a dus la
 Theodor G. peștru ei cu memoriile lor, sau
 ei ^{memoriile} ea numai le-a aranjat audiență.

Apoi mi-a povestit cum l-a cunos-
cut ea pe Theodor G. Era în 1945, atunci
când Dămboviceanu era în lagăr nodati
când s'a dus să-l vadă; el i-a spus să
se ducă la Th. Georgescu și să intervină
pentru el și i-a dat un plic în care
era un memoriu, dar ea spune că nu
l-a citit. S'a dus odată și Tănăsescu nu
vroie să o introducă la ministru, apoi
ea a uitat cu forță, dar Theodor G.
a dat-o afacii și i-a spus să se nascie
pentru audiență. S'a înstărit și-i reue-
șă îndul a doua oară a țării și, când
ea a venit și-a intrat la el. I-a expli-
cat de totul ei; i-a dat memoriul

După
două zile, ea i-a dat lui telefon și-l
întrebat ce-a făcut, iar el i-a cerut

adurea ei n. i-a spus cã priu telefonu
 prote vrbu, du ^{sup}peare aua va tuc
 pebe ea pe acur. A reuit acura pe
 ora 10 la ea, i-a spus cã sotul ei va
 fi eliberat

Spune cã ultima
 aua a fost la el priu 1946 ce se iuti.
 priu n. me le inchide barul de pe
 dal el a spus cã nu poate face ni-
 mica si mai cã a dat-o afara.
 De atunci nu l-a mai văzut nicodată
 si n'a mai intervenit cu nimic la el.
 După ce a fost Theodor G. la ea acasă,
 la me stie cât timp, deintorsea
 ruti abieru a fost eliberat, dar ea nu
 stie ce se cuada, dar pentru a inter-
 venit ea, sau asa trebuie si fie deoa-
 rece au sosit vreo 10 persoane odote.
 Mi-a mai spus cã ambetoul ei i-a
 inchipue cã ea a mai intervenit si
 pentru altii la Theodor, de exp pentru

George, un evreu de neo 60 ani
prieten de al lui, care plecase în
Franța cu toată familia, și crede
că ea ar fi intervenit pentru a obține
pașaport, dar ea spune că absolut pentru
nimic nu s'a mai intervenit, că dacă ar fi
îndrăznit să-i spună de pașaport lui
Theodor J. i-ar fi cerut pentru ea. În
închiriere că George este arestat deoarece
numai el știe și cu ea de Gică Bălan-
nescu. George i-a spus ei după ce s'a
despartit de Dămbrovescu, că de ce nu
se mărită cu Gică Bălanescu. Mi-a mai
promis din Geneva, când ei stăteau
la Waldbach, Dămbrovescu se ducea
mereu la Leipzig, și a spus că pentru
o scurte, la fabrică nu înveți despre
otel și căci a venit într-o zi acasă cu
o plăcută de otel pe care și arătat-o
ei.

Após dier închinare
de închinare 1942 Dămbrovescu a fost
arestat și dus într'un oraș din apropiere
lui Waldbach. Ea s'a dus la el

- 5 -
Să-i ducă Schimburi și ceva mâncare, și
el i-a spus să-i aducă 12 kg. slănină
pors și a spus să se ducă la Bertui și să
intervie pentru el la consuliul românesc -
Ea să ducă în audiență, dar acolo
i-a spus că mi-l ținuseși și ~~mai~~ că a
dat-o afară. S'a întors la Dămboriceanu
și i-a spus, într-un timp a mai fost ea pe
acasă la ei și când după Crăciun a
venit, Dămboriceanu era internat la
spital pentru operație. De atunci i-a spus
ei că totul e

trebuie începând operat. Când
s'a dus în camera lui Dămboriceanu
unde era singur, i-a spus că n'are
mîncare, că a mâncat slănină amănunțit
ca să se vadă așa la rațe și rațe
de auro. Într-un timp se dăduse eliberare
lui, așa că a ieșit din spital
și a ieșit cu ea acasă. Ea spune că
auro n'a răzuit și fusese pazit, dar tot
înclăpăie că era, din moment ce era
arostat - Mi-a promis că atunci
când a venit să treacă granița, pla-

mul ei era în traci în Ungaria la Budapesta, fără nicio fel de act așezării ei în încredința sa traci la Viena. Dar era prinos, ceea ce s'a trimisă acolo deoarece ea este vieneză și le-a fost adusă scrisorile ei și-i cerea actele de acolo.

Ea este sigură că este trimisă la M.A.I. numai din cauza lui Theodor G. căruia se face dintr-un probabil pentru trimiterii lui în judecată și vor să stea ce este venită a mai făcut el și pentru cine - de daubman ei îi este tare multă că slab de tot este sigură că n'a făcut politică decât excocherii pentru bani.

Apoi crede că Securitatea trebuie să se amănă de adevărată identitate a ei, așa încât vor trimite la Chișinău sau la Viena după actele ei, dar va dura destul de mult. Fie că-1 g. multumită că va putea începe o viață nouă pe adevăratul ei nume, căci mereu era sub această teroare. În ultimul timp mi-a vorbit de Rusia și era tare necăjită și plângea mult.

13-VII-1954

Ștefan

22

Nota
despre Ivoica Constantin

Ipe novoul meu, speram el, sau ajuns sa fie introdus in el in celula, asta sa numare vandutului pe care l-a facut pentru a i se da sau nu el sa nu stea singur.

Alti - a poezit de viata lui din praznic, petrecuta la Ghelba. In anumite cazuri, la muzici vechi sau in ficare si produceau accidente, unele chiar mortale. De ficare multa turmatie. Pe chestia turmatilor sau erau batute, bagate la izolare, in ratii aduse de abinente. Este sigur ca nu i-am sa fac oza era, nimeni figura mea ma matai sa nu fie de astia. In stat si el la izolare timp de noua luni, chemat tot la domo - trei zile de sfatul politic al indurarii si latat.

Pe mari sperante ca in foarte mult timp sa scape, vazand tunda anchetatorilor de a face lumina in afacerea lui. Penultima si ultima confruntare pe care l-a avut dovada acest lucru. Penultima confruntare sa fost in un fost comisar, pe care l-a crezut mai deosebit in sa i-a comins de povestea lui, in tot in cele doua licite ale lui. Acesta sa inceput sa nega si a inceput lumina in sa astia lumina metodice si sistematice in intrebări si contrainterbări si raspunsuri si paravansuri, de oza maniera sa aul combar sa fost incuivat pur si simplu. Ultima confruntare, in un fost subcomisar - Petru Dumitru - confruntare ce sa facut la interne, spera sa faca lumina completa in afacerea lui. Incurtata declaratiilor arstrei Petru, l-au minit pur si simplu, astfel ca la intrebarea anchetatorilor, dar mai au oza de adaugat sau de raspuns din declaratiile lui Petru, a raspuns ca e in totul de sand in cele declarate de fostul lui coleg si panta la fapte, intrest - mi-a spus el - si Petru sa fost

amuzat în sfârșitul lui. El, la primele ceruturi după
sustența lui, a luat totul asupra lui, pentru a-l salva pe
copilul lui, ca acesta să profite de situația aceasta și el să
fără preocupări până în iasă vârstă. El hotărât să fie sincer în
declarațiile pe care le va mai face, răspundând cu minime aze
mai poate să scape, și vede și el că anchetații lui sunt
să-l scape. Regreta purtării pe care a avut-o, însă acesta
se datorază mijloacelor de nervi pe care le are introduse, aze pe
care le va mai avea poate, și de care să nu mă sperii, că
el nu e nebun, însă niște pe care a dat-o gaze au și mai
bine, și bătaie pe care le-a primit mai bine de trei ani, au
influențat nefast asupra stării lui fizice și morale mai ales.
El devine de libertate. Dacă va răpa, și asta are speranță, că va
și încercând, poate să viată la el oare - el este trist și par-
ticular lui - și el, și va băga pula în particular lui trist.

În închisoare s'a calificat foarte repede în meseria de
ajutor, merge foarte bine atribuită am spus, că, ca unul care
am oare niște din fabrică, pentru că am fost în serviciu la o
fabrică din Arad. Am mai speranță că dacă va răpa, se va
distinge în vreo fabrică în meseria pe care a învățat-o, și va
duce o viață liniștită, pentru că și vedea de tot și de cei vii
copii pe care i-a lăsat acasă mui când a fost arestat. L-am
liniștit în ce poate giza copila, întorcând așezatul actual
peste mult accent pe consolidarea victor de familie și are
giza dezvoltată pentru copii. Am dat să exemplu pe fratele meu
a căruia oare are din prima și căsătorie un copil, și am
amuzându-mă în câmpul muncii, copilul e luat foarte dinu-
răta în meșina de-acasă și dusă dege unde sta până rămasă
după mui când vine acasă. Îa am creștea unora cu statul, prin
notenul acesta să copiii dela părinți și nu-i mai vedă familii,
și din contră, și duc la gurile unde li se completează educația.

Înfruntarea cu Pitruș i-a adus și răsti foarte bune
de-acasă, de care și anchetații lui pare să bucură, mai ales
un locotenent tânăr care pare mai dândăluș.

12 Martie 1955

Humănilă

despre Constantin Ilica

În continuarea discuțiilor pe care le-am avut, mi-a povestit despre grupul la care a bătut la ușa de reș, circa 250 manifeste contra comunismului. Conceptul manifestului a reș - o el, la dictarea lui Bica, iar Preda le-a bătut la ușa, îndrumat de el. Preda și un număr trei foști politicieni mi-au spus pe Bica sărăcit din prizonerie. Cei patru, printre care și Preda, au primit câte doi și trei ani.

În confruntarea pe care a avut-o cu Constantin, el nu răstăruit să dublare numai adăugând, dându-i seama că organele securității sunt o treabă chestionare. Este Constantin, un om din viața, a căutat să se fofileze, însoțit a fost bătut la ușa de puștii și de 22 de ani care nu au mai mult de patru clase primare, ofiteri făcând în elocvență un șurub în care a stat el închiis la Jilava. El vede și de colonel și de Constantin. El, în 1949 a luat ampara lui 70% din salariu iar lui Constantin i-a lăsat 30%, ca suma din aceste 30% să nu se treacă ampara lui Bica 75%, și Constantin a fost așa de puțin intenția lui de a declara declarațiile, însoțit au fi fost în stare până la urmă să recunoască mai mult decât a făcut. În fine, declarațiile de ampara sunt cele reale intențiat el nu mai vrea să facă prizonerie pentru alții.

El vede buna intenție a auditatorilor de a face lumină în afacerea lui, și la confruntarea cu Pițharm a răstăruit că sunt de multitudine de material auditat, și la întrebarea dacă nu vede nimic din toate acestea, a răspuns negativ, în toate că el vede intenția

anchetatorilor lui, ca acesta să-i expunze că el le vede
pe toate numai asta nu vrea să o vadă.

Insușit spus că în maximum trei luni să aibă
un termen de judecată, ca să fie judecat după faptele lui
și nu ale altora și să fie pus în libertate pe care o dorește
mult, că i s'a nădărnicit de pușcărie, că merge pe al zăptelea
sau de când e închis. Se va angaja la o fabrică în
măsură pe care o înmăță și în pușcărie și-și va vedea
și el de familia lui, că el a înțeles și înțelegte foarte
mult nu numai copiii lui și și pe ceilalți copii indiferent
ai cui ar fi.

Nu-l interesează prea mult chestiunea mea, chiar
dacă azi fi pus de nemurătate să-l trag de lăncă, și el nu-l
interesează chestiunea asta, oare din închisoare să se treacă
mult și acolo, nu mi-a spus mai puțin decât aștept, cu
înjurăturile. Regula multă că se sunt izirile nervoase față
de anchetatori și personalul administrativ, vede schimbarea
radicală și să se poartă în viața detinutilor și buna intenție
a anchetatorilor de-a urma ca și cum s'ar fi născut și
numai schimbând.

Venind vorba de politica internațională, spună totuși
destindere, ca până la urmă să așină fetele propozite,
ca să nu mai fie exploatați și exploatați, ca munirea
să-și trăiască viața, că lumea e mare și poartă îndestul
nu numai populația pe care o are ci de să se și mai multe
și altă. Schimbarea va veni în pași gigantiști, ca nu
tăvălung ca să călăie, nici împotrivire a unui Ford sau
altui și altui care în prezent purtăse nu non râul pe care
munirea mi-l dorește.

Regula că a făcut pușcărie degeaba.

15 Martie 1955

Sturmo

10-6-953.

10-6-953.

Propun să se facă un
control serios în celula respectivă
pentru a se găsi cele scurte.

Yt. Harris
în Camera

Notes

10-6-953.

re p. 1. Asupra actiunilor care se gasesc
in Camera No. 40.

In olesutca avuta in factul
Chester, Munecum, summitul mea spus
wi este aretat mai mult cor si de
inpermate pritor asupra fortului Minn-
tam, Vanita Lucea, care a fost in suerata
ul signante intreant.

De asemenea, o mări dot informativ
despre satul Dărmăului General Niz-
olschi, cunoscut Morisca Boghici. și în
colonelele noastre la arhitect pe
el, este și el creștin, și se numește
Dulghiere, tatari mai fuseseră atâta
și nu vorbesc în samara și nici în
prin faptul că în loc de a dec-
lărate, ei nu vor vorbi nimic.
ei vorbesc faptul Pluton
Bogor. și samar

prin papere
bunete, cu un vorbitor
In camere, vorbea fustul Plutonier
Major de milite Ion Boguz. cu samul
Căpitan de milite Zoufir, se găsește
reținut orice pentru faptul că a
făcut miste perapapere false, și că
în momentul arestării mamea lui
Zoufir, soa și jumătate, și că totuși
Zoufir, se găsește arestat tot orice.
Tot timpul înmilitat Papereu, face
irorii la arestarea R.P.R. în fel de
fel de urimate Penagrofice. Acum
și la arestarea U.R.S.S. 42

munimul Moldovan Victor, adu de An-
guri, organilor anchetatoare, ca (1) (2) (3) (4)
muniti va si doi regim special
si va nu sa tinut de curgent, este
comuns, va pe el din inchiisare nu
il vor scapra decat Hainzenhauer.

Summumul are asupra sa, la
Piciul sting, interva heta de chibut
si scaprauitase, in petiul negru de
la partoulor. si mai sunt in tuta
voimut circa 4. tigari. in sumera se
gaseste un ore de munt, asens in
Tabla de fer de la part la pici-
varile lui Moldovan, arel este bag-
at in tre vinturi de mltare ruse.

Desamenea mai vorbea despre
Evocare arhive a M.S.S. si va in
muntul va veni ampricunii, in va
va scapra din inchiisori, acat luca
il acatiazati foarte des furtul Ph.
de Milite, care este arhet pentru scetura
in legatura cu a parantata Sovietici.

Despre partul amiral Fandoltean
Preator, nu mai vorbea tot timpul
asa force plomii de guvernare in
vitor, in ziua de 8. Iune a.c. sau
felicitat, si pentru ei a fost o zi de
stul de mare. 23 de ani de la veni-
luta lui Rege Carol in tara, acat fel-
itate a fost facuta de catre partul
Plutonier, de Milite Fandoltean, si Muntan.

Y3ch

28 mai 1954

36

N O T A

Ca urmare la ancheta la care a fost supus TAFLARU I. în ziua de 27 mai 1954, l-am găsit foarte nervos, plimbându-se agitat prin celulă. Mi-a spus: "Am vesti proaste; am fost chemat la anchetă și am avut o sedință agitată. Tar stau sub stare de presiune, nu pentru că mi-e frică dar pentru că mă înervează mai ales atitudinea criminală a anchetatorului care m-a făcut mincinos și m-a amenințat. S-a purtat brutal.-

Nu-mi este frică pentru că sunt întrebări la care ei nu mă pot obliga să răspund cu certitudine căci eu n-am de unde le ști; nu eram obligat să le știu nici la timpul lor:

- Care dintre comuniști au fost aduși dela justiție la siguranță?

- TECHARI GEORGESCU a fost adus dela justiție la siguranță

- Ce pedeapsă a luat TECHARI GEORGESCU în raport cu ceilalți comuniști?

- Ce intervenții s-a făcut la justiția pentru vre-un comunist?

- Susții în totul ceea ce afirmi?

I-am răspuns că nu știu și nici nu sunt obligat să știu.- M-a expediat brutal la celulă. "Du-l!". Am plecat dela anchetă fără să-l salut.-

N-am să-i mai răspund criminalului decât strict la întrebările în legătură cu anchetă.-

Dacă mă va întreba ce mai fac sau cum mă simt, n-am să-i mai răspund.-

Cred că este o manevră criminală de a lor. "Ei-am spus eu domnule TANASESCU că nu s-a terminat".

Abia aștept să fiu confruntat cu ceilalți și mai ales cu STELIAN, banditul care a aruncat grave bâneli asupra mea. Am să-i spun să nu se joace cu viața mea făcând declarații mincinoase. Poate că nu vei crăpa la pușcărie domnule STELIAN și vei da socoteală de toate astea.-Arunci totul în sarcina lui TAFLARU. Ai uitat că nu țineai cont de mine și că dimineața dădeai ordinele de arestare și ai luat filajul sub controlul dumatăle de frică să nu te sabotez.- Ai uitat când în toamna anului 1941 la descoperirea orga-

nizației cu explozivi cu ți-am spus că nu facem încă arestările pentru a nu compromite informatorul și dumneata fără să ții cont de asta ai dat ordin de arestare și mi-ai compromis informatorul? Acum spui că numai TAFIARU dădea ordine de arestare. "Ași vrea să mă . . . . la STELIAN față de criminalul de anchetator.--

Toate acestea TAFIARU I. mi le-a spus foarte agitat pe ton ridicat și nervos, dînd impresia că ar avea curaj.-- Cu toată această aparență de curaj pe care TAFIARU I. caută să și-l facă singur, totuși este înfricoșat. A avut și somn agitat.--

Fînă acum cînd se deschide ușa celulei era liniștit, nu-l impresiona. Dala ancheta de ieri se emoționează (se îngălbenește și tremură) la sgonote de uși și ochelari.--

A și afirmat azi dimineață că a început să aiba din nou emoții.--

V. Tănăsescu.--

Complactare la afirmațiile lui TAFIARU I.

Criminalul ăsta de STELIAN nu și-o fi dînd seama că ancheta caută să stabilească altceva și nu urmărește să-i smulgă declarații pentru a-l trimite în judecată. De aceea îi este frică probabil să declare că a dat ordin de arestare.--

V. Tănăsescu.

Mr. 14.
28 Mai 1954. 27

Nota:

Ca urmare la ancheta la care a fost supus Tăslanu I. în ziua de 27 Mai 1954, l'am găsit foarte nervos, plim-
bându-se agitat prin celulă. Mi-a spus: „Am uesti
proaste; am fost chemat la anchetă și am avut o
sedință agitată. Vor stau sute stări de peșine, nu
pot încă mie încă dor pentru că mă interesează mai ales
atitudinea criminologică a anchetatorului care mă face
măcar și mă amenințat. Lăsați-l liniștit.

Mămi este încă pentru că sunt în țară la care ei
nu mă pot obliga să răspund în certitudine căci eu
n'am de unde le ști; nu eram obligat să le știu nici
la timpul lor:

- Care dintre comunisti au fost aduși dela justiție
la Siguranță?;
- Teohari Georgescu a fost adus dela justiție la
Siguranță?;
- Ce pedepsă a avut Teohari Georgescu?;
- Ce pedepsă a avut Teohari Georgescu în raport
cu ceilalți comunisti?;
- Ce intervenție s'a făcut la justiție pentru un
comunist?;
- Susțin în totul ceea ce afirmi? . /.

- 2 -

Ți-am răspuns că am știu și aici am sunt obligat
să știu. Mă expediat brutal la celulă „Alu-l!” -

Am plestat dela ancheta fără să-l solum. De acum
incolo aici când mă va introduce în linou n'am să-l
mai solum.

N'am să-i mai răspund crimiului decăt solum
la întrebările în legătură cu ancheta.

Alsea mă va întreba ce mai fac eu cum mă
solum n'am să-i mai răspund.

Cred că este o nouă manevră crimiului de a-lor
„Ți-am spus eu domnule Tănăsescu că nu solum terminat”.

Alsea este să-lui confruntat cu ceilalți în mui des
cu Stelian, banditul care a aruncat grănică lui
cousa mea. Am să-i spun să-mi se face cu viza
mea făcând declarații minime. Peste ea nu
vii căpo la fuscărie domnule Stelian și vidi de ter-
teolă de toate oster. - Arunci tot în sarcina lui
Tăflaru. Ai uitat că nu țin ei cont de mine și că
dumneata dădări ordinele de arestare și ai luat
filosof duli controlul dumitale de frică să-mi te
solum. Ai uitat când în tramvaie anului 1941
la deosebiră orgonă totă cu explozie eu Ți-am
spus să-mi facem încă arestarile pentru a-mi
compromite informatorul în dumneata fără să
tu cont de asta ai dat ordin de arestare în mi-ai
compromis informatorul? Acum spui că nu mai!

Tallam dădea ordine de arestare „ la una la ma-
dou lăutul la Helian folia de criminolul de ancheta.
tor.”

Toate acestea Tallam Y. mi le-a spus foarte
agitat pe ton ridicat în nervos, dând impresia
că ar avea curaj. -

Cu toate acestea opoziția de curaj pe care
Tallam Y. caută să și-l lăse singur, totuși este
înfricoșat. A avut și somn agitat. -

Până acum când se deschidea ușa celui ei era
liniștit, mi-l impresiona. Ușa ancheta de eu se
emotionează (se îngălbenesc și tremură) la spornite
de uși și rețelări. -

A și afirmat că dimineața ea a început să
oibă din nou emoții.

V. Tănăsescu. -

Completare la afirmațiile lui Tallam Y.

„Criminolul orte de Helian mi ti-o făcând seama
că ancheta caută să otolilească oțteaza și nu urme-
ază să-i omulga declarații pentru a-l trimite în
judecată. Altfel, i-i este frică probabil să declare că
a dat ordine de arestare.” -

V. Tănăsescu. -

139

N O T A

Discutind cu TARLARU I. asupra unor oameni care au vrut să înbrățișeze cariera militară de ofițeri și când și-au dat seama de militarismul și discipline exagerată au preferat să plece din armată, alegându-și alte ocupațiuni, în funcție de temperamentul fiecăruia, mi-a dat exemplu unui cunoscut al său ATANASIU ATANASE zis TANASE, originar din Constanța, cu care s-a întâmplat acest lucru.-

Eu spunându-i că cunosc din copilărie pe acest ATANASIU dar pe care nu l-am mai văzut de atunci, TARLARU I. s-a antrenat și mi-a spus: ei bine dacă cunoști din copilărie pe acest ATANASIU, pe care eu l-am apreciat ca pe un băiat foarte deștept, am să-ți povestesc unele lucruri în legătură cu el care îl pun în lumină proastă, lucruri pe care probabil d-ta nu le cunoști dacă spui că nu l-ai mai văzut din copilărie.-

Înainte de a mă căsători, cam prin anul 1941 locuiam cu cameră mobilată la soacra mea în Cotroceni. Astfel am cunoscut-o pe fiica ei care în anul 1943 mi-a devenit soție.-

În casa proprietăresei mele am auzit foarte des vorbindu-se despre acest TANASE, fiul unei moașe, văduvă de război din Constanța, văduvă care era prietenă din copilărie cu proprietăreasa mea.-

TANASE care plecase din școala militară și era student la Drept și funcționar mic la Ministerul de Justiție Direcția Penitenciarelor, apoi la Cazierul Judiciar, înainte de a mă muta eu la soacra mea, a fost ajutat mult de aceasta. Îl invita foarte des la masă și mai ales atunci când TANASE împreună cu alți studenți comuniști au fost bătuți de legionari, l-a ținut mult în casa sa, până la vindecare, căci fusese grav bătut.-

Soția mea era prietenă bună cu sora lui TANASE anume MARICA iar cumnatul meu maiorul fusese coleg cu TANASE la liceul militar.-

Sora sa MARICA era învățătoare într-un sat din Dobrogea și a fost căsătorită cu un funcționar vamal anume PERSOLU, de care am auzit că a divorțat, fiind bețiv, încă înainte de a fi arestat.

În toamna anului 1941, mie mi se trimitea acasă dela fabrica Vulcan, în fiecare duminică câteiva kilograme de carne. Într-o duminică

că dimineața TANASE a venit la proprietăreasa mea să ia și el niște carne pe care i-o promisese aceasta. (Acum era căsătorit cu o fată Gatița, originară din Giurgiu, fostă colegă cu el la Facultatea de Drept. O duceau greu deși și soția sa era funcționară la Ministerul Justiției). - Cu această ocazie, eu fiind acasă mi-a fost prezentat acest TANASE de către fiica proprietăresei mele - soția mea de mai târziu -. Eu auzindu-i numele complet mi-am dat imediat seama că mă afla în fața unui comunist pe care cu câteva zile înainte îl trecusese pe un tabel de internare în lagăr pe care îl înaintasem la Prefectură pentru executare. Atunci eu i-am spus lui TANASE: "D-ta ești ATANASIU TANASE și locuiești în str. . . . și nr. ....". El foarte surprins și înroșindu-se la față mi-a răspuns pozitiv. Nu am avut nici o altă explicație cu el. - După plecarea lui fiica proprietăresei mele întrebându-mă de unde-i cunoșc adresa i-am răspuns că TANASE este cunoscut de mine ca fiind comunist. Atunci fiica proprietăresei mele mi-a spus că TANASE este comunist mai vechi ca și soția sa Gatița. - Atunci mi-a povestit și de bătăile grevă pe care a primit-o TANASE de la legionari. -

Atunci presupunând că dacă voi lăsa să fie internat în lagăr tot eu va trebui să-l scot la intervenția proprietăresei mele și a fiicei sale, a doua zi dimineață m-am dus la Prefectură la SAVA DUMITRESCU și i-am spus să-l ștergă de pe tabel căci am eu treabă cu el. Astfel am salvat pe TANASE de la internarea în lagăr. -

Pe front m-a fost căci era bolnav grav [redacted] și mai dădea câte odată câte un sperț unui plutonier de la Cărcul de Recrutare. -

Să vezi însă cum mi-a apărut în lucrări acest TANASE și ce a determinat internarea sa în lagăr: Un informator a dat o informație că două femei din conducerea U.T.C. vor participa la o ședință ce se va ține în casa instructorului U.T.C. Femeile fiind filate și locatarul imobilului identificat, s-a stabilit că se numește ATANASIU ATANASIE.

Intrucât nu am avut probe pentru ca să-l pot trimite în judecată, l-am propus pentru internare la fel ca și pe alții. - De faptul că l-am șters de pe tabelul de internare în lagăr eu nu i-am spus niciodată însă cred că soția mea i-a spus mai târziu. -

După aceea m-am împrietenit cu el; este băiat deștept, l-am apreciat însă nu i-am admis politica. Venea des în casa soacei mele împreună cu soția și copii săi. Beam des câte un sperț. Era vesel și îi plăcea să bea deși era bolnav. -

O ducea greu din punct de vedere material. Deși băiat capabil, totuși nu a avansat în serviciu. Cred că intenționat nu s-a băgat căci a văzut că evenimentele politice se precipită. În timpul războiului i-am botezat cele două fetițe ale sale și am devenit dumetrit. -

Ce nu mi-a plăcut deloc a fost faptul că după 23 august 1944, nu a mai venit pe la noi. Cum era să mai vină în casa cumătrului criminal de război TAFLARU I.-

L-am crezut băiat superior dar după această chestie mi-am schimbat impresie despre el. Soția și copiii săi au mai venit la soacra mea însă el deloc. Soția sa îl scuza că este foarte ocupat.-

După 23 august 1944, atât el, soția lui cât și sora sa MARICA și soțul acesteia PERSOIU au făcut politică comunistă. Desigur că toți au fost influențați de el. Am auzit că TANASE a ținut un discurs politic la Constanța pentru care mama sa a fost felicitată de cunoscuți.-

Cred că n-a fost ridicat de partid din cauza relațiilor lui cu mine.-

În ipoteza, că situația politică se va schimba, poate că legătura cu mine și nepromovarea sa îi va folosi, căci nu l-au angajat cine știe în ce compromisuri, în ipoteza că lucrurile vor rămâne așa cum sunt acum, înseamnă că i-am făcut un rău, eu fiind o piedică în ascensiunea sa.-

Eu cred însă că i-am făcut un serviciu.

În afară de doctorul casei și de prietenii care m-au vizitat atât acasă cât și pe la birou, bandiții ăștia m-au întrebat și de TANASE.-

Le-am spus că l-am cunoscut în casa soacrei mele și că-mi este rudă (cumătru), eu botezându-i copii la o biserică de pe Calea Plevnei. Alte legături n-am avut cu el. Asupra lui TANASE n-au pusă insistat anchetatorii cum de exemplu m-au fixat cu doctorul casei și mai ales de natura relațiilor cu el.- Probabil că și ăștarea ajuns om mare și din cauză că mi-a fost doctor îl suspicio-nează.-

Cred că toate informațiile în legătură cu prietenii și persoanele care mă vizitau pe mine la domiciliu, bandiții ăștia le au dela fostul meu proprietar cu care mă voi răfui la timp.-

Până acum această chestie cu TANASE nu am spus-o nimănui. Ești singurul care o știi. Ți-am spus-o pentru că te consider un om serios și mai ales, pentru că îl cunoști, să-ți poți face o idee mai precisă despre el.-

es. V. Tănăsescu

27 Noi 1954

Nota:

Identificându-mă cu Tăslaru I. alături unor oameni cu care eu venisem să îmbrățișez cariera militară de ofiteri și când ei-mi au dat seama de militarismul și disciplina exagerată au preferat să plece din armată, alegându-și alte ocupații, în funcție de temperamentul fiecăruia, mi-a dat exemplul unui cunoscut al lui Stanăcu Stănule din Târnăve, originar din Constanța, cu care s-a întâmplat acest lucru. -

Cu spunându-mi că cunosc din copilărie pe acest Stănăcu, dar pe care nu l-am mai văzut de atunci, Tăslaru I. s-a antrenat și mi-a spus; ei bine dacă cunosti din copilărie pe acest Stănăcu, pe care eu l'am apreciat că pe un băiat foarte dexter, am să-ți propunesc unele lucruri în legătură cu el care îl pun în lumină proastă, lucruri pe care probabil dăunătoare nu le cunosti dacă știu că nu l'ai mai văzut din copilărie:

„Înainte de a mă căsători, cam prin anul 1944, locuiam cu camera micuțată la soacra mea în Căcioceni. Astel am cunoscut-o pe sora ei care în anul 1943 mi-a devenit soție. -

În casa soarelui meu am avut foarte des vorbindu-mă despre acest Târnăve, fiul unei moare, rădăcina de pălăie din Constanța, rădăcina care era prietenă din copilărie cu soțul soarelui meu. -

Târnăve, care plecase din școala militară și era student la drept și funcționar mic la Ministerul de Protecție - Direcția Penitenciarelor apoi la Biroul Judiciar, înainte de a mă muta eu la soacra mea, a fost opărit mult de ocazie.

Îl invita foarte des la masă și mai ales atunci când Târnăve împreună cu alți studenți comunisti au fost bătuți.

- 2 -

de legionari, l'a. timut mult în cosa sa, până la vindecare,
caci fusese grav rănit.

Sotia mea era prietenă bună cu sora lui Tănase anume
Manica. nor cumnatul meu maiorul fusese coleg cu Tănase
la liceul militar.

Sora sa, Manica era în vătătoare într'un sat din Moldavia.
și a fost căsătorită cu un funcționar vamal anume Perbotiu
de care am auzit că a divorțat, fiind bețiv, însă înainte
de a fi arestat.

Pe totă călătoria am cunoscut și eu.

În toamna anului 1944, mie mi se trimitea ^{peste} din Polonica Budean
în fiecare duminică, câteva kilograme de carne. - Într-o dumi-
nică din celea Tănase a venit la proprietatea mea să ia și el
niște carne pe care i-o promisese deodată. (Acum era căsătorit
cu o fată Botita, originară din Giergiri, fată căsătorită cu el la
prezenta de drept. O duceau greș deși de tota sa era func-
ționară la Ministerul Justiției.) Cu această ocazie, eu fiind
oacă mi-o fost prezentat acest Tănase de către fiica proprietății
mele - sotia mea de mai târziu - . Eu cu fiindul-i numele com-
plet mi-am dat imediat seama că nu află în fata unui co-
munist pe care eu căterea zile înainte i-l țineam pe un taler
de internare în lagăr pe care i-l înaintasem la prefectură
pentru executare. Atunci eu i-am spus lui Tănase:

"Luminata este Atanadiu Atanade ni brenești în str. ....
și nr. ...." El foarte surprins și înroșindu-se la fata mi-a
răspuns pozitiv. - Nu am avut încă o altă explicație
cu el. După plecarea lui, fiica proprietății mele întrebându-
mă de unde-i cunoscuse pe el, i-am răspuns că Tănase
este cunoscut de mine ca fiind comunist. - Atunci fiica
proprietății mele mi-a spus că Tănase este comunist mai.

nechi ca de tota da Patita. - Atunci am alocat o de
bateria gresie pe care o primum o Tarnose de la Legionari.

Atunci presupunand ca doar voi liti la pe interviu
in laor tot eu va. Trebu sa l hot la interventia propozi-
rele mele si facei tota, a doua si diminuez in am duc
la prelectura la Parta Munitiunea si i-am spus sa l steaga
dele totul ca am eu treaba cu el. Totul l am lasat pe
Tarnose de la internarea in laor.

Pe pont n a fost aici era bolnav greu [redacted] si mai
dadao cate adato cate un ofert unui plutonier de la Cercul de
Recrutare.

Si ne ti in la cum mi a spus in laor acest Tarnose
si ce a determinat internarea sa in laor: Un informator
o dot o informatie ca doua femei din conducerea U.T.C.
vor participa la o sedinta ce se va tine in casa instructo-
rului U.T.C-ului. Femeile fiind pilote si locatarul imobilizabil
identificat sa otolilit ca de mureste Atanadin Atanadin.

Int' unist am am avut prole pentru ca sa l pot trimite
in judecata, l am spus pentru internare la fel ca si pe altu.

Me fostul ca l am steas de la totul de internare in laor
eu mi o am spus mai o data in la cred ca tota mea i a
spus mai tarziu.

Alufo, oca am am imprie tenit eu el; este laist destit
l am apreciat in la mi i am admis politica. Vener des in
es sa sa aere mele impreuna cu tota si colui dai. Beam des
cate un spirit. Era rufel si i e placu sa lica desi era bolnav

O ducen greu din punct de vedere material. Me si laist
calohil totu am a prandot in serviciu. Cred ca intentionat
nu o laist aici a vafut ca eximentele politice si pe-
cipita. In timpul no fluvindui i am laseat cele doua
setite de tot si am devenit eumetru. - 1 -

Ce mi mi-a plăcut la el deloc a fost faptul că după 23 August 1944 m-a mai venit jela mai. Cum era la mai vârstă, în casa cunoscutului criminal de război Toflaru!

L'am crezut căist superior dar după o chestie mi-am schimbat impresia despre el. Totuși și copiii săi au mai venit la soacra mea însă el deloc. Totuși să-i lăsați să este foarte ocupat.

După 23 August 1944, stat el, totuși lui căt și soa. So. Maria și totuși orestea Persoană au făcut politica comunistă.

Desigur că toți au fost în ghentă de el. Am auzit că Tomase a ținut un discurs politic la Constanta pentru care mama sa a fost felicitată de cunoscuți.

Cred că m'a fost ridicat de Partid din cauza relațiilor lui cu mine.

În ipoteză că situația politică se va schimba, poate că legătură cu mine și nepăsarea sa și-i va folosi, căci m-a lăsat angajat în cine știe ce compromisiuni; în ipoteză că lucrurile vor rămâne așa cum sunt acum în România că i-am făcut un rău, eu fiind o piedecă în ascensiunea sa.

Cu cred însă că i-am făcut un serviciu.

În afara de doctorul casei și de prietenii care m-au răpedit odată odată căt și jela Liviu, candidația mea m-au înțeles și de Tomase.

Le-am spus că l'am cunoscut în casa soacrei mele și că-mă este ruda (cunătră) eu lăsatându-i copiii la o lăstărie de la colia Pleronei. Alte legături n'am avut cu el. După lui Tomase m-au prea interesat anchetații cum de exemplu m-au făcut cu doctorul casei m'a mai oles de notarea relațiilor cu el. Probabil că m'a oles.

a spus om mare si din cauza ca mi-a fost doctor i. l.
suspiciunea. -

Cred ca toate informatiile in legatura cu prietenii
si persoanele care ma vizitau se gaseau la domiciliu, lan-
ditiu ostia le au dela fostul meu proprietar cu care
ma voi rasii la timp.

Pana acum aceasta chestie cu Tănase nu am putut o
nimănui. Ești lingurul core o știu. - Te-am spus si pentru
te consider un om serios si mai ales, pentru ca e l. eu vorb
să-ti pot face o idee mai precisa despre el.

V. Tănasescu. -

27 mai 1954

N O T A

În legătură cu anchetele sale, TAFLARU ION a mai făcut următoarele declarațiuni:

Generalul NICOLSCHI și colonelul DULGHERU, m-au anchetat fiscare de mai multe ori, pentru cite un caz însă fără a-mi lua declarații scrise.-

Generalul NICOLSCHI m-a anchetat odată în legătură cu o femeie care era semnalată într-o notă dată de inspectorul BANCIULESCU.- I-am spus că n-am nici o cunoștință de ea și mi-am dat seama că nota provenea dela BANCIULESCU căci purta o inițială pe ea.-

Dealtfel acest BANCIULESCU se ocupa și el cu comuniști și stătea mai tot timpul în biroul lui MUTICA POPESCU. Nu știu ce informatori avea dar notele lui veneau la grupă pentru verificare prin direcția siguranței (pe scară centrală). Fiind bolnav, BANCIULESCU era tolerat de GIORMAN, NEGULESCU și RANZESCU cari în afară pensie îi mai dădeau și diurnă.-

Fiind prins că sustrăgea unele manifeste comuniste și unele note informative pe care le dădea lui PARIZIANU la Prefectură, a fost scos dela grupă comunistă, unde dealtfel nu avea nici un rol și dat să facă un studiu asupra problemei comuniste.-

x

x x

Colonelul DULGHERU m-a anchetat în legătură cu un comunist PATRASCU, fost croitor la "Galeriile Lafayette" care sub ăstia ajunsese deputat.-

Acest croitor locuia în aceeaș curte cu un informator al meu și probabil că ăstia îl bănușc că ar fi avut legături indirecte și cu siguranța prin vecinul său.-

În legătură cu acest croitor m-au mai anchetat la Interne doi civili îmbrăcați foarte elegant, pe care i-a introdus în birou colonelul DULGHERU. Mi-am dat seama că erau mai mari decît DULGHERU. După semnalmentele date lui SAVA DUMITRESCU, la Făgăraș, acesta mi-a spus că unul din ei trebuie să fi fost DRAGHICI.-

Le-am spus că informatorul meu nu cred să fi avut vre-o legătură cu eroitorul, de care m-au întrebat.-

x

x x

Am mai fost frecat pe chestia unui comunist CALUGARU, fost chelner pela restaurante mari. Ancheta a fost făcută de un maior, iar ultima dată m-a anchetat un general. Mi-au spus că eu am eliberat pe acest CALUGARU din lagăr la intervenția femeii care se cheama CRISTINA GEORGESCU. Le-am răspuns că eu nu am transformat biroul meu în trafir și că eu nu mă ocupam cu eliberările din lagăr.- M-au lăsat în pace după aceea.-

În realitate, acest CALUGARU a fost eliberat din lagăr odată cu un evreu care cred că a dat șefilor un spert mare.- Pe CALUGARU l-au eliberat probabil la intervenția vreunui mare restaurator unde "domnii cei mai mari" luau mese copioase și la urmă restauratorul spune chelnerului că nota s-a achitat.-

x

x x

Am mai fost anchetat în legătură cu un grup de comuniști dela C.F.R. Actele au fost semnate de mine dar ancheta nu am făcut-o eu ci subalternii mei, respectiv PRUNESCU.-

Pentru ei acest caz este important, pentru că atunci a căzut un instructor central dela C.F.R. dar pentru mine acest caz a fost divers de aceea nu-mi amintesc de unele lucruri. Dar pînă la urmă s-au lămurit și cu această chestiune.-

x

x x

Deasemeni am mai fost întrebat de un frizer sau coafor dela "Baldovin" care pretindea probabil că a fost arestat și bătut. Mi-au spus că mă vor confrunta cu el.-

Le-am răspuns că îmi amintesc de acest tip care mi-a plăcut căci era bine îmbrăcat și prezentabil, pe care l-am chemat la siguranță unde a stat numai două ore timp în care s-a rezolvat cazul său apoi a plecat acasă.-

Nu i s-a atins nici un fir de păr. Au renunțat probabil la confruntare căci tipul o fi recunoscut adevărul.-

x

x x

Cînd ancheta cu TEOHARI GEORGESCU era în toi și anchetatorii aveau impresia că eu ascund adevărul, a venit un tip îmbrăcat civil, cu o haină de piele de culoare închisă, cu un fular frumos la gît, bine legat, de circa 35-40 ani, tip de evreu, care mi-a spus că

dacă mă mențin pe această poziție va fi grav. Mi-a arătat cu mâna dela un capăt la celălalt al mesei și mi-a spus foarte sever: "d-ta ai de parcurs acest drum iar la urmă vei fi lichidat. Până la lichidare însă acest domn va fi un calvar. Cred că era un organ superior care a vrut să mă sperie. De atunci nu l-am mai văzut.-

x

x x

Cred că ancheta mea nu este terminată din cauza declarațiilor lui STELIAN care a aruncat grave bănueli asupra mea.-

Aștia cred că momentul arestărilor și în general dirijarea operațiunilor din 1941 au fost făcute de mine cu ajutorul vreunui comunist din C.C. care cunoștea atât de bine lucrurile.-

Dealtfel așa cum v-am mai spus căderea comuniștilor în 1941 a fost destul de senzatională căci în afară de comuniștii mici și material au căzut patru oameni din secretariat. Nu a scăpat decât FORIS.-

Să vedem ce o mai fi. Eu în susținerea argumentelor mele am cerut să fiu confruntat cu STELIAN.-

ss. V. Tănăsescu

GM/2. ex.

Mr. 12.
27 Mai 1954. *ub*

Nota

În legătură cu anchetele sale, Tăpănu I. a mai făcut următoarele declarațiuni:

- Generalul Nicolășchi și colonelul Hulgheruc m'au anchetat pe care de mai multe ori pentru câte un caz înțeleg să-mi lăsa declarații scrise.

- Generalul Nicolășchi m'a anchetat odată în legătură cu șamele care era semnalate într-o notă dată de inspectorul Găneulescu.

I-am spus că m'am născut cu cunoștința de că și mi-am dat șama că nota provenea de la Găneulescu căci știam o inițială pe ea.

Dealtfel acest Găneulescu se ocupa și el de comunisti și ștatea mai tot timpul în biroul lui Mitică Popescu. Mi-a dat și informații căea dorm noaptea lui Ștefan la grădă pentru verificarea prin direcția siguranței (pe de-a-una cu el). - Fiind bolnav, Găneulescu era tolerat de Giorman, Negulescu și Răzvan cu înțelegere de penție și mai dădeau și diavolii.

Fiind fiind că luștrăgea unele manifestate comuniste și unele note informatice pe care le dădea lui Parizianu la prefectură a fost scos de la grupa comunistă, unde dealtfel nu avea nici un rol și dot să facă un studiu asupra problemei comuniste.

x x x

- Colonelul Hulgheruc m'a anchetat în legătură cu un comunist Patrășcu, fost croitor la Coleriile Lafayette, care sub astă opunere deputat.

Acest croitor brevia în alții cuate cu un informator al meu și probabil că astă i-l bănușea că ar fi avut legatură indirecte și cu siguranța prin vecinul său.

În legătura cu acest crăitor m'am mai anchetat la Iași, la doi cităli îmbracăți foarte elegant, pe care i-a întâlnit în birou colonelul Iluțheanu. Mi-am dat seama că erau mai mari decât Iluțheanu. - După semolmentele date lui Iona Iluțheanu la Găgăuș acesta mi-a spus că unul din ei trebuie să fi fost Brîncuși. -

Le-am spus că în promotorul meu am cred că și auut
are o legătura cu crăitorul de care m'am înțeles. //

x x x

- „ Am mai fost trecut pe chestia unui comunist Călugăruș, fost chelner la restaurante mari. Ancheta a fost făcută de un maior iar ultima dată m'a anchetat un general. - Mi-au spus că eu am eliberat pe acest Călugăruș din lagăr la intervenția unei femei care se cheama Cristina Georgescu. - Le-am răspuns că eu nu am transformat biroul meu în tribunal și că eu nu mă ocupam cu eliberările din lagăr. M-au lăsat în pace după aceea. -

În realitate acest Călugăruș a fost eliberat din lagăr datorită unui erou care cred că a dat la pîlă un ofițer mare.

Pe Călugăruș l'am eliberat probabil la intervenția meimii mare restaurator unde „ domnia ei mare ” luau mese copioase și la urma restoratorului spunea chelnerului că nota să o chită. ” -

x x x

- Am mai fost anchetat în legătura cu un grup de comunisti de la C.F.R. Actele au fost semnate de mine dar ancheta mi am făcut-o eu cu subalternii mei, respectiv Brăneșcu. -

Pentru ei acest caz este important, pentru atunci a căutat un instructor control dela C.F.R., dar pentru mine acest caz a fost divers deoarece mi-am amintit de unele lucruri. Dar până la urmă s-au lămurit și eu aceasta chestiune. -

x x x

- „Desebini am mai fost înțeles de un prieten sau co-actor dela „Baldovin” care pretindea probabil că a fost arestat în totuț. Mi-au spus că mă vor conștientiza cu el. -

Le-am răspuns că îmi amintesc de acest tip care mi-a plăcut căci era bine îmbrăcat și prezentabil, de care l-am chemat la siguranță unde a stat numai două ore timp în care să rezolveste cazul său apoi a plecat oare. -

Măi s-a obținut aici un fir de păr. Au reamintit probabil la conștientizare căi tipul și se recunosc adesea. -

x x x

- „Când ancheta cu Teohari Georgescu era în toi și anchetatori auveau impresia că eu ascund adesea, a venit un tip, îmbrăcat civil, cu o haină de piele de culoare închisă, cu un pulău sumos la gât, bine legat, de circa 35-40 ani, tip de breu, care mi-a spus că dacă mă mențin la această poziție va fi grav. Mi-a arătat cu mâna dela un capăt la celălalt capăt al mesei și mi-a spus foarte sever: „dumnezeu oi de parcurs acest drum ior la urmă vei fi lichidat. Până la lichidare însă acest drum va fi un calvar.” Cred că era un organ superior care a vrut să mă avert. Mi-atunci nu l-am mai văzut. -

%. x x x

" Cred că ancheta mea nu este terminată din cauza dedo-
noturilor lui Helian care a aruncat grave bănăci asupra
mea. -

Astăzi cred că momentul cristerilor și în general din presa
operațiunilor din 1941 au fost făcute de mine cu ajutorul
unor comunisti din C.C. care cu noștra stat de bine
lucrurile. -

Despre el odată cum v'am mai spus căderea comunistilor
în 1941 a fost destul de senzatională aici în a pară de
comunistii mici în material au cașut patru oameni din
secretariat. Nu a rămas decât Foris. -

Să vedem ce va mai fi. Eu în susținerea argumen-
telor mele am cerut să fii conștient cu Helian. "

V. Tănăsescu. -

N O T A
=====

Eu venind dela anchetă, TAFLARU ION foarte emoționat, mi-a spus: a fost doctorul pe aci și mi-a făcut o vizită generală, fără ca eu să fi cerut. Sunt convins că a fost trimis la mine în mod special căci n-am auzit deschizându-se ușile la alte celule.--

În legătură cu asta fac trei presupuneri:

1/. Ori că mă vor pune la un regim dur cu bătaie și au vrut în prealabil să cunoască starea sănătății mele; dar pentru asta n-am auzit nici pe alții și nici pe mine nu m-a vizitat doctorul când am fost bătut; deci această presupunere nu este valabilă.

2/. Vor să mă trimită la muncă poate; dar nici acest lucru nu este valabil căci oameni izolați prin diverse aresturi n-am auzit să fie ținuti la muncă și apoi sunt sigur că ancheta mea nu s-a terminat căci anchetatorul meu, locot. cu piștrul, mi-a spus în toamnă că "vom avea mult de răfuit amândoi".--

3/. Ori vor să mă pună martor în vre-un proces; în procesul informatorilor siguranței, trădători ai lor, nu mă vor mai pune căci acesta s-a făcut cu ușile închise și nu au mai avut nevoie de mine.--

Dealtfel pentru acest proces am fost pregătit dându-mi-se un regim alimentar excepțional cu fructe, când eram la interne. Am fost vizitat de medicul general CAHANE, care mi-a dat și injecții întăritoare.--

Că acest proces s-a făcut știu dela un francez cu care am stat în aceeași celulă la Interne și care fiind dus la procesul său (grupul de spioni pe linia legației Franței), gardianul care-l însoțea i-a spus: "În afară de grupul dvs. al spionilor francezi, se vor mai judeca și alte procese mari: PATRASCANU cu grupul său, sioniștii și altele". Până acum nu s-au judecat decât procesul informatorilor siguranței și al dvs. al francezilor. Celelalte nu s-au judecat încă pentru că nu este momentul politic; poate în procesul foștilor șefi ai Direcțiunii Generale a Poliției căci așa am înțeles în toamnă când am avut o convorbire cu căpitănelul TANU.-- Acesta a încercat să-mi smulgă declarații împotriva foștilor șefi mai mari ai mei în sensul că au știut și tolerat bătăile dela siguranță.--

Atunci i-am spus lui TAFU că șefii mei nici nu știau de arestările pe care le făceam eu ci numai după ce faptele erau împlinite și bătăile la fel eu le-am făcut și patronat. Văzînd că nu-i merge cu mine mi-a spus: domnule TAFIARU pe chestia asta n-o să ne înțelegem, apoi a plecat. Cred că vor să le lege cîte o tinichea de coadă și foștilor mei șefi mari dela siguranță; poate că în procesul lui TECHARI GEORGESCU și anume în legătură cu minciunile și exagerările pe care acesta le-a scris, în broșura "TECHARI GEORGESCU" 1951. Această broșură cu coperte roșii mi-a fost arătată de fostul meu căpitan anchetator și nu mi-a permis să văd decît un mic pasaj din ea în care TECHARI GEORGESCU arăta că el unul din cei mai buni fii ai poporului a fost maltratată de agenții gestapoului. - Sunt lucruri inexacte, și poate că ăștia vor să-l demaște pe TECHARI GEORGESCU de aceste minciuni prin mine. Căpitanul mi-a promis că-mi va da să citesc această broșură, mai tîrziu și nu acum ca să mă orientez. -

x

x x

A doua zi după vizita doctorului cînd s-a dat masa, TAFIARU I. a fost anunțat că i-au fost tăiate suplimentele de mîncare pe care le avea. A tras concluzia că ori i s-au tăiat numai lui aceste suplimente și atunci înseamnă că va fi pus la un regim dur cu bătae sau că ancheta nu mai este interesată și ar putea să fie trimis la Făgăraș, ori dacă s-a tăiat la tot arestul înseamnă că s-au făcut restricții la mîncare și atunci poate că sunt ceva evenimente importante afară. Dar dacă stăm aci așa cum stăm noi asta nu cred. A rămas derutat TAFIARU ION. -

A treia zi însă revenindu-se asupra suplimentelor sale de mîncare, s-a bucurat și a atribuit toate acestea regimului de mîncare impus de starea de boală și de interesela anchetei. "Desigur că acestea s-au făcut de acord cu doctorul și anchetatorii". -

x

x x

În legătură cu activitatea sa dela siguranță, TAFIARU ION mi-a mai povestit următoarele:

Cînd a venit NIKI STEFANESCU la direcția siguranței, dușmanii săi (adică ai lui TAFIARU) l-au pîrît pe acesta că este omul lui VINTELA IONESCU și al lui TURCU, care trecuseră la Prefectura Capitalei. -

Era bănuiră că de informații pe linie comunistă și lui VINTELA IONESCU și TURCU dela Prefectură. -

Cînd eu i-am raportat lui NIKI STEFANESCU că sunt pe urmele unor tipografii ale comunistilor, acesta mi-a spus: "Vezi TAFIARULE

să nu ne-o ia Prefectura înainte.-

Pentru acești tipografi NIKI STEFANESCU a stăruit mult și mă chema la el foarte des pentru a-i raporta stadiul lucrărilor. Văzînd bănuiala lui NIKI STEFANESCU asupra mea precum și stăruința sa în descoperirea acestor tipografii, m-am ambiționat să-i demonstrez că în sferă că sunt capabil sunt și cînstit.-

Prin informatori și filaj am descoperit două tipografii:

- una mai mică, la care se puteau face numai tipărituri mici (manifeste etc.) pe care am găsit-o la o femeie care a căzut ca legătură într-un filaj, filaj care a fost provocat de o informație dată de un informator și

- alta mai mare, a comitetului central, pe care am descoperit-o într-o casă izolată din Parcul Răhova.-

Informatorul meu nu avea contact direct cu această tipografie însă printr-o legătură dată de el care a fost pus în filaj, agentul meu LEPADATU a descoperit sediul. La început locatarul unde era tipografia ascunsă, de profesia tinichigiu, a fost observat de către agenții de filaj cînd cumpăra dela un magazin din str. Cîmpineanu, tuș și hîrtie.- la perchezitiile s-a găsit greu această tipografie, căci era camuflată într-un gîfonier. Nu era decît miros de ulei.- Lîteralele au fost găsite în cutii și pe gîfonier și sub pat.-

În această casă au fost găsiți și arestați tinichigiul cu soția lui care camuflau casa, comuniști bineînțeles, doi tipografi evrei buni profesioniști și o fată care le ajuta la legat și broșat.- Toți ședeau camuflați în casă. Nu așea decît tinichigiul pentru a cumpăra materiale și pentru a preda tipăriturile camuflate într-un coș de pae, altui comunist.-

În noaptea aceea inspectorul DOBRESCU se interesa telefonic dela barul "Mon Jardin" unde pstrecea, de mersul operațiunilor. După ce am terminat toate arestările a venit și el la birou și a oferit băieților cari lucraseră loco lei. I-am spus eu că este cam puțin pentru toți băieții să ia o masă și cu mare greutate i-am smuls 5000 lei.-

Deasemeni NIKI STEFANESCU și METEOA POPESCU au venit personal la birou în noaptea aceea. NIKI STEFANESCU m-a felicitat și mi-a promis un premiu de 10.000 lei din care nu am primit decît 4000 lei. În schimb mi s-a dat decorația "Bărbăție și Credință".-

Îți dai seama deci cît de tîmpiți au fost foștii noștri conducători și cum au înțeles ei să răsplătească faptele mari ale subalternilor.- Unii dintre ei își merită lecția pe care le-o dau astăzi comuniștii.-

Lui NIKI STEFANESCU i-a folosit foarte mult descoperirea acestor tipografii căci în perioada aceea era supărat cu GHELENGEANU, ministrul de interne, pentru că fără aprobarea lui, NIKI STEFANESCU îl arestase pe MADGEARU. Am auzit că prin această descoperire NIKI STEFANESCU l-a împăcat pe GHELENGEANU.-

x

x x

O altă cădere importantă a mai fost și arhiva comunistă din care cauză FORIS și un altul? au fost excluși din partid, nu pentru trădare, ci pentru ușurință probabil. În această arhivă s-a găsit o scrisoare a lui TECHARI GEORGESCU scrisă partidului din închisoare, în care arăta bănușile sale asupra căderii lui și întregului grup, bănușii care se refereau la un comunist de al lor informator al meu. Noroc că acesta a murit în septembrie mai mult după aceea, căci altfel, astăzi comuniștii l-ar fi mâncat fript.-

Am mai fost întrebat de acest informator de multe ori și mai ales de un căpitan - altul decât anchetatorul meu - care mi-a arătat două fotografii ale acestuia, spunându-mi că voi avea surpriză să constat că acest individ trăiește și că nu este mort. - Astfel că eu voi fi demascat că unele informații pe care am declarat că mi le-a dat acesta, în realitate mi-au fost date de alții pe care încerc să-l ascund.-

Mi-am dat seama însă că încercă o cursă.-

x

x x

Unele comuniste care au făcut parte din organizații ce au trecut prin filiera mea, erau avaraice tinere și drăguțe. Păcat că aveau filoxera în ele.-

x

x x

Tot în legătură cu ancheta sa asupra lui TECHARI GEORGESCU de către comitetul de 3 anchetatori (căpitanul și doi locotenanți), TAFIARU ION a mai făcut următoarele declarații:

Dacă TECHARI GEORGESCU mi-ar fi fost informator l-ași fi denunțat cu mare satisfacția avînd să-i plătesc polița căci sub ministeriatul lui, patronat de el, mi-a fost schingiuită familia și bătuță cu ranga de fier pentru a mă găsi pe mine.-

I-am spus căpitanului atunci, cu tonul ridicat că ași vrea să-i spun lui TECHARI GEORGESCU în față aceste lucruri, precum și faptul că mă bucur că astăzi plătește și el; "Ceaace primești astăzi domnule TECHARI GEORGESCU dela ai duminale, este nimic față de ceea ce vei plăti față de justiția immanentă, pentru teroarea pe care ai exercitat-o în țară aste față de neamul acesta. Sunt puțini oameni no-

rocoși care nu plătesc pe lumea asta raptele lor mîrșave". -

Atunci căpitanul m-a întrebat dacă întotdeauna voi fi în stare să vorbesc astfel și pe acelaș ton. I-am răspuns că ori-cînd. Cred că a vrut să spună dacă ași avea curajul să-l acuz și în față pe TEODARI GEORGESCU cu acelaș ton și că nu mă tem de el. Sau poate să se fi referit la folosirea mea ca martor al acuzării în procesul său? Nu mi-am dat seama exact ce a vrut să spună căpitanul !

x

x x

OM/2 ex.

C.N.S.A.

Nota

Cu venind dela ancheta, Tătaru I., foarte emotionat, mi-a spus: a fost doctorul pe aici și mi-a făcut o vizită generală și aici eu să fi cerut. Sunt convins că a fost trimis la mine în mod special căci n'am avut deschizându-se uși și la alte celule.

În legătură cu asta se face trei presupuneri:

1) Oricum mi s-ar pune la un regim dur cu lozoc și au venit în prealabil să cerceteze starea sănătății mele; dar pentru asta n'am avut nici pe altii și nici pe mine mi s'a vizitat doctorul când am fost izolat; deci această presupunere nu este probabilă;

2) Că să mă trimită la muncă poate; dar aici acest lucru nu este probabil căci oamenii izolați prin diferite cauze n'am avut să fie trimiși la muncă și apoi sunt sigur că ancheta mea nu s'a terminat căci anchetatorul meu, lăsat cu pistoi, mi-a spus în toamnă că „vom avea mult de răzuit omul ăsta”;

3) Ori vor să mă ducă mator în vre-un proces; în procesul celor motorilor siguranței, rădători de ai lor, nu mi s'ar mai pune aici acesta să fie în uși închise și nu au mai avut nevoie de mine.

Leollul pentru acest proces am fost prețuit dându-mi se un regim alimentor excepțional cu fructe, când eram la interne. Am fost vizitat și de medicul general Cahane, care mi-a dat și înfățișare.

Că acest proces s'a făcut stui dela un francez cu care am stat în oșii celule la Interne și care fiind dus la procesul său (grupul de spioni pe linia hoșierii Frontei) gardianul care-l însoțea i-a spus:

„În afară de grupul duminicăștii al spionilor hoșieri de vor mai judeca în alte procese mai: Pătrășanu în grupul său, Lionistii și altele.”
„Pătrășanu nu s'au judecat decât procesul informatorilor siguranței.”

și al dumnezeiescilor principii. Lelelele nu s'au judecat încă pentru că
nu este momentul politic. 77; poate în procesul foștilor Șefi ai Di-
rectivei generale a politicii aici așa am înțeles în toamnă când
am ardat o convorbire cu căpitanul Tănici. - Aceasta a încercat
să-mi lămurească declarații împotriva foștilor Șefi mai rășchetați
în sensul că au știut să răstălmăcească lăcomia dela siguranță.

A atunci i-am spus lui Tănici că Șefii mei mici nu știu de
circumstanțele și cori le făcuseră cu ei numai după ce foștele erau
implinite și bărbile la fel eu le-am făcut și foștomat. Răspund
că nu-i merge cu mine mi-a spus; domniile Tăniciu se creștea
asta m'a să-mi înțelegem; apoi a plecat. Cred că vor să le lege
este o tinichea de călărie și foștilor med. mari dela siguranță; -
poate că în procesul lui Teohari Georgescu și altele în lega-
tura cu minciunile și exagerările pe care acesta le-a scris în
broșura "Teohari Georgescu" 1951 - Aceasta broșura în copie
noastră mi-a fost arătată de foștul meu căpitan anchetator și
mi mi-a permis să văd un mic fragment din ea în care Teohari
Georgescu arăta că el unul din cei mai buni și ai poporului
a fost maltratată de organele gototaului. Sunt lucruri inexacte,
și poate că astăzi vor să-l demonte pe Teohari Georgescu de
ceste minciuni, prin mine. Căpitanul mi-a promis că-mi
va da să citesc această broșură mai târziu și am, cum ca
să mă orientez. -

A doua zi după vizita doctorului când s'a dat mada, Tănici
a fost amintit că i-au fost tăiate suplimentele de mâncare pe care
le avea. A doua concluzie că ori i-au tăiat numai lui aceste
suplimente și atunci înțelegem că va fi pus la un regim dur
cu hătoe sau că ancheta mi mai este interesată și ar putea să fi

3
pe trimis la Tâșnă, m' dădea să trînt la tot creștutul înflăcărat
cî s'au făcut restricții la mîncare și atunci ipocrizienții sunt
ceva evenimente importante așori. „Dar după stăm aici așa cum
stăm mîi oșta nu cred.” - A rămas derutată Tâșnă I' -

A treia zi în la revenindu-se asupra Sullimentelor sale de
mîncare s'a lămurat și a atribuit toate acestea regimului de
mîncare impus de stăru de hoală și de interesele anchetei. „Deligur
cî acestea s'au făcut de acord cu doctorul în anchetatori.” -

x x x
În legătură cu activitatea la dda. Siguranță Tâșnă I' m' a mai
poartat următoarele:

Cînd a venit Niki Ștefănescu la direcția siguranței, dușmanii
săi (odis a lui Tâșnă) l'au părăt această ca toate omul lui Lăntăla
Ionescu și a lui Turcu, cari trecuseră la Prefectura capitalii. -

Era lămurit cî da informații pe linie comunistă și lui Lăntăla
Ionescu și Turcu dela Prefectură. -

Cînd eu i-am raportat lui Niki Ștefănescu cî sunt pe urmele unor
tipografi ole comunistelor acesta m' a spus: „uși Tâșnăuile să nu
me-o ia prefecura înainte!” -

Pentru aceste tipografii Niki Ștefănescu a stăruit mult și m'a
chemat la el pentru a se putea ai raporta atodăială lucrărilor. Văzînd
bănușia lui Niki Ștefănescu asupra mea, pentru m' a stăruit la în
descoperirea acestor tipografii, m' am ambiționat să-i demonstrez cî
în dda. cî sunt copiatul sunt și cîmotit. -

Prin informatori și filaf am descoperit ^{ostel} ~~stăru~~ tipografia:

- una mai mică, la care se puteau face numai tipărituri mici
(manifeste etc.) pe care am găsit-o la o femeie; femeie care a fost ca
legătură într'un filaf; filaf care a fost provocat de o informație dată de
un informator și

- oșta mai mare, a Comitetului Central, pe care am descoperit-o
într'o casă izolată din Parcul Rahova. -

Informatorul meu nu avea contact direct cu această tipografie.

într-o primă o legătură dată de el care a fost pus în filoz, ogărit
 meu Leopoldu a descoperit sediul. La început bratane
 unde era tipografia ascunsă, de profesie tinichigiu, a fost chemat
 de către o agentie de filoz când cumșara dela ech mărăștin din
 str. Cămpineanu, tîrziu hîntie. La percheștii s-a găsit greu oare
 tipografie aici era camuflată într'un dîmăier. Nu era decât mîrș
 de ulei. - Lîterele au fost găsite în cutia se și bonier de Sule pot.

În această casă au fost găsite și arestate tinichigiu cu tota lui
 core camuflau casa, comunisti lîncei telis, doi tipografi aici
 buari profesioniști, și o totă care le opita la lepot și leopot. Toti
 s'edea camuflati în casă. Nu era decât tinichigiu pentru a
 cumșara materiale și pentru a preda tipariturile camuflate într'un
 cos de soe, altui comunist! -

În noaptea aceea inspectorul Nabredu de interata telefonie dela
 biroul „Alon Jordin” unde se ținea, de mîndușă și de mîndușă. După
 ce am terminat toate arestarile a venit și el la birou și a oferit
 listelor cari lucrasera 1000 lei. I-am spus eu că este cam puțin
 pentru tot lăcăt și i-a spus că cu mare greutate i-am dat
 5000 lei. -

Acodemini Niki Ștefanescu și Mitica Popescu au venit personal
 la birou în noaptea aceea. Niki Ștefanescu mi-a felicitat și mi-a
 promis un premiu de 10.000 lei din care mi-am primit deia 4000.

În schimb mi-a dat decorația „Lăncărie de onorință”. -
 „I-ți dai seama deci că de lăncărie au fost foste noștri conducă-
 tori și cum au înțeles ei la naștăreașcă poștele mari ale Suleș-
 tîmilor lor”. - „Unii dintre ei i-și mîntă lăcăt se care le-o
 dau oștăzi comunisti”. -

Lui Niki Ștefanescu i-a călășit foarte mult descoperirea acestor
 tipografii aici în perioada aceea era lăncărie cu Ghelmegeanu,
 ministrul de interne, pentru că lăncăriea lui, Niki Ștefanescu.

i l'arestare pe Hadzearu. Am avut ca buni amici din grupul
Miki Stojanovic l'a impinsat pe Chelmeziame. -

x x

" O alta cãdere importantã a meu fost la arhiva comunista din
core cauzã. Foris de un altul ? au fost excluși din partid, nu
pentru trãdare ci pentru subminãta poporului. În aceasta arhivã
s'a gãsit o scrisorã a lui Teohad Georgescu, secretãr de partid din
inchiziare, în care arãta cãnuclile sãle asupra cãderii lui în inter-
grup, cãnuclile cari se referau la un comunist de al lor informator
sãmen. Poroc eã aceasta a murit de selticimie nu mult dupã
aceia, cãci oltul, oltãrã, comunistul l'ar fi arãncat sãrãt. "

" Am mai fost în tebot de cãrã informator de multe ori la
mei oles de un capitã - oltul deãt anchetatorul meu - care
mi-a arãtat 2 fotografii ale acestuia, spunãdu-mi cã voi
avea surpriza sã constãt cã acest individ trãiește și cã nu este
mort. Oltul cã eu voi fi demãrãt cã unele informații pe
cãri am declarãt cã nu le-a dat acesta, în realitate mi-au
fost date de oltul pe care incere sã i ascund. -

Mi-am dat stama înãla cã încearcã a curã. "

x x

" Unele comuniste cari au fãcãt parte din organizația ce au fãcãt prin
filierea mea, erau evreice tinere și dispușe. Pãrãt cã adesea fãceam
în ele. "

x x

Tot în legãturã cu ancheta la obșura lui Teohad Georgescu de cãrã
completul de 3 anchetatori (cãpitãmul și doi l'notenanti), Gallam I.
a mai fãcãt urmãtoarele declarații :

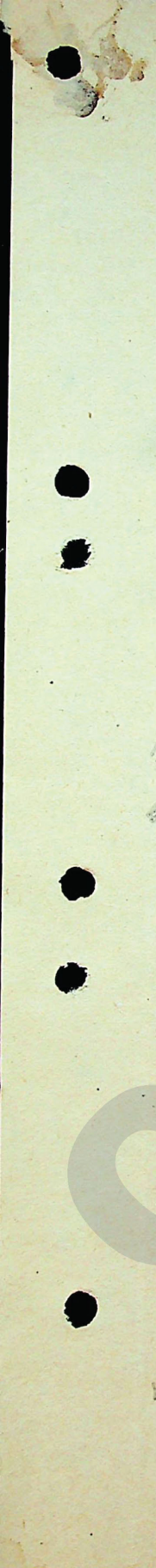
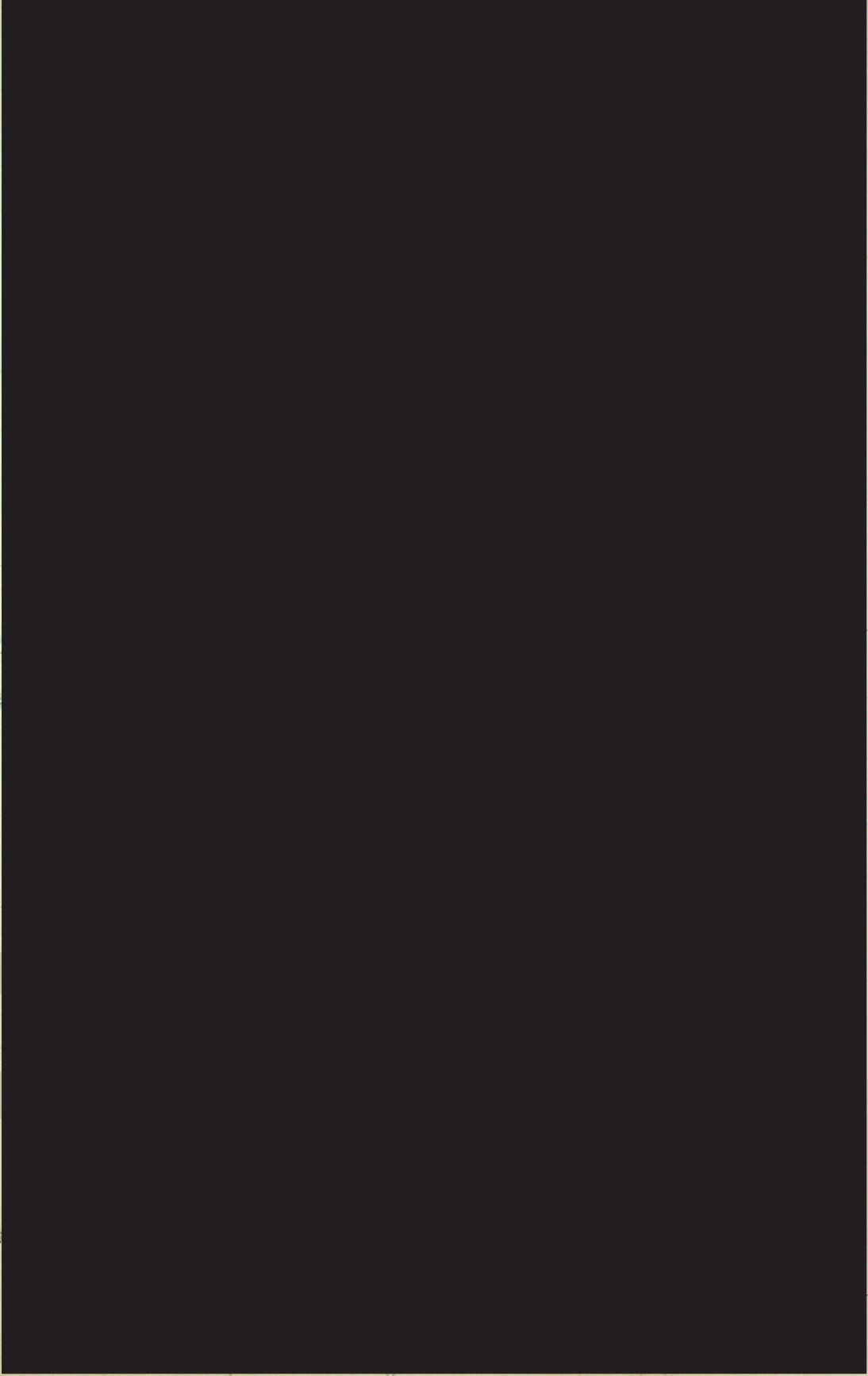

„Dacă Teohani Georgescu mi-ar fi fost informator l'as fi denunțat cu mare satisfacție având să-i plătesc solita esci la ministerul lui; fătornat de el, mi-a fost schinguită familia și fiatula cu năpâi de fier pentru a mă gâdi pe mine. -

I-am spus căpitanului atunci, cu tonul ridicat ca să vrea să-i spun lui Teohani Georgescu în fața acestor lucruri, precum și faptul că mă bucur că astați plătește și el; „Căce pri-mitești astați domnule Teohani Georgescu dela ai duminică este minie fata de ceace vei plăti fata de justitia imanentă, pentru teroarea pe care ai exercitat-o în toată asta fata de neamul oșta! Sunt putini oameni morocosi cum nu plătește pe lumea asta, faptele lor mârșare.”

Atunci căpitanul m'a înțebat dacă întotdeauna voi fi în stare să vorbesc astfel și pe oclor ton. I-am răspuns că oricând. Cred că a vrut să spună, deia, ca avea guraful și-l ouf și în fata pe Teohani Georgescu cu oclor ton și că nu mă tem de el. I-au foste să se fi referit la folosirea mea ca martor al oufării în procesul lui? Nu mi-am dat seama exact ce a vrut să spună căpitanul! „ -

U. Tömösközy.

C.N.S.A.

26 mai 1954

N O T A

=====

Discutînd cu TAFLARU ION asupra anchetelor și anchetatorilor, acesta a declarat că pînă în prezent a fost anchetat de zeci de ofițeri de securitate și de civili, unii dintre ei mai răi alții mai blînzi, asta în funcție de temperament; dar cred că sunt și unii printre ei care nu sunt chiar sută în sută comunisti. De exemplu, căpitanul meu anchetator, care mi-a făcut multe mizerii la anchetă, în vara anului 1953 august sau septembrie, după terminarea unei anchete cu completul de trei, (adică el și cei doi locotenenți, unul cu pistriul rău și altul mai slăbuț), ancheta în legătură cu TEOHARI GEORGESCU mi-a făcut cu ochiul: iată cum:

După terminarea ședinței de anchetă, cei doi locotenenți au ieșit afară, iar eu și căpitanul semnăm paginile procesului verbal de interogatoriu. În acest timp căpitanul mi-a spus: "S-a dovedit că d-ta ești de bună credință". După aceasta însă imediat (înainte de a-i răspunde căci eram ocupat cu semnătura), a intrat locotenentul acela slab. Fără să-mi dau seama, de față cu acest locotenent eu i-am răspuns căpitanului: "Nu sunt de bună credință d-le căpitan, de totală bună credință".-

Atunci căpitanul a retractat spunîndu-mi: "Eu nu ți-am spus că ești de bună credință, ci numai că unele lucruri pe care le-ai dat d-tă se confirmă".- Si în același timp căpitanul mi-a făcut discret cu ochiul fără ca locotenentul acela slab să poată vedea. Dealtfel locotenentul nici nu putea vedea căci era pe o linie mai urmă decît căpitanul, așa era poziția birourilor.-

Atunci înțelegînd că el se ferește de locotenent, ca să îndrept gafa i-am răspuns: "D-le căpitan, vă rog să mă iertați dar eu am interpretat că sunt de bună credință, dacă unele lucruri pe care le-am dat eu se confirmă".-

Cu aceasta s-a terminat și m-am dus la celulă. De atunci nu mi-a mai fost frică de bătaie.- (Aceste lucruri mi le-a spus TAFLARU ION în ziua de 23 mai 1954 și mi le-a repetat în ziua de 24 mai 1954).-

Am redat cît mai exact posibil cuvintele lui TAFLARU ION.

La o altă sedință de anchetă cu acelaș complicit de trei tot în legătură cu TEODARI GEORGESCU, în vara anului 1953, acelaș căpitan mi-a spus: "O să-ți arătăm noi d-tale și altele".

Bu crezînd că este vorba de bătaie i-am spus: "Puteți să-mi faceți orice căci eu tot adevărul îl spun".-

Atunci căpitanul s-a grăbit să-mi spună că nu este vorba de bătaie.- Mi-a arătat după aceea dosarul de anchetă al grupului de comuniști din care făcea parte și TEODARI GEORGESCU, intrăbîndu-mă de ce TEODARI GEORGESCU pe coperta dosarului a fost trecut al gaselea cînd el trebuia să fie trecut printre primii avînd în vedere importanța sa.-

M-a suspiciionat (o afirmă TAFIARU ION) că am făcut special acest lucru ca să derutez poate că TEODARI GEORGESCU ne-a fost informator.-

Le-am răspuns că nu este nici o mașinație ci pur și simplu arestații au fost trecuți pe coperta dosarului în ordinea în care au fost anchetați și nu în ordinea importanței.-

Acest căpitan (afirmă TAFIARU) părea băiat de treabă; îmi pare rău că nu am continuat ancheta cu el și am rămas cu bestia aceea de locotenant cu pistrui care este dat dracului.-

ss.V.Tănăsescu

Nota.

Discutând cu Tătaru I. asupra anchetelor și anchetatorilor, acesta a declarat că până în prezent a fost anchetot de feci de fitei de Securitate și de cireli; unii dintre ei mai noi altii mai bătrâni, asta în funcție de temperament; dar cred că sunt și unii printre ei care nu sunt chiar 100% comunisti; „ De exemplu căpitaniul meu anchetator care mi-a făcut multe mișcări la anchetă, în vârstă anul lui 1953 August sau Septembrie, după terminarea unei anchete cu completul de trei (adică el și cei doi locotenenti; unul cu pistole, celălalt cu altul mai slab) anchetă în legătură cu Teohari Georgescu, mi-a făcut cu ochiul; iată cum:

„ După terminarea sedinței de anchetă, cei doi locotenenti au ieșit odată iar eu și căpitaniul semnau paginile biroului verbal de interogator. În acest timp căpitaniul mi-a spus: „ Vă doresc ca dumneasta să fii de bună credință „ după aceasta însă imediat (înainte de a răspunde eu căci eram ocupat cu semnătura) a înțot locotenentul acela slab. Fără să mi dau seama, de fapt eu acest locotenent eu i-am răspuns căpitaniului: „ mi sunt de bună credință domnule căpitane și de toată bună credință „

A atunci căpitaniul a rețutot spunându-mi: „ eu miți am spus că ești de bună credință și numai că unde lucrăm pe care le-ai dat dumneasta se /

confirmă." ; și în același timp căpitantul mi-a
făcut discret cu ochii săi că locotenentul acela
Mole să poată vedea. Locul locotenentului nici
nu putea vedea căci era pe o linie mai în urmă
deotă căpitantul. Așa era poziția lăncierilor. -

A atunci eu înțelegând că el se gândește de locotenent,
eu să îndrept gâfă și-am răspuns: „ domnule că-
pitane Mănoș să mă iertăți, dar eu am interpretat
că sunt de bună credință dacă unele lucruri pe care
le-am dat eu se confirmă ”. -

Cu aceasta s-a terminat, și mi-a dus la celulă. -

Ale atunci mi mi-a mai fost încă de hătaș. -

(Acest lucru mi l-a spus Tătaru T. în ziua de 23
Mai 1954 și mi l-a repetat și în ziua de 24 Mai 1954.
Am redat cât mai exact pozele curvențele lui Tătaru T.).

x x

„ La o alta sedinta de ancheta eu oclău complet de
trei și tot în legătură cu Teohari Georgescu în vara anu-
lui 1953, oclău căpitane mi-a spus: „ O să-ți arătăm
noi dănitole și otele ”

Eu răspund că este vorba de hătaș și-am spus:
„ puteți să-mi faceți orice, căci eu tot aderăm la el
opun. ”

A atunci căpitantul să grăbit să-mi spună că
„ mi este vorba de hătaș ”; mi-a arătat după.

-3-
seia dosarul de anchetă al grupului de comunisti din
care facea parte și Teodor Georgescu, înțelegându-mă
dece Teodor Georgescu pe colecta dosarului a fost trecut
ol totdeauna, când el trebuia să fie trecut printre primii
având în vedere importanța sa.

Nu am suspionat (afirmă Tătaru Y.) că am făcut special
crist lucrul ca să devină parte, că Teodor Georgescu mi-a
fost informator.

Le-am răspuns că nu este nici o machinație ci pur și
simplic sursoții au fost trecuți pe colecta dosarului în
ordinea în care au fost anchetați și nu în ordinea impor-
tanței. -

Acest capitan (afirmă Tătaru Y.) parea lăsat de treabă;
îmi pare rău că nu am continuat ancheta cu el și am
rămas cu lista seia de înțelegere cu pistoni care este
dosarul lui. -

V. Ionescu.

18 Mai 1954

N O T A

=====

Discutând tot despre regimul celular greu de aici și șansele de a pleca la Făgăraș, TAFLARU ION a declarat că nu crede că va pleca curând de aici pentru că securitatea i-l suspicionează că a avut informator pe TEOHARI GEORGESCU, suspiciune care se bazează pe următoarele elemente:

I. In anul 1941 când s'au făcut arestările de comuniști, concomitent au căzut două organizații: una pe linie centrală, în care au căzut trei secretari din patru și una pe linie raională (raionul de albastru) care a căzut cu material (manifeste).-

Această cădere grea se presupune că a fost determinată de informații precise pe care le-ar fi avut siguranța, informații care au hotărât momentul H. și prinderea în plin a acestor organizații.- Este bănuit desigur TEOHARI GEORGESCU despre care am fost întrebat până și poziția în care l-am ținut la ancheta din 1941.-

In legătură cu această suspiciune anchetatorii m'au mai întrebat?

- Cine a dat dispoziția arestărilor din 1941 și

- Cine a hotărât momentul arestărilor.-

Le-am răspuns că nu eu am dat dispoziția arestărilor, în acel timp fiind plecat la familia mea din provincie pentru ca să-mi fac paștele și nu eu am hotărât momentul ci organele de filaj cari văzând că se face schimb de material a procedat la arestări.

Așa am fost și eu informat la înapoierea din provincie de către subalternii mei.-

Întreaga această operație de filaj și măsurile de arestare au fost luate de către STELIAN, șeful grupei, care astăzi pentru a se sustrage de răspunderi, aruncă totul asupra lui TAFLARU.-

Cred și vreau să mă confrunt cu el ca să se lămurească lucrurile odată.-

II. La confruntarea cu TEOHARI GEORGESCU, acesta nu m'a recunoscut și a spus un lucru și mai grav că în 1941 l-a anchetat TURCU și nu eu. A fost pus să mă recunoască din nou și nu m'a recunoscut. Spunându-i-se cine sunt a revenit asupra declarației și a afirmat că a fost anchetat de mine și nu de TURCU, susținând că nu m'

recunoscut întrucât am fost mai gras și că așa rămăsese în mintea lui că a fost anchetat de TURCU.-

Cred că TEOHARI GEORGESCU nu mai este sănătos; o fi avut vre-un șoc căci nu putea să mintă din următoarele motive:

1.- Eu l-am anchetat în 1941 și mă cunoștea bine.

2.- Când era la închisoare a trimis Partidului (olandestii) o scrisoare în care arăta că eu l-am anchetat cu subalternii mei. Această scrisoare a fost găsită la căderea arhivei.-

3.- În anul 1949 am fost chemat la cabinetul său unde m'a întrebat mai multe lucruri în legătură cu căderea din 1941.-

III. După judecarea grupului de comuniști din 1941, TEOHARI GEORGESCU și cu ANGHELIU au fost duși dela justiție la siguranță; am fost întrebat de către anchetatori în primul rând dacă TEOHARI GEORGESCU a luat numai lo ani și alții pentru fapte mai ușoare au luat pedepse mai mari și dacă el și ANGHELIU au fost duși dela justiție la siguranță.-

În legătură cu pedeapsa mică pe care a luat-o TEOHARI GEORGESCU le-am spus că probabil au fost ceva intervenții însă eu nu am de unde ști; și în legătură cu aducerea lui TEOHARI GEORGESCU și a lui ANGHELIU dela justiție la siguranță, le-am spus că nu am avut niciodată cunoștință de acest lucru.- Această chestiune poate că s'a făcut de către organele superioare și atunci ar putea să aibe cunoștință RANZESCU dela conducerea Siguranței sau STRATILESCU și BRAESCU care conduceau în acel timp corpul detectivilor.-

x

Cu LUCA LASZLO cred că nu mă vor mai întreba căci le-am spus totul în legătură cu căderea lui la Cernăuți și ancheta sa. Deasemeni le-am spus că am încercat să-l recrutez însă a refuzat.-

x

În legătură cu BIRTAS în afară de ancheta din 1941, le-am mai spus anchetatorilor că odată fiind anchetat de col. DULGHERU în biroul său, a băgat capul pe ușe un colonel înalt, voinic, cu ochelari, care la vederea mea a încercat să se retragă. Col. DULGHERU i-a făcut semn că poate intra și atunci acel colonel s'a apropiat de mine și m'a întrebat: Nu mă cunoști d-le TAFLARU? I-am răspuns că nu; atunci mi-a spus că este BIRTAS. Am răspuns că în 1941 era slab și încovoiat astfel că fiind diferență mare nu l-am mai putut recunoaște. Si acest colonel BIRTAS mi-a reproșat că am fost zelos și am bătut comuniști.-

Am mai dat declarații și am fost confruntat cu un evreu comunist fost casierul central al partidului care în timpul războiului făcea parte dintr-o organizație de partizani înarmată cu pistoale. (Nu știu dacă am înregistrat bine numele acestuia căci se pare că BANU, a declarat TAFLARU).--Acest evreu făcea oficiul de curier între organizație și EMIL BODNARAS.-- Fiind prins și dându-și seama de consecința a făcut declarații complete asupra organizației și s'a oferit să-l dea pe EMIL BODNARAS care era camuflat.--

Dacă n'ar fi intervenit actul dela 23 August 1944 ași fi pus mâna și pe BODNARAS.--

Cred că și această chestiune este lichidată și nu mă mai vor întreba de ea.--

x

Am mai fost întrebat asupra unei organizații de comunisti muncitori la fabrica Vulcan. Interesa mai ales cine a denunțat-o (sursa).--

Stiu că au fost câțiva lucrători dela fabrica Vulcan printre care îmi amintesc de unul CALINESCU care făceau propagandă comunistă.-- Această chestiune ne-a fost semnalată de fabrică și nu de vre-un informator. Eu nu-mi amintesc bine de ea căci nu am anchetat eu ci unul din băieți: PRUNESCU sau ANANIU.--

x

Discutând cu TAFLARU ION asupra vechilor ministrii foști la conducerea țării, acesta i-a înjurat și i-a declarat jefuitori. A dat printre multe alte exemple și pe al lui EUGEN TITELANU, care la controlul averilor nu a putut justifica 4 milioane lei și atunci a declarat comisiei că acești bani i-a dat regelui Carol pe care nu l-a putut refuza.--

Deasemani fostul ministru RALEA nu a putut justifica 3 milioane lei și pentru a scăpa, a declarat comisiei că a trimis în URSS, 3 informatori evrei cu misiunea de a se informa asupra problemei muncitorești de acolo, RALEA fiind ministru al muncii.--

TAFLARU nu a precizat de unde cunoaște acest lucru. Era revoltat că mareșalul ANTONESCU nu a luat nici o măsură în legătură cu cei care nu au putut justifica fondurile pe care le-au mănuit.--

Rectificare:

În nota nr.7 am arătat că TAFLARU ION cunoaște o serie întreagă de lucruri asupra francmasoneriei și a lui NORADUN-GHIAN, de la comandorul SCARLAT RADULESCU.--

Din eroare am dat acest nume; TAFLARU cunoaște acele secrete în legătură cu francmasoneria de la fostul colonel ATANASIU CRISTEA cu care a stat în celulă.-- A stat în aceeași celulă însă și cu SCARLAT RADULESCU, tot francmason.--

x

Starea psihologică a lui TAFLARU ION:

Este nervos. Suportă din ce în ce mai greu regimul de celulă, caută să evadeze din această situație antrenând discuții mai vesele.-- Foarte grijuliu cu sănătatea lui. Speră uneori în viitorii doi ani (cât va mai ține mandatul lui AISEN-HOWER și CHURCHIL) să scape din pușcărie; nu-și dă seama cum se va petrece exact acest lucru dar crede că prin război. Își face planul să-și aranjeze drepturile la pensie, să se socotească cu cei care l-au maltratat și apoi să facă comerț să mai apuce câțiva ani buni cât va mai fi tânăr.--

Aceasta însă pentru scurt timp căci îi revine starea de neîncredere și pesimism.--

"Nu cred că vom mai scăpa vreodată, sau dacă vom mai scăpa, cine știe când? vom fi o povară pentru familiile noastre și pe noi nu ne va mai interesa viața".--

Acuză pe CHURCHIL de această situație internațională și-l dămnește cel mai mare criminal de război. Afirmă:

"Germanii n'au tras nici cel puțin un glonte asupra Angliei și CHURCHIL a declarat război Germaniei, motivând că a dat garanții Poloniei și ce a reușit să facă? Să-i scoată pe fasciști și să-i aducă pe comuniști în Europa! Să vedem cum îi va scoate".--

Urăște francmasoneria pe care o cunoaște de la fostul colonel ATANASIU CRISTEA, cu care a stat în aceeași celulă la Interne.--

O consideră o mafie care trage itele politice internaționale și care este condusă în raport cu interesele marelui finanțat mondial de evrei.--

"Dacă această mafie nu va avea interese deocamdată, situația noastră rămâne aceeași".--(afirmă TAFLARU ION).--

Nota:

Reluând tot despre regimul celular greu de via și bătălie de a pleca la Tâșnău, Tâșnău I. a declarat că nu crede că va pleca cînd de via pentru Securitatea și e suspicios că a avut informatori pe Teohar Georgescu, suspiciune care se bazează pe următoarele elemente:

I. În anul 1941 cînd s-au făcut arestările de comunisti, concomitent au căzut două organizații: una pe linie centrală, în care au căzut trei secretari din patru și una pe linie raională (raionul de Olărești) care a căzut cu materialul (mănușile).

Creasta cădere grea de presupunere că a fost determinată de informații precise pe care le-ar fi avut Siguranța, informații care au hotărât momentul H și prinderea în film a acestor organizații. Este limpede desigur Teohar Georgescu despre care am fost încredințat până la sfîrșit în care l-am lăsat la anchetă din 1941. -

În legătură cu această suspiciune anchetatori m'au mai întrebat?

- Cine a dot dispoziția arestărilor din 1941 și
- Cine a hotărât momentul arestărilor?

Le-am răspuns că nu eu am dot dispoziția arestărilor, în acel timp fiind plecat la familia mea din provincie pentru să-mi fac postul și am eu am hotărât momentul și organele de filoz care răzînd că se pot schimba de material a procedat la arestări. -

Au am fost și eu informat la însoțirea din provincie de către subalternii mei.

Într-o ocazie oportunitate de filoz și măsurile de arestare au fost luate de către Melian, leul grupii, care totuși pentru a se descurga de răspundere oricum totul asupra lui Tâșnău. -

Cred și urechi să-mi convingeți în el că să se lămurească? /

lucrurile odota.

II. La confruntarea cu Teohari Georgescu, acesta mi a recunoscut si a spus un lucru si mai grav, ca in 1941 l'a anchetat Turcu si mine. - A fost put sa ma recunoscă din nou si mi m'a recunoscut. Spunându-i se cine sunt a venit oba fra declaratiei si a afirmat ca a fost anchetat de mine si am de Turcu, motivând ca mi m'a recunoscut in t' uist am fost mai gros si ca asa năma de în mintea lui ca a fost anchetat de Turcu.

" Cred ca Teohari Georgescu nu mai este simțat; o si avut are un soe, căci mi putea da mintă din următoarele motive:

- 1) Eu l'am anchetat in 1941 si ma cunoaste bine;
- 2) Când era la inchisoare a trimis Postul lui (chiar destina) o scrisoare in care arăta ca eu l'am anchetat cu subalternii mei. Aceasta scrisoare a fost găsită la căderea orhinei. -
- 3) In anul 1949 am fost chemat la cabinetul lui unde m'a înțeles mai multe lucruri in legătura cu căderea din 1941.

III. După judecarea grupului de comunisti din 1941, Teohari Georgescu si cu Anghelii au fost duci dela justitie la Siguranță; am fost înțeles de câte anchetatori in primul rând deci Teohari Georgescu a luat numele Vasile si altu se nume peste mai usoare au luat fedele mai mari si deci el si Anghelii au fost duci dela justitie la Siguranță.

In legătura cu fedeașta mică pe care a luat o Teohari Georgescu le-am spus ca probabil au fost ceva intervenții încă eu mi am de unde ști; si in legătura cu aducerea lui Teohari Georgescu si a lui Anghelii dela justitie la Siguranță ^{le-am spus} ca mulam avut mică odota cumostinta.

de secol lucru.

Aceasta chestiune poate că s'a făcut de către organele superioare și atunci ar putea să silească cu insistență Rămzescu de la conducerea Siguranței sau Statuleșcu și Gărescu, care conduc și în secol timpul corpul detectivilor.

"Pe dăca doștă cred că mi m'a nor mai tarata căci le-am spus totul în legătura cu căderea lui la Cernăuți și ancheta sa. Mesajele le-am spus că am încercat să le încredințez în la a refuzat."

"În legătura cu Birtas, în afara de ancheta din 1941 le-am mai spus anchetatorilor că odată fiind anchetat de col. Huloharu în biroul său, a lăsat capul pe ușa un colonel înalt, roșu, cu ochelari, care l'a îndreptat mers a încercat să se rețagă. Col. Huloharu i-a făcut semn că poate intra și atunci acel colonel l'a apropiat de mine și m'a întrebat? Nu mă cunoști domnule Tăllan? I-am răspuns că nu; atunci m'a spus că este Birtas. Am răspuns că în 1941 era slăb și încercat astăzi că fiind diferentă mare mi l'am putut recunoaște. Și acest colonel Birtas mi-a refuzat că am fost zece și am lăsat comu. nisti."

"Am mai dat declarații și am fost confundat cu un curier comunist fost cadru cîntăc al Partidului care în timpul războiului făcea parte dintr-o organizație de partizani înarmată cu pistoale. (Nu știu dacă am înregistrat aceste nume și se pot. Gărescu, a declarat Tăllan.)"

- 4 -

Acest om era șeful oficiului de curier în te organizație și Emil
Gadnăraș. Fînd priet și dîndu-și seama de consecințe
a făcut declarații complete asupra organizației și s'a
oferit să-l dea pe Emil Gadnăraș care era cămășălat. -

Aceia n'ar fi intervenit oetul dela 23 Aug. 1944 as fi
fius mîna n' fi Gadnăraș. -

Cred că și această chestiune este lichidată și nu ma
vor mai înțelua de ea. - "

x x

Am mai fost înțelut și asupra unei organizații de
comuniști, mîncători la Polinea Vulean. Interese mai
dele cine a denunțat-o. (Secre). -

Știu că ou fost câțiva lucrători dela Polinea Vulean,
prietenii ei i-mi amîntesc de unul Călineșcu, care
pozeau propaganda comunistă. Această chestiune
me-o. fost desmălată de Polinea și nu de vre-un in-
formator. Eu nu-mi amîntesc liine de ea căci nu
am anchetat eu ci unul din lieti: Brumescu Sora
Anonim. - "

x x

Discutînd cu Tăpănu I. asupra rechizitor minis tri
posti la conducerea țării, acesta i-a înfășat și i-a
declarat peșuritori. A dot priet multe alte exemple
și pe o. lui Eugen Titeanu care l'a controlat arșur
nu o. putut justifiu 4 milioane lei n' atunci a
declarat comisiiei că. oestii liomi i-a dot rezolv
Cănd pe care nu l'a putut rezolv. - /.

Meade menii fostul ministru Ralea nu a putut justifica
 3 milioane lei si pentru a scapa a declarat comisiile ca a
 trimis in U.R.S.S. 3 informatori omori ~~sau~~ cu misiunea
 de a se informa asupra problemei imunitatilor de cete,
 Ralea fiind ministru al culturii. Tofflam nu a reusit
 de unde cunoaste acest lucru. - Era revoltat ca ministrul
 Antonescu nu a luptat nici o masura in legatura cu cei cari
 nu au putut justifica fondurile pe cari le-au manincat.

x x x

Rectificare =

In nota nr. 7 am scris ca Tofflam I. cunoaste o serie
 in legatura de lucruri asupra francmasoneriei si de ^{lui} Nora
 dionghian, dela comandanul Scalet Radulescu. -

Din eroare am dat acest nume; Tofflam cunoaste
 aceste secrete in legatura cu francmasoneria dela fostul
 colonel Stanadin Cristea cu care a stat in celula. -

A stat in aceiași celula inainte si cu Scalet Radu-
 lescu, tot francmason. -

x x x

Starea psihologica a lui Tofflam I.

- Este nervos. Suporta din ce in ce mai greu regimul de celula;
 creata sa suferita din aceasta situatie anhemand disimul mai vadele.
 Foarte ginfuina cu dematotea lui. Speră uneori in reitoria doi
 ori (cât va mai ține mandatul lui Hidenhorner si Churchill) si
 sepe din puterare; nu si da seama cum se va putea esort,

ceest lucru dar crede că prin războiu. I. și pe planul și d
anapife drepturile la pământ, să se locotească cu cei care l'au
mollitat și apoi să poa comert să mai opure că țara omi bunu
cât nu mai fi țară.

Acosta însă pentru scurt timp căci i-i revine starea de
neîncredere și skepticism.

"Nu cred că v'om mai scapa vreo dată, sau dacă v'om
mai scapa. cine stie când; v'om fi o povară pentru familiile
noastre și pe noi nu ne va mai interesa viața."

Auza pe Churchill de această situație internațională și-l
denumește cel mai mare criminal de războiu. Afirma:

"Germanii n'au las nici cel puțin un glonte asupra Angliei
și Churchill a declarat războiu Germaniei, motivând că a fost
prietenii Poloniei, și ce a neuit să facă? Să-i scotească pe
pobitni și să-i ăduca și comunisti în Europa! Să ve-
dem cum i-i va scote."

Într-o încredințare pe care o cu noastre del. Postul
colonel Alandru Cristea, cu care a stat în oșios celulă la
Interne.

O consideră o mafiă care țage itele politice internaționale
și care este condusă în raport cu interesele mariei finante
mondiolate determinate de curci.

"Dacă această mafiă nu are interese deosebite,
situația noastră rămâne oșios." - (afirma Saffarm I.).

6 Mai 1954

66

Răz

N O T A

În ziua de 5 mai 1954, TAFLARU I. a mai făcut următoarele declarații:

"Vreau să mă obișnuiesc să mănânc orice fel de mâncare deși sunt bolnav, pentru că acest regim special alimentar pe care î-l am dintr-o zi în alta mi-ar putea fi retras. Regimul special alimentar ăștia nu-l dau decât atunci când vor să scoată ceva dela tine și ți-l retrage atunci când apreciază ei că vrei să le ascunzi adevărul.

Nu odată, ci de multe ori mi s-a dat și mie s-a retras și regimul alimentar și țigările și aerul și patul permanent.

Așa încât nu pot conta la infinit pe acest regim.

De ex.: în luna Noembrie și Decembrie 1953 mi s-a dat regim bun și mi s-a retras de mai multe ori, tocmai în perioada când eu eram în mare război cu anchetatorul meu pe chestia arhivei, chestie căreia ei i-au dat o mare importanță, să-ți spun și dumitale:

Imediat după 23 Aug. 1944 eu împreună cu nea MITICA POPESCU, am fost vreo 5 zile la familiile noastre, care erau disperate din București.

Când m-am înapoiat mi s-a comunicat că grupa comunistă a fost desființată. După ce am făcut o triere a hotărârilor, am dat dispoziții să se ardă arhiva dela grupă care însă ce conținea?: copii după notele informative date de informatori, cari justificau activitatea lor, copii după unele lucrări de investigații, referate, sinteze și dăride seamă. Originalele acestor lucrări însă, fuseseră înaintate la timpul lor și ele se găseau în arhivă, răspândite bineînțeles prin mai multe dosare, această răspândire fiind în funcție de conținutul lucrărilor.

Indice dat
lui regim
chismit, fano
să mai schimbăm

Odiu totu
seu?

Eu păstram la grupă un timp (circa o lună sau două) copii după aceste lucrări pentru ca să pot întocmi lucrările periodice ce mi se cereau (activitatea informatorilor, numărul lucrărilor efectuate etc.)

Dacă ~~ma~~-și fi oprit la grupă aceste copii mi-ar fi fost foarte greu să le mai caut prin dosarele arhivei unde erau răspândite.

După întocmirea lucrărilor periodice întotdeauna distrugem copiile oprite la grupă.

Astfel încât nu odată au fost distruse prin ardere lucrările la grupa comunistă.

Foarte că de data asta am ars și unele lucrări în curs care însă nu aveau nici o importanță-

Anchetatorul însă m-a acuzat că am ars lucruri importante privind informatorii mei (piese de compromis) și alte lucrări.

Cred că am fost denunțat de însuși unii funcționari care au lucrat cu mine la grupă și aceasta imediat după 23 August 1944, căci în anul 1945 când am fost epurat, comisia de anchetă (epurație) din care a făcut parte și TEOHARI GEORGESCU, m-a acuzat de distrugerea arhivei prin ardere".

x

x

x

Venind vorba tot de jongleriile pe care le face Securitatea cu mâncarea, schimbând regimul, mai bun sau mai rău, după interesele sale, deasemeni și de jongleriile pe care le fac anchetatorii punându-ți unele întrebări care să te deruteze, TAFLARU I. a mai făcut următoarele declarații

După 23 august 1944, director general al Siguranței a fost numitul RADU IONESCU iar subdirector general GEORGICA RANZESCU.

Imediat după desființarea grupei comuniste, RANZESCU m-a mutat la Oradea. Fiind încă zonă de război la Oradea, am rugat pe DRANICEANU, care era la corpul detectivilor să intervină pe lângă RANZESCU să nu mă trimită la Oradea ci la Sibiu unde eu aveam o rudă un colonel, la care puteam sta și care mă putea ajuta.

DRANICEANU intervenind la RANZESCU acesta i-a spus:
"Ce vrei DRANICEANU din cauza lui TAFLARU să luăm
toți foc? Mai vine să ardă el".

Auzi domnule.....ce răspuns banditesc a dat acest
neam GEORGICA RANZESCU.

Pentru că DRANICEANU mi-a spus că RANZESCU este furios,
l-am lăsat să se liniștească și după o oră m-am dus
personal la el și l-am rugat. A revenit asupra dispoziției
date și mi-a spus să mă duc la Direcția Personalului la
STEFLEA să-i spun dispoziția sa.

Lucrările s-au aranjat și după câteva zile am plecat
la Sibiu.

Fiind într-o delegație la Făgăraș, am primit un telefon
de la inspectorul din Sighișoara să mă înapoez urgent la
Sibiu căci are un ordin urgent pentru mine.

M-am dus la Sibiu și inspectorul mi-a spus că RADU
IONESCU directorul general a dat dispoziții să mă prezint
imediat la București.

M-am deplasat la București și prin "Direcția Generală"
am avut o convorbire cu TEOHARI GEORGESCU.

Cam pe la 23 Dec. 1953 anchetatorul meu m-a scos la
anchetă și mi-a pus trei întrebări:

1. Când am văzut pe TEOHARI GEORGESCU prima dată după
23 Aug. (i-am răspuns că ți-am spus duminică acum).

2. Când am fost șeful grupei comuniste, (iam răspuns
că am lucrat la grupa din 1933 și până la 23 Aug.
1944 iar șef am fost în ultimul timp al războiului).

3. Unde am fost arestat, (i-am răspuns că la Brăila)
Cred că din aceste trei întrebări la interesat una
singură dar a jonglat cu întrebările ca să mă denatureze.

Sunt sigur că ăștia mă suspectează că aș fi avut
informator pe TEOHARI GEORGESCU și că în perioada cât am
stat ascuns i-aș fi trimis poate vorbă sau vre-o scrisoare
de amenințare să mă protejeze, căci anchetatorii mei m-au
întrebat pe cine cunosc eu din familia lui TEOHARI.

Le-am răspuns că nu cunosc pe nimeni și nici nu știu
ce-l puțin dacă este căsătorit.

Tot în acelaș scop anchetatorii m-au pus să justific activitatea mea de fiecare zi după 23 Aug. 1944 și până la arestarea din 1948.

Mă tem să nu fie arestat și fratele meu pe care l'ar putea bănuî curier între mine și TEOHARI GEORGESCU în timpul cât am stat ascuns".

GI/ 2 ex.

Nota

40

În luna de 5 Mai 1954, Taflaru I. a mai făcut următoarele declarații:

„Vreau să mă eliberez să mămănc orice fel de mâncare, destul bolnav, pentru că acest regim special alimentară pe care i-l am dintr'o fi în ota mi ar putea fi nețos. Regimul special alimentară ăsta nu l dau decât atunci când vor să scoată ceva dela tine și ti l ne țogă atunci când apreciază ei că vrei să le aduigi și adăușul. -

Nu odată, li de multe ori mi s'a dat și mi s'a nețos și regimul alimentară și țigările și aerul și totul permanent.

Aba încot' mi pot conta' la înfiut, pe acest regim!

De exemplu: în luna Noiembrie și Decembrie 1953 mi s'a dat regim bun și mi s'a nețos de mai multe ori, tocmai în perioada când eu eram în „mare nașhoie” și anchetatorul meu se cheia anhinici, chestie căreia ei i-au dat o mare importanță; să ti spun și dumitale:

- Imediat după 23 Aug. 1944 eu împreună cu nea Mitica Popescu, am fost ureo 5 zile la familiile noastre, care erau dispersate din București.

Când m'am înopaiat mi s'a comunicat că grupea comunistă a fost desființată. Ușuă eu am făcut o triere a hârtiilor, am dat dispoziția să se arde arhiva dela grupea care însă ei conține? : copii după notele informative date de informatori, cari justificau activitatea lor, copii după unele lucrări de investigații, referate, sinteze și dări de seamă. Originalile acestor lucrări însă, fusă seră înaintate la timpul lor și ele se gădeau în arhivă, răspândite la neînțeleș prin mai multe doșare, aceasta răspândire fiind în funcție de continuitățul lucrărilor. -

Eu părăsim la grupea un timp (circa o lună sau două) copii după aceste lucrări pentru că pot întocmi lucrările periodice ce mi se cereau (activitatea informatorilor, numărul lucrărilor efectuate etc.).

Ușuă n'oi fi oprit la grupea aceste copii mi-ar fi fost foarte greu să le mai cont' prin doșarele anhinici unde erau răspândite.).

După întocmirea lucrărilor priadice în totdeauna distingeam
cărțile oprite la grupă:-

Bolșel încă nu s'odote, au fost distruite prin ardere lucrări la
grupă comuniste:-

Poate că de data asta am arș și unele lucrări în curs cari
întră nu aveau nici o importanță:-

Anchetatorul însă n'a avut să am oarecui lucrări importante
primind informatorii mei, (fiose de compromis) și alte lucrări:-

Cred că am fost denunțat de însuși unii funcționari cari au
lucrat cu mine la grupă și aceasta imediat după 23 August 1944,
când în anul 1945 când am fost epurat, comisia de anchetă
(epuratie) din care a făcut parte și Teohari Georgescu, m'a
deușt de distinghea ancheta prin ardere:-

+ + +

Venind vorba tot de jongleriele pe cari le face Securitatea cu
mănearea, schimbând regimul, mai puțin sau mai puțin, după inte-
resurile sale, deodată și de jongleriele pe cari le face anchetatorii
punându li unele înțelegeri cari să te deruteze, Teohari I. a mai
făcut următoarele declarații:

- După 23 Aug. 1944, director general al Siguranței a fost
numit Rodu Ion ^{Ion} Subdirector general Gheorghe Rănzescu.

Imediat după desființarea grupii comuniste, Rănzescu m'a
mutat la Oradita. Fiind încă zona de război la Oradita, am rămas
pe Lăcrășanu, care era la corpul detectivilor, să intervină pe lângă
Rănzescu să nu mă trimită la Oradita și la Sibiu unde eu așteptam
o rudă un colonel, la care puteam sta și care mă putea ajuta:-

Lăcrășanu intervenind la Rănzescu acesta i-a spus:
„Ce vrei Lăcrășanu din cauza lui Teohari să luăm totii poze?”
„Măi bine să arde el”:-

Au și domnie... și răspunsul handitec a fost acest nec. /.

Georgică Rănzescu.

Pentru că Drăniceanu mi-a spus că Rănzescu este furios, l-am lăsat să se liniștească și după o ora m'am dus personal la el și l'am rugat. A cerut alina dispoziției date și mi-a spus să mă duc la Direcția Personalului la Șteflea să-i spun dispoziția sa.

Întrucât l'am arătat și după câteva zile am plecat la Sibiu. Însă, într-o delegație la Târgu Jiu, am primit prin telefon de la inspectorul din Sibiu să mă însoțesc urgent la Sibiu căci are un ordin urgent pentru mine.

Urmând la Sibiu la inspectorul mi-a spus că Radu Ionescu directorul general a dat dispoziția să mă prezint imediat la Guvernatori. M'am deplasat la Guvernatori și prin "direcția generală" am avut o convorbire cu Teohari Georgescu.

Cum pe la 23 Iulie 1953, anchetatorul meu, m'a scos la anchetă și mi-a pus 3 întrebări:

- 1) Când am născut pe Teohari Georgescu prima dată după 23 Aug.; (i-am răspuns că l-am spus dumnezeu de Dumnezeu).
- 2) Când am fost seful grupei comuniste; (i-am răspuns că am lucrat la grupă din 1933 și până la 23 Aug 1944 iar de atunci am fost în ultimul timp al războiului).
- 3) Unde am fost arestat. (i-am răspuns că la Brașov).

Cred că din aceste trei întrebări la interesat una singură dar a jonglat cu întrebările ca să mă demitească.

Sunt sigur că oștră mea suspectivă că oș se arest în informator pe Teohari Georgescu și că în perioada cât am stat oștră l-oș se trimis poștră vorba sau are o scrișoare de amenințare să mă protejeze, căci anchetatorii mei mi au înțeles pe cine curioșe eu din familia lui Teohari.

Le-am răspuns că am curioșe pe nimeni și mei am știu cel puțin.

doar este cunoscut. -

Tot în același scop anchetații m-au pus de post în activitatea mea de fiecare zi după 23 Aug. 1944, până la arestarea din 1948. -

Mă tem că am fost arestat de postele mele pe care l'ar fi trimisă în curier în mâinile lui Teohari Georgescu, în timpul cât am fost oțelul. -

—

N O T A

În legătură cu rolul evreilor în politica internațională, TAFLARU I. a făcut următoarele declarații:

Evreii mai capitaliști din America ca și evreii proletari din URSS fac eforturi să evite un conflict care să poată avea consecințe pentru vreuna sau alta din categoriile de evrei.

Oriunde ar fi și în orice poziție s-ar afla ei nu uită în primul rând că sunt evrei.

A dat cazul d-nei PAUKER care a sprijinit emigrările evreilor din România în Israel și de vizita pe care în anul 1951/1952 fratele său a făcut-o în România venind din Israel.

Acesta pe lângă caracterul cu ANA a mai avut întrevederi și cu TEOHARI GEORGESCU. Fratele ANEI PAUKER ar fi avut legături secrete și cu Legația Israel din București printr-o altă persoană.

"Rabinul care a stat cu mine în această celulă mi-a mai spus că fruntașul sionist ZISU prin legația Israel din București a trimis o scrisoare Comitetului Central Sionist din America, rugând să se intervină pe lângă comitetul Național Român dela Paris, ca în cazul când situația politică se va schimba, să nu se producă ..... de evrei, căci mutați evrei din România au fost comuniști.

Sovieticii și comuniști conducători din România sesi-zându-se de acest lucru a oferit emigrările dându-și seama că evreii vor să-i scoată pe troți frații lor din țările de sub influența politică a URSS, cruțându-i astfel de consecințele unui eventual război".

"Tot dela un evreu am aflat că în America a început să existe un curent antisemit, cauzat și de faptul că evreii europeni au introdus în America șperțul și excocheria."

43

"Intârzierea intervenției apusului se datorește desigur pe deoparte intereselor naționale ale capitalului deținut în cea mai mare parte de evrei iar pe de altă parte intereselor evreimii mondiale ca notițe".

GI/ 2 ex.

5 Mai 1954

H

Nota

În legătură cu rolul evreilor în politica internațională, Toștescu a făcut următoarele declarații:

Evreii mari capitaliști din America ca și evreii proletați din U. R. S. S. fac sforțări să evite un conflict care să poată avea consecințe pentru vreuna sau oltă din categoriile de evreii. -

Oricând ar fi ~~ei~~ și în orice țară dar afla ei nu uita în primul rând că sunt evreii. -

A fost cazul Aniei Banker care a sprijinit emigranții evreilor din România în Israel și de aici să se caute în anul 1951/52 fotile sale a făcut-o în România nemind din Israel.

Acesta pe lângă contactul cu Ana și mai are intermedieri cu Teohari Gheorghiu. Fotile Aniei Banker ar fi avut legături secrete și cu Legatia Israel din București printr-o oltă jehovă.

„Răzvanul care a stat cu mine în această celulă mi-a mai spus că fruntezul sionist Lisu prin legatia Israel^{din București} a trimis o scrisoare Comitetului Central Sionist din America, rugând să se intervină pe lângă comitetul național român din Paris, ca în cazul când situația politică se va schimba, să nu se producă masacre de evreii, căci nu toți evreii din România au fost comunisti. -

Sionistii și comunistii conducători din România s-au lăsat de acest lucru și au oprit emigranții dându-i seama că evreii nu ar da-i seama pe toți proleii lor din țările de tute influența politică a U. R. S. S., evitându-i astfel de consecințe unui eventual război. - „

"Tot de la un lucru am aflat că în America o început să
existe un curent antisemit; că tot și de faptul că evreii
europeni au introdus în America spiritul și rasocheria."

"Întârzieri în intervenția opusului se datoraste deliquen-
țe de o parte intereselor materiale ale capitalului delinunt și
cea mai mare parte de evrei iar pe de altă parte intereselor
evreimii mondiale ca nație."

N O T A

În ziua de 3 Mai 1954, aproximativ pela ora 10,30 a fost scos din celulă definitiv SPANDER CAROL.

Imediat după plecarea acestuia TAFLARU ION a respirat ușurat afirmând: "deși era băiat simpatic și inteligent totuși sunt bucuros că am scăpat de el căci sigur era bandit, lucru pe care i-l vom putea verifica numai în libertate dacă vom avea parte de ea." Am mai discutat după aceea cu TAFLARU I. asupra ultimilor contraziceri ce au reeșit din declarațiile făcute de SPANDER în ultimile zile, contraziceri care au întărit convingerea lui TAFLARU I. că acesta este în adevăr un bandit.

TAFLARU și-a exprimat apoi regretul că MIHAELA FAGIU, arestatat de alături de celula noastră, cu care SPANDER a intrat în legătură prin bătăi în perete, a fost mutată "Imi pare rău că a luat-o de aici căci ne-am mai fi distrat și noi, după plecarea lui SPANDER. Față de el m-am temut să intru în legătură cu ea."

Dar în legătură cu aceasta (a declarat TAFLARU I) am să-ți spun o chestie pe care până acum din cauza banditului nu ți-am putut-o spune: "Când am fost într-o garsonieră dela Interne, împreună cu fostul colonel framacson SCARLAT RADULESCU, prin bătăi în petrețe am intrat în legătură cu garsoniera de alături unde erau 3 femei:

1. VIORICA META, de 32 ani, cu care am comunicat
  2. CATUNEANU ? de 30 ani, fiica lui CATUNEANU dela Ford Româna și
  3. O doamnă de 40 ani care a refuzat să-și spună numele
- Spunându-le prin cod că eu sunt TAFLARU I. fost ches-tor, VIORICA META mi-a comunicat că doamna care a refuzat să-și spună numele mă întreabă dacă știu ceva de comunistul ANGHELIIU.

Deși eu l-am arestat și l-am și anchetat pe acest

ANGHELIU ca făcând parte dintr-o organizație comunistă, am comunicat fetelor că nu-l cunosc. Dealtfel acestui ANGHELIU i-am dat acum o mână de ajutor să intre în pușcărie.

M-a întrebat apoi de polițistul ANGHELIU. Am comunicat că-l cunosc, însă nu l-am văzut nici la Făgăraș.

Cred că doamna care a refuzat să-și spună numele era una din soțiile foștilor ANGHELIU. Poate chiar a polițistului pe care ar fi putut-o avea funcționară la telefoane (cenzură) unde și el lucra cu maioru CAPATANA".

x

x

x

Discutând în continuare despre unii fruntași comuniști care au fost arestați tot de către ai lor, pentru deviaționism sau trădare, fiind foști informatori ai siguranței și dându-mi exemplu lui ANGHELIU, fără a-mi preciza însă de ce acesta a fost arestat). TAFLARU I. mi-a mai spus pe un ton foarte misterios că el crede că și NICOLSCHI, DULGERU, maiorul de securitate SIMION ar fi arestați, întrucât nu de mult a fost anchetat în legătură cu aceștia (adică de unde știe cine a fost NICOLSCHI, DULGERU, SIMION și TANU). Aceste nume afirmă TAFLARU C. le-a pronunțat într-o celulă la Interne cu 2 ani în urmă, față de unii arestați care l-au denunțat.

La anchetă în legătură cu aceștia am declarat următoarele: "În anul 1948 când am fost arestat, am fost ținut o perioadă de câteva luni la Securitatea Capitalei din cal. Rahovei. Aci am fost anchetat de 2 ori personal de NICOLSCHI. Am aflat că-l cheamă NICOLSCHI dela un comisar de serviciu din Rahovei, pe care nu-l cunosc și care într-o zi m-a scos din celulă mi-a dat hârtie toc și cerneală și m-a spus să fac declarația. I-am răspuns că nu știu despre ce declarație este vorba. Acest comisar mi-a spus atunci că domnul NICOLSCHI care m-a anchetat i-a spus să-mi dea hârtie să fac o declarație asupra informatorilor pe care ie-am avut precum și asigura organizațiilor comuniste pe care le-am descoperit în timpul cât am funcționat la grupa comunistă declarație pe care am făcut-o. Astfel am aflat că-l cheamă NICOLSCHI.

Anchetatorul m-a întrebat apoi dacă n-am auzit de

numele IAMPOLSKI HAIM. I-am răspuns că nu cunosc acest nume deși auzisem pela Făgăraș că acesta este numele adevărat al lui NICOLSCHI.

De DULGHERU, pe numele adevărat DULBERGHER, am aflat într-o celulă dela Interne, dela un legionar. Nu l-am cunoscut și nici nu l-am văzut vreodată.

De maiorul de Securitate SIMION, am aflat prin indiscreția unui sergent care m-a dus la anchetă și care a spus unui alt sergent, probabil nou "du-l la tov. maior SIMION". Când mi-a scos ochelarii și am văzut că mă aflu în fața unui maior am dedus că acesta este maiorul SIMION. Cred că pe acest maior SIMION în realitate i-l cheamă GRUMBERG, căci anchetatorul după ce m-a întrebat de SIMION m-a mai întrebat în continuare de GRUMBERG. Astfel am dedus că SIMION este una și aceeași persoană cu GRUMBERG.

De TANU am declarat că-l cunosc dela Făgăraș. Numele său este cunoscut de toți polițiștii și S.S.I.-știi dela Făgăraș. Asupra acestuia însă n-a insistat.

Pe NICOLSCHI, DULGHERU și SIMION, precis îi bănuiește că au fost informatori ai Siguranței. Deaceia m-au și întrebat pe mine".

x

x

x

"Dar pentru că te consider domnule ..... un om mult prea serios am să-ți spun o bombă și mai mare: numai că te rog să nu o mai discuți nici cu cel mai bun prieten al dumitale care și el fără să fie de rea credință ar putea să o transmită și mai departe și astfel să ajungă la urechile bandiților ăștia. Dealtfel v-am mai spus eu că anchetatorii mei mi-au atras atenția în repetate rânduri să nu discut despre ancheta mea cu nimeni și mai ales despre unele persoane de care sunt întrebat:.

În anul 1941 într-una din organizațiile comuniste care au fost descoperite, a căzut și TEOHARI GEORGESCU, pe atunci unul din cei patru creatori ai Comitetului Central al Partidului Comunist. TEOHARI GEORGESCU a fost anchetat de mine personal.

L-am revăzut pe TEOHARI GEORGESCU în anul 1944 când era subsecretar de Stat la Ministerul de Interne, altă

data în anul 1945 când el făcea parte din comisia de epurări, care m-a dat și pe mine afară și ultima dată în anul 1949, când era Ministru de Interne când m-a adus ca arestat la Cabinetul său unde mi-a pus unele întrebări în legătură cu căderea sa din anul 1941.

În anul 1953, în mai multe ședințe de anchetă cu întreg completul, format din căpitanul și doi locotenenți, am fost întrebat asupra cazului lui TEOHARI GEORGESCU (căderea din 1941). În legătură cu aceasta m-au mai întrebat de ce nu l-am bătut pe TEOHARI GEORGESCU și de ce i s-au dat numai 10 ani pentru faptele sale căci alți comuniști pentru fapte mai puțin grave au primit pedepse mai mari.

Completul de anchetatori au insistat mai mult asupra celor ce am discutat cu TEOHARI GEORGESCU după 1944.

Le-am răspuns următoarele:

"După 23 August 1944 l-am văzut pe TEOHARI GEORGESCU când era Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne. Eu funcționam atunci la inspectoratul de poliție din Sibiu. Pentru această întrevvedere am fost anunțat de colonelul magistrat RADU IONESCU. În acest scop m-am deplasat la București.

(TAFIARU I. nu a mai declarat nimic altceva în legătură cu această întrevvedere).

L-am mai văzut pe TEOHARI GEORGESCU în anul 1945 când acesta făcea parte din comisia de epurare. Acea comisie m-a epurat și pe mine, în urma declarației unor comuniști că i-am bătut.

Și ultima dată când l-am văzut și am vorbit cu TEOHARI GEORGESCU s-a întâmplat astfel:

În anul 1949 eram arestat la Ministerul de Interne. Într-o seară imediat după ce s-a servit masa am fost scos și dus într-o cameră de anchetă unde un locotenent m-a întrebat despre o persoană al cărui nume nu-mi era cunoscut. Cred că era un nume inventat, căci după ce eu i-am răspuns că nu cunosc persoana, m-a privit lung cercetător și m-a întrebat de ce nu sunt bărbierit și de ce nu am pantofii făcuți.

Am crezut că-și bate joc de mine. M-a trimis apoi în celulă. După cca. 1/2 oră a venit un plutonier cu frizerul care m-a bărbierit. Immediat după aceasta am fost

scos din nou din celulă și dus în biroul unui maior care m-a privit lung. Maiorul a întrebat pe plutonier de ce nu am pantofii făcuți, întrebare la care plutonierul a dat din umeri. Maiorul a scos atunci o cârpă dintr-un dulap pe care mi-a întins-o mi-a oferit și un scaun și mi-a spus să-mi șterg bine pantofii. Am luat cârpa și am șters pantofii. După aceasta operațiune, maiorul a întrebat pe plutonier dacă știu unde este cabinetul tov. Ministru? complectând tot maiorul "acolo la etajul II".

Am bănuțit imediat că mă duce la TEOHARI GEORGESCU și la început m-am cam speriat căci eu îl anchetasem în 1941.

În adevăr plutonierul m-a dus la un cabinet mare cu un covor plușat pe fond albastru, unde am fost primit de un individ înaltă, cărunț, cu părul bogat ondulat, cred cu figură de evreu, îmbrăcat într-un costum gris foarte elegant probabil directorul de cabinet al lui TEOHARI GEORGESCU, care m-a întrebat: "domnul TAFLARU da?" După ce eu i-am răspuns, s-a îndreptat către o ușă pe care a deschis-o a introdus numai capul și apoi uitându-se la mine mi-a făcut semn cu mâna că pot intra.

Intrând pe acea ușă într-un birou foarte mare și elegant cu draperii ca de purpură cu un covor mare pe fond albastru la fel ca și cel din cabinetul directorului am fost primit personal de TEOHARI GEORGESCU care mi-a oferit loc și m-a întrebat: "Nu ne-am mai văzut din anul 1941 domnule TAFLARU nu"? Eu i-am spus atunci că ne-am mai văzut și în anul 1945 când dânsul făcea parte din comisia de epurare, comisie care m-a epurat și pe mine.

M-a întrebat apoi unele lucruri în legătură cu activitatea s-a comunistă clandestină, care au făcut obiectul anchetei sale din anul 1941 (de unde și ce anume am cunoscut eu asupra plecărilor și înapoierilor sale din URSS, de unde și ce am cunoscut eu în legătură cu întâlniri le sale cu o femeie într-o casă, precum și de o sumă de bani, lucru pe care-l cunoștea numai două persoane a continuat TEOHARI GEORGESCU).

După ce eu i-am răspuns la toate întrebările lui mi-a adus acuzații că am bătut comuniștii la anchetă. I-am răspuns că în adevăr am bătut dar numai pe comuniștii

asupra cărora aveam probe și nu vroiau să le recunoască. "Dar domnule Ministru se bate și astăzi, familia mea a fost bătută și schingiuită de Securitate cu ranga de fier, deși nici soția și nici frații mei nu știau unde sunt eu ascuns. Totuș au fost arestați pentru mine și bătuți"! La aceasta TEOHARI GEORGESCU nu a mai spus un cuvânt. A sunat și m-a retrimis la arest.

Față de această declarație în legătură cu întrevederile mele cu TEOHARI GEORGESCU, căpitanul anchetator mi-a spus

"Desigur TEOHARI GEORGESCU nu ți-a mai spus un cuvânt pentru că îl ai bine strâns de testicule. Dumneata domnule TAFLARU încerci să-l ascunzi pe TEOHARI pentru că să poți colabora cu el mai târziu".

I-am răspuns că nu voi putea colabora cu TEOHARI GEORGESCU niciodată, care a făcut ceace a făcut și va trebui să răspundă cândva de faptele sale.

"Dar de care fapte va trebui să răspundă" m-a întrebat căpitanul anchetator.

Am răspuns: "de crimele făcute în timpul alegerilor, de mistificarea lor, de schingiuirile dela Securitate patronate de el și de înfilarea neamului românesc cât a fost ministru de interne, dacă aș ști ceva despre el aș fi primul care să-i leg o piatră de gât".

Cred că anchetatorii mei (afirmă TAFLARU I) vor să-l scoată trădător și pe TEOHARI GEORGESCU și-l bănuiesc ca fost informator al Siguranței. Ei cred că întrevederea mea cu TEOHARI ar fi avut alt scop.

Nu-l credeam chiar arestat pe TEOHARI GEORGESCU.

Dar în Septembrie 1953 am fost confruntat cu el în discuția aceluiaș complet de anchetatori.

A fost adus de un locotenent de securitate, la fel ca și mine cu ochelari de cai mascați.

Confruntarea a avut ca scop stabilirea unor lucruri în legătură cu căderea organizației comuniste din care a făcut parte și el. Nu a negat. Dădea răspunsuri scurte și cu curaj. Nu părea speriat. Era însă mai slab decât în 1949 când l-am văzut la Interne, atunci arăta ca un cimpoi de gras.

Anchetatorii s-au cam dat la el.

Cred că este ținut și el tot pe aci pe undeva, bine

întreținut și păzit de o gardă de ofițeri de Securitate.

".....mama lui de bandit, bine că a căzut, să mănânce și ei orz să știe ce este și cum este acest regim".

Cred că dacă TEOHARI, LUCA și ANA n-au încercat să întoarcă macazul, atunci au fost arestați pentru deviaționism și asta se pedepsește grav la ei.

Dar eu cred că au vrut să întoarcă macazul căci evreul GARASCU cu care am stat la Interne mi-a spus că dacă cei trei(TEOHARI, LUCA și ANA) ar fi avut și pe BODNARAS de partea lor ar fi reușit. Deasemeni robinul cu care am stat ultima dată în această celulă (nu știu de unde dracu știa atât de multe lucruri și informații) dar care mi-a plăcut deși era evreu robin, pentru că era și un reacționar mare și mereu în luptă cu ăștia, mi-a spus că prin anul 1951/1952 a venit în țară din Israel fratele ANEI PAUKER care a avut întrevederi și cu TEOHARI GEORGESCU. Aceștia ar fi avut legături și cu Legația Israel din București însă în secret și printr-o altă persoană.

Am mai fost întrebat și în legătură cu LUCA IASZLO activitatea, căderealui, însă asupra acestuia n-au prea insistat.

Bandiții ăștia se toarnă unul pe altul. Au ajuns să nu aibă încredere nici în comuniștii vechi care și-au expus propria viață pentru partidul și cauza lor, stând și suferind în închisori.

Pe FORIS, fostul secretar al C.C. și al Internaționalei după moartea lui BELA BRAUNER și pe un altul i-au exclus din partid când a căzut arhiva lor.

După 23 August 1944 acesta nu a jucat nici un rol probabil că i-au făcut de petrecanie.

Pe TEOHARI care și el a fost secretar al C.C. l-au arestat.

Pe BIRTAS care deasemeni a fost secretar, cred că la ora asta l-au arestat. Trebuie să mănânce și el orz pe undeva.

Singurul dintre foștii secretari care a mai rămas în libertate este CHISINEVSCHI, evreu îl cheamă altfel, care a fost anchetat tot de către mine.

Cred că pe mine mă va ține multă vreme aici, nu cred să am șansă să termine ancheta mea și să mă trimită la Făgăraș.

M-am săturat de regimul acesta celular care mă inebunește.

Până când nu va lichida în vreun fel cu trădătorii lor printr-un proces, lichidare, trimitere în URSS eu nu voi pleca de aci.

Dealtfel situația noastră nu se va schimba atâta vreme cât ei vor sta pe scaunul pe care stau și atâta vreme cât pe noi ne va răbda pământul. Singura noastră scăpare este numai din apus și numai prin război. Nu știu ce să cred de încetineala cu care se mișcă apusenii. Cred că trebuie să existe motive foarte serioase de se întârzie intervenția lor. Aceasta nu o vor face de dragul nostru ci pentru că este vorba de însăși existența lor. Cred că evreimea mondială are un mare rol în chestia asta. Nu vor să-și expună pe frații lor de aci.

Nu știu, parcă nu mai am încredere nici în viitor. Sunt convins că dacă v-am trăi și situația se va schimba, apusenii vor sprijini tot pe vechii oameni politici și mari comandanți militari fără să țină cont de faptul că majoritatea acestora sau compromis, prin atitudinea trădătoare pe care au avut-o la procese, supunere servilism și umilire și mai ales prin acțiuni vădit trădătoare, etc.

Așa compromiși am impresia că-i va manevra mai bine prin șantaj vor face ce vor vrea din țara asta.

Dar noi nu va trebui să tolerăm aceasta. Toți bandiții trădători din pușcării și de afară vor trebui să răspundă de faptele lor față de această țară și neam. Nenorocirea mare este că sunt mulți, cred că sunt peste un milion. Dar ei vom da târnăcoape în mână să construiască și ei așa cum am construit și noi. Ei vom trata așa cum ne-au tratat ei pe noi și vom judeca cu propriile lor legi făcute de ei. Fără nici un fel de milă, circumstanță atenuantă și fără prescrierii de pedepse.

Cred totuși că se vor găsi o mână de oameni tineri cinstiți care să lupte pentru interesele acestei țări și nații.

Desigur că pe stăpânii apuseni îi vom avea și mai departe căci altfel nu este posibil, dar va trebui să luptăm noi pentru noi!

Să-ți dau câteva exemple de trădători:

GUTA TATARASCU, care a luptat alături de ăștia și care a sfătuit poporul român să întoarcă fața la răsărit. GUTA TATARASCU trădătorul care în anul 1943 în timpul războiului când țara sângera el a trimis comuniștilor o scrisoare de colaborare politică.

Nu știu mulți acest lucru.

EUGEN CRISTESCU, fost șeful S.S.I. folosit de bandiții ăștia prin diverse celule dela Interne pentru a trage arestații de limbă.

Mi-a spus GHICA, un fost legionar că EUGEN CRISTESCU bineînțeles sub un alt nume, dându-se drept profesor de latină și închis pentru activitate legionară, a stat în aceeași celulă cu un legionar tânăr pe care l-a tras de limbă.

STELIAN, subinspector de poliție, fostul meu șef care în prezent la anchetă fuge de răspundere aruncând totul în sarcina mea.

A fost chestor la Arad. După 23 August 1944 a prins pe fratele lui HROIA SIMA pe care l-a predat rușilor.

De atunci nu se mai știe nimic de acesta. A servit pe sovietici la rechiziții cu mult zel. Mi se pare că a fost decorat și premiat.

Simulți alții foști miniștri mari demnitari de stat și mari comandanți militari care ca și EUGEN CRISTESCU s-au în alte forme grave au trădat țara și neamul acesta.

Ce să mai spun de RANZESCU, PASIMADE, GIORMAN, PARIZIANU, OLARASU, BRIGHIN și cine știe câți alții care au fost fracmasoni și chiar bineînțeles vor fi colatați cine știe în ce posturi mari cu toate păcatele lor și cine mai știe cu ce altele de prin pușcărie. Doar pentru că sunt bătrâni să-nu-i mai folosească.

Te mirai cum dracu înainte, unii oameni, ajungeau direct în posturi mari, explicația o aveam abia acum când am aflat de legăturile lor cu fracmasoneria și cine știe ce alte multe influențe.

Vă închipuiți MORADUNGHIAN, fracmason de gradul 33 șeful fracmasoneriei de rit scoțian din România, în același

timp și șeful Intelligence-Service-ului din România, având în subordine pe linia fracmasoneriei pe polițiștii pe care ți i-am spus, poate și pe alții și cine știe cți oameni politici și militari care trăgeau toate sforile din țară.

Aceste lucruri în legătură cu fracmasoneria cu fracmasonii polițiști și alții de alte profesii, precum și de NORADUGHIAN, le știu dela fostul colonel de aviație SCARIAT RADULESCU, fost și director la L.A.R.E.S. fracmason de gradul 33, cu care am stat la Interne în aceeaș celulă.

x

x

x

În ziua de 4 Mai 1954 în continuare TAFLARU I. a mai făcut următoarele declarații:

"Am fost niște proști și am lucrat cu ușurință"

BODNARAS care i se terminase pedeapsa a fost eliberat din închisoare în anul 1941 de către RANZESCU, la intervenția unor persoane influente din Brăila, cunoscute de RANZESCU din timpul când acesta a fost chestor în acel oraș.

BODNARAS odată eliberat a intrat în clandestinitate și avea legături cu niște organizații teroriste comuniste înarmate cu pistoale din munții Olteniei.

Curierul fiind prins a căzut fratelui lui BODNARAS care era concentrat la o unitate de aviație în Craiova pe care l-am adus la București.

Dacă nu intervenea actul dela 23 august 1944 l-aș fi prins și pe BODNARAS prin curierul căzut.

În timpul războiului a mai fost prinsă o organizație comunistă care a executat mai multe acte de sabotaj.

Membrii acestei organizații au fost condamnați la moarte și executați.

Dar cine credeți că au fost condamnați?

De însăși actualul domn general PETRESCU care și astăzi ca și atunci aplică, fără nici o strângere de inimă cel puțin, pedepse la morți și la muncă silnică pe viață.

Am auzit tot la Interne dela deținuți că este bolnav de inimă din cauza amenințărilor și avertismentelor care i-au fost date de către posturile de radio străine apusene.

Cred că și el trebuie să mănânce orz la ora actuală prin vre-o celulă!

Not. 6
4. 5 Mai 1954.

Nota

În ziua de 3 Mai 1954, aproximativ la ora 10³⁰, a fost scos din celulă definitiv Sponder Land.

Imediat după plecarea acestuia, Taşlaru I. a respins uluit afirmaţia, deşi era cunoscut simpatice şi inteligent, totuşi sunt bucurios că am scăpat de el căci sigur era bandit, lucru pe care i-l v. om putea verifica, măcar în libertate dacă v. om avea parte de ea. - (Am mai discutat după aceea cu Taşlaru I. asupra ultimelor confuzii ce au rezultat din declaraţiile făcute de Sponder în ultimele zile, confuzii care au întârziat convingerea lui Taşlaru I. că acesta este în adevar un bandit. I. -

- Taşlaru şi-a exprimat apoi regretul că Măreche Hagiu, arestat de oştarii din celulă noastră, cu care Sponder a în tot în legătură prin hârtii în feret, a fost mutat. - "I-mi pare rău că o lăst' o de aici căci ne-am mai şi distors la noi, după plecarea lui Sponder. Totă de el m'am temut să intru în legătură cu ea. -

Urmărind în legătură cu asta (a declarat Taşlaru I.) am să-ţi spun o chestie pe care până acum din cauza banditului nu te-am putut o spune. - Când am fost într-o opărie de la Interne, împreună cu Woloch, Francus, Land, prin hârtii în feret am în tot în legătură cu opărie de oştarii unde erau 3 femei.

1) Nicoleta Mela, de 32 ani, cu care am comuniat.

2) Cătuşeanu ? de 30 ani, fiica lui Cătuşeanu de la Ford Română.

3) O doamnă de 40 ani care a refuzat să-şi spună numele.

Spunându-le prin coră că eu sunt Taşlaru I., fost cheator, Nicoleta

Mea mi-a comunicat că doamna care a refuzat să-i spună numele
numele mă întrebă dacă stie ceva de comunistul Anghelii.
Așadar eu l'am arătat și l'am și anchetat pe acest Anghelii
ca făcând parte dintr-o organizație comunistă, am comunicat
fetei că omul e cunoscut. (Despre felul acestui Anghelii i-am dat
cum o mână de apărare în înțeles în judecată)."

Mă întrebă apoi de politistul Anghelii. Am comunicat
că l cunosc, însă nu l'am văzut nici la Târgoviste.

Cred că doamna care a refuzat să-i spună numele
era una din sotiile fratelui Anghelii. Poate chiar o poli-
tistului pe care ar fi putut să aresteze funcționarii la tele-
foane (confuzie) unde s'el lucra cu național Capitalism."

- Discutând în continuare despre unii șuntasi comunisti
cari au fost arestați tot de către ei lor, pentru ~~șuntasi comunisti~~
devotism sau trădare, ^{poti} informatori de siguranță și
dându-mi exemplul lui Anghelii, (parcă a mi se prezintă în fa-
ța mea oasta a fost arestat) Ioșanu I. mi-a mai spus pe un
ton foarte misterios că el crede că și Nicolșchi, Bulgher,
național de Securitate Simion ar fi arestați, întrucât nu de
mult a fost anchetat în legătură cu oasta (adică de unde stie
cine a fost Nicolșchi, Bulgher, Simion și Tanu). - Acesta aume
o firmă. Ioșanu C. le-a prezentat într-o celulă la Interne cu 2 ani
în urmă, lista de unii arestați care l'au denunțat. -

La ancheta în legătură cu oasta am declarat următoarele:
" În anul 1948, când am fost arestat, am fost ținut o perioadă de /

cătorva luni la Securitatea Capitalii din cal. Rahovei. Am
 Bei am fost anchetat de 2 ori personal de Nicolșchi. Am
 aflat că-l cheamă Nicolșchi, dela un comisar de Securitate
 din Rahovei, pe care nu-l cunosc și care într-o zi m'a scos din
 celulă mi-a dat hârtie, loc în camera și mi-a spus în ace
 declarația. I-am răspuns că nu știu despre ce declarație este
 vorba. Acest comisar mi-a spus atunci că domnul Nicolșchi
 care m'a anchetat i-a spus să-mi dea hârtie să fac o
 declarație asupra informațiilor pe care i-am dat precum
 și asupra organizațiilor ^{comuniste} pe care le-am deosebit în timpul
 cât am funcționat la grupea comunistă, declarație pe care am
 făcut-o. Atunci am aflat că-l cheamă Nicolșchi. -

Anchetatorul m'a înțeles apoi deocă m'am ocupat de numele
Yampolschi Haïm. I-am răspuns că nu cunosc acest nume
 deși există pe la Târgoviste că acesta este numele adevărat al
 lui Nicolșchi. -

De Hulșheru, pe numele adevărat Hulbergher, am aflat într-o
 celulă dela Interne, dela un legionar. Nu l'am cunoscut în nici un
 l'am văzut arestată. -

De maiorul de Securitate Simion, am aflat din indiscreția unui
 sergent care m'a dus la anchetă în care ~~Simion~~ unui alt sergent,
 probabil nou, du-l la tor. maior Simion. Când mi-am scos ochelarii
 și am văzut că mă aflu în fața unui maior am dedus că acesta este
 maiorul Simion. Cred că pe acest maior Simion, în realitate i-l
 cheamă Grimberg, căci Anchetatorul după ce m'a înțeles de
 Simion m'a mai înțeles în continuare de Grimberg. Atunci am
 dedus că Simion este una și aceeași persoană cu Grimberg. - 1.

Le Tame am declarat ca l. canose dela Faginar. Numele lui este
cunoscut de toti politistii de P.P.R. din Faginar - Alina
cristina mda m'a inchisat. -

Pe Nicolachi, Hulghesu si Simion, precum si i hanonesti ca
au fost informatori ai Securitatii. Legea m'a si inchisat
pe mine. "

x
x
x

- "Lor pentru ca te consider domnule . . . . . un om inut
pres. Sabis am sa ti spun o limba de mai mare; nu mai
ca te nas sa nu o mai diti si nici cu cel mai bun
ol diuitate care si el fose sa fie de ora credinta ar putea
sa o tranduita si mai de parte si est fel sa apunga la unchile
handitilor astara. Lilel fel si am mai fus cu ca ancheta-
tori mei mi-au atras atentia in refuto si nandari sa nu
disent despre ancheta mea cu mimeni si mai ales despre
unele persoane de care sunt incheiat. "

" In anul 1944, intr-o una din organizatiile comuniste care
au fost desegnite, a cazut si Teohari Georgescu pe atunci
unul din ^{si patriu} secretarii ^{ai} Comitetului Control al Partidului
Comunist. - Teohari Georgescu a fost anchetat de mine personal.

L'am menat pe Teohari Georgescu in anul 1944 cand era
Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne, ~~data~~ o data
in anul 1945 cand el facea parte din comisia de epurari
m'a dat si pe mine a fosa si ultima data in anul 1949
cand era Ministru de Interne cand m'a adu ^{si arestat} la cabinetul
sau unde mi-a pus unele incheiari in legatura cu
caderea sa din anul 1944. "

În anul 1953, în mai multe sedințe de anchetă cu în-
completul, format din căpitaniul și doi locotenenti, am
fost întebelst adupra capelii lui Teohari Georgescu (cādema
din 1944). - În legătura cu această m'au mai întebelst de ce
nu l'am lătat pe Teohari Georgescu și de ce i l'au dot numai
10 ani peu tui poptele doli este olti comunisti peu tui popte
moi puțin grăde au primit pedefse mai mari. -

Completul de anchetatori de întebelst mai mult adupra
celor ce am discutat cu Teohari Georgescu după 1944. -

Le-om răspuns următoarele :

- După 23 Aug. 1944 l'am văzut pe Teohari Georgescu cād
era subsecretar de Stat la Ministerul de Interne. Cu funcționam
atunci la inspectoratul de politie din Sibiu. - Pentru această
întebedere am fost anunțat de colonelul magistat Rodu
Yonescu. În scop de om deplasat la București. -

(Teohari) l. nu a mai declarat nimic altceva în legătura cu
oastă întebedere.)

- L'am mai văzut pe Teohari Georgescu în anul 1945 cād
oastă făcea parte din comisia de epuratie. Acea comisie m'a
epurat și pe mine, în urma declarației unor comunisti
ce i-am lătat.

- Si ultima dată cād l'am văzut și am vorbit cu Teohari Georgescu o
întebelst olt fel :

În anul 1949 eram arelat la Ministerul de Interne. Într-o seară, imediat
ce s'a servit masa am fost scos și dus într-o camera de anchetă unde
un locolment m'a întebelst desupre o persoană al cărei nume nu mui
era cunoscut. Cred că era un nume inventat, cād după ce eu i-am
răspuns că nu cunosc persoana, m'a privit lung, cercetător și m'a înte-
belst de ce nu sunt lărluient și de ce nu am fantofii făcute. -

Am crezut că și toate joc de mine. M'a trimis apoi în celulă. - După circa 1/2 ora a venit un plotonier cu fișorul care m'a închis. Immediat după aceasta am fost scos din nou din celulă și dus în biroul unui maior care m'a primit lângă. Maiorul a înțeles pe plotonier de ce nu am pantofii făcuți; în schimb la care plotonierul a dat din umeri. Maiorul a scos atunci o cârpă dintr'un dulap pe care mi-a întins-o mi-a oferit în un deșum și mi-a spus să-mi sterc lina pantofii. Am luat cârpa și mi-am sterc pantofii. După această operațiune, maiorul a înțeles pe plotonier de ce și unde este cabinetul tov. Ministrului? completând tot, maiorul „acolo la etajul II”. -

Am hotărât imediat să mă duc la Teohari Georgescu și la început m'am cam speriat căci eu i-l anchetabam în 1941.

În acestor plotonieri m'a condus la un cabinet mare cu un coridor plumbos pe fond albastru, unde am fost primit de un înalt înalt, cărunț, cu păr lăptos ondulat roșu, cu figuri de erou; îmbrăcat într'un costum gri foarte elegant, probabil directorul de cabinet al lui Teohari Georgescu, care m'a înțeles: „domnul Tașlaru da?” După ce eu i-am răspuns să îndreptol către o ușă pe care a deschis-o a introdus în ușa capul și apoi uitându-se la mine mi-a făcut semn cu mâna să fiu înăuntru. -

Întorcându-se pe aceeași ușă într'un birou foarte mare și elegant cu draperii ca de purpură cu un coridor mare pe fond albastru la fel ca în cel din cabinetul directorului, am fost primit personal de Teohari Georgescu care mi-a oferit loc și m'a înțeles: „Nu ne-am mai văzut din anul 1941 domnule Tașlaru nu?” Eu i-am spus atunci că ne-am mai văzut și în anul 1945 când dăndu-l făcea parte din comisia de epurări, comisie care m'a epurat și pe mine.

M'a înțeles apoi unele lucruri în legătură cu activitatea sa comunistă clandestină, care au făcut obiectul anchetei sale din anul 1941: (de unde și ce am învățat eu asupra fleșcărilor și înșelăciunilor sale din U. R. S. S. - de unde și ce am învățat eu).

4.
în legătura cu întâlnirile sale cu o femeie în tr'o colți, (cum
și de o sumă de bani, lucruri pe care le cunoștea numai Doica
Ardeanu, a continuat Teohari Georgescu). -

În fața ei eu i-am răspuns la toate întrebările lui, mi-a
adus acuzațiile că am fost comunist la anchetă. I-am răs-
pus că în odăvră am fost dar numai pe comunistii aduși
cărora arleam probe și nu vroiau să le recunoscă. - „Dar
domnule Ministru de laște și asta și; familia mea a fost lăsată
și schinguită de Securitate cu năpoca de fier de la mine tot
și mine fratii mei au știu unde sunt cu osten. Totuși au fost
arbitrați ^{peste mine} în viață!” La aceasta Teohari Georgescu mi-a arătat
un cîmănt. Aș fi vrut să mă reținis la arest. -

Totă de această declarație în legătură cu întrebările mele cu
Teohari Georgescu, căpitănul anchetator mi-a spus:

I-am răspuns că mi voi putea colțona cu Teohari Georgescu
mici colțuri, care a făcut cece a făcut și va trebui să răspundă
cândva de faptele sale.

„Dar de care poște va trebui să răspundă?” mi-a întors
căpitănul anchetator.

Am răspuns: „de crimele făcute în timpul alegerilor, de
mistificarea lor, de schinguirile dela Securitate patronate de
el și de împilarea neamului românesc cât a fost ministru de
interne; dacă nu ști ceva despre el, aș fi primul care să-i
leg o piatră de gât!” -

1. Căci anchetatorii mei (ca și mai târziu) vor să-l
dădător și pe Teohari Georgescu și-l învinuie că fost
informator al siguranței. Ei cred că întrebările mele cu Teohari
ar fi avut olt scop. - 1.

Nu-l credem chiar arestat pe Teohari Georgescu. -
Dar în Septembrie 1953 am fost confruntat cu el în adis-
tenta aceluiașor complet de anchetatori -

A fost adus de un locotenent de Securitate, la fel ca
și mine cu șchelari de cai maseali.

Confruntarea a arătat că ~~scopul~~ stabilirea unor lucruri
în legătură cu căderea organului politic comuniste din care a
făcut parte și el. Nu a negat. Dăduse răspunsuri scurte și cu
eufonie. Nu părea speriat. Era încă mai slab decât în 1949
când l'ambusă fusese la Interne; atunci, onțat pe un cîmp de golf.
Anchetatorii s-au cam dat la el.

Cred că este timid și el tot pe cui se undea, fiind înțelinit
și făcând o "gândă" oficială de ofiteri de Securitate. -

"... mama lui de liandit, hîne că o căsătorie; la mînanțe
și ei orî să stie ce este și cum este acest regim."

Cred că doar Teohari, Luca și Ana, n'au înțeles să înțearcă
mocașul, atunci au fost arestați pentru derisionism și
asta se vede peste grave la ei. -

Dar eu cred că au venit să înțearcă mocașul căci căsător
Gorășcu cu care am stat la Interne mi-a spus că doar ei
trei (Teohari, Luca și Ana) ar fi avut și pe Prodanaru de parte
lor or fi reușit. Leatemeni volimul cu care am stat ultima
dată în ocașia elului, (cu stiu de unde dracu stia atât de
multe lucruri de importante) dar care mi-a plăcut destul era
cineu volim, fiindcă era și un rezecionar mare și încren în
luptă cu câștig, mi-a spus că prin anul 1951/52 a venit în
tara din Israel hatle Anel Pouker care a avut înțeliden
și cu Teohari Georgescu. Acesta ar fi arătat legătură și cu
Legatia Israel din București însă în secret și printr'o altă per-
sonă. -

Am mai fost înțelid și în legătură cu Luca Șapfr, activitate
cădore lui, însă adupna. Acestuia n'au prea înțelid. -

Prinduta astia se trarna unu pe altu. Au apout de născut
 încredere mică în comunistii ucchi cari li-au spus propria
 ristu, pentru partidul în cauza lor, stând în suferință în închisori.

- Pe Foris, fostul Secretar al C.C. și al Internaționalăi după
 moartea lui Pela Brauner și pe un altul isă exclus din
 partid când a căput arhivă lor.

După 23 Aug. 1944 acesta nu a fost nici un rol. Partidul
 că i-au făcut de se treacă.

- Pe Teohari care și el a fost Secretar al C.C. l-au arestat.

- Pe Birtas care desdemeni a fost Secretar, cred că la ora asta
 l-au arestat. Înclue să mănănce și el orf. se conderea.

- Singurul dintre fostii Secretari care ca mai rămăs în
 libertate este Chisinevski, evreu - i-l cheamă altfel - care a
 fost arestat tot de către mine.

Cred că pe mine mă vor ține mulți vreme oei; nu cred să am
 sanșă să se termine anchetă mea și să mă trimită la Târgovis.

Am săturat de regimul acesta celular care mă încluneste.

Până când nu va lichida în nere-un fel cu trădătorii lor,
 printr'un proces, lichidare, trimitere în U.R.S.S. eu nu voi pleca de aici.

Lealtfel situația noastră nu se va schimba odată vreme cât ei
 vor sta pe deasupra pe care stau și odată vreme cât ^{mai} rămân rădă
 pământul. Singura noastră soluție este munca din ofiț și numai
 prin război. Nu știu ce mă ored de încetareala eu care de
 mîncă ofițerii. Cred că trebuie să existe motive foarte serioase de
 se interzice intervenția lor. Aceasta nu e vor poze de dragul nostru
 și pentru că este vorba de însăși existența lor. Cred că oarecum
 mîndrele are un mare rol în chestia asta. Nu vor să se zădărnicească pe patul lor de oie.

Nu știu, pentru că am mai am încredere mică în ucchi lor. Sunt
 conștient că dacă vom răi și situația se va schimba, ofițerii vor
 opri și tot pe ucchi oameni politici în mari comandanți militari
 până să țină cont de faptul că majoritatea acestora s-au compor-

- Helian, subinspector de politie, postul meu se pare ca e in posesia
ancheta jura de raspundere amunicand totul in sarcina mea -

Un detraet si ketire. Me este ori de imblata facer scandal cu
hatoe si-l oneste frlectura politiei. A avut si neplacere cu Ranzescu
din cauza asta. [redacted]

[redacted] A fost elector la Bud. Llu pe 23 Aug.
1944 a prins pe postile lui Floria Sima, se pare l'a predat nudilor.

Me otrimer nu se mai stie nimic de acesta. A servit pe Ionelut la
nechifitru cu mult zel. Mi se pare ca a fost decorat de premiat.

- Si multi alti fosti ministri, mari demnitari de stat in mari
comandanti militari cari ca si Eugen Cristescu sau in alte forme
au datat fara si neamul acesta. -

Ce sa mai spun de Reni Jescu, Bacimade, Georman, Sarifiaru,
Olărașu, Pyphiu si cine stie cati altii cari au fost francmasoni
si cari himeintele lor si dor si astototi cine stie in ce posturi mari
cu toate facultate lor si cine mai stie cu ce alte faiste de frim
fuecarie. Llor fentica sunt hionari sa nu-i mai folosasca. -

Te mirai cum draca inainte, unui oameni, apunzeau direct in
posturi mari; explicatia o avem alina acum cand am aflat de
legaturile lor cu francmasoneria si cine stie ce alte multe influente.

Ma inchisui la Noradunghian, francmason de gradul 33,
seful francmasoneriei de rit scotian din Romania, in acest timp
la seful Inteligence - Service - ului din Romania, avand in
subordine pe linia francmasoneriei pe politici si care li i-am
spus, poate li se ollu si cine stie cati oameni politiei si militari
care trageau toate sforile din tara! -

Aeste luemur in legatura cu francmasoneria, cu francmasonii politici
si ollu de alte profesii, precum in de Noradunghian, le stiu dela postile
colonel de artisterie Scarlat Radulescu, fost in Director la L.A.R.E.S.,

Pravnicul de gradul 33, care are stat la Interne în aceeași
celulă. -

- În ziua de 4 Mai 1954, în continuare, Taftam I. a mai
făcut următoarele declarații:

„Am fost miste prosti și am lucrat cu înșurinto.”

- Radnăres care i. de terminată pedepșă, a fost eliberat din
închisoare în anul 1948 de către Ramfescu, la intervenția
unor persoane influente din Grăile, cunoscut de Ramfescu din
timpul când acesta a fost chestor în acel org. -

Radnăres adică eliberat a intrat în clandestinitate în
acea legătură cu aceste organizații teroriste comuniste, înarmate
cu pistole din munții Oltenei. -

Cuvierul fiind prietel a corpul hoților lui Radnăres care era
concentrat la o unitate de arși în Crăiova și care l'am adus la București.

Apoi nu intervenea oficial dela 23 Aug. 1944 l'as se prietel pe
Radnăres prin Cuvierul căzut. -

- În timpul războiului a mai fost prietel o organizație comunistă
care i executat mai multe acte de sabotaj.

Membrii acestei organizații au fost condamnați la moarte și
executați.

Dar de cine credeți că au fost condamnați?

De îndată actualul domn general Petrescu, care i ostăzi co. n
stimei oplice, fără nici o schimbare de inimă cel puțin, pedepse la
moarte în la munții delimite se alintă.

Am auzit tot la Interne dela delimite că este hoț mare de inimă
din cauza amenințărilor în arșile mențelor care i-au fost date de către
hoșurile de radio stăruie a fusine [redacted]

[redacted] Cred că li el delimite la măsurance orz la ora
actuală, prin are. o celulă! //

N O T A
=====

În ziua de 30 aprilie 1954, a fost scos la anchetă SPANDER CAROL, urmat la câteva minute de TAFLARU I. După circa o oră am fost scos și eu la anchetă de unde m-am înapoiat după cca. 1 1/2 oră, înaintea lui SPANDER C. și TAFLARU I. acestora nu le-am spus nimic de scoaterea mea la anchetă.

TAFLARU I., înapoiindu-se dela anchetă înaintea lui SPANDER C. mi-a spus următoarele:

"Profit de faptul că licheaua (SPANDER C.) nu este aici și să-ți spun ce mi s-a întâmplat la anchetă. La anchetă au fost doi ofițeri, unul locotenent care a mai participat și cu alte ocazii la ancheta mea și al doilea, locot.maj. mai în vârstă. Am fost întrebat de un fost agent POPESCU I. GHEORGHE care a lucrat la grupa comunistă din Sept. 1937 până în ianuarie 1938. Pentru că nu-mi aminteam de acest agent care a fost pasager la grupa mea, locotenentul mai tânăr s-a dat la mine. Văzând că s-a înervat și că țipă la mine, am ridicat și eu tonul și i-am spus: Aș vrea să te văd și pe d-ta domnule locotenent când vei da socoteală, să-ți amintești de subalternii dumitale după 17 ani, la aceasta locotenentul m-a privit crunt spunându-mi: dorești acest lucru, să răspund vreodată!

Pentru că locotenentul vorbea pe ton răstit i-am răspuns și eu pe acelaș ton.

Văzând atitudinea mea dârză mi-a spus: dumneata domnule TAFLARU ai uitat că ești arestat, la care i-am răspuns: Nu eu nu am uitat că sunt arestat, puteți să mă și împușcați că nu-mi este frică.

După ce mi-a arătat fotografia agentului POPESCU I. GHEORGHE l-am recunoscut, însă nu mai știam cum îl cheamă. Dacă ei mi-ar fi spus că se numește IONESCU, CONSTATINESCU, sau alt nume le-aș fi spus și eu acelaș lucru căci nu mai rețin numele tuturor agenților care mi-au trecut la grupă pentru scurtă vreme.

Am fost întrebat apoi asupra activității agentului POPESCU I. GHEORGHE din timpul cât a funcționat la grupa comunistă.

Drept să-ți spun că nu-mi mai reaminteam acest lucru. În orice caz le-am spus că legătura cu informatorii nu putea avea căci în afară că agentul era nou, dar legătura cu informatorii o țineam eu, putea să fie primit să facă vreo investigație, să stabilească vreun domiciliu, să efectueze percheziții sau arestări. Precis nu-mi mai reamintesc.

Am fost întrebat ce misiune i-am dat lui POPESCU GHEORGHE în anul 1937 la sala Dacia. Mi-am amintit că în anul 1937 la sala Dacia au avut loc întruniri politice ale partidului național țărănesc. Acest lucru nu mă interesa, dar pentru că aveam informații că comuniștii camunflați în diferite organizații aveau dispoziții să sprijine în alegeri pe național țărăniști și să participe la întrunirile acestora, am trimis agenți și comisari la aceste întruniri pentru a stabili dacă comuniștii nu lansează ceva lozinci cu aceste ocazii și în general vroiam să stabilesc atitudinea comuniștilor, la aceste întruniri. Cred că l-am trimis și pe agentul POPESCU I. GHEORGHE la aceste întruniri. Nu-mi amintesc exact. Dar nu numai subalternii mei mergeau la astfel de manifestații ci și eu atunci când aveam timp!

După aceasta locotenentul tânăr, anchetator al meu, a plecat și am rămas cu locot. major mai în vârstă pe care nu l-am mai văzut și care cred că trebuie să fie anchetatorul titular al agentului POPESCU I. GHEORGHE.

Cred că trebuie să fie muncitor căci scria foarte greu.

În schimb trebuie să fie un om cumsecade căci s-a purtat cumsecade cu mine, foarte calm, mi-a oferit țigări și la plecare mi-a mulțumit.

Pentru faptul că am mai fost întrebat și altă dată despre foștii subalterni ai mei, cred că securitatea vrea să facă o triere sau o categorisire a agenților și ofițerilor de poliție stabilind care au stat mai mult la grupa comunistă și au avut o activitate mai pradisioasă pe această linie și care au fost doar pasageri. Aceasta poate influența asupra situației lor ca arestați și asupra situației lor la eliberare eventual, dar exact cine poate știe?.

După revenirea lui SPANDER dela anchetă discuția s-a întrerupt.

A doua zi 1 mai 1954, discutând toți trei (eu, TAFLARU și SPANDER) asupra activității în general a serviciilor de spionaj străine în România și asupra situației politice din trecut și prezent (în spirit reacționar) și venind vorba de fracmasonerie, TAFLARU a declarat.

"Am stat la arestul Ministerului de Interne cu un fost colonel arestat ca fracmason, cu activitate clandestină și legături cu legații străine (americană sau engleză) era acuzat ca toți ceilalți fracmasoni de spionaj.

Acest colonel, la întrebarea pusă de mine mi-a spus că fracmasoneria în esență este o societate de binefacere internațională. I-am răs în nas și l-am rugat să-mi spună de ce nu activează la lumina zilei și de ce nu primește pe orișicine.

L-am făcut să înțeleagă că știe lumea cu ce se ocupă fracmasoneria și care este realul său scop.

L-am făcut pe colonel să tacă de rușine.

Tot dela acest colonel am aflat că șeful fracmasoneriei de rit scoțian din București a fost armeanul NORADUNGHIAN care era fracmason de gradul 33 și a murit în anul 1951.

Înainte de a muri NORADUNGHIAN a spus colonelului că el este șeful Intelligence-Service-ului pentru România cu sediul la Istambul.-

Securitatea reproșa colonelului de ce nu a denunțat pe NORADUNGHIAN înainte de a muri.

Deasemeni tot dela colonel am aflat că polițiștii: RANZESCU, FASCIMADE, PARIZIANU, GIORMAN, OLARASU, BRIGHIU (poate și alții) au fost fracmasoni.

"Vă închipuiți deci (spune TAFLARU I.) NORADUNGHIAN șef al Fracmasoneriei și a S.S. din România în relații cu acești polițiști (Nu a mai făcut alte considerații sau completări TAFLARU I.).

4 Mai 1954

91

Note

În ziua de 30 Aprilie 1954, a fost scos la anchetă Sponder Constantin la câteva minute de Tăflaru I. După circa o oră am fost scos și eu la anchetă, de unde mi-am înopaiot după circa 1½ oră, înaintea lui Sponder C. și Tăflaru I. Acestora nu le-am spus nimic de scateros mea la anchetă.

Tăflaru I., înopaindu-se de la anchetă înaintea lui Sponder C. mi-a spus următoarele:

„Profet de soptul că lichiora (Sponder C.) nu este aici și dă-te apun ce mi-ai întămălat la anchetă: La anchetă au fost doi ofiteri - unul, locotenent, care a mai participat în eu oltă ocazii la anchetă mea și cel doilea, locot. major mai în vârstă. Am fost încheiat de un fost agent Popescu I. Gheorghe care a lucrat la grupa comunistă din Sept. 1937 până în Ianuarie 1938. Pentru că nu-mi aminteam de acest agent care a fost totuși la grădă mea, locotenentul mai tânăr m'a dat la mine. Văzând că m'a înervat și că țipă la mine, am ridicat și eu tonul și am spus: As vrea să te văd și te dămnescă domnule locotenent când vei de soțecolă, să-ți amintesci de suholterii dămnitole după 17 ani; la aceasta locotenentul m'a prărit, crunt apunându-mi: dărești acest lucru, să răspund amadota!

Pentru că locot. vorbea pe ton răstăit și-am răspuns și eu pe același ton. Văzând atitudine mea dărfă mi-a spus: dămnescă uită domnule Tăflaru că este arestat, la care i-am răspuns: Nu eu m'am uitat că sunt arestat, futeți să mă și împuseați că nu-mi este frică.

După ce mi-a arătat fotografia agentului Popescu I. Gheorghe l-am recunoscut, însă mi-am mai străbat dinu cu mine. Ușor ei mi-ar fi spus că se numește Popescu Constantin și nu olt mine, de-af și spus în eu același lucru căci mi-am mai reținut numele testator agentului care m'a arestat la grădă pentru scurtă vreme.

Am fost încheiat apoi de suferă activității agentului Popescu I. Gheorghe.

din timpul est a functionat la grupa comunista.

Urește să-ți spun că nu-mi mai reaminteam acest lucru. În orice caz le-am spus că legătura cu informatori nu putea avea loc în oțop, că agentul era nou, dar legătura cu informatori o lăscam eu; putea să se primească la loca o investigație, să stabilească vecin domiciliu, să efectueze percheziții sau arestări. Precis nu-mi mai reamintesc.

Am fost înțeles că mișunire i-am dat lui Popescu I. George, în anul 1937 la Sola Slovia. Mi-am exprimat că în anul 1937 la Sola Slovia au avut loc întruniri politice ale partidului național țărănesc. Acest lucru nu mă interesa, dar pentru că aveam informații că comunistii camuflați în diverse organizații anton dispoziții să sprijine în alegeri pe național țărăniști și să participe la întrunirile acestora, am trimis agenți și comisari la aceste întruniri pentru a stabili dacă comunistii nu lăscăpă ceva lozinci cu aceste scopuri și în general săviam să stabilească atitudinea comunistilor, la aceste întruniri. - Cred că l'am trimis și pe agentul Popescu I. George la aceste întruniri. Nu-mi amintesc exact. Elor nu numărul duhoitorii mei mergeau la câmpul de manifestatii și se eu stăneau când aveam timp! -

După aceasta, locotenentul tânăr, anchetator al meu, a plecat și am rămas eu însoț. maior mai în vârstă pe care nu l'am mai văzut și care cred că trebuie să fie anchetatorul titular al agentului Popescu I. George.

Cred că trebuie să fie mult mai în vârstă decât se pare.

În schimb trebuie să fie un om cumsecade și să fi fost civilizat cu mine, foarte calm, mi-a oferit :

ligări și la flicare mi-a mulțumit.

Ceâtă fostul eu am mai fost înțeles și oltă dăta despre
foști subalterni ai mei, cred că securitatea mea și viața și
său o categorisire a agentilor și ofiterilor de politie stăruind
cari au stat mai mult la grupa comunistă și au avut o acti-
vitate mai prodigată pe această linie și cum au fost doar
podagii. Această parte influența asupra situației lor ca
aristoci și asupra situației lor la eliberare eventual; dar
caset cine poate ști? II. -

Alupă revenirea lui Spender dela anchetă, de la țară, să
înțerești.

A doua zi 1 Mai 1954, discutând tot trei (eu, Tăflam și
Spender) asupra activității în general a serviciilor de spionaj
stăine în România și asupra situației politice din țară și
prezent (în spirit reacționar) și venind vorba de francmazo-
nerie, Tăflam a declarat:

"Am stat la arestul Ministerului de Interne eu un fost
colonel arestat ca francmason, eu o activitate clandestină și
legătură cu legătura stăine (americani sau englezi); era ocupat
ca totu ei oltă francmasoni de spionaj.

Este colonel, la înțelarea lui să de mine mi-a spus că
francmasoneria în esență este o societate de binefacere
internationala. I-am răs în măt și l-am ^{rugat să mi} spună de ce mi
activită la lumina filii și de ce nu primește pe nimeni.
Bom făcut să înțelegă că știu lumea eu ce se ocupă
francmasoneria și care este realul său scop. - /

L'am făcut pe colonel să treacă de cu sine. -

Tot de la acest colonel am aflat că seful francmasoneriei de rit scoțian ^{de la București} a fost cămăranul Nădălunghean care era francmason de gradul 33, și a murit în anul 1951. -

Înainte de a muri Nădălunghean a spus colonelului că el este seful Intelligence-Serviciului pentru România cu sediul la Istanbul. -

Seamănă totuși cu colonelului de care nu a denunțat pe Nădălunghean înainte de a muri. -

Următorii tot de la colonel am aflat că politicieni:

Rădulescu, Păcurariu, Parizianu, Giormian, Olărașu, Brișcu, (poate și alții) au fost francmasoni. - //

(„În încheierea de (aprox. 1951) Nădălunghean seful francmasoneriei în România în relații cu acești politicieni. (Nu a mai făcut alte considerații sau completări la 1951). -

N O T A

Caracterizarea lui TABLARU.

Siret, însă o şiretenie de care nu şi-o poate ascunde perfect. Rezervat în ceea ce priveşte ancheta, afirmând că i s'a recomandat de către anchetator să nu vorbească despre aceasta şi mai ales despre persoanele de care este întrebat. Ii place să abordeze discuţii despre evenimentele politice interne şi externe, pentru a trage concluzii şi a se orienta.-

La început ne-a studiat. Punea întrebări despre diverse lucruri, pentru a stabili dacă răspunzi precis şi la fel cu cele spuse mai înainte în legătură cu aceleaşi lucruri.

Nervos, se montează foarte uşor până la revoltă şi se congestionează în discuţiile privind de vechii conducători ai ţării de care îi critică şi îi acuză de dezastrul ţării din cauza jafurilor şi upurinţei lor cu care au condus ţara. Mai ales în discuţiile despre comunişti şi uneltele lor.

Işi dă seama la un moment dat de lipsa de tact, încearcă să retracteze şi tace complet după aceea.-

Dărz chiar obraznic faţă de personalul închisorii. Nu mulţumeşte nici odată când i se dă de mâncare, foc, etc. Privire cruntă, faţă de acesta.-

Fare inteligent, nu are însă cultură generală. Profesional nu-mi dau seama de pregătire, nu am discutat încă. Naiv în unele lucruri de viaţă normale.- Nu este beţiv nici afemeiat.- A dus o viaţă morală din acest punct de vedere. Afirmă că nu a mers în localuri decât la ocazii cu totul excepţionale şi că nu şi-a înşelat soţia.-

Fără experienţă, intrat de tânăr în serviciu şi fiind zelos şi ambiţios să promoveze în funcţii şi grade mari, a rămas neformat.-

Ii place să vorbească şi să se vorbească despre el ca de un element capabil, cinstit şi mai ales face caz de demnitate prin atitudinea faţă de anchetă. Este religios. I-a plăcut SPANDER din acest punct de vedere care se închină toată ziua.- În prezent îl crede de SPANDER un farseor, spunând că

exagerează în această materie. (Eu în lipsa lui SPANDER, vrând să-i Pun în farfuria sa din mâncarea mea care-mi rămăsese, TAFLARU mi-a spus: "Nu-i Pune banditului, lasă-l să rabde".-

Cam timorat, este atent la toate mișcările din închisoare. Se sperie când se deschide ușa. Superstițios. Crede în vise. Când visează ceva urât și interpretarea visului Pe care o dă el este Proastă, în acea zi este indispus. Așteaptă să fie chemat la anchetă unde ar putea avea neplăceri.-

Evită să vorbească despre familia sa (soție, copil, Părinți, frați, etc.)? Comod, are tabieturi. Cam îngrijorat de boala sa de stomac care se manifestă la intervale tot mai scurte dela un timp. Se îngrijește de boală, ține să fie sănătos și să reziste. Sfătuște și Pe alții să reziste.-

Iacom la mâncare, însă se străduiește să nu arate. Foarte vanitos și orgolios. Deși obraznic cu sergenții dela Pază vrea să arate că este un om de demnitate și foarte disciplinat. (Ne atrage etanția mersu asupra faptului că sergenții se uită Prin vizetă și să nu vorbim Prea tare). Nu vrea să fie văzut că vorbește. De câte ori se aude vizeta se oprește din conservatie.- In Prezent rezervat și atent la tot ce discută față de SPANDER.

Despre anchetatori deasemeni nu discută. Nu face aprecieri nici despre felul cum se duce ancheta și nici descrieri sau caracterizări despre dâșii.-

A afirmat doar că a fost anchetat și pe rând dar și deodată de un complet format dintr'un căritan și doi locotenenți. Titular are un locotenent. A mai fost anchetat și de alți ofițeri despre lucruri care priveau alte persoane care însă nu aveau nimic comuncu ancheta sa.-

Flictisit și nervos. Nu Prea doarme. Iși dă seama că ancheta sa nu s'a terminat și că mai are multe de tras.-

16 Aprilie 1954.-

OM/2 ex.

Nota

Caracterizarea lui: Tăbăra.

Siret, într-o direcție se care nu și-o poate obține perfect. Rețenat în
aceste puncte amănunțite, urmând ca și să recomandăm de către ambele părți să nu
vorbească despre aceasta. Și mai ales despre persoanele de care este înțeles.

Și apoi să știe de ce. Diferența dintre experimentele politice interne și externe,
pentru a face concluzii și să se oriente.

Doi mei ne-a studiat. Bunea între liam multitudine despre diverse lucruri
pentru a stabili două răspunsuri. Precis și la fel cu cele spuse mai înainte în
legătură cu aceste lucruri.

Murad, se montează foarte ușor până la ~~perioada~~ ^{perioada} de congestionează în
diferențele privind se recunosc conduta lor și totuși se care i-i critica și i-i
cauza de deosebită. Totuși din cauza fașionilor și iubirilor lor cu care au
condus țara. Mai ales în diferitele despre comuniste și uneltile lor.

Și să dă seama la un moment dat, ~~înainte~~ de lipsa de tot, încearcă să
retrăgă și țara complet ~~la~~ după aceea.

Alții, chiar dintr-o parte de personalul unei țări. Nu multum este nici
odată când i se dă de undă nouă, poezie, etc. Prin urmare, vrea să știe de acesta.

Pare inteligent, nu are însă cultura generală. Profesional nu are două
seamă de frigori, nu are deținut tot încă. Mai în unele lucruri de viață
normale. Nu este deloc nici oferent. A dus o viață morală din
ceea sunt de vedere. Afirma că nu a mers în locuri decât la
raport cu totul excepționale și că nu și-a îndesat totuși.

Fără experiență, înțeles de timp în serviciu și fiind zelos în ambicioasă
și promovare în funcții și grade mari, a rămas neformat.

Și apoi să vorbească și să se vorbească despre el ca de un ^{element} ~~de~~ copilul,
înțeles și mai ales face ca de demnitate prin atitudinea față de anchetă.

Este religios. I-a sfârșit sfârșit din acest punct de vedere care de închin
toate zile. În prezent e l. arde un farfuriu de sfârșit sfârșit
exagerat în puanta materie. (Eu, în lipsa lui sfârșit, sfârșit sfârșit
sfârșit în sfârșit de din mănecare mea care mi sfârșit sfârșit). Sfârșit
sfârșit: „Nu-i sfârșit sfârșit, la sfârșit de sfârșit.” -)

Com timorot, este sfârșit la toate mănecare din închi sfârșit. Sfârșit și de sfârșit
sfârșit. Căde în reie. Căde în reie, reie un sfârșit în interpretarea sfârșit
pe care o sfârșit tot el este sfârșit, în care sfârșit este în sfârșit. Sfârșit la sfârșit
la oncheta unde or sfârșit, oncheta sfârșit.

Există la oncheta de sfârșit sfârșit (sfârșit, sfârșit, sfârșit, sfârșit, etc)? -

Comad, are sfârșit. Com ingi sfârșit de la sfârșit la de sfârșit care se mănecare
sfârșit la în sfârșit tot mănecare de la un timp. - Se ingi sfârșit de la sfârșit;
tina la sfârșit în sfârșit. Sfârșit în sfârșit în sfârșit.

La oncheta mănecare, în sfârșit este la un sfârșit. Toate sfârșit în
oncheta. Sfârșit oncheta în sfârșit de la sfârșit, care la sfârșit este un
oncheta de sfârșit în sfârșit sfârșit. (Ne sfârșit oncheta mănecare oncheta
sfârșit de la sfârșit în sfârșit la un sfârșit mănecare). Un sfârșit la sfârșit
sfârșit la sfârșit. Sfârșit oncheta de la sfârșit de la sfârșit de la sfârșit.

În sfârșit sfârșit în sfârșit la tot ce de la sfârșit de sfârșit.

În sfârșit la sfârșit atitudine mulțimi de sfârșit.

De la oncheta de la sfârșit un sfârșit. Un sfârșit sfârșit de la sfârșit
sfârșit se de la oncheta în sfârșit de la sfârșit de la sfârșit.

De la sfârșit de la sfârșit în sfârșit dar în de la sfârșit de un
sfârșit sfârșit dintr un sfârșit în de la sfârșit. Sfârșit are un sfârșit.

De la sfârșit în de la sfârșit de la sfârșit care sfârșit de la sfârșit
sfârșit, oncheta oncheta oncheta oncheta oncheta la -

Oblighat și mănecare. Un sfârșit de la sfârșit la oncheta la un sfârșit
sfârșit are oncheta de la sfârșit.

16 Aprilie 1954.

N O T A
=====

Părerile lui TAFLARU asupra foșilor săi conducători din Direcția Generală a Poliției.

- VINTILA IONESCU, cel mai capabil polițist pe care l-a avut țara - a luptat mult pentru organizarea Siguranței și pentru menținerea oamenilor în aceleași posturi (probleme) pentru a asigura continuitatea.

Prin anul 1931 a plecat din siguranță pentru a chestiune de demnitate deschizând un birou de detectivi - particular - însă a fost readus la siguranță însăși regele apreciind că este indispensabil.

A fost lucrat atât de CERNAT C. Fostul director general dublându-l cu paiața de AMARASCU însă n-a reușit din aceeași cauză (fiind foarte capabil).

A fost scos dela Siguranță de MIKI STEFANESCU, pentru că se temea de el, fiind trecut la S.S.I. și apoi la prefectura poliției Capitalei.

Locuia pe str. Lănăriei în apropiere de fostul parc Carol.

A murit prin greva foamei la domiciliul său în anul 1943 sau 1944 stiind probabil că ar putea fi prins de comuniști. Se pare însă că suferea [REDACTED]

- CERNAT CONSTATIN, la fel ca și ceilalți foști directori generali, pasager în siguranță și afacerist.

Compromis din perioada cât a fost director general la penitenciare. A adus pe fiul său la siguranță pe care l-a făcut șef de cabinet să nu-i cunoască alții afacerile.

A încercat să-l îndepărteze pe VINTILA IONESCU și să-l înlocuiască cu AMARASCU (influențat probabil de căteii lui).

Nu și-a dat seama de interesele siguranței, a scos pe TURCU dela problema comunistă unde era foarte necesar, fiind un om capabil și inițiat și la dat la arhivă. În locul său a adus pe MITICA POPESCU, un om foarte cumsecade și bun însă neglijent în serviciu și plictisit. Nu se ocupa deloc, fiind și un pasionat vânător.

CERNAT C. mai ales în provincie a numit o serie de oameni de ai săi.

(În general are o părere proastă despre CERNAT C.)

- DIACONESCU, fost director general. Om foarte domn și bine intenționat. A luptat pentru reorganizarea în bune condiții și selecționarea cadrelor mai ales.

Conduită demnă și la închisoare. Nu-l cunceaște prea bine însă are demnitate pentru el.

- STRATILESCU S. inspector, fost și șeful corpului detectivilor când acesta avea și atribuțiuni judiciare. Un foarte bun polițist mai ales cunoscător în probleme judiciare. Cam fricos însă demn. S-a purtat bine cu subalternii.

Om de încredere care l-a urmat pretutindeni, chiar și la Inspectoratul București a fost BRĂDESCU DUMITRU (și despre BRĂDESCU DUMITRU are o părere bună din toate punctele de vedere (priceput în profesie, temperat chair moale, s-a purtat bine cu subalternii, pedant și cu răbdare la lucru.

- STARCEA GH., bandit, fost comisar șef și promovat de comuniști la gradul de inspector general. Menținut de comuniști în Siguranță până prin 1949 când l-au arestat și pe el cu toate serviciile pe care le-a adus.

Lucra și direct cu TEOHARI GEORGESCU. Fost și președintele Sindicatului din Ministerul de Interne. A pârta și epurat polițiști vechi rămași în Siguranță după 23 Aug. 1944. Pe el (TAFLARU) îl evita. Întâlnindu-se odată cu el pe sălile ministerului și salutându-l, abia a încumetat să-i dea mâna uitându-se în toate părțile pentru a nu fi văzut că dă mâna cu banditul TAFLARU. L-a sfidat la Păgăsar. S-a făcut că nu-l vede uneori va plăti scump trădările sale domnul STARCEA GH.

- LOVEANU {fosti directori (Nu i-a cunoscut personal. Au fost
- LITREANU {generali, generali {pasageri în siguranță, aduși de
de armată. {oamenii lor politici. - Nare nicio altă părere.

Acestea sunt persoanele despre care TAFLARU a vorbit general, fără să adâncească lucrurile. Nu am insistat fiind cam prematur. Voi relua când va fi cazul.

16 Aprilie 1954.

Note.

Căzând lui Toftam obștea poștilor lui conducători din Lăncuș Jale, etc.
- Vintila Tonescu, cel care copulul polițist se cere la anul 1900 -
A lăsat mult pentru o anumită siguranță și pentru menținerea
camerelor în celele poștilor (probleme) unde a sigură continuitatea. -

Prin anul 1934 a plecat din siguranță pentru o chestiune de demnitate
deschizând un liceu de detectivi poștilor. Înta a fost readus la
siguranță, însă a regăsit abia că este îndelungat. -

A fost lucrat stat de Cernot C. Poștul director general, ducându-l
cu poșta de Amărășeu însă n-a reușit din cauza (fard poșta
copulul). -

A fost scos dela siguranță de Niki Hoșanescu, pentru că se temea de
el, fiind trecut la P.P.T. în plai la petrecerea poliției capitalei. -

Lucia se str. Lăncuș, în oficiere de poșta fără carol. -

A murit prin greșala soamei lui, domiciliul său, în anul 1943 sau 1944
când poliștii ei au putut să vină de comunisti. Se pare că în ca
suferea. [redacted]

- Cernot Constantin, la fel ca și ceilalți poști directori generali,
poșta în siguranță și apăsător. -

Compromisul din încrederea că a fost director general la poliție.

A spus se fiut sau la siguranță se jure că a făcut, șef de cabinet
la om. A cunoscut, oltă Lăncuș. -

A încercat să-l îndelung se se Vintila Tonescu în ca-l înlocuiește cu
Amărășeu. (influențat poliștii de către lui). -

Nu se-a dot de interes la siguranță; a scos se Turcu dela
probleme comuniste unde era foarte necesar, fiind un om copulul
inițiat în la dot la arhivă. Nu locul său a spus se Vintila Tonescu.
în om poșta cumsecade și leun, însă nu s-a putut în țară. în
plictisat. Nu se reușe deloc, fiind în un poștaș rănit. -

Cernat C. mai ales în provincie a murit o serie de oameni de ai lui.
(În general are o părere proastă despre Cernat C.). -

- Stănculescu, fost director general. Om foarte demn în toate
intentionat. A luptat pentru reorganizare în bune condiții în
selecționarea cadrelor mai ales. -

Conducute demna și la închisoare. Nu l'urmasse prea bine în
tre administratie pentru el. -

- Ștătescu I. inspector, fost și șef, corpului detașatilor când se afla
acela în atribuțiile judecătorești. Un foarte bun polițist mai ales urmăritor
în probleme judecătorești. Cameră însoțitor demn. La început bine cu Ștefan Ilieș.
Omul său de încredere care l'a urmat pretutindeni, chiar în la inspectoratul
București a fost Brăescu Ilieș. - (Și despre Brăescu Ilieș are o părere
bună din toate punctele de vedere (șeful în poliție, temperat, chiar moale, s'a
urmat bine cu Ștefan Ilieș, pe lângă o colaborare la lucru. -

- Stănculescu Gh. bandit, fost comisar de poliție promovat de comunisti la
gradul de inspector general. Mentinut de comunisti în funcția până prin
1949 când l'aruncă în se el cu toate serviciile pe care le-a adus.

Luna li direct cu Teohari Georgescu. Fost în președinția biroului
din Ministerul de Interne. A fost un eficient polițist rechi căutat în țară
după 23 iug. 1944. Pe el (Tollam) l'a urmat. Într-un moment se
dădea cu el pe toate ministerele în soluționându-l, alia a încercat să
și i dea mâna uitându-se în toate părțile pentru a nu fi rănit ca de
mâna cu banditul Tollam. L'a spălat la Târgușor. Se știe că nu l'
vede uneori. Nu plăti nimic totuși de la domnul Stănculescu Gh. -

- Leoreanu S. } Nu i-a urmat personal. Au fost fotografii în
- Leoreanu } fosti directori generali } figurante, aduși de oamenii lor politici. -
- Leoreanu } generali de armată. } N-au murit o altă părere. -

* Au fost buni oameni după cum Tollam a vădit general, fără să adăncosca lucrurile.
Nu am înțeles, fiind cam permisiv. Nu reușea să-l rădă la el. - 16 Aprilie 1954.

N O T A
=====

În ziua de marți 13 aprilie a.c. SPANDER fiind scos la anchetă, TAFLARU mi-a declarat următoarele:

"Abia am așteptat domnule..... să rămân singur cu dumneata?"

"Eu am mari suspiciuni asupra acestui individ și cred că nu mă înșel!" Ai văzut cum în urma discuțiilor pe care le avem cere anumite precizii de nume, data și fapte mai precise, pentru a le raporta desigur.

În afară de aceasta, toată povestea lui cu procesul ..... pe la toate închisorile, ancheta sa, îmi pare nevero-simile. Un alt factor important mai este și acela că cunoaște foarte multe lucruri despre oamenii importanți din închisori față de ceace ar trebui să cunoască un deținut de teapa lui care și-ar vedea de necazurile sale. Probabil că a avut și acolo ceva misiuni."

"Promisiunile de eliberare pe care i le face anchetatorul (capitanul) la sfârșitul lunii, felul libertin cu care povestește că discută cu anchetatorul, grija anchetatorului pentru regimul său alimentar de care povestește, și unele contraziceri între afirmațiunile pe care le-a făcut la început în cele de mai târziu asupra șederii sale la Securitatea din Floești și ancheta sa, deasemeni mă conduc la aceeași concluzie".

TAFLARU m-a întrebat în continuare dacă și eu am vreo suspiciune asupra lui SPANDER. I-am răspuns că și mie mi se pare cam suspect, întrucât și eu am observat unele lucruri exagerate la acest om și chiar unele contraziceri în declarațiile pe care le face, însă eu în general am rezerve față de oameni chiar dacă am sau nu probe asupra lealității sau seriozității lor și mă mențin pe această linie, cum de altfel i-am mai spus. (I-am lăsat pe TAFLARU să înțeleagă că și față de el ca și față de alții am rezervele mele).

TAFLARU și-a exprimat oarecum teama că a discutat față de SPANDER anumite lucruri în legătură cu actualul regim, pe care l-a criticat că a înjurat pe comuniști, etc.: "nu de

altceva dar comunistii aştia aflând de atitudinea duşmănoasă pe care o ai faţă de ei şi ţi-o exteriorizezi şi de intenţiunile de răzbunare, după ce nu vor mai avea nevoie de tine la anchetă, te pot pune la un regim de exterminare, din cauza unor trădători şi netrebnici ca SPONDER, care mai este în stare să şi exagereze lucrurile.

TAFLARU m-a sfătuit să nu mai spus faţă de SPONDER că îmi plăcea mai mult la închisoarea Făgăraş decât aici, căci s-ar putea să părăsască şi anchetatorii noştri ştiind că nu ne place aici, să ne țină totuşi în continuare la acest arest.

M-a sfătuit să nu mai pronunţ nume de gardieni sau ofiţeri dela închisoarea Făgăraş, căci el a avut de suferit din cauza aceasta.

"Eu (spune Taflau) am avut mult de suferit din cauza acestor netrebnici!

"Am să-ţi spun unele lucruri domnule.....de care te rog să nu mai discuţi cu nimeni!" (I-am spus atunci lui TAFLARU că este bine să nu mai discutăm despre acele lucruri dacă are suspiciuni) Mi-a răspuns: Nu v-am atras atenţia pentrucă vă suspicionez că a-ţi putea spune anchetatorului dvs. dar sunt anumiţi oameni care fără vre-o rea intenţie când pleacă dintr-o celulă, povestesc în noile celule unde merg faţă de oameni pe care nu-i cunosc, unele lucruri asupra deţinutilor cu care au stat şi despre faptele lor, astfel pot afla anchetatorii şi de aci o serie întreagă de consecinţe. "Dvs. pot să vă spun pentrucă vă văd un om serios şi pentrucă a-ţi fost şi S.S.I.-st şi îmi dau seama că ştiţi să fiţi discret. L-am rugat pe TAFLARU că, chiar aşa fiind este mai bine să nu-mi spună nici mie. Insistând el, mi-a povestit următoarele:

- În anul 1950 a stat la Ministerul de Interne, în aceeaşi celulă cu un bătrân suferind DUCU GHEORGHE, implicat în afacere de spionaj pe linie britanică-LICIU ROMANESCU, etc.

"Acestui DUCU GHEORGHE (spune TAFLARU) eu i-am povestit că am stat mai înainte în aceeaşi celulă cu legionarul CHICA, implicat şi el într-o organizaţie de spionaj pe linie britanică, împreună cu STEFANESCU zis MOSOREL proprietarul fabricii de aşă din Tâlmacin".

Asupra lui STEFANESCU zis MOSOREL, i-am povestit numai lui DUCU GHEORGHE că în timpul războiului, când lucram la grupa comunistă am avut o notă (o lucrare în legătură cu o presupusă activitate subversivă a lui STEFANESCU).

"Intr-o zi am fost rugat de agentul de poliție STEFANESCU, frate cu STEFANESCU MOSOREL (că din partea fratelui său) să-i spun dacă acea lucrare este gravă și dacă ar putea avea consecințe.

Eu (spune TAFIARU) i-am spus agentului STEFANESCU că am verificat nota și că nu sunt probe de vinovăția fratelui său și că nu poate avea nici un fel de urmări grave".

"Desigur că DUCU GHEORGHE a spus anchetatorului său cece i-am spus eu în legătură cu STEFANESCU MOSOREL (căci pe DUCU GHEORGHE îl cred un cântăreț ordinar). A doua zi DUCU GHEORGHE când s-a înapoiat dela anchetă mi-a spus că anchetatorul său i-a spus că-l va elibera, întrucât este băran și bolnav și că apreciază că fapta sa a făcut-o inconștient.

DUCU GHEORGHE, în perversitatea lui s-a oferit ca în cazul eliberării să i-a contact cu soția mea căreia să-i comunice vești despre mine.

Față de această ofertă a lui DUCU GHEORGHE eu i-am spus că întrucât nu mai sunt sigur de ultima adresă a soției mele să se ducă la nașul meu care este profesor la facultatea de Medicină Veterinară prin care o poate găsi pe soția mea, căreia să-i comunice doar că sunt sănătos.

"Desigur că și acest lucru a fost reportat de DUCU GHEORGHE anchetatorului său, căci după alte 2 zile s-a oferit să se ducă și la Brăila la fratele meu căruia îi poate face orice comunicare. Simțind că este vorba de o provocare i-am spus că este suficient dacă o găsește și comunică vești despre mine, numai soției.

- Deasemeni față de alți deținuți am mai pronunțat în unele discuții numele lui NICOLSCHI, DULGHERU, TANU și alții și ce-ți închipui?

. / .

Chiar recent am fost anchetat de un ofițer de securitate (nu anchetatorul meu) asupra acestor persoane, de unde le cunosc numele, etc.

În legătură cu cazul "STEFANESCU MOSOREL" pe care i l-am povestit numai lui DUCU GHEORGHE în anul 1950, am fost întrebat abia în anul 1952 de către anchetator crezând că știe cine știe ce importanță are":

"Așa încât domnule .....(spune TAFLARU) trebuie să fim foarte prudenți cu lichelele din acestea".

TAFLARU, discutând despre atitudinea și poziția sa demnă față de anchetă, a declarat că anchetatorul său (căpitanul) i-a luat o declarație pe care el nici cel puțin n-a făcut-o. În continuare a precizat:

"Căpitanul, pentru a face o intrigă între mine și fostul meu șef STELIAN, subinspector, mi-a arătat o declarație a acestuia în care arăta că supravegheările și arestările de comuniști care s-au făcut în anul 1941 au fost ordonate și unele efectuate de mine" lucru inexact căci eu nu mă ocupam de filaj, acesta fiind în directă conducere a lui STELIAN, eu fiind numai cu partea informativă și în al doilea rând când s-au făcut arestările eu eram plecat în concediu. Desigur că această declarație i-a fost luată lui STELIAN cu forța.

"Acelaș căpitan anchetator întrebându-mă pe mine, de ce subinspectorul STELIAN nu a trecut el la anchetarea grupului de comuniști și m-a așteptat pe mine, eu i-am răspuns că poate din comoditate sau pentru că a apreciat că eu cunosc amănunțit și prezenta mea era necesară în anchetă.

Atunci afirmă căpitanul anchetator? STELIAN este un om comod și incapabil!

Am spus anchetatorului că eu nu spun asta: STELIAN nu era nici comod și nici incapabil ci din contră, totuș căpitanul anchetator a scris aceste lucruri în declarația mea și m-a pus să semnez, asigurându-mă că nu va face nicio intrigă între mine și STELIAN. Și totuși sunt convins că asta a făcut! L-a îndârjit pe STELIAN asupra mea și pe mine asupra lui, dar nu s-a prins căci m-am sesizat".

TAFLARU a mai declarat că în aceiaș chestiune cu el mai este anchetat și polițistul PRUNESCU care face unele declarații gratuite și fără să-și dea seama. A și fost confruntat

102X

cu acest PRUNESCU. Deasemeni și polițistul LEPADATU mai este nchetat în aceeași problemă."

Până la înapoarea lui SPANDER, TAFLARU a declarat că față de SPANDER va lua atitudinea mutului, nu-și va exprima nici ura sau răzbunarea față de comuniști și nici nu va mai face alte aprecieri care i-ar putea aduce neplăceri.

M-a sfătuit și pe mine același lucru.

16 aprilie 1954

Nota

103 13

În ziua de Marti 13 Aprilie a.c., Sponder fiind scos la anchetă,
Tallam mi-a declarat următoarele:

"Alina am cunoscut domnu'le. .... din namion singur cu deamnată."

"Eu am mări suspiciuni asupra acestui individ și cred că nu mi-a
intels!" și roșuț eșu în urma discuțiilor de care le avem care amănute
precizări de muncă, date și fapte mai precise, pentru a le apăsa de laur.

În oara de ocoala, toate poveștile lui cu procesul, se regăsesc pe la toate
inchizițiile, ancheta sa, i-mi par necorespunzătoare. - Un alt factor important aici
este și acela că cunoaște foarte multe lucruri despre oamenii importanți din
inchiziție, totu de ceace par trebui să cunoască un delincent de tipul lui care
și-or aștepta de necesarele sale. Probabil că a avut și oarecva misiuni."

"Promisiunile de eliberare pe care i le face anchetatorul (capitanul) la
spânzuratul lui, felul libertin cu care vorbește că dăduta cu anchetatorul,
grupa anchetatorului pentru regimul său alimentat de care vorbește și
unde contrazicerea între ~~aceste~~ afirmațiunile se conține la început
în cele de mai târziu cuprinsă de aceeași solu la Securitatea din București: ancheta
sa, de asemenea mi-a condus la aceeași concluzie." -

Tallam mi-a înțeles în continuare dacă și eu am avut suspiciuni asupra
lui Sponder. - I-am răspuns că și mie mi se pare că suspect, înțeles
eu am observat unele lucruri exagerate la acest om în chiar unele contraziceri
în declarațiile pe care le face, însă eu în general ~~nu~~ am rezervat totu de
oameni chiar dacă am dau mi fusse blama la realitate sau denotații lor
mi-a menținut pe această linie, cum de altfel i-am mai spus. - (L-am lăsat și
Tallam să înțeleagă că și ~~față de el~~ ^{față de el} ~~ca și~~ ^{ca și} ~~față de el~~ ^{față de el} am rezervat mel.)

Tallam și-a exprimat oarecum teama, că a discutat totu de Sponder
amănute lucruri în legătură cu actualul regim, pe care l'a calificat că a
înțeles pe comunisti, etc. -; nu de altceasta doar comunistii pot să aștepte
de oțetădina dădută de aceeași pe care o ai totu de ei și ti-o exteriorizezi în de
intervențiile de răzătoare, după ce nu vor mai avea nevoie de tine la
ancheta, te pot pune la un regim de determinare, din cauza unor rădăcini
în neatenția la Sponder, care mai este în stare să și exagereze lucrurile.

Taflaru mi-a statuit să mi mai spun totă de Spender, să i mi placă mai mult la închisoare. Taflaru, decît ori, aici s'ar putea să părăsească anchetatori, moştii atînd că mi ne flooră ori, să ne tîna totuşi în continuare la acest caz.

El a mai statuit să mi mai pronunt nume de gardieni sau ofiteri de la închisoare. Taflaru, aici el p'arut de suferit din cauza aceasta. -

"Eu (spune Taflaru) am avut mult de suferit din cauza acestor neînțelepciuni! Am să ti spun unele lucruri domnule... de core te rog să vi mai discutați cu mine!" (I-am spus atunci lui Taflaru că totuşi ~~lucru~~ să mi mai discutați despre unele lucruri, dacă are suspiciuni.) Mi-a răspuns: Nu v'au atîtos plînta pînă la vîsă suspiciune, că a ti putea spune anchetatorului dumneavoastră; dar sunt amu nişte oameni care sînt în-o rea intenție cînd fleacă dintr-o celulă, pînă la de în unele celule unde merg, totă de oameni se cori nu-i cunosc, unele lucruri de spusă dîtinuți lor. Sîc ori au stat în deose celule lor; orfel pot afla anchetatori n' de gîi o serie în terga de conștințe. Alun neapărată tot să vă spun pînă la vîsă, vîd un om serios și pînă la vîsă a ti lăstă de S.T. V'at n' t. mi dau seama că stă să fiți discret. S'am rugat pe Taflaru că, chiar ora fiind este mai bine să mi mi spună mișcările. Indistînd el, mi-a porosit următoarele:

- În anul 1950, a stat la Ministerul de Interne, în oșcioasă celulă cu un hoștin suferind Iliecu George, implicat în afaceri de spionaj de linie lăntanico. Dicu. Romanescu, etc. -

"Acestui Iliecu George (spune Taflaru) eu i-am porosit că am stat mișcînt, în oșcioasă celulă, în Regionalul Chico, implicat și el în tr'o agresiune de spionaj de linie lăntanico, împreună cu Ștefanescu și Motorel, proprietarul pînă la vîsă de ota din Talmaciu." -

Clapă lui Ștefanescu, și Motorel, i-am porosit ^{numele} lui Iliecu George, că în timpul războiului, cînd lucram la grupă comunistă am avut o notă (o lucrare în legătură cu o presupusă activitate subversivă a lui Ștefanescu).

"Într-o zi am fost rugat de agentul de politică Ștefanescu, pînă la Ștefanescu - Motorel - (ca din partea fratelui său) să i spun dacă ceva lucrare /

declarație pe care el mi-a dat pe urmă în a făcut-o. În continuare a spus:
 „Capitanul, pe care a fost o înțelegere între mine și fostul meu șef Helian,
 subinspector, mi-a scris o declarație a acestuia în care am dat ca deosebi-
 genile de arstările de comunisti care s-au făcut în anul 1944 care sunt
 ordonate și unele efectuate de mine.” Lucrul înca de aici eu nu mă ocupam
 de filaf, ciista fiind în directă conducere a lui Helian, eu fiind numai
 eu portica informatică și în el doilea rând când s-au făcut arstările
 eu eram plecat în concediu. - Deșigur că aceasta declarație i-a fost dată
 lui Helian eu portica. -

„Aclos căpitan anchetator întrebându-mă de mine, de ce subinspector
 Helian, nu a trecut el la anchetarea grupului de comunisti și mi-a scris
 pe mine, eu i-am răspuns că poate din comoditate sau pentru a
 apreciat că eu cunoșteam amănunte la prețea mea era necesară în anchetă.

Atunci afirmă căpitanul anchetator, Helian este un om comod și incapabil!
 Am spus anchetatorului că eu nu spun asta; Helian nu era nici comod și
 nici incapabil ci dim contra; totuși căpitanul anchetator a scris aceste lucruri
 în declarația mea. și mi-a pus la drum, asigurându-mă că nu va face
 nici o înțelegere între mine și Helian. - „De totuși sunt conștient că asta a
 făcut! d'o îndrăfot de Helian asupra mea și pe mine supras. lui, dar nu
 se știu cât mi-am scris.”

Tallam a mai declarat că în orice chestie eu el mai este anchetator
 și politistul Pimenescu care face unele declarații gratuite și fără să
 dea nimic. A și fost confirmat cu acest Pimenescu. Tallam a și poli-
 tistul Lepădoiu mai este anchetator în orice problemă.”

Până la însoțirea lui Spender, Tallam a declarat că totuși de
 Spender nu avea o înțelegere mutuellă; nu i-a spus nimic
 sau sau răspunderea față de comunisti și nici nu va mai face alte
 aprecieri cum i-ar putea aduce neplăcere.

„Mi-a plăcut și pe mine aclos lucru.”

16 Aprilie 1954 -

105/15

N O T A
=====

În dimineața zilei de Sâmbătă 10 Aprilie 1954, împreună cu deținutul SPANDER CAROL, am fost introduși într-o nouă celulă unde se afla deținutul TAFLARU.--

După aranjamentul pralabil de pat, lingerie, etc. ne-am prezentat fiecare cu numele, fără să ne spunem profesia sau motivele arestării.--

TAFLARU la început emoționat ne-a întrebat de unde venim, i-am răspuns că venim de la un alt celular din aceeași curte, pe care eu și SPANDER l-am descris, completându-i și faptul că mai devreme, adică înainte de mutare, a fost în celulă un civil care a studiat celula, dând impresia că intenționează să o curețe.--

TAFLARU ne-a întrebat dacă am stat în aceeași celulă.--

I-am răspuns afirmativ spunându-i și zis în care am fost adus la Minister și de la Minister aci la închisoarea Malmezon, deasemeni și SPANDER CAROL.--

TAFLARU a încercat să mă contrazică și pe mine și pe SPANDER asupra faptului că aceasta este închisoarea Malmezon, spunând că este închisoarea Uranus.-- Dar aducându-i argumentul că clopotele bisericii care se aud sunt ale bisericii din Călea Plevnei și mai mult că eu cunosc aceste celule fiind ale închisorii Malmezon, întrucât am fost S.S.I-ist, s'a lăsat convins și surprins în același timp.--

TAFLARU s'a exprimat că el nu crede că noi am fost aduși în celulă sa dat fiind că aceia în care am stat se curăță, ci pentru că zilele acestea s'au făcut multe arestări (crede el), după zgomotele "mașinilor negre" cari s'au auzit în curte și după ușile care s'au deschis și închis la celule. "Cred că trebuie să se fi petrecut afară vre-un eveniment că s'a adus marfă nouă și multe și celulele s'au umplut".-- "Ochestia cu curățenia trebuie să fie un truc, așa cum ăștia obișnuiesc să facă cu toată lumea și în orice ocazie".--

Auzind că am fost SSI-ist s'a grăbit să mă întrebe dacă nu am auzit de numele său, căci el este cunoscut. I-am rugat să-și mai repete numele odată întrucât nu l-am reținut fiind preocupat de aranjamentele în noua celulă.-- A răspuns: "Eu sunt TAFLARU domnule, criminalul condamnat în lipsă la muncă silnică pe viață, cu lotul nr.7 al criminalilor de război în anul 1945 de către Tribu-

nalul Poporului.-- Am fost cap de listă al lotului de polițiști, printre care IAGOLNITA și alții.-- Prințând fărul am dispărut și am stat ascuns în jud.Brăila, până în anul 1948. Am reușit să evadez însă m'am predat repede întrucât am aflat că atât fratele meu cât și soția și copilul mi-au fost arestați și schingiuiți să spună unde mă aflu eu.-- Adus la București am fost ținut 4 luni de zile la Securitatea Capitalei iar de aci dus la Ministerul de Interne unde am stat 4 ani jos la talpă la celularul nr.2 și apoi la diverse calule și garsoniere. În anul 1952 am fost dus și la Făgăraș unde am stat timp de 8 luni,adică până în Decembrie 1952,când am fost readus la Ministerul de Interne și de acolo la această închisoare. În această celulă nr.10, stău din August 1953. În tot timpul până și la Făgăraș uneori am fost anchetat,dela sublocotenent până la general.-- Am avut diverși anchetatori.--Ultimii sunt: un căpitan și un locotenent. S'au încercat asupra mea multe sisteme de anchetă și am fost supus la multe presiuni. Pentru că nu mi s'a recomandat să nu spun acest lucru,am să vi-l spun ca să știți și dvs.: La anchete care s'a făcut asupra mea la sfârșitul anului 1953 am fost și bătut timp de două zile la spate și la tălpi cu ranga și o lopetică de lemn. Mi s'a dat regim alimentar bun,mi-a fost lăsat, pentru ca după aceea să mi se redea și tot felul de jonglerii au făcut cu mine.-- Si aceasta pentru ce? Pentru că au impresia că eu mai ascund ceva.--

Si astăzi mi se pun aceleași întrebări care mi-au fost puse chiar la începutul anchetei cu ani în urmă,doar sub alte forme căci conținutul este același și anume în legătură cu organizațiile comuniste pe care le-am descoperit, cîne anume le-a dat (adică cum au fost descoperite) și în special în legătură cu informatorii pe care i-am avut. Le-am dat tot ce am avut dar sunt nemulțumiți. Vor să le spun și alte nume cunoscute și necunoscute pe care eu i-aș fi avut informatori.-- Le-am spus: "Eu pot să dau orice nume și să scriu orice vreați dvs.despre ele însă să nu-mi cereți fapte căci n'am de unde să vă dau". Pe chestia asta anchetatorul s'a supărat spunând că el nu umblă cu provocări.--Le-am spus tot ce am știut despre mine,superiori cât și despre inferiori precum și cele mai mici amănunte asupra activității mele profesionale.--În ultimul timp sunt scos mai rar la anchetă. Săptămăna trecută m'e scos de două ori confruntându-mă cu doi foști inferiori.--

Altceva domnilor nu vă mai pot spune pentru că mi s'a recomandat să nu discut cu nimeni nici asupra obiectului anchetei și mai ales asupra persoanelor despre care sunt întrebat.--

Memorocirea mea este aceea că dela intrarea mea în poliție în anul 1933 și până în 1944 am lucrat numai la Dir.Generală în probleme comunistă,la început ca subaltern iar până la sfârșit ca șef.--

Dacă mi-am făcut datoria fiind zelos în serviciu și uneori am mai dat câte o palmă când anchetatul nu vroia să spună, acum sunt făcut criminal și mi-am asigurat pușcăria pe viață.--

Sunt fiu de țăran, am fost multi copii acasă și am dus-o greu.-- Am intrat în poliție cu examen pentru că am avut nevoie de existență.-- Am fost cinstit nu am furat și nu mi-am făcut avari ca alții, pentru ce astăzi, foștii mei șefi, de pildă RANZESCU, să mă acuze spunând ce vină are el dacă TAFLARU a bătut sau a făcut cutare și cutare chestie.-- Indefinitiv, ca la el al meu atot RANZESCU cât și ceilalți erau obligați să cunoască, să controleze și să îndrumeze activitatea mea. Astăzi toți se spală pe mâini și le pune pe toate în spatele lui TAFLARU.-- De acest lucru mi-a spus ARCHIE înainte de a muri.-- Eu totuși nu sunt supărat pe RANZESCU. Dacă voi mai trăi și voi eși din pușcărie îi voi spune afară.--

Dacă voi mai scăpa vreodată din pușcărie voi termina cu cariera de funcționar. Voi deschide poate o fabrică de charastee, voi cumpăra o mașină cu care să fac transporturi sau voi face un restaurant cu care să-mi câștig existența, fără ca libertatea să-mi fie periclitată.-- Vreau să mai apuc să trăiesc și eu liniștit, după ce voi pune la punct toate lichelele și pe toți cei care au fost bandiți cu mine.-- Toți trebuie să plătească barbariile pe care le-au făcut.--

În prezent sunt cam îngrijorat de starea sănătății mele căci din când în când fac câte o infecție la stomac.-- Am fost sărătos dar de curând am început să mă subrezesc.-- Trag de mine cât pot. Noroc că mi se dă o bună alimentație și asistență medicală când am nevoie.-- Bineînțeles că ei nu o fac de dragul meu și pentru că încă mai au nevoie de mine. Eu trebuie să profit de acest lucru.--

"De afară domnilor ce mai știți? Ce mai este nou? este vre-o speranță căci eu de mult n'am mai stat cu nimeni de vorbă. Ultimul om cu care am stat în celulă a fost un rabin, tânăr, sionist care mi-a spus că evenimente importante n'au fost. Obişnuitele ședințe de ONU, Părerea lui era că America nu va face război URSS până când toți evreii din statele de dincolo de cotrina de fier nu se vor pune la adăpost prin plecarea în Israel.-- Nenorocirea mare este că rușii s'au sesizat și că au oprit emigrările din aceste state.-- Tot rabinul care deși evreu, mi-a plăcut că era un mare reacționar, dărz și curajos, mi-a mai spus că englezii cochetează cu rușii, ziarele sovietice și discursurile politice ale acestora care s'au ținut în URSS și în afară a elogiat pe CHURCHIL și noua lui orientare politică socialistă.-- Dar că englezii fac acest lucru pentru a șantaja pe americani.--

În decurs de doi ani cât am stat pe rând cu legionarul GHICA cu fostul colonel ATANASIU cu evreii sioniști DULBERGHER și GORASCU am mai aflat despre arestarea lui ANA PAUKER, VASILE IUCA și TEHARI GEORGESCU, despre moartea lui STALIN și venirea la conducere a lui MALENCOV, despre arestarea lui BERIA conducătorul securității sovietice și a altor fruntași comuniști din Rusia din garda lui STALIN, precum și aducerea lui EISENHOWER la conducerea Americii și discursurile acestuia cu ocazia instalării (în legătură cu planul de înarmare american care spunea EISENHOWER va fi gata la mijlocul anului 1953 și în legătură cu scoaterea statelor de democrația populară de sub influența sovietică și readucerea lor în lagărul adevăratei democrații, acesta din urmă anunțat de EISENHOWER ca primul său act de guvernământ pe care îl va face după instalarea sa ca președinte al Americii).--

Și totuși nici până în prezent nu s'a trecut la vreo măsură din partea acestora să ne scoată și pe noi din tragedia noastră.-- Probabil că exista motive serioase.-- În orice caz părerea mea este că aceste două lumi nu se vor putea înțelege niciodată și că această situație va fi clarificată de un război, pe care desigur îl vor câștiga cei mai tari adică apusenii care dețin bomba atomică, aviația și flota cea mai puternică și alianța cu germanii și japonezii revanșarzi.--

Atât eu cât și SPANDER i-am confirmat lui TAFLARU toate aceste evenimente interne și externe pe care le-am auzit și noi în pușcăria, completându-i că în toamna trecută s'a auzit că a fost o conferință în insulele Bermude la care au participat miniștrii de externe ai Americii, Angliei și Franței, conferință la care Uniunea Sovietică a participat fiind vorba de retragerea lor din Germania răsăriteană, Austria, statele cu democrație populară, despre drepturile omului, precum și despre anumite renunțări de la linia politică comunistă.--

SPANDER l-a mai informat pe TAFLARU despre acțiunea politică laburistă din Anglia a lui ATTLEE și colaboratorilor săi care s'au transformat în adevărați trădători fiind cumpărați de Moscova.. Despre sinuciderea ministrului de externe laburist imediat după arestarea sa și arestarea altor miniștrii din cabinetul laburist.--

"Pe noi fraților (afirmă TAFLARU) nu ne va scăpa, decât un război, care încă nu se întrevede. Mă tem să nu vie prea târziu, adică după ce noi vom pieri.-- Astia sunt în stare să ne curețe pe toți când vor simți că situația lor este gravă.-- Dar nu-i nimic, vor mai rămâne afară oameni care să ne răzbune și pe noi, să ceară socoteală criminalilor de faptele lor. Eu cred că în afară de evan-

107
108

mentela pe care le-am discutat deocamdată nu sunt altale, căci altfel am fi simțit.- Dacă ar fi fost evenimente importante bune sau rele n'ar mai fi stat noi aici la cercetări să bată anchetatorii apă în pio cu lucruri anchetate și declarate de ani de zile.- Aceste celule ar fi fost rezervate noștri clienți.-

Situația mea personală se va rezolva numai atunci când situația politică internațională se va schimba.- Acest lucru de altfel mi l-a spus și un maior de securitate, în anul 1952, care m'a anchetat.-

Venind vorba despre conducătorii comunisti români și despre noul Birou Politic în frunte cu GH. GHEORGHIU DEJ, CHIST-NEVSCHI, MIRON CONSTANTINESCU, MOGHIOROS și GHEORGHE APOSTOL și punându-se problema dacă EMIL BODNARAS nu face parte din Birou, TAFLARU a afirmat că "știu ei comunistii, dacă nu-l bagă în Biroul Politic și-l țin doar supleant".-

Venind vorba despre PETRU GROZA, TAFLARU a afirmat că acesta este doar un paravan al comunistilor, că alt rol nu are și că i-l țin întrucât l-au compromis și nu mai este periculos.-

Cartea pe care a scris-o GROZA "In umbra celulei" arată felul civilizației în care a fost tratat atât el cât și alți deținuți de către siguranță, respectiv de mine căci în anul 1943, când a fost procesul comunistilor a fost implicat și GROZA în acest proces și eu personal l-am anchetat.- A și vorbit de mine în carte fără să mă acuze. Pentru că este o chestiune care a fost publicată și nu mi s'a interzis să o spun am să vă redau și dvs. vedeți atât diferența de tratament pe care am aplicat-o noi comunistilor și cea pe care ne-o aplică nouă comunistii și pentru ca să vedeți cât de exagerat ne acuză pe noi comunistii în raport cu ceea ce arată GROZA în cartea sa.-

Din ancheta pe care am făcut-o cu fruntașii comunisti în anul 1943, stabilind că PETRU GROZA șeful Frontului Pujerilor participase la mai multe ședințe clandestine ale Uniunii Patriotice cu fruntași comunisti și că prin mâna mai multor persoane a dat un fond de 300.000 lei, am trimis să-l aducă de la Deva. la București. GROZA s'a oprit la Brașov la MANIU căruia i-a cerut sprijinul său pe care acesta i l-a promis.- Venind în București, a locuit la hotelul Athens Palace luând contact și cu alți potentati politici după atunci.-

L-am invitat la siguranță pentru a-i lua un interogatoriu asupra celor ce stabilisem în sarcina sa.- La început a refuzat să facă vre-o declarație până când nu va avea o înțelegere cu șeful instituției.- Am anunțat pe inspectorul DRĂNICĂNU și

acesta la rândul său pe generalul DIACONESCU, fostul director general al Siguranței.- După întrevederea cu aceștia s-a revenit în biroul meu făcându-mi declarații complete, după care cu mandat l-am depus la închisoarea Malmezon unde a trăit mai bine chiar ca la hotel, cu masă dela Athene Pallace, relații cu alți arestați și anume cu RICA GEORGE GESCU cu care se plimba în curtea închisorii și alte multe avantagii și tot ce vroia.- În total nu știu dacă a stat închis 40 de zile.-

Datorită stăruințelor atât ale lui MANIU cât și a altor potențati politici, GROZA a fost dijuns din proces împreună cu doi comuniști de care era direct legat și apoi eliberat.-

(Începând dela acest caz, TAFLARU infuriat și montat din ce în ce mai exagerat, de către SPANDER care injura și el, a început să injure pe toți foștii conducători ai țării (ministrii și ofițeri) care au trădat țara furând și neglijând interesele ei. "Sunt bucuros afirma TAFLARU că stau și ei azi în pușcărie. Să sufere și ei că prea au belferit fără să se gândească la nenorocitul popor.-

Vă dau numai exemplul afacerii SKODA care s'a soldat cu milioane de lei beneficiu pentru cei care au făcut-o.- În afară de mareșalul ANTONESCU, care a fost un om cinstit și de bună credință alți oameni politici cinstiți nu a mai avut țara cu excepția câtorva colaboratori ai săi. Să vedeți afirma TAFLARU că toți foștii miniștri cari vor eși din pușcărie și care unii dintre ei au colaborat cu comuniștii, vor încerca să pună mâna pe conducerea țării și cu concursul chiar al apusenilor.-

Va trebui ca în fruntea statului să punem elemente noi cinstite și mai ales verificate așa cum numai "ăștia" știu să verifice. Mulți chiar dintre oamenii care au avut demnități mari în trecut, miniștri, ofițeri, etc. arestați fiind, s'au transformat trădători punându-se în slujba administrației.- Aceștia vor trebui să plătească trădările lor, mai scump chiar decât comuniștii. Nenorocirea încă este aceea că trădători din aceștia mari și mici sunt pretutindeni, în toate închisorile și afară chiar.-

TAFLARU exagerat de furios, congestionat la față chiar de aceste discuții, dându-și seama, probabil că a depășit limita, la un moment dat a tăcut.-

Cred că încordarea nervoasă a lui TAFLARU a întrecut graful de prudență și având necesitatea și ocazia să se descarce a făcut-o prin manifestările pe care le-am descris mai sus pe care le-a regretat mai târziu.-

Bănuiesc aceasta, întrucât la așirea lui SPANDER la program, eu rămânând numai cu TAFLARU, acesta și-a exprimat părerea despre SPANDER, spunând că pare ușuratic și vorbește cam mult: "D-ta ce părere ai despre el căci ați stat împreună mai mult timp?". I-am răspuns că eu,

atât prin firea mea cât și prin profesiunea pe care am avut-o și mai ales prin experiența pe care am căpătat-o în pușcărie, sunt cam rezervat față de oameni și nu discut lucruri care ar putea să-mi aduc dezagramele. - "Te rog să mă scuzi d-le TAFLARU dar independent ce ai știa eu sau ai bănuî, cred că și d-ta știi ce ai de făcut. Experiența profesională completată cu cea căpătată în pușcărie cred că o aveți și dvs. și e bine să vă folosiți de ea. - Eu nu vreau să calomniez pe nimeni, dar am rezervele mele". -

Aveți dreptate mi-a răspuns TAFLARU "îndefinitiv eu n'am spus mare lucru. Despre anchetă de care mi-a fost și interzis nici n'am discutat cel puțin; de faptul că i-am înjurat pe ăștia, îndefinitiv pot auzi căci, își închipuie și ei că noi în celulă n'o să-i vorbim de bine". -

A doua zi 12 Aprilie a.c. rămânând din nou singur cu TAFLARU, și-a repetat rugămintea față de mine în legătură cu SPANDER: ".... domnule .... dacă știți ceva sau aveți vre-o bănuială despre SPANDER vă rog să-mi spuneți și mie, nu pentru că aș vorbi secrete față de el, căci îndefinitiv secrete nu am, dar este bine să știu chiar așa în discuțiile banale". -

I-am repetat aceeași prudență și rezervă pe care o am eu față de oameni în general și mai ales față de cei cunoscuți în asemenea împrejurări: "Repet (i-am spus eu), nu vreau să calomniez nici pe SPANDER nici pe d-ta și pe nimeni chiar, dar așa am învățat eu să fiu". -

(Rămâne de verificat dacă TAFLARU nu a avut aceeași discuție cu SPANDER despre mine când am lipsit din celulă, pentru a se orienta asupra amândorora). -

X

X X

M'a întrebat despre închisoarea Făgăraș, despre deținuții morți, comportarea administrației față de aceștia, regimul alimentară, cazare. -

M'a întrebat despre SSI-iști: colonelul BORGESCU, profesor BULGARU, cpt. DUMITRIU IOSIF, colonel BOTTA și NICUSOR STANESCU, pe care i-a cunoscut la Făgăraș în vara anului 1952 când plimbarea se făcea în comun. M'a mai întrebat despre colonel NICANDRU despre care a auzit că a murit la Jilava. I-am răspuns numai lucruri reale despre fapte și despre oameni așa cum se discută în pușcărie. Mi-a mai spus că la Secția Condamnați a stat cu căpitanul BARBU VALERANU, care a fost SSI-ist și care nu prea face onoare S.S.I-istilor, fiind cunoscut cântăreț. - A vorbit și despre polițistul Gh. STARCEA, și alții care sunt niște lichide spune TAFLARU și vor trebui să plătească întrucât după 23 August 1944, au devenit oameni mari și i-a

servit pe comuniști.- Dar justiția immanentă spune TAFLARU i-a plătit și lui STARCEA, RANZESCU și altor polițiști care la fel ca și ei-ialți au fost aduși tot în pușcărie.- A vorbit cu admirație despre POPESCU DUMITRU, zis Nea Mitică, fost inspector care i-a fost și șef.- I-a plăcut că i-l cunosc și eu și că am aceeași bună părare pe care o are și el.-

x

x x

TAFLARU este atent la mișcările care se produc în pușcărie. La venirea noastră în celulă sa ne-a spus că, cu câteva zile în urmă a auzit mare mișcare. În afară de arestări crede că au fost și deținuți duși la proces, auzind scoateri de deținuți după masa de prânz și readucerea lor cu puțin înainte de stingere, "cred că a fost un proces mai mare zilele acestea".-

x

x x

Discutând cu SPANDER despre ceas vor face după ce vor eși din pușcărie și SPANDER promitându-i că-i va găsi el un camion convenabil dela armata engleză cu care să facă transporturi, TAFLARU l-a întrebat pe acesta cum se vor găsi totuși în cazul când vor eși.

SPANDER i-a spus că întrucât crede că prin arestarea tatălui său locuința i-a fost luată, să-l caute mai bine la Filarmonica sau la Athens unde este cunoscut atât el cât și tatăl său ca acorderide-pian.- TAFLARU i-a spus că nici el nu mai contează pe locuința pe care a avut-o la Cotroceni însă va putea fi găsit prin orice polițist sau chiar prin Dir.G-rală a Poliției unde se va prezenta la început.- (Semnalez această discuție care demonstrează șiretenie sau ușurință din partea lui TAFLARU).-

x

x x

Tot în ziua de 12 Aprilie a.c., TAFLARU printre alte lucruri banale, discutând și despre ancheta sa a afirmat că în luna Februarie 1953, când a fost bătut trei seri la rând, a fost învinuit de unele nepotriviri dintre declarațiile unora și unele procese verbale pe care el le întocmise.- "Am întocmit acele procese verbale tocmai pentru ca să evit cu anchetatorul de atunci ceasce mi se aplică mie aci (adică bătaia, spune TAFLARU). "Deci am fost bătut degeaba; cred că și ei și-au dat seama căci nu m'au mai întrebat de acea chestie".-

Deasemeni TAFLARU a mai afirmat că în ultima săptămână a mai fost confruntat și cu un cetățean care a fost arestat și anchetat de el într-o chestiune.-

Mi s-a dat regim alimentar bun, mi-a fost luat, pentru ²⁴ ore
ocazia să mi se redea, și tot felul de fongleri au făcut ¹⁰ de mine.
Și aceasta pentru ce? Pentru că am impresia că eu mai ascund
ceva.

Și astfel mi se pun aceluși întrebări care mi-au fost puse chiar
la începutul anchetei cu amii în urmă, doar sub alta formă, căci
continutul este același și anume în legătură cu ^{comuniste} organele și can-
le-om descopert, cine anume le-a dat (adică cum au fost descoperite) și
în special în legătură cu informatorii pe care i-am avut. Le-am
dat tot ce-am avut dar sunt tot nemulțumiri. Vor să le spun și alte
nume cunoscute și necunoscute pe care eu i-am avut informatori.

Le-am spus: „Eu pot să dau unele nume și să scriu orice ^{vrete dumneavoastră} despre ele
însă să nu-mi cereți poftă căci n-am de unde să știu din nou”. Pe chestia
câte anchetatorul s-a dus să spună spunând că el mi umbla cu provocări.
Le-am spus tot ce am știut ~~despre~~ ^{despre} mine și superiorii și inferiorii
precum și cele mai mici amănunte asupra activității mele profesionale.
În ultimul timp sunt deosebit mai rar la anchetă. După cum se vede
mi-a scăzut de 2 ori numărul anchetelor, eu doi foști inferiori. -

Alteori domnilor am ^{mai} răz spus pentru că mi s-a recomandat să
nu discut cu nimeni nici asupra obiectului anchetei și mai ales asupra
persoanelor de care sunt înțeles.

Memoria mea este ceea ce dă, în țară, mea în politică în anul
1933 și până în 1944 am lucrat numai la ^{Ministerul Securității} ~~la problema~~ Comunistă, la
început ca subaltern iar până la sfârșit ca șef. Acolo mi-am făcut
datoria, fiind zelos în serviciu și uneori am ~~putut~~ ^{putut} mai da câte o
folosă, când anchetatul mi vorbea să spună, cum sunt făcut
criminal și mi-am obținut pușcăria de viață. -

Sunt 34 de țărani, am fost multe copii creștiți și am dus o viață.

Am intrat în școala cu examen, pentru că am avut nevoie de existență.
Am fost cunoscut; nu am furat și nu mi-am făcut amici la
școală, pentru că știți, poartă mei sege, de pildă Rânzeșu, și mai
câțiva spunând ce vorbă are el dăci. Tăplaru a lăsat să se spele
entruși entruși chestie. În definitiv eu sef al meu odată Rân-
zeșu cât în ceilalte țări ei erau obligati să cumara și
controleze și în drumurile schimburilor mele. Astăzi tot le spole
se miază în le ^{fier}~~șor~~ se toate în școli lui Tăplaru. De acest
lucru mi-a spus Arghir înainte de a muri. Cu totul nu sunt
supărat pe Rânzeșu. Dacă voi mai trăi în viața din furtună
îți voi spune oare.

Loca, voi mai timp. Vreadoala din puscarie voi termina cu
coniera de functionar. Voi deschide, poate o colonia de chircstea,
voi cumpara o motina de toze la Ice transporturi sau voi face
un restaurant, eu core sa-mi castig existenta fara ca belantol
sa-mi mai fie jencilitola. Vreai sa mai opie si sa este in eu
linistit, dupa ce voi pune la punct pe toate lichelele si pe toti
cei cari au fost banditi cu mine. - Toti Lelene si platosei
barionile se vor le-au facut. -

In prezent sunt cam ingrijorat de starea sanatatii mele ca
dau pana in cand pot avea o infectie la stomac. Am fost
simtind dor de curare am inceput si mi s-au zis. Inag
de mine cat pot. Noroc ca mi se da o luna alimentatie in
asistenta medicala cand am nevoie. Ginecintele ca ei nu
o pot de dragul meu in luna mea mai au nevoie de
mine. Eu trebuie sa profit de acest lucru.

De a țara domnilor ce mai stată?, ce mai este nou? Este
~~vre-o schimbare~~
 statii eu de mult m'am mai stat eu înimeni de vorbă. Ultimul om
 cu care am stat în celulă a fost un nașon, tînăr, sionist care
 mi-a spus că evenimentele importante m-au fost. Răsunetele.

intrucat l'au compromis in un mai este periculos -

Catena se care a scris "Groză", "In umbră celui" "auto. ...
civilizat în care a fost tatăl stat el cât în olti delimitate de câte
siguranță, respectiv de mine căci în anul 1943 când a fost procesul
comunismului a fost implicat în Groză în acest proces și eu personal
l'am anchetat. A în vult de mine în carte până la m. a. se.

Pentru că este o chestiune care a fost publicată în nu mi s'a
interzis să o spun om să se ^{vedea} în demnitatea sa ~~peste~~ să
vedeti stat diferenta de hotărâre pe care am aplicat o mai
comunistilor în cea pe care ne o aplica nouă comunistii în pentru
să vedeti cât de exagerat ne auză pe noi comunistii în raport cu
ceace auto Groză în cartea sa.

Un ancheta pe care am făcut o cu ^{functia} comunistii în anul 1943 stabilind
că Petru Groză, seful Frontului Plugarilor participare la mai multe sedinte
clandestine ale Uniunii Patrioțice cu funcții comunisti în ca prin marea
mai multor persoane a dat un fond de 300.000 lei, am trimis să-l
aduce din Marea la București. Groză s'a oprit la ~~București~~ Brașov la
Marian caruia i o cerut sprijinul său pe care acesta i l'a promis -
Atenând în București a venit la hotel Athenée Polacă luând contact
și cu olti potentati politici de pe atunci.

"L'am invitată la siguranță pentru a-i lua un interogatoriu
~~care este în m. a.~~ după el și stabilind în dorința sa.

La început a refuzat să lăsa o declarație până când mi va
avea o înțelegere cu seful institutiei. Am avut tot pe inspectorul
Ibrăncescu în oaste la rândul său pe generalul Alioanescu fostul
director general al siguranței. - După înțelegere cu acesta
a reușit în lucrul meu, făcându-mi declarații complete, după
care eu mandos l'am dus la închisoare. Holmeșon unde a
fost mai bine chiar la hotel, eu m. a. de la Athenée Polacă,
relatii cu olti aristocriți în anume cu Răd. Georgeșcu cu care se plimbea

2
în curtea închisorii și alte multe așan lași în tot de călăie.
În totuși om stău dăia a stat închis în zile. -

Historia stăruințelor stat ale lui Mănușău în oltor
potențati politici, Gheorghe a fost dispun de proces împreună
cu 2 comunisti de care era direct legat în opai eliberat. -

(Începând dela acest caz, Taffan ~~se~~ inferioar în muntot
din ce în ce mai exagrat ^{de a se lăsa de opre în juru de el} în seful de un puseu se totu. Postu
conducători și țarii (ministri în opileu) con au dădut
țara, furând în neglijând interesele ei, sunt lucrinos afirma
Taffan că stău și ei opai în pusearie. La suferin și ei ca
pres au hel sunt țarii să se gândească la nemorocitul țelor.

Un dau numai saemplul școarei Șkoda coreda ~~se~~ ~~se~~
~~ca~~ ~~se~~ ~~se~~ soldat cu milioane de lei beneficii pentru ei con
cu puseu. În opara de mareșolul Antonescu, care a fost
un om cinstit și de bună credință olti oameni politici
cinstiti au a mai areut țara cu tăcșia cătoru colaboratori
ai săi. „Li să vedeti o lirmă Taffan, că totu postu ministri
con nor opai din pusearie în con unu dintre ei au colaborat
cu comunisti, dar înceia să puseu mână pe conducerea
țarii cu concursul chior al opusemilor. -

Un țelui ea în puseu stătuțului să puseu elemente noi
cinstiti în mai olti desfiat olti con unu numai „oști” stin să
venice. Multu chior din țe oameni con au areut deminut
mari în țelut ^(ministri, opileu etc.) ~~oști~~ ~~școari~~ ~~școari~~, sau transformat în trădatori
turnându-se în șefia administrației. Acestia nor țelui
să plătească trădările lor, mai deimp chior deot comunisti.

Nemorocino inda, este olti ea trădatori din acestia mări în mări
sunt petușindeni, în toate închisorile și opara chior. - 1/

Taflaru, exagerat de furios, congestionat la gât chiar de aceste
discuții, dându-și seama, probabil, că a depășit limite, la un moment
dat a tăcut. -

Cred că încercarea, nefericită a lui Taflaru a înțecat grădul de
prudență și aruncat ^{nu s'ar putea} ocazia să se deducă a făcut-o prin manifestările pe
care le-am descris mai sus pe care le-a regretat mai târziu. -

Prin această ocazie, întrucât la invitația lui Sponder la program, eu
rămânând numai eu Taflaru această și-a exprimat părerea despre
Sponder, spunând că pare uzurpat și vorbesc cam mureș; „dumnezeu
ce păreră ai despre el căci a-ți stat împreună mai mult timp?”

„I-am răspuns că eu, stat prin lăcaș mea cât și prin înțelegerea
pe care am avut-o și mai ales prin experiența și care am căutat-o în
fuziune sunt cam rezervat totă de oameni și am discutat lucruri care
ar putea să-mi aducă dezaprobare. „Te rog să mă scuși domnule

Taflaru dar independent de ce ai ști eu sau al tău, cred că și dumnezeu
ști ce ai de făcut. Experiența profesională completă cu cea că tot
în fuziune cred că o aveți și dumneavoastră și e bine să vă lăsați de ea.

Eu nu vreau să colomniex pe nimeni, dar am rezerve mele!”

Aveți dreptate mi-a răspuns Taflaru, în de limită eu n'am spus
mare lucru. Despre ancheta de care mi-a fost și interes nici n'am
discutat cel puțin; de faptul că i-am înțeles pe asta, în de limită
pot an fi căci i și înțeleg și ei că apoi în celulă n'o să-i vorbim
de lăne.”

A doua zi 12 Aprilie a.e. rămânând din nou singur eu Taflaru,
și-a repetat rugămintea totă de mine în legătură cu Sponder:

„domnule... dacă știți ceva sau aveți vre-o înțelegere despre
Sponder mă rog să-mi spuneți și mie, nu știu încă ce vorbi secrete
totă de el, căci în de limită secrete am am, dar este bine să știu
chiar asta în discuțiile noastre.”

I-am repetat aceiași prudență și rezervă pe care o am eu totă de
oameni în general și mai ales totă de cei cunoscuți în asemenea
împrejurări; „Repet, (i-am spus eu) nu vreau să colomniex nici
pe Sponder nici pe dumneavoastră și pe nimeni chiar, dar asta am înțeles
eu să știu” -

(Rămân de verificat dacă Taflaru mi-a avut acele discuții cu

Spender despre mine când am ieșit din celulă, pentru a se încălzi
căpșura amandorilor. -

„Mi-a înțeles despre închisoarea Târgușor, despre detinutul ^{montei} comunitar
administrativ și de ocrotire, regiunea alimentară, igiene. -

„Mi-a înțeles despre I.P.T. : colonel Popescu, inspector Bulgaru,
capitan Alimășanu și colonel Popescu și că i-a înțeles la Târgușor
în luna aprilie 1952 când schimbarea se făcea în comun. Mi-a mai
înțeles despre colonel Alimășanu despre care a auzit că a murit la
Jilava. - I-am răspuns numai lucruri reale despre polițiști și despre
oameni așa cum se discută în judecării. Mi-a mai spus că la Jilava
condamnații a stat în capitanul Barbu Valeanu, care a fost I.P.T. și
care nu putea face mare lucru I.P.T. și alții fiind cu nochiță cântăreț. -

„A vorbit și despre politistul Gh. Stăncu și alții care sunt niște
lichele spune Tăbăraș în vorbă lui și plătesc înținat după.
23 Aug 1954 au devenit oameni mari și i-a dat și comunisti. -

„Dor justiția immanentă spune Tăbăraș i-a stat și lui Stăncu,
Rămpescu și alții politisti care la fel ca și ceilalți au fost aduși
tot în judecării. - A vorbit cu admirație despre Popescu Alimășanu,
zis moș Mitică, fost inspector care i-a fost și șef. I-a plăcut că i-l
cunoștea și eu și că am oarecum bună părere pe care o are în el. -

Tăbăraș este stent la mistocare ca să se poată face în judecării. La venirea
noastră în celulă sa, mi-a spus că, pe toată țara, feli în urmă a auzit mare
mistocare. În oraș de astăzi vede că au fost detinute duși și la proces,
aștind beaterii de detinute după moda de prinz în readucerea lor cu puteri
înainte de stăruire. „Cred că a fost un proces mai mare feli de astăzi. -

„Discutând cu Spender despre ceea vor face după ce vor săi din judecării
și Spender promitându-i că i-a sta gâdă el un camion considerabil dela
cârmătoare, înțeles că eu vor săi la loca transporturi, Tăbăraș l'a înțeles pe
ceasta cum se vor gâdă totuși în cazul când vor săi. -

Spender i-a spus că într'însă crede că prin creșterea totală sau 1.

locuinta i-a fost luata, iar el caute mai bine la Filarmone, sau la Athenae unde este cunoscut atat el cat si tatăl lui de acord cu pian. Taplaau i-a spus ca aici el nu mai contessa pe locuinta pe care a avut-o la Cotroceni in sa nu putea fi catit prin orice politist sau chiar prin Directia Politiei a Politiei unde se va prezenta la inceput. (Semnalez aceasta discutie care demonstreaza sinceritate sau abuzivitate din partea lui Taplaau). -

x x x

Tot in ziua de 12 Aprilie a.c. Taplaau, printre alte lucruri personale, discutand in desfine ancheta la a o firmat ca in luna Februarie 1953 cand a fost hotut trei seri la nămă, a fost invinuit de unele neputerici dintr-o declaratie unora si unele procedee verbale pe care el le întocmide. - „Am întocmit acele probe verbale tocmai pentru a să erit cu anchetatorul de atunci ceea ce mi se aplica mie pe odata la tatar, spune Taplaau). - „Aici am fost hotut de galea, cred ca si ei si-au dat seama ca ei nu erau mai in celost de acia chestie p-“

Deosebeni Taplaau a mai afirmat ca in ultima taplamonia a mai fost confruntat si cu un ^{este la un} fost aristot si anchetot de el in t'o chestiune. -

x x x

Mr. 1.
23 Iulie 1954. 115

Nota.

În ziua de 27 Iulie 1954, a fost introdus în celulă la mine, Ionescu Marin care se prezentă fost comisar în Direcția generală a poliției. Mi-a spus că vine de la penitenciarul Săbău și că face parte din grupul politicilor condamnați, fosti în Direcția generală a poliției. - A început mi-a spus să nu mă supăr de faptul că mi-am văzut apărut nimic în legătură cu procesul și condamnările politicilor și miei (mai ales) în legătură cu scopul politic pentru care comunistii au făcut acest proces denumit „parodie macabru” de către toți politiciii condamnați.

„Nuți pot spune domnule (afirma Ionescu Marin) pentru că am mai stat în celulă cu un P.P.T. at anume Antonescu Gheorghe și la Securitatea din Săbău în la penitenciarul din Săbău, care mi s-a părut suspect atât prin felul lui de comportare cât și prin faptul că se lăsa de mine și de. Cănuț atât la Securitate cât la la penitenciarul din Săbău. Acest fel de am și spus lui Antonescu că aceste întâmplări par cam stranii. - „Apoi ce căuta un P.P.T. printre politici, care n-avea nimic în procesul lor?”

În aceeași zi încă, mai târziu, Ionescu Marin mi-a spus că eu inspirându-mi totul incredere și mi s-a părut multe lucruri și în legătură cu ancheta de la Securitatea din Săbău și în legătură cu procesul și în legătură cu ultimile stări externe se cău le are de gând:

„În Iulie 1953, din grupul politicilor conducători ai Direcției generale a poliției, am fost luat și eu de la penitenciarul Săbău.”

se transporta la Securitatea din Sibiu. Am fost luat în cu-
oșteră până la finele anului 1918 și până în anul 1939 am
lucrat numai la postul meu comunist iar după aceea am fost
transferat la Securitate de interceptare al dispoziției de la
telefoane.

La Securitatea de la Sibiu unde se afla Capitanul Tamaș, a
început o anchetă foarte dură care mi impunea să stabilesc
aderența ^{me-a fost în paginile} ~~comuniste~~ ^{la} ~~Securității~~ de ei și eu mi-a declarat
bănuie că înțeleg din cauza durilor mișcări de conștiință
la care am fost supus. - Aceasta numai pentru a adăuga că
de ocazie grand în vedere a trimitea scrisori în judecată.

Să-ți dau câteva exemple:

- Eu deși în toate cazurile mele de poliție nu am întâlnit nici
un om, și trebuie să recunosc că am întâlnit foarte puțini de comunisti
cu rang de fier atât timp cât eu în continuare am. Prin urmare
acesta am declarat că am întâlnit pe scriitorii Koler Mihail în București
mi-a dat că nici nu mi-am dat. Ce altor țări aceste oameni erau
vor nădea declarațiile mele că i-am întâlnit ~~IAI~~ eu nici nu mi-am
dat de ei? Nu este un compromis pentru Securitate?

- Generalul Diaconescu a fost ocupat cu i-o. dat ordin lui Kozlowski
să-l bage în lăcăș în noaptea genitului al unei comuniste. Este
posibil sau nu în creșterea lui Kozlowski i-a crede?

- Desigur mulți au fost ocupați cu anchetarea și întâlnirea
oamenilor de care n-au avut în lista lor.

- Se știu sau nu au fost ocupați de faptul că au tolerat și înțeles
bătăliile și schimbările de comunisti la siguranță.

Așa cum am spus, toate aceste fapte învinuite de ei a trebuit.

Să le recunoaștem din cauza, mișfărilor de conștiință
la care am fost duși.

De exemplu, eu am fost ținut câteva zile într-una
dintre cele 3. carcere (A.B.C.) dela Securitatea din Sibiu,
în pielea șoala, carcera fiind umedă și lăsată. Am
fost ținut și câteva ore cu capul în jos, picioarele fiindu-
mi levate de un uier.

Și ca mine, paste chiar mai grave, au fost torturați
toți, pentru a recunoaște faptele inventate de ei.

Unele făceați declarații oare cum le cereau, lor
te scoteau din aceste carcere și te lăgau în celule mai
bune (dar tot umedă și întunecată) și ți dădea să
se în ocăie, primeau călăi, țigari și asistență medicală.

Nici plante în înțelesul lui nu a avut o simțire
mai ușoară ca aceea a Securității dela Sibiu care ne-au
torturat. Din cauza aceasta a murit Negulescu, H.C.
Popescu și Munteanu Nicolae, s-a îmbolnăvit Gheorghe
Harid de uree în sânge, Komfescu de inimă care a și fost
internat în spital, Stelian de enterită, Cornot a făcut
greva foamei și multe alte cazuri grave.

În luna Ianuarie 1954, eu totuși, după terminarea lui.
Tre anchete au fost transferați la penitenciarul Sibiu.

Nu mult după plecarea noastră, carcerile dela Secu-
ritatea din Sibiu au fost distruse de ei pentru a ne
rămâne nici o urmă. Cu personal am rămas acest lucru
într-oarec am rămas la Securitate printr-o ultimă.

La penitenciarul Sibiu am fost tratați foarte bine,
desigur pentru o oarecare vreme și ne lăsa la lucru.

În luna Iunie a.c., cu o săptămână înainte de începerea procesului am fost duși din nou la Securitate. Săbui pentru timonare. Am fost în închisoare doar ne mișcăm și am declarat că ne-a înrădit lechia de la început. -

Procesul a fost public. Dar un public de o lărgime născută nici o manifestare. Proces cu ghergălești, tam-tam-uri și microfonare. Rechișitorul procesului, Căpitanul de grefier în ultimul nostru curant au fost făcute la microfon pentru a se fi lumea întreagă. Vedete în proces a fost Cernot care avea oenștii groși de tot. S-au dat fedefle poarte mari; Cernot, Lăzarușen, Stănescu, ^{Stănescu} Lăzarușen, etc. au luat temerita grea pe disto. Vintu, Vasile Gorgescu, Păun Stănescu, eu în vârstă de 20 ani. Cele mai mici fedefle le-a luat Voinescu. Cernot are 15 ani iar agentul Borzei 10 ani. - Acest proces a fost făcut cu cântec; înșelăciunea oenștor a cerut să ni se oprise fedefle groase ca reprezentare împotriva celor ce se făcea cu comunistii în apus. Dar în opus toți comunistii au fost eliberați. -

Acest proces a mai fost făcut pentru a da satisfacție clasei muncitoare de cele ce s-au făcut la Ghergălești în zilele Testului, pentru atențiile de la Securitate, arestările în listele de comunisti de la Siguranța, etc.; pentru a lăsa în Istorie Partidului Comunist Român fedefle exemple pe care le-a dat ~~unul~~ Partidul politistilor uniște ale Lăzarușen; pentru a justifica

lista de opuse, detinerea politistilor timp de 6 ani si
pentru a compromite regimul nechi leucashe, astupa
metodelor si terorii se core a exercitat o lista de comunisti
in elementele democratice prin oganizati de siguranta. -

Aceasta erefand ca le va folosi in facand lor
politica atunci cand se vor face alegeri sub control
international.

In timpul procesului unii dintre noi vindeca care si au
uitand si facem declarati in sensul in care am fost
invinovati de anchetatori, ne-a dus din nou la Securitate
si ne amintesc!

Lesellul pentru otitudinea proasta se core iunie dintre
noi se arbut o la proces la sa taiot pochtele. - Mainmura
a fost cel mai curajos core i-a intrunat. - Lesellul
a fost ocupat de Cornicianu ca la relectiune a dat legir
nomilor 800 pistole. -

Auam intregul lot de 35 politisti ~~puteti~~ din directia
generală a politiei, judecatori, astopta rezultatul neces
ului in ocoli plecarea la inchisarea Gherla unde au fost
transferate in grupurile, Prefectura Politei Capitalei in
"Inspectoratul General". -

Un grupul nostru a fost dispuns Rămzescu in Claudi,
care au fost judecatori serafot;

- Rămzescu fiind bolnav de inimă in spital ior;
- Claudi, fiind bolnav in senil, le-a fost rusine sa e
prezente in sedinta publica. Am auzit ca atunci,

când a fost în totuși în sedinta a încercat să dea
măna cu președintele pe care i-l cunoștea, până să în-
des. Seama de simpatia în care se găsește. A fost ridicat
în ou răd de el. - // -

„ Acest proces cu pedepsele grave care s-au aplicat nu a
imbelențit pe nici unul din te mai; acest proces
este considerat simbolic; totuși au credința că națiunile
în puscina nu este în funcție de pedepse ci de situația
internationala. Morala tuturor politicianilor condamnați,
oamenii este mai bun, tot fiind evenimentul extern care
se petrece (conferința de la Berlin obținut totuși în solutul
legi instrumitor de la Geneva, care duce la de apăsătoare
Cămin în care sile participarea delegaților tuturor marilor
state hotărâre definitivă pacea lumii în odole cu ea în
situația determinată.) - // -

„ Voinescu și Cernozanici sunt considerați oameni ai securi-
tății și totuși politicianii se feresc de ei. Mai ales Voinescu
este considerat chiar comunist. În toate raștile sustine
pe comunisti. A și avut incidente cu unii politiciști
pe această chestie. - Si Cernozanici este răzător proști mai
ales de la proces când a avut pe Moșanu ca a dat legio-
narilor 800 pistole. „

„ Presedinte al Comitetului de studii a primit o carte postala de ocazie in care i-l incurajaza in a
seis conventional ca : „ refotul merge bine cu scoala in ca
va trece sigur examenele ” ;

Presedintele general al Liceului a primit un biletel
intr'un biletel, de ocazie, in care Presedintele i-l incurajaza
sa dadea operante ca in curand vor fi impreuna -
(Presedintele Liceului a dat unui politist din camera
care a facut de corvoda in biroul lui, mai multe tigari
in biletel. Biletelul a fost gasit intr'unul din biletelul
pe care Presedintele i-a dat politistului. Altfel ce l-a
citit politistul a dat biletelul lui Liceului). - ;

Presedintele cu la plimbarea prin curte am gasit
o luncuta de fior plina de norosi pe care am stat-o
in care am citit despre conferinta dela Geneva.

Toate acestea, inclusiv stirea primita dela caporalul in
subloc. de militia dela penitenciarul Salici (nota 2 din
29 Iulie 1954) ne indreptatesc sa fim optimisti in sa
credem in existenta in reusita conferinta care are
ca scop pacea lumii. Eu inclin sa cred ca desei ob
putea pleca, chiar ocazie, oca sunt de sigur lucrurile. „

x x x

"Nu sunt lăcomit de ce am fost odărit pe cin de la peni-
tenciarul Păltin, ori la București. Mai ales că ancheta
mea este terminată și eu condamnat. Bănuiesc
într-o măsură sigură! Am mai fost anchetat adușu
unora din cei 3 comunisti mari cu suferință, ^(Teohar, Luca, Anz) ultima
dată de peste m. mi-am dat seama de atunci că
anchetatorul mi-a terminat ancheta. Peste puțin
timp eu mi-a spus atunci că mă va aduce la București.

Am mai fost anchetat odărit și în legătură cu Păltin.
Cănu, căci deia am lucrat la problema comunistă și am
eu vorbit pe tot. - Altfel anchetatorul atunci să supărat
pe mine că mi-am declarat mai de mult oarec. N-am
răspuns că oarec mi-am să parut important și că
mă mi-am fost în trebură!

Să te povestesc și de următoarele oarec :

Ultimele anul 1932, fostul inspector Găvruta, seful
meu, care a murit mi-a murit în spital, mi-a chemat
la el și mi-a spus că el fusese în filoz pe Păltin
care urmasii să se întâlnească cu un curier comunist
venit de la Păltin;

Împreună cu 2 agenți am pus în filoz pe Păltin
în ziua respectivă și în ordonanța noastră, pe o oală de la
Florescu, lângă "Bordei" (restaurant) a fost contactat cu
un tânăr cu care să plimbat mai mult timp.

Au existat apoi din partea de lângă loc în care muris în
direcția orașului de triumf, de unde eu i-am dat un /.

telefon lui Gomerulescu. Acesta mi-a dat ordin să-l arstef
pe amănând și să-i odue la Siguranță. - După ce l'am
legitimat pe străin care avea pasaport, era student ceh în
mădrea. Pentru fete i-am învitat într-o masă, m-am dus
la Siguranță: Gomerulescu mi-a spus să-l introduc numai pe
străin în biroul lui. Pătrăscu a rămas pe holă în grija
Comisarului de Serviciu.

Uor din lipsa de atenție a Comisarului de Serviciu, Pătrăscu
a fugit, lăsând pe studentul ceh la Gomerulescu. Cu trecând
din întâmplare pe la Comisarul de Serviciu acesta mi-a spus
că Pătrăscu a fugit; era disperat. M-am dus la Gomerulescu
m-am spus. Gomerulescu mi-a spus că nu este nimic
câtă nu are, nimic cu Pătrăscu ci numai cu străinul.
Nu știu ce a făcut Gomerulescu după convorbirea cu
studentul ceh. -

x x x

„ Cu mulți ani în urmă, mi-am amintit exact când,
Miu, care lucra la serviciul presei din directie, ne-a
odus la grădă o decupare dintr'un *Harzgerman*, ce
apărea într'un mic ziar din Germania, decupare
care conținea un necrolog ce amintea moartea lui
Parker într'un accident de muncă într-o țară. -
Acesta decupare cu necrolog s'a pus la dosul /

10-

lui Ana Parker n-am fost lucruri ci am scârbă de
urmărirea ei. -

Nu mult timp după aceasta Vintilă Ionescu a adunat
pe cei care conduceam la lucrări probleme comuniste
în sala de conferințe. Aici Vintilă Ionescu ne-a spus
că nu murim prin țară dar chiar prin București, comunistii
se plimbă cu mâinile în buzunari, știm că nu s-a știut.
Că în dec. un exemplu că mai nu știm altceva a între-
bunat pe un expert de ordine lui Toris; agentul nu a știut;
atunci am întrebat cu curiozitate că comisar și i-am spus lui
Vintilă că au oprit comunisti mai importanți pe țară,
de exemplu Vasilechi, pe care i-l considerăm mai im-
portant decât alți vechi comunisti pe care i-i știam. -

Atunci Vintilă Ionescu, ne-a spus că în București
se afla Ana Parker care oțimesc și mai habar nu avem.

Deși erau toți am fost surprinși în ne-am scutit de
faptul că n-am mai urmărit o fiind considerată moartă.

Cu ocazia acestei Vintilă Ionescu i-a dat ordin lui Gheor-
gie să formeze o echipă care să îl caute și să oareze ordinar
într-o ocazie. De sus din Urmasul unde va merge în Ana
Parker; echipa o pot forma din Helian Ioni care
era comisar și pe alții, Lepădău, Gicăreanu, eu în
via unul. I-am văzut când au în tot în casa ^{erau 5} când
au venit le-am sărit înainte și i-am oprit. Anonim /

atunci de prin lui furare, hami și hantă pentru că nu le
adunam în ei la sece. I-au iscat lui doulădi în cu ocoala
nașpe a. fost impuscosta Ana. -

La ocaști operativ am fost cu două moduri; una a
siguranței și alta luată de se prăta. -

În ziua de 28 Iulie 1954, Tonescu Marin a fost dus
la anchetă. La inspecție domnul plotonier care l'a adus până
la celulă, l'a scos din cameră, l'a lăsat într'un birou și a
fost în vedere să mi-am spus mie nimic în legătură
cu ce este în trebură la anchetă. Tonescu Marin l'a spus
pe domnul plotonier că mi-am spus nimic, având
ocaști recomandare și din partea anchetatorului și apoi
i-a mai spus că are în o experiență de 6 ani de când este
arrestat.

Ultimele ce a fost reintrodus în celulă mi-a făcut semn cu
ochiul să nu-l înțele nimic. Era puțin impresionat de con-
vorbirea cu plotonierul și a tăcut multă vreme. Câte
seara mi-a spus că a fost flimbat prin tot orașul de către
anchetatorul său și de un alt ofițer care erau îmblăciți
civil. Și a continuat Tonescu Marin: „Acum am să-ți
spun în dumitale de ce am fost flimbat prin București, dar
este păcatul dumitale de la care te am spus: Persoana
dispre care am fost anchetat la. Tăgănos în la hantă
pentru care am fost adus și aici este Teohan George
pe care vreau să-l lăsmăscă că a fost informatorul
siguranței. Eu l'am lucrat pe Teohan George de...”

prin anul 1928 și mi-a lăsat. Moartea ei pe lăsa co-
munistu. Lăsa cu Teohari Georgescu lucrurile stău
ostel: „Cu mulți ani în urmă, înof. Găneulescu mi-a
chemat și mi-a dat dispoziția să identifice domiciliul
lui Teohari Georgescu. - L'am luat în filoz pe Teohari
dela. Sindicatul tipografilor din Gutenberg n' am dus
pe o strada din Filantropia. -

Alina vrea un an înof. Găneulescu mi-a dat o adre-
sa mi-a dus la Teohari Georgescu oamă să-i fac o fotografie
și să-l aduc la pe el la Siguranta. - Împreună cu
oagentul Moteldu Samion, care este mort, am am dus la
domiciliul lui Teohari Georgescu din strada vecina din
Filantropia. Am mimerit căm grea de dote oata căci
prima dote am intrat pe strada prin extremitatea
cealaltă. Am intrat în curte; era la fola o cordă mică,
pasa, dănapasta și mai în fund în mui în atinge
un o dănap camore izolate. În curte era un om mareșel
cântău cu mustata care ne-a înțeles cine suntem. Atunci
l'am înțeles și eu cine este și mi-a spus că este profes-
torul codu și că-l cheamă Georgescu. Eu i-am spus
că suntem dela Siguranta și că-l căutăm pe Teohari.
Bătrânul ne-a spus că nu știu dacă este acasă căci
Teohari mi-a lăsat cu el și în camerele cele izolate
din aceea curte. Ne-am dus împreună cu bătrânul
cele am deschis ușa căci nu era încuiat n' am
intrat. Erau două camere modeste modest. L'am
spus bătrânului că teluie să facem o fotografie în
să odite în el. Bătrânul mi-a spus atunci că teluie

Să fie în legătură cu „Sindicatul lui”. Mi-a spus că
Teohari a scris un element mai rău dar că, mai are
un fiu, băiat mai serios. În timp ce făceam cercetările
în staream de vorbă cu lui băiețel a venit în Teohari
Georgeșcu. Să înțelegem lui a-am spus că suntem de la
Sistronța și că trebuie să mergem la Siguranța. M’a între-
bat dacă este arestat. I-am răspuns că nu căci altfel
ar fi avut mandat sau autorizație de percheziție, dar
că trebuie să mergem până la Siguranța la inspector.

Când am intrat în birou la șef. Băiețelul și-a spus
că l’am adus pe Teohari Georgeșcu, pe un soacru în fost
biroului lui Băiețelul era Munteanu Nicolae ajutător
lui Băiețelul. După ce l’am introdus pe Teohari
în birou la Băiețelul a spus că mine odată în
Munteanu Nicolae. Nu știu ce dracu o fi făcut dar
Teohari a stat cu Băiețelul până după 9 seara.

Știu acest lucru căi jelu. 8 când am plecat eu am
căpăt uss. la Băiețelul în Teohari era tot odată.

A doua zi întrăind omul de serviciu doza dom-
nului inspector Băiețelul a stat aseara mult timp
cu individul pe care l’am adus eu, mi-a spus că
până după ora 9 când au plecat. -

După urc o velli 2 ani, nu mi amintesc exact,
însof. Băiețelul m’a chemat la el și mi-a spus că
trebuie să identificăm domiciliul lui Teohari Georgeșcu.

Băiețelul mi-a spus că Teohari Georgeșcu s’a mutat
din cartierul Filan Tropia în oala pante. 7.

M'am dus din nou la Sindicatul Tipografilor din Göttemberg, împreună cu agentul Stoeneșcu Ilie, (neerestat, căci o demisionat din Siguranța de pînă 1933/34. Am auzit de la el că Stoeneșcu este în București și că lucrează metalingie.) De aici de la Sindicat, seara târziu, a erit Teohari Georgescu împreună cu mai mulți tipografi. A' lăsat tramvaiul 20 L. și a ehorat pe str. Căpitălu de Buzint unde este observatorul astronomic în o percepție. Din tot pe o fațată în fața carol ^{a mure} ultima olee de tuc; a erit din fața pe o oltă eșire în strada Candianu Popescu.

Cu mi l'am răpuit unde a în tot înă Stoeneșcu Ilie mi-a indicat că, el fiind în filoz înaintea mea și observând mure. Era o colă puter în dreapta foto de fixa de eșire din fața. În o foto de corpul de colă din foto în fundul cății mure era un corp core oră foto de către strada în fundul l'a o ureastră da oprirea lumina după în hamei lui Teohari Georgescu, oia i-mi omintele eu. Era târziu, homitale de retrăsese.

Într'acot me eram sigură că Teohari Georgescu lumia oia sau venide numai în răpita la cinera, am eșut de acord cu Stoeneșcu Ilie că în dimineața următoare la continuăm filozul de oia din Candianu Popescu să vedem ce dea mure foto. După oia am plecat cu Stoeneșcu Ilie la o eșire în fundul strada unde am murest mure în am lăsat vin fâna foto. L'noptea. Cu o murest de foto am plecat fiecare oia. A doua zi dimineața cînd m'am dus în poșt în strada Candianu Popescu l'am găsit pe Stoeneșcu Ilie oia. Am fixat două poșturi de filoz.

ambule în curtea expoziției (parcului Carol), pe strada
 doi str. Pandianu Popescu, Teohari sînter. elu în jos către
 str. Lomonosovici iar în sus către Tomcovul 20 prin curtea
 parcului Carol. Eu am stat la o extremitate iar Moenescu
 la o altă extremitate. Urma ca cel care i l vede pe Teohari
 esînd să-l amunească și pe celălalt. A doua zi Teohari
 a elut pe la ora 10 ca dela el de ocazie (opălot și imbrăcat)
 o listă o prin pore a elut la Tomcovul 20 și a mers în
 el mîngîi unde a elut o carte. Eu am raportat lui Pandianu
 Popescu că i-am identificat domiciliul lui Teohari dar că
 este lîine ca pentru verificarea să-l mai tinem în eloc
 pe Teohari încă vreo 2 zile, liereu opălot de Pandianu
 Popescu. - Am continuat filozoful tot cu Moenescu și după
 ce ne-am convins că Teohari laeeste în str. Pandianu
 Popescu, am încetat filozoful. Ale dîmnei nu am mai
 artat nici o mișcare cu Teohari Georgescu. -

Aste este toată povestea. Astăzi de dimineață
 după ce anchetatorul m'a spus că i mai povestise
 odăta cum a fost cu Teohari, am cum li-am mai spus
 împreună cu un alt ofiter mai gras și cu un agent
 cred m'au dus cu moșina pe teren la le arăt
 casele. - M'au dus în str. Tîlarițoș și m'au pus
 să le arăt strada. N'am putut încă deamăna una
 cu oltă și apoi oltum 30 ani pe olt enu case mici).

și grefi ea în orice mahala. Acum erau construite
 câte muni (lăceni) și întinse ospitalitate. Le-am
 orătat până a fi chiar sigur strada Vicolușea; după
 mine cred că este oștea. Le-am spus să și acum 30 ani
 când am fost pentru a doua oară să le chem la țigărită,
 pe Teohan mi-a mai nimerit cămărușă, căci primă dată
 am intrat pe strada dintr-o parte iar a doua primă dată
 parte a străzii. - Oșterii onchetoari mi-au dat drumul
 singuri pe strada. Să găsească cămărușă. După mine venea numai
 ospital. Fiind cămărușă construită nu am mai putut orăta.

Am orătat o cămărușă care se numea cu oștea în care a locuit
 Teohan; am rămas și oștea care se numea; una avea un
 gârboș de fier care mi-a derut. După cămărușă mi-a adus cămărușă
 cămărușă pe oșterii care a găsit de țigărită. Oșterii mi-a spus
 să mi țin cont de gârboșul de fier căci oștea ar fi putut fi
 construit ulterior. Cred totuși că este cămărușă cu gârboș de fier
 căci oșterii se numea.

Am fost și în strada Candiană Popescu. Și aici mi-a
 fost greu să intru cămărușă. Am intrat o cămărușă dar
 mi-a arătat un alt corp în curte cu strada la strada
 unde se oprește lumina când a intrat Teohan.

Oșterii mi-au spus să mi țină la oștea cămărușă; dar
 eram derut; mi-au orătat și o cămărușă care avea
 un corp în curte cu strada la strada. Cred că oștea

este de la eu. Stiam ca imbolul in core a lui. V. Stefan
 era in dreapta portii porcului carol iar ocoasta la core
 m'am fixat beuim este in stinga. - Pana ceum eu
 nu am declarat ca ocoast filof l'am facut cu Stoenela
 coia mi-am inchisut ca l'aresta pa in m'am urut la i
 pe are-am roiu. Acum in la a tebuut la l'ofum caia
 el poate i-la aduce ominte mica blime. -

Mo. dus opoi in str. Givrita, unde mergea Teskari. Pe
 vremea ocoia era o parfumerie in colt pe unde intra
 el. Acum in la erau omisi dano matina. Aici m'au prea
 indistot. Au facut ei informatii prin vecini in la nu stia
 ce au stabilit.

Au fost dus opoi in str. Bovecnei, unde desdemeni m'au intru
 hot ce lucraii am avut pe ocoasta strada. Le am spus ca pe
 ocoasta strada am avut o lucrare cu un student liosolhean
 dolo filitehniei ce lucra intr'o casa pe core la am anatat o,
 casa care areca in horea print'o saracumia. La ocoasta lucrare
 am fost impreuna cu agentul Gogore Marin in sin oltul si am fost
 trimisi de Eugen Cristescu. Acest student comunist primet ben
 soni din provincie ale camor. teate clare erau hamsi ele in
 reslitote continuand rapoarte ale ngonistilor comuniste din
 provincie catre C.C. din Bucuresti, rapoarte scrise cu cerneala
 simpatice printe rombucile tesutului clar. Nu am putut atoleli
 nici odola eu freda acest student bensoile primite din provincie.

Figurata intercepta in treaga corespondenta trimisa de acest
 student. - Ale ocoasta lucrare stia si Helian Ton cu care am vorbat.

Mo. adus opoi din nou cei la liura in anchetatorul meu mica

put să dau o declarație în legătură cu ceea ce s-a întâmplat pe teren
supra coborârilor în care a locuit Teohari. -

Cred că mi-a mai rămas chema până când nu-i va lua o
declarație lui Stoanescu. Mă aștept că el și d-ii st. Candianu Popescu
și pe ei doi agent. Găgrea Marin și un altul de la Sileu pe care
cred că-i vor aduce la București pentru a-i să-l încheie în legătură
cu lucrarea din st. București (studentul de la politehnică). -

Cred că Teohari trebuie să aștepte ceva în legătură cu che-
marea lui de către Găgrea Marin; căci anchetatorii m-au încheiat
ce cred că Teohari Georgescu a fost informatorul siguranței?

Le-am răspuns că eu cred că a fost. M-am încheiat pe ce mi
trăgeț. Le-am răspuns că mi-a lăsat pe faptul că în perioada
aceia Teohari Georgescu era cunoscut de noi ca activist
tote comuniste clandestine la totuși Găgrea Marin m-a pus în
fapt deși eu am insistat să-mi confirmarea aceea. Lăsa pe
care a avut-o în Găgrea Marin? Ce am fi putut să discutăm?

În încheiere Ionel Marin a mai declarat: „Cred că ei încă
de o mi-a aduce pe mine la București sau veni în st. Sileu
la el coborârilor în care a locuit Teohari atât d-ii st. Niculescu cât
Candianu Popescu dar au venit să aștepte și confirmarea mea.

Cred că sunt coborâri pe care mi le-au arătat ei deși eu sunt
derutat cu gândul de pier și cu corpul de coborâri eu stă la st. Sileu.”

x x x

„Eu am fost anchetat mult de ei căci m-am lăsat de totuși comu-
nistii. Când am fost anchetat despre informatori la început
le-am dat mai puțin, au mai și murit dintr-o ei dar eu nu
le-am spus că stău. Până la urmă a trebuit să-i spun pe
toti că ei stău am avut. Alți dintre ei erau mai mari
de securitate. Unul dintre aceștia după ce l-am dat eu.”

la Simușis iar celalalt este arestat arest. Pe căi în Nicolșchi în
 Bulgheriu sunt arestați. Nicolșchi o'a Simușis. Lăzăr Nicolșchi
 un anchetator a spus unu polițist de al nostru: „Nicolșchi -
 Tompolșchi - Simușis familie”. Am auzit că au fost trei polițiști
 și totuși informatori și siguranței.”

„Am mai fost anchetator și în legătură cu Luca Lăzăr.
 Tot cu mulți ani în urmă, Găncăulescu mi-a dat ordin să
 mă duc în str. Căpârnăi unde locuia Luca, pentru că lăzăr
 în filaf, pentru că în finea acia acuma să văd o mare sumă
 de bani dela o adresă. - Impreună cu agentii mei, căci eu
 eram comisar, m'am dus în str. Căpârnăi și l'am luat în
 filaf pe Luca. În același timp, în finea acia Luca a scut de oști
 cu o serviciu făcută lui cu care a mers la o adresă pe lângă
 strada Școlilor. El o'a scut cu serviciu plină. Cu președintele
 ei în serviciu are suma de bani m'am hotărât să-l arestez
 dădă mi primidem ordin în acest sens. Agentii mei văzând ho-
 tărârea mea m'au înțeles că o'a ordina să-l arestez. Le am
 spus că m'am dat că mi-a venit mie pe cheie să procedez
 la o. M'am dus la Luca l'am luat pe umăr și i-am spus să
 meargă cu noi la siguranță. Luca a fost furios și mi-a spus
 că mie o'cum mi ne o'astampărăm când la interne ministr
 este tot. D. R. Ioanidescu. Cu totuși o'a mi domnil mi
 ministr m'a trimis ei domnil inginer. N'a avut încoțu
 în a mers. L'am introdus în birou la Găncăulescu, care
 imediat l'a chemat pe Vladimirescu. Când l'a văzut Vladimirescu
 pe Luca i-a spus. Dă domnule Luca, mi te am mi
 auzit de mult, te lău să știu și mai despre dumneata, căte

- 20 -
certo, din când în când. - Luca a răspuns: „bore, în alt
chemot și eu n'am venit?”

Ale atunci m-a lăsat omul să mă duc pe Luca în mizeria, și eu
într-o parte cu el atunci și mizeria mea în servetă. -

No. 2
29 Iulie 1954

Nota.

Prestatul Ionelcu Marin, mi-a semnat următoarele lucruri:

- „Mondul detinutilor politici condamnati ca si de alta la Penitenciarul Sibiu este foarte bun intrucat afara de pete lucruri am pot schimba situatia politica in functionale si cea internă dela o zi la alta si asta deligur va duce in la eliberarea detinutilor intr-un timp scurt. -

In afara de incurajarea pe care a primit-o generalul Hlasonescu dela familia sa prin cadetelul pe care i l-a introdus intr'un bideut din pachetul cu alimente in in afara de incurajarea pe care a primit-o Hlasonescu, fost subdirector general al Sigurantei, prin cartea postala scrisa la Archidiacon de către familia sa, care areca un caracter conventional si in sfarsit in afara de plinile pe care le am cutit intr'o bucurie de fier flina de vray pe care am găsit-o prin cartea penitenciarului, mai avem in noi prietenii noastre cari ne tin in curent cu situatia. -

- Astfel la Penitenciarul Sibiu este un cazorol militon care de câte ori vine in celula noastră pentru a controla grilele sau să ne facă percheziti, soptindu-ne usor din buze aproape imperceptibil si ^{de} cu osete câte ceva pentru a nu-l ofensa. Asta, ne-a spus sa fim cu curaj in afara de pete lucruri importante si in curand vom fi liberi. -

Ne-a spus despre conștința facu care a avut loc la Berlin.

-2-
Si core să schimbăm la Genceta.

116
Ne-a spus despre grupurile de politicieni (Botosabia Prefectura
Capitolei) că după proces au fost duși la închisoarea Chirila.

Ne-a promis că dacă avem curaj să le adunăm în
soteli căi ei nu prauie oculo.

A mai spus în alte locuri dar le-am uitat.

Acum eșorol dedi este laist simplu pare o l' dela nas.

În orice caz este un laist lein.

De câteva ori când a venit eșorolul în celula noastră
fând, cântărechi oculo, eu i-am făcut stăruie cu o hălă de
mă oșină minime; ora a și făcut.

Elar am cerut mai senfational; în afara de eșorol, la
Penitenciarul Siliș, există chiar un sublocotenent de milite
care este omul nostru și core ne ține în curent cu titlatura
de afara. Eu personol am stat de vorba cu el în quasi
multe rânduri; mira spus că este lădărețean, ofiter de
cariera, că este român și simte româneste în mi-a dat de
mai multe ori țigări și cari mi le-a lăsat singur în
bucșinarul dela cămăre. - Are aproximativ 35 ani.

La început eu văzând că are figura blândă l'am blutit
respectos, "Să trăieți domnule subloc." pe unde i-l vedeam
l' l' blutiam. Se vede că i-am fost și eu simpatic că
i-am răspuns "noroc moșule".

A în tot în vorba cu mine de mai multe ori; mi-a uitat
daca printre mai sunt tradatori; i-am spus că sunt
i-am indicat chiar (Cernășanu Voinetka în cămăre).

Sublocotenentul pareă prudent. Când vorbea cu mine

-3-

de ferea și de delimitați bucăți.

194

Cu înspăimânt și incredere, în mui multe rânduri,
primte core edota la closet unde a venit după mine, mi-a
spus următoarele:

- Să am curaj în săi comunio și celorlalti ocelos lucem că
afară se petrec lucruri bune și vom fi liberi în curând.

- La 25 Ianuarie 1954, la Berlin a început o conferință la care
participă membrii cele patru mari puteri. - La 15 Aprilie 1954 aces-
ta conferință a fost întreruptă la Geneva în cadrul ligii națiunilor.
Iată că această conferință este considerată un mare act istoric.

Nici până în prezent ea nu a fost sfârșit. La aceasta conferință
se discută pacea lumii și de ea este legată soarta tuturor Statelor
influențate de politica comunistă. - Aceasta este ultima conferință
care va mai avea loc și care va hotărî pace sau război. - Alor am-
cani vor împune pacea sau eam și vor ei, fără compromisiuni.

Lealtățile hotărârilor toate până acum deși nu sunt publicate, sunt
ținute secret, din câte se putut a se sunt pastoralele episcopilor.

Est fel în curând veți fi liberi, toți veți fi liberi! -

Ce și înainte de a pleca spre București, subloc. de milite
mi-a spus că zilele acestea posturile de radio opusesc au avertizat
că vor da un comunicat senzational în legătură cu hotărârile con-
ferinței la Geneva, comunicat care interesează
în mod deosebit Europa. Altfel nu se trebuie să fie în legătură
cu retragerea rușilor din Europa! -

După începerea conferinței, probabil că ideea de se revinde
gen, diploma americană s-a retras încă a revenit.

Președintele American Eisenhower a trimis o telegramă
tuturor participanților la conferință, urându-le succes în treburile.

Se discută defavorul situației economice stăt.

Se discută în prezent despre Estonia, Letonia și Lituania unde nu s-au putut înțelege mai bine au pretenții de sine des-făgăduite. Americanii au acceptat să plătească aceste des-făgăduiri.

- Dese Tratta, unde guvernul de Schimbel de la o se la alta în Anglia, n-ar fi făcut greșeli americanilor, situația în Europa ar fi fost clară de mult.

Tratta în Anglia și deopotrivă și americanii, încercând să obțină promisiuni în garantarea teritoriilor (colonii, etc) pentru viața. Numai odată au fost de acord să fie obținut de americani.

Legea lui înaintea de conținutul, rezina Angliei, înțeleg de Churchill au fost la Washington unde au avut o înțelegere cu Eisenhower. Se vede că în decursul zilelor lichidării situației.

- Americanii au acceptat pe Sovietici ca face mare caz de pace și totuși continuă să stea în inima Europei fără vreun drept.

- Sovieticii de asemenea au acceptat și americanii ca în domeniul lor de pace au pregătit o armată de 4 milioane de germani, demitându-se armata rezervându-se să nu încerce învingerea Sovietică și cașete de foc (hope aeriene și navale).

- Apusenii au pregătit o armată, odată prin Intercontinental, totuși în participarea tuturor statelor din apud, care are caracterul de comandament unic. (Această stare a fost completată de o altă se care am citit o lecție într-o lucrare de pion-garită tot prin curte și care arată că: Guvernul belgian a oferit numărul de soldați în fondurile necesare în belgienele, soldați care vor fi înrolați în armata intercontinentală pentru apărarea Europei.)

- Între guvernul din Germania de Est a fugit în apud;

- În Indochina sunt mori terribili pricinuite de comunisti. Uscott cel acesta este singurul pescar comunist. În restul lumii este liniște. -

- În China și Coreea este liniște; Ciang Kai Shek se afla în Formoza iar Coreea ocupată de americani este în plină refaceare.

- Americanii au făcut niște progrese uimitoare în ceea ce privește armamentul în munții (tancuri, tunuri noi și mai ales bombe cu efecte de distrugere extraordinare care intră chiar în bomba atomică). De asemenea au niște avioane, fără piloti, care sunt conduse de la capăt pe unde.

Tot așa se vede că este observat prin televiziune; după ce descarcă încălătura de bombe asupra obiectivului, ele sunt dirijate să se înșoape în obiective, din laborator. -

Cu toate că în Sovieticii totuși se vede că au niște arme noi, totuși n-au nimic; Sunt doar niște fantofiști.

- În legătura cu situația din țara mi-a spus că este mare foamete; în orașe de fabricație alte alimente nu sunt. (Uscott cel acesta lucru l-am observat și mai după continuatul pachetelor pe care le-am primit de acolo). -

- Munții sunt plini de foști țărani. Armata care a fost trimisă să-i prindă, să fredote foști țărani. Comunistii spun însă că au fost capturați și nu s-au fredat.

- Au fost lanțate manifeste din avioane seminate de comitetul de eliberare; aceste manifeste contin următorul text: „Români fii goți, eliberarea noastră va fi curând. De asemenea în aceste manifeste sunt avuți și mai ales”

Securistii în milit. am. de confortarea la p. de la...
În p. de la... este un licit stat de lucr.
l'am analizat să fie mai atent ca și înainte mi sunt în
tradition. I-am indicat pe... Cerniceanu în inco-
nștință?

I-am mai spus că securistii nu au în mare
fotă de el și că domnul general s'a interesat de el. (Mi-am
reșent la d. leam). -

Mi-a răspuns că el mi se prea teme că în cas mi este
bine rășpit. El este a... p. de la... de p. de la... Chior
doia i-l vor afla, a spus că, el nu e, nu se doborât de
pe lăstă.

I-a mai interesat de generalul Diaconescu, în ce camă
da. i-am spus că i-l am analizat;

Într-o zi când am fost scosi la aer l'a chemat din
cursamă pe generalul d. leam în care a discutat mai
mult. Generalul d. leam m'a vorit să spună minime
ce a discutat cu sublocotenentul de mil. t. este foarte
discret d. leam. -

Tot ceea ce am discutat cu subloc. de mil. t. i-am
spus lui D. r. n. i. e. am. în Castel Petrescu. Ei la rândul
lor au spus celorlalți pe care i-a considerat de încredere
(Nae Georgescu, Wirth, etc.). -

Discutând cu D. r. n. i. e. am. asupra motivelor care
l'au determinat pe subloc. de mil. t. să mi spună tot
ce mi-a spus în legătură cu situația internă în intern.

am exclus ipotefă unei protocoan în am apun la conclu-
zia că el încearcă în felul acesta o rezoluție în cauză
o situație în viitor, hotărându-se pe legăturile cu noi
în moi oles cu ale guvernului de la București și o
opusă lui cerea. - Am exclus ipotefă unei protocoan
pentru a strile date de el sunt reale, moi oles despre
conferință; Alina în legătură cu conferința am arbut o
prima dată dda. I. I. I. otel Antaresen, apoi dda. caporalul de
militie, ope încot ea este autentică. -

La plecarea mea spre București i-am spus lui Alina
măcar, să ia el legătura cu Sublocotenentul de
militie, fără să i fie nici o grijă. - Nu știu ce o fi
făcut. 77. -

N O T A

În ziua de 29 iulie 1954, IONESCU MARIN a mai făcut următoarele precizări în declarații:

"Eu pînă la ancheta dela Sibiu după care a urmat procesul nu am dat nici o declarație niciodată în legătură cu activitatea mea personală. La Sibiu am dat o declarație scrisă de mîna mea, în legătură cu activitatea mea, dar nu am trecut în ea cazurile de filaj pe care eu le-am făcut în cariera mea. - Nu am trecut nici filajul lui TEOHARI nici al lui PATRASCANU și nici multe alte. -

Încă din timpul cînd eram la Făgăraș, cam pe la începutul anului 1953, a venit un ofițer de securitate care m-a întrebat ce lucrări am avut în cariera mea. Printre multe altele pe care i le-am precizat i-am spus că și cu PATRASCANU am avut o lucrare; și i-am spus cazul cu studentul ceh pe care ți l-am povestit și duminică. - Mi-a reproșat atunci anchetatorul că de ce nu l-am spus pînă atunci căci este foarte important. Eu i-am răspuns că pentru mine a fost un caz divers și apoi nu m-a întrebat nimeni pînă atunci. (Atunci din toate cazurile nu l-a interesat decît PATRASCANU). -

Tot așa s-a întîmplat și cu TEOHARI GEORGESCU.

Cu două luni înainte de a mă lua la Sibiu, cu grupul de șefi a venit la Făgăraș lt. de securitate care mă anchetează și acum și m-a întrebat tot așa ce și în cazul PATRASCANU, ce lucrări am avut eu cu comuniștii. I-am spus și acestuia multe cazuri pe care le-am avut printre care și cazul (filajul) lui TEOHARI GEORGESCU. Pe anchetator nu l-a interesat decît acest caz deși îi spuneam altele. - I-am spus exact ceea ce ți-am povestit și d-tale ieri. "Cred afirmă IONESCU MARIN că au fost întrebați înaintea mea alți polițiști despre aceste cazuri și aceștia m-au indicat pe mine, căci eu personal nu am declarat niciodată securității despre ele și altul mi-ar fi putut afla". -

x

În legătură cu verificarea pe teren a imobilelor în care a locuit TEOHARI GEORGESCU și cu cel din str. Povernei, IONESCU MARIN a mai făcut următoarele completări:

"În str. Niculcea ofițerii de securitate la început m-au pus să le indic strada. Mi-a fost foarte greu căci străzile seamănă

131
între ele și apoi acum 28 ani nu erau blocuri și case mari construite ca acum. Nici acum 28 ani, cînd am fost pentru a doua oară la TEOHARI, aproape că nu mai știam. Am nimerit greu și strada și casa, dar acum. Dar și cu ajutorul ofițerilor și cu amintindu-mi că strada se numește Niculcea și era lângă cimitirul evreesc le-am spus că este asta (str. Niculcea). Atunci ei m-au lăsat singur spunîndu-mi să merg pe stradă să mă orientez, și să găsesc casa. Ofițerii au rămas mult în urma mea. După mine, vanea decît un agent. - Aproape că mă zăpăcisem, parcă nu era nici stradă și nu găseam nici casa. -

Am văzut o casă care semăna cu cea în care a locuit TEOHARI, tot așa mică și dărăpănată, dar nu eram sigur de ea. Le-am arătat-o ofițerilor și le-am spus că asta ar fi parcă! Ofițerii văzînd că m-am zăpăcit, mi-au arătat ei o casă însă vis-a-vis, casă tot așa mică, care avea un grilaj de fier cam dărăpănat. -

Casa semăna foarte bine cu aceea a lui TEOHARI însă mă derutau niște pomi din curte și grilajul de fier. - Ofițerii mi-au spus să nu țin cont de pomi și grilaj căci acestea ar fi putut fi făcute ulterior. Eu îmi amintesc că pe atunci, în trecut, casa avea gard de șipci și nici un pom în curte. -

Sunt sigur însă că imobilul în care a stat TEOHARI, este acela pe care mi l-au arătat ofițerii și nu cel pe care l-am indicat eu la început. -

În str. Candiano Popescu la fel am fost complet zăpăcit. Nu mai cunoșteam deloc. Bazat pe faptul că acum 28 ani cînd am ieșit pe poarta expoziției, casa era în dreapta porții, le-am arătat o casă fără a fi sigur de ea. Cred că nici nu este căci această casă nu are și un alt corp în fund cu fața la stradă unde am văzut că s-a aprins lumina cînd a intrat TEOHARI. -

Ofițerii văzîndu-mă că bîjbîi mi-au arătat ei o casă (cu 4 sau 5 case mai departe de cea indicată de mine) însă asta este în stînga porții expoziției. - Această casă are un corp în fund cu fațada la stradă. Dar sunt derutat că este în stînga porții expoziției. Altfel semăna bine cu cea în care a locuit TEOHARI. -

Ca și în str. Niculcea și aici în str. Candiano Popescu, ofițerii au știut exact casele dar au vrut să aibe confirmarea mea. - Văzînd că eu mă încurc mi le-au arătat ei. Sunt curios pe care o va arăta fostul agent STOENESCU căci sunt sigur că-l vor găsi și-l vor întreba. -

În str. Povernei m-au întrebat ce lucrări am avut. Le-am spus de lucrarea cu studentul dela politehnică pe care ți-am povestit-o și d-tale. -

M-au mai întrebat dacă n-am avut și alte lucrări pe această stradă.-Le-am spus că nu. Atunci m-au întrebat de un nume pe care nu-l rețin și mi-au arătat o casă pe care nu o cunosc. Nu-mi dau seama ce anume i-a interesat.-

x

IONESCU MARIN a mai povestit pe scurt și următoarele cazuri: care (confirmă el) au constituit capete de acuzare în procesul său:

- HOREA UMANSCHI și DONCEF, zis doctorul care au fost prinși de el în grădina Pache. Ancheta a stabilit că DONCEF intenționa să-l asasineze pe EUGEN CRISTESCU. DONCEF a fost executat în jud. Silistra de unde era originar iar HOREA UMANSCHI a fost judecat pentru răspândirea de manifeste și condamnat 2 ani.

- Cazul PARVULESCU, lăcătuș de meserie, care astăzi este președintele Republicii. Cum l-a prins în casa sa dela subsol unde era cu o femeie și făcea exerciții să facă o semnătură falsă pe un pașaport cu care trebuia să plece în străinătate.-Nu a vrut să deschidă ușa la început și IONESCU MARIN l-a aruncat o căldare pe fereastră cu care aspart gâtul. "Am mai avut și un alt caz cu PARVULESCU când pînă să intrăm noi a ars toate hirtile compromițătoare.- PARVULESCU fiind violent am dat ordin agenților să-l lege.- Atunci mi-a spus "Va veni timpul să te leg și eu pe tine" și parcă i-a fost gura aurită' căci m-a legat!".

- Cazul unui curier venit dela Praga, student, ceh de cetățenie, care a locuit în București pe str. Atena la o doamnă bătrînă evreică, scriitoare. Această bătrînă îi făcea legătura curierului cu un comunist care i-a dat curierului un bogat material (rapoarte) pe care acesta a încercat să-l treacă frontiera. Aceste rapoarte au fost scrise la mașina de o fată, evreică, care mai avea o soră.- Cu tot controlul pe care l-au făcut vameșii în valiza curierului la frontieră n-au găsit nimic. Intrînd eu pe aramă i-am găsit rapoartele în fundul valizei, sub o căptușală unde erau cusute.- Toată organizația a fost prinsă".-

Mr. 3
30 Iulie 1954

Nota

În ziua de 29 Iulie 1954, Ionescu Marin, a mai făcut următoarele precizări în declarație:

„Eu fiind la ancheta de la Sileu după care a urmat procesul, nu am dat nici o declarație nici odată în legătură cu activitatea mea personală. La Sileu am dat o declarație scrisă de minea mea. În legătură cu activitatea mea dar nu am făcut în ea, expuneri de filosofie care eu le-am făcut în cariera mea. Nu am făcut nici filosoful lui Teohari nici a lui Pătrășcanu și nici multe altele. -

Începând din timpul când eram la Târgșor, am pe la început anul 1953 a venit un ofițer de securitate care m'a înțeles că lucrări am avut în cariera mea. Printre multe altele se conștientizează că am spus că eu cu Pătrășcanu am avut o lucrare, și i-am spus că eu cu studentul, că se conștientizează că eu l'am poreclit în dușmă. Mi-a reproșat atunci anchetatorul că de ce nu l'am spus fiind atunci că este foarte important. Eu i-am răspuns că pentru mine a fost un caz direct în afară de mine m'a înțeles nimeni fiind atunci. (Alteori din toate expunerile mi l'a interesat decât Pătrășcanu).

Tot așa s'a întâmplat și cu Teohari Georgescu.

Cu două luni înainte de a mă lua la Sileu, cu grupul de Sefi, a venit ^{la Târgșor} procesul de securitate care m'a anchetat și m'a înțeles, tot așa ca și în cazul Pătrășcanu, că lucrări am avut eu cu comunistii. I-am spus și acestuia multe cazuri pe care le-am avut printre cari în cazul (filosof) lui Teohari Georgescu. Pe anchetator mi l'a interesat decât acest caz deosebit și dușmă. I-am spus exact ceea ce l'am poreclit și dușmă ieri. „Cred afirmă Ionescu Marin că eu și

pot încheia înaintea mea alți polițiști despre aceste cazuri și
decizia mi s'a indicat pe mine, căci eu personal mi am declarat
mici odată securitatea despre ele și altfel mi ar fi putut afla."

In legătura cu semnificarea pe teren a emolumentelor și care
a venit Teohari Georgescu în eu cel din str. Băneasa, Ionel
Marin a mai făcut următoarele completări: -

"In str. Niculea, ofiterii de Securitate, la început mi s'a
pus să luăm în vedere strada. Mi s'a fost foarte greu căci străzile de atunci
între ele în spațiu erau 28 ani mi erau lăscuți în toate mări construite
ca acum. Mici acum 28 ani, când am fost pentru a da o vară
la Teohari, aproape că nu mai găsim. Am mers în stradă
în căutare, dar nimic! Dar și eu ofiterii de securitate și eu amintim
du-mi că strada de numele Niculea și era lângă cimitirul
varese le-am spus că este odată (str. Niculea). Atunci ei mi s'a
lăsat singur spunându-mi să merg pe strada și mă orientez
în toată găsesc că. Ofiterii au rămas mulți în urma mea.

Altfel, mine mi venea decât un agent. Aproape că mi s'a
căutat; pare că mi era mici strada. Am găsit mici casa."

Am rămas o casă care semăna cu cea în care a venit Teo-
hari, tot așa mi s'a răspuns, dar nu eram sigur de ea.
Le-am cerut și ofiterilor și le-am spus că odată ar fi fost?
Ofiterii răspund că mi s'a răspuns, mi s'a arătat și o casă
într-o zi a-vea, casa tot așa mică, care avea un gârșaf de
fier cam răspuns."

Casa semăna foarte bine cu cea a lui Teohari într-o mică
deruta mi s'a spus din nou în gârșaf de fier. Ofiterii mi s'a
pus să nu țin cont de pomi în gârșaf căci acestor ar fi putut."

pe picute ulterioare. Eu îmi amintesc că pe atunci, în seara
ceasta amea gând de tipul n' miei un semn în surte.

Sunt sigur încă că imobilul în care a stat Teohoni este
acela pe care mi l'au arătat ofiterii și nu cel pe care l'am vădit
când eu la început.

- În strada Landiano Popescu la fel am fost complet sigur.

Nu mai cunosciam deloc. Probabil pe faptul că acum 28 ani
când am erit pe poarta expoziției, casa era în dreapta porții,
le-am arătat o casă, fiind o fi sigur de ea. Cred că aici mi
este aici oarecând casa nu are în un alt corp în fund cu poartă
la strada unde am văzut că s'a ofiterii la mine când a în-
tot Teohoni.

Ofiterii văzându-mă, că hoști, mi-au arătat ei o casă
(cu 4 sau 5 case mai departe de cea indicată de mine) în care este
în stanga porții expoziției. Această casă are un corp în fund
cu poartă la strada. Dar sunt sigur că este în stanga porții
expoziției. - Altfel deamăni l'ine cu cea în care a locuit
Teohoni.

Că și în str. Niculescu și cei în str. Landiano Popescu,
ofiterii au știut exact casele dor au venit la d'ile confer-
marea mea. Văzând că eu mă încerc mi le-au arătat
ei. - Sunt curios pe care o văzute postul agent Hoeneșu căci
sunt sigur că l'au vădit în l'ur int'el.

- În strada Porcine, m'au înțeles că lucrări am avut.
Le-am spus de lucrarea cu studentul dela politehnică
pe care ti-am porosit t'o în d'umitate.

M'au mai înțeles încă n'am arătat n'altă lucrare p.p.

aceasta strada. Le-am spus ca nu. Atunci mi-au spus ca sunt
de un nume pe care nu l-atiin si mi-au aratat o casa
pe care mi-o curioze. -

Nu mi dau seama ce nume i-a interesat! //

x x x

Ionel Marin a murit pentru ca s-a dat in vanzatoarele capus
conspira (afirma el) sau constituit capete de ceara in procesul lui.

- Horea Umaneschi si Hloncesc fise doctorul care au fost
priindii de el in gradina Rozei. Archela a statut la Hloncesc
intentiona sa-l obadineze pe Eugen Cristescu. Hloncesc a fost
executat in judetul Siliștea de unde era originar iar Horea
Umaneschi a fost judecat pentru raspundere de mami fete si
condamnata 2 ani. -

- Capul Barbulescu, creatur de meterie, care astazi este
Președintele Republicii. - Cum l-a prins in casa sa dela tulitel
unde era cu o femeie si facca executii sa faca o semnatura fals
pe un pasaport cu care trebuia sa plece in strainatate. -

Nu a reusit sa dea un da la incesul in Ionel Marin i-a
aruncat o caldore pe ferastrea cu care a zărit gramul. // Am mo
arut in alt caz cu Barbulescu cand parca se in tram mari
a ord toate hantile compromitate. - Barbulescu fiind
violent am dat ordin agentilor sa-l lege. Atunci mi-a spus
„Nu ream timpul sa te leg in eu pe tine” in parea i-a fost gura
curata, eci mi-a legat!

- Capul unui curier venit dela Praga, student, cel de cetatenie
care a lucrat in Bucuresti pe str. Alina la o damna la
ermeia, scintzare. Aceasta la trona i-a faca legatura curierului.

cu un comerciant care i-a dat ca nișă un locaș material
(raport) pe care acesta a încercat să-l treacă frontiera. -

Aceste rapoarte au fost buse la masina de o foto, mercur,
care nu a avut o bonă. -

Ca tot controlul pe care l-au făcut răsărit în Noștă, cunoscând
la frontiera n-au găsit nimic. Într-una se oarecând i-au
găsit rapoartele în fundul uleiului de o călărie unde erau
cușute! Toată organizația a fost prinsă. -

31 iulie 1954

N. O. T. A

Radu

În ziua de 30 iulie 1954, IONESCU MARTIN a repetat unele lucruri în legătură cu verificarea pe teren a adresei din str. Niculici și Candiano Popescu, lucruri pe care le-am raportat în notele nr.1 și 3 din 29 - 30 iulie a.c.-

Mi-a mai povestit următoarele două cazuri în legătură cu foștii săi informatori:

1.- Cu mulți ani în urmă EUGEN CRISTESCU mi-a predat un informator al cărui nume adevărat nu l-am știut niciodată. Eu îi spuneam RADU.-

Acest informator RADU primea pe adresa sa din București scrisori din provincie care conțineau rapoartele organizațiilor comuniste către C.C. scrise cu cerneală secretă. Toate aceste rapoarte după ce erau văzute de noi la siguranță i le restituim lui RADU care le preda apoi lui VASILICHII. VASILICHII a fost identificat de către RADU pe numele său adevărat uitându-se în buletinul de populație din buzunarul hainei, în timp ce VASILICHII acoperea casa lui RADU cu tablă, fiind tinichigiu de meserie. Prin RADU am reușit să cunoaștem întreaga organizare comunistă din provincie. Dealtfel VIRTEA IONESCU a făcut o hartă cu stegulețe de toate culorile care indicau localitățile și numărul membrilor comuniști din țară.-

RADU care era strungar și lucra la C.F.R. a murit în timpul războiului la bombardament.-

După ce m-a arestat securitatea m-a dus pe teren să indic casa în care a locuit RADU în cartierul Chirigiu.-

2.- La un informator al meu TANASE a venit într-o zi un comunist MARIAN care l-a rugat să dea voie ca în casa sa să țină o ședință cu alți comuniști. Noi filam.-

La TANASE, la ședință, pe lângă MARIAN a venit un bărbat și o femeie care au discutat toată noaptea.- A doua zi de dimineață a ieșit bărbatul și femeia. MARIAN a rămas la TANASE. Cu un autobuz bărbatul și femeia au mers pînă în piața Națiunii unde i-am arestat. Bărbatul era un francez care nu știa deloc românește iar femeia era HATA LIFSET. Cu francezul nu știu ce s-a făcut dar pe HATA LIFSET au trimis-o la Cluj (de unde era) pentru cercetări. În are-

*Pacte să fie
Mici Tricolor*

*De intrat
pe linia
de dov.
nu e consimțământ
cine este arestat
Tanase ?
Pm*

tul siguranței din Cluj, HATA LIFSIT s-a sinucis înghițind multe
holduri.-

A fost mare scandal căci HATA LIFSIT era o mare luptătoare
comunistă la fel ca și ANA PAUKER.- Comunisții i-au făcut o sta-
tue la Cluj.-

La ancheta dela Sibiu m-au acuzat că am bătut-o și pe
HATA LIFSIT lucru inexact.-

Not. 4
31 Iulie 1954

Nota:

Pe ziua de 30 Iulie 1954, Ionelcu Marin, a refectat unele lucruri
în legătură cu verificarea pe teren a adreselor din str. Minculea
în Camdianu Pălescu, lucruri pe care le-am raportat în notele
nr. 1 și 3 din 29 și 30 Iulie a. e. -

Mi-a mai fost dat următoarele două cazuri în legătură
cu foști bătăi informatori:

1) Cu mulți ani în urmă Eugen Cristescu mi-a predat
un informator al cărui nume adăncat nu l-am știut încă
odată. Cu i. a spuneam Rodu. -

Acest informator Rodu primea pe adresa sa din București
scrisori din provincie care conțineau rapoartele organizațiilor
comuniste către C.C. despre cu corecția secretă. - Toate aceste
rapoarte după ce erau măfute de moș la siguranță și le restituiau
lui Rodu care le predă apoi lui Vasilechi. - Vasilechi a fost
identificat de către Rodu pe numele său adevărat uitându-se
în buletinul de populație din buletinul bătrân, în timp ce
Vasilechi, peșterea căsoa lui Rodu cu toată, fiind tineret
de meserie. - Prin Rodu am reușit să cunoaștem înțeleg
organizație comunistă din provincie. Alsatul lui Ionelcu
a făcut o hartă cu stejulete de toate culorile care indicau loca-
țiile în numărul membrilor comunisti din țară. -

Rodu care era stăruitor în lucrul la C.F.R. a murit în timpul
nașterii lui la Cominternament.

Aluși ce m'a creștet, securitatea m'a dus pe teren la muncă căsoa,
în care a locuit Rodu în cartierul Chirigiu. - //

2) La un informator al meu Tănase a venit într-¹⁴⁰zi
un comunist Marian care l'a rugat să dea voie ca în casa
sa să țină o sedință cu alți comunisti. Noi filam. -

La Tănase, la sedință, pe lângă Marian a venit
un bărbat și o femeie, care au discutat toate noaptea. -

A doua zi dimineața a vizit bărbatul și femeia.
Marian a rămas la Tănase. Cu un autoturism bărbatul și
femeia au mers până în piața închisă unde s'amăritat. -

Bărbatul era un francez care nu știa deloc românește
iar femeia era Horia Lipschitz. Cu francezul nu știau
ce să facă dar pe Horia Lipschitz l'au trimis la Cluj
unde erau în cercetări. - În arestul siguranței din Cluj
Horia Lipschitz a scris înghetând multe bătălii. -

A fost mare scandal că Horia Lipschitz era o mare
luptătoare comunistă la fel ca și Ana Pauker. -

Comunistii i-au făcut o statuie la Cluj.

La ancheta dela Sibiu m'au cerut ca am băut și pe
Horia Lipschitz - lucru inexact. -

---

2 august 1954

N O T A

=====

Din convorbirile pe care le-am avut cu arestatul IONESCU MARIN; în zilele de 31 iulie și 1 august 1954, în legătură cu obiectul anchetei sale și în special asupra reconstituirilor pe teren, mi-a repetat identic aceleași lucruri pe care le-am raportat în notele anterioare.-

Pe arestatul IONESCU MARIN nu-l preocupă deloc motivul aducerii sale la Bubuștești și nici declarația pe care o va face fostul agent STOENESCU, care va confirma sau infirma declarația sa în legătură cu fostul domiciliu al lui TEOHARI GEORGESCU din str. Candiano Popescu.-

În legătură cu asta, arestatul IONESCU MARIN, afirmă:

"Trebuie să se lămurească ei pînă la urmă și cu asta. Pînă atunci eu stau bine aici căci este mîncarea bună; dacă mi-ar da și țigări aș prefera să stau aici pînă voi pleca acasă".

Pe IONESCU MARIN nu-l interesează decît rezultatul conferinței păcii, conferință pe care o discută toată ziua și în care crede. Este convins că va fi eliberat pînă la 1 ianuarie 1955.-

x

În ziua de 1 august 1954, IONESCU MARIN mi-a mai povestit următoarele:

"Cu mulți ani în urmă, EUGEN CRISTESCU m-a chemat pe mine și pe LEPADATU și ne-a spus că IURA GANET bulgar, originar din Basarabia, fost casierul Comitetului Central Comunist în cursul zilelor următoare trebuie să vină pe Bd. Basarab dinspre Cal. Griviței în piața Victoriei.-

Dacă va avea asupra lui o servietă plină să-l arestăm dacă nu va avea servietă să stabilim prin filaj adresa unde merge.- Împreună cu LEPADATU am făcut post în Bd. Basarab mai multe zile.- De joia moșilor, cînd era gata să plecăm acasă, l-am văzut pe IURA GANET care venea cu o servietă plină, din direcția Călea Griviței.- Din piața Victoriei IURA GANET a luat o trăsură cu un cal mergînd pe Bd. Tache Ionescu; i-am aștit înainte și ne-am urcat în trăsură lîngă el. Intrucît ne cunoștea ne-a întrebat unde

vrem să-l ducem. I-am răspuns că la siguranța generală, IURA GANEF ne-a spus atunci că dacă-l lăsăm în pace ză ne dă nouă servietă în care avea un milion de lei. În adevăr când m-am uitat în servietă teancurile de albastre ședeau pe regimente prinse în banderole. - Eu drept să-ți spun înclinam să-i iau banii dar LEPADATU cu cinstea lui i-a spus lui GANEF că statul ne plătește și noi nu luăm sper-turi. - GANEF a insistat mult spunându-ne că și așa el nu va sta mult în pușcărie. Ce niște proști l-am dus la siguranță unde nu era nimeni. - Toți erau plecați la moși căci participa și regele. - Când a venit EUGEN CRESTESCU ne-a felicitat și ne-a dat 1000 lei la amândoi să mergem cu familiile noastre la moși. -

IURA GANEF dela siguranță a fost trimis la Jilava de unde în scurt timp a evadat. -

Din banii găsiți în servietă, EUGEN CRESTESCU a împăr-țit premii mici la toți funcționarii grupei. -

Din suma pe care am primit-o eu mi-am cumpărat un hamac, un sezlong și am făcut un chef. -

Grosul sumei cred că vreo 900.000 lei, ROMULUS VOINESCU fostul dir. general cu aprobarea ministrului de interne, i-a donat societății orfanilor de război, unde soția sa era președintă. Cu alte cuvinte i-a donat soției sale care nu cred ca vreun orfan de război să fi văzut vreun ban. -

IURA GANEF a ridicat această sumă dela o bancă micuță depe Cal. Griviței. Suma fusese trimisă nu știu prin ce camuflaj de către sovietici pentru propaganda comunistă în România și pentru salariile activiștilor comuniști. Pe IURA GANEF de atunci nu l-am mai văzut și nici n-am mai auzit de el. -

Si acumă îmi pare rău că nu i-am luat banii. -

Nota:

În condițiile pe care le-am avut cu Orestutul
Jonescu Marin în zilele de 31 Iulie și 1 August 1954, în legătură
cu directul anchetei sale și în special asupra recunoștințelor
pe teren, mi-a repetat identic aceleși lucruri pe care le-am
raportat în notele anterioare.

Pe Orestutul Jonescu Marin mi l-a prezentat deosebit de mult
aducerea sale la București în mica declarație pe care o va
face fostul agent Stoicescu Ilie, care va confirma sau infirma
declarația sa în legătură cu fostul domiciliu al lui Teodor
Georgescu din str. Candianu, Botosani.

În legătură cu asta, Orestutul Jonescu Marin, afirma:
„Trebuie să se lămurească ei până la urmă și eu asta.
Până atunci eu stau liniuă cu căci este mănecă
lună; dacă mi-ar da și țigări ar fi bine să stau liniuă
și eu așa.”

Pe Jonescu Marin mi l-a interesat deosebit rezultatul
conferinței făcute, conferința pe care o dăduse toată ziua
în care crede. Este conștient că nu și eliberat până la
1 Ianuarie 1955.

În ziua de 1 August 1954, Jonescu Marin mi-a mai
prezentat următoarele:
„Cu mulți ani în urmă, Eugen Cristescu m-a chemat
pe mine în seara Lăpădău și mea, spus că Jura Ganeș, bulgar,
1.

originar din Bădărleni, fost cadicul Comitetului Central
Comunist în cursul războiului următoare celui de al doilea
pe lăsat Bădărleni din partea col. Găvruta, în fața victoriei.

Alteori, în vremea războiului, o servietă plină de
orelă, deși nu era o servietă de stăruire prin
filosofie, unde am erge.

Împreună cu Lăfădăru am făcut post în lăsat Bădărleni
nu în marea multă zile.

Alteori, în vremea războiului, o servietă plină de
orelă, deși nu era o servietă de stăruire prin
filosofie, unde am erge.

Alteori, în vremea războiului, o servietă plină de
orelă, deși nu era o servietă de stăruire prin
filosofie, unde am erge.

Alteori, în vremea războiului, o servietă plină de
orelă, deși nu era o servietă de stăruire prin
filosofie, unde am erge.

Totul era plecat la moarte, aici participa în rețea.

Când a venit Eugen Cristescu ne a felicitat ne-a dat 1000 lei la amândoi să mergem cu familiile noastre la moși. -

Yuro. Ganeș dela Sighet a fost trimis la Jilava de unde în scurt timp a evadat. -

Elui li-am găsit în Serriceti, Eugen Cristescu a împartit premii mici la toți funcționarii grași.

Elu sumu e core om frumut' o eu mi-am cum parot un hamac, un seflong, m'am făcut un chef.

Gratul sumei, cred are o 900.000 lei, Romulus Voinescu, fostul director general, cu aprobarea ministrului de interne, i-a donat Societatei orfanilor de război, unde totuși se era prezidintu. Cu ote curiente i-a donat totuși soli ca să nu cred că are un orfan de război să fi răfuit vre-un lian. -

Yuro. Ganeș ridicase oarecâte sume dela o bancă micuță dela col. Grivitei. Suma fusese trimisă mi s'au prin ce camuflaj de către Sovietici pentru profacunda comunista în România, pentru bolanile octenistilor comunisti. Pe Yuro. Ganeș de atunci mi l'am mai răfuit m' am mai aușit de el. -

La acum i-mi pare rău că nu i-am lăsat banii!!

9 august 1954

N O T A

In ziua de 6 august 1954, revenind în celulă, de unde fusesem scos pentru raport, l-am găsit pe arestatul IONESCU MARIN foarte agitat, nu a mâncat, să plimba nervos prin celulă.

După masa de prânz mi-a povestit următoarele:

Sti că m-a scos și pe mine la anchetă și am venit în celulă cu câteva minute înaintea dumatăle. Sunt nenorocit!

În birou erau cei doi ofițeri. Anchetatorul meu m-a întrebat: Ei ce mai este nou domnule IONESCU. I-am spus că m-am înscris la raport pentru a-mi aproba să mi se dea dela magazie o cămașă și un prosop și am vrut să-i amintesc și de țigări, mi-a răspuns: pentru asta crezi d-ta că te-am adus aici? eu teeam crezut om serios domnule IONESCU, dacă dumneata crezi că poți să ne duci pe noi te înșeli! Crezi că dacă ești condamnat ai terminat cu noi?

Eu crezând că anchetatorul se referă la cazul lui TBOHARI i-am spus, dar domnule anchetator eu sunt om serios și nu vreau să vă schimbați impresia despre mine, întrebați vă rog și pe agentul STANESCU care poate să vă dea aminate amănunte mai precise, fiind mai tânăr.

Atunci anchetatorul mi-a spus : lasă asta, dar pe LEPADATU când l-ai văzut?

Pe LEPADATU l-am văzut, când eram liber la Ministerul de Interne apoi.....a dat am stat cu el la Jilava și am schimbat câteva cuvinte despre familie și în curtea închisorii Păgăraș. Anchetatorul m-a întrebat din nou? Dar izolat n-ai fost? i-am răspuns ba da cu bătrânii! Lasă asta mi-a spus anchetatorul, altă izolare?

A da, i-am răspuns, uitasem complet domnule anchetator pentru că m-ați luat repede și din cauza bătrâneții.

Atunci i-am povestit anchetatorului că în iarna lui 1952/53 a venit la Păgăraș un căpitan anchetator care m-a chemat să dau relații în legătură cu informatorii pe care

i-am avut și dacă aceștia au dat informații asupra tipografiilor clandestine ale Partidului.

Probabil că pentru a nu preveni și pe alții în legătură cu obiectul anchetei, am fost trimis după aceea într-o cameră de izolare.

În această cameră de izolare l-am găsit și pe LEPADATU și după aceea au venit pe rând vreo 15 polițiști care lucrase ră la grupa comunistă și pe care îi întrebasesc căpitanul anchetator același lucru.

Atunci anchetatorul mi-a spus: Păi vezi domnule IONESCU cum încerci dumneata să ne minți! I-am răspuns: Nu v-am mințit domnule anchetator, dar am uitat!

În continuare anchetatorul m-a întrebat: Al cătelea ai intrat în camera de izolare? I-am răspuns: Nu-mi amintesc precis, dar să zic al treilea căci în afară de LEPADATU parcă mai era cineva.

Mie să-mi spui precis mi-a spus anchetatorul. Atunci ca să nu-l supăr pe anchetator i-am răspuns: Să zic al doilea.

Și ce ai discutat cu LEPADATU cu ocazia aceea m-a întrebat anchetatorul i-am răspuns: Știu că ne-am povestit reciproc despre cele ce ne-a întrebat atunci căpitanul anchetator și cred că și despre veștile pe care le avea dela familie, dacă primea colet.....Și atuncia nu ai mai discutat cu LEPADATU? Nu domnule anchetator, i-am răspuns, căci în cameră venea rând pe rând polițiștii dela anchetă și că toți nu am discutat decât despre ce ne-a întrebat domnul căpitan anchetator.

Atunci anchetatorul mi-a spus: Eu te-am crezut om serios domnule IONESCU, în care se poate conta, iată ai părul alb, ești om bătrân și încerci să minți?

Al doilea anchetator mi-a spus și el: Tot așa ai făcut domnule IONESCU și cu cazul FILOMELA-AGANECOV.

I-am răspuns celui de al doilea anchetator că în cazul FILOMELA AGANECOV am spus tot ce am știut eu. Că eu întotdeauna la anchetă am spus mai mult decât am fost întrebat.

După aceasta anchetatorul meu m-a trimis la celulă spunându-mi să mă mai gândesc, că mă va chema din nou.

Chestia asta mă nelineștește foarte mult, nu era suficient cazul lui TECHARI, mi-a mai trebuit și asta? Ce

dracu ar putea fi? Ce puteam discuta cu LEPADATU? Zăucă nu-mi amintesc., să fi discutat altceva în afară decei-am spus anchetatorului!

LEPADATU este om serios nu putea să inventeze!

Poate că CERNATIANU să fi auzit ceva din discuția noastră și să fi denaturat?

Sunt foarte neliniștit să nu mi se întâmple ceva, să nu-mi mai aprobe țigări, să nu mă bage într-o celulă proastă!

Până nu mă cheama să-mi spună el anchetatorul despre ce este vorba căci eu nu-mi amintesc, nu am liniște.

Spre seară dupăce IONESCU MARIN s-a mai liniștit a continuat: Nu știu la ce s-a referit anchetatorul când mi-a spus că mint, la cazul lui TECHARI sau cu LEPADATU.

Atunci eu i-am spus arestatului IONESCU MARIN, dar dacă TECHARI nu recunoaște că dumneata l-ai dus la Siguranță la insp. BANCULESCU?

IONESCU MARIN mi-a răspuns: "Sunt convins că el nu va recunoaște căci acesta este un punct negru pentru el.

Imi pare foarte rău că le-am spus de la început despre acest caz cu TECHARI, iată ce mi-am atras pe cap.

Eu cred că dacă voi susține că l-am dus pe TECHARI LA BANCULESCU și TECHARI va nega până la urmă, anchetatorul meu nu-l va putea califica pe TECHARI ca informator ci va rămâne ca suspect doar. Pe mine mă va trimite la închisoare și cazul se va închide.

Am căutat să-i spulber lui IONESCU MARIN această mentalitate spunându-i că securitatea nu consideră lichidat și nu închide nici un caz până nu-l lămurește sub toate aspectele lui. I-am dat câteva cazuri (inventate) care s-au întâmplat cu mine cu confruntări, diverse metode de anchetă, etc.

IONESCU MARIN, după cele ce i-am spus eu, a rămas foarte îngrijorat, m-a întrebat apoi? Ce-mi pot face ăștia dacă mă vor prinde că i-am mințit. Eu cred că-mi vor spune "măi păcătosule" și mă vor trimite la pușcărie. Crezi că ar putea să-mi facă altceva, să mă dea în judecată? I-am răspuns că nu-mi dau seama ce iar putea face dar sunt convins. (După cazurile întâmplate cu mine și cu alții pe care le-am auzit prin pușcărie) că securitatea nu se bazează pe o declarație dacă cazul este real sau ireal ci verifică

fiecare chestiune și până nu află adevărul nu consideră chestiunea lichidată.

Atunci IONESCU MARIN mi-a spus: Să zicem că mă prinde pe mine cu minciuna pe care am spus-o (să zicem) pentru că l-am văzut încă dela început pe anchetator că insistă să-i spun despre TECHARI GEORGESCU! ce poate să-mi facă?

În afară că mă voi compromite față de ei, lucru pe care nu l-am dorit, nu cred că vor avea ce-mi face căci sunt deja condamnat. Pentru asta nu poate să-mi dea o condamnare mai mare.

Dar cred că până să lămurească ei cazul asta s-ar putea să eșim noi din pușcărie. Din cauza evenimentelor externe nu cred că securitatea să mai iniste mult, cici pacea este la ușa și eliberea noastră la fel.

x

x x

Duminecă 8 august 1954, după ce IONESCU MARIN a primit cele 5 țigări aprobate și-a propus să facă în fiecare zi economie de câte o țigare pentru a-și strânge o rezervă mai mare în eventualitatea plecării sale de aici la închisoarea Sibiu.

Dar după un minut s-a răzgândit afirmând: Nu mai fac nicio provizie căci ăștia dacă vor spun că-i mint nu numai că-mi vor tăia rația de țigări dar poate să-mi i-a și rezervele."

(IONESCU MARIN, gândind la ancheta sa, a mai afirmat că nu crede să existe vre-o legătură între cazul TECHARI și cazul LEPADATU).

x

x x

Tot în ziua de 8 august 1954 IONESCU MARIN, povestindu-mi din nou despre aducerea lui TECHARI GEORGESCU la Siguranță, de data aceasta a declarat că a fost la domiciliu lui TECHARI cu comisarul șef MINTEBANU NICOLAE și nu cu agentul MATEESCU SIMION cum mi-a declarat prima dată și că în birou

la inspectorul BANCIIULESCU a intrat MUNTEANU NICOLAE cu
TECHARI GEORGESCU și nu el.

Cred că IONESCU MARIN a uitat de prima versiune pe
care mi-a spus cu MATINESCU SIMION, din cauza stării sale
de nervi.

IONESCU MARIN are convingerea fermă că MUNTEANU
NICOLAE este mort, căci altfel menționează el, l-ar fi
judecat în acelaș lot de polițiști la Sibiu (văzând acest
lucru l-am lăsat pe IONESCU MARIN să întrevadă că chiar
dacă ar fi așa s-ar putea să existe vre-o declarație de a
lui MUNTEANU, în legătură cu acest caz, însă înainte de a
muri. Dar l-am sfătuit pe IONESCU MARIN să nu conteze pe
moartea lui MUNTEANU, căci s-ar putea ca aceștia să nu aibă
interes să-l bage în proces și MUNTEANU să traiască totuși-

Atunci IONESCU MARIN îngrijorat a afirmat: S-ar putea
și asta, dar MUNTEANU NICOLAE fiind prea bătrân ar fi putut
uita!

Voi vedea eu până la urmă cum voi eși!

Nr. 6
9 August 1954

Nota

211

În ziua de 6 August 1954, revenind în celulă, de unde
puteam să scriu rapoart, l'am găsit pe anchetatorul Ionescu Mar
față cuțit; mi-a mîncat, la flimbiat nervii prin celulă. -

După mîncare de fructe mi-a porosit capul și urechi:

„Măi, mi s'ar scos și pe mine la anchetă și am venit în
celulă cu toate amănuntele dinaintea dumneavoastră. Sunt acuzat!”

În birou erau cei doi ofițeri. Anchetatorul meu, mi-a
închis: „Ei ce mai este mai domnule Ionescu? I-am spus că
mi amîntesc la raport pentru o mișcă la mi de din de
mășină o cămășă de din pînă și am văzut că a amîntit
și de țigări; mi-a răspuns: pentru asta crezi că amîn-
tești? Eu te-am crezut că ești domnule
Ionescu; deci dumineată crezi că poți să mă duci la noi te
închis!” Crezi că dacă ești condamnat ai terminat cu noi?

Eu am spus că anchetatorul de mijloc la capul lui Teodor
e amîntit; dar domnule anchetator eu sunt amîntit și eu
nu pot să mă schimb în fața dumneavoastră; închis și eu
să se știe că Moenescu care poate să vă dea amănunte mai
bune, fiind mai tânăr.

Achiziționează anchetatorul mi-a spus: „Lăsa asta, dar pe Le-
fostu când l-ai văzut?”

Pe Lefostu l-am văzut, când eram liber, la Ministerul
de Interne, apoi ..... a da! am stat cu el la Jilava
și am schimbă câteva cuvinte despre familie și în curtea
închizitorii Fagor. Anchetatorul mi-a închis din nou: ”

Dar aplot m' ai fost? ; i-am răspuns: Eu da cu hăţamii!
dăda ota, mi-a spus anchetatorul, altă explorare?

A da, i-am răspuns, uitodam amplet domnule anchetator pentru că m' oti lăsat repede în din cauza hăţamiei...

A atunci i-am povestit anchetatorului că în ianuară lui 1952/53
a venit la Făgăraş un capitán anchetator care m'a chemat la
său reţeauă în locuinţa cu informatorii se ştie i-am aflat în două
ocăzii, ori dot informaţii ~~de~~ Oţupă, tipografinilor d'anchetare ale
Pătrădulei.

Probabil că pentru a mi se prezenta în se altă în locuinţa cu
directul anchetator, am fost trimis după aceea într-o cameră
de explorare.

În această cameră de explorare l'am găsit în se Lepădătu în după
ocea ori ^{se acord} venit ~~un~~ 15 poliţişti con lucrătorii la grupă comunistă
în se con i-a înţeles că capitămul anchetator ocelos lăsa.

A atunci anchetatorul mi-a spus? Şi neşti domnule Ionel
cuon încearcă duomvota să ne alinte! I-am răspuns: Nu n'am
mintit domnule anchetator, dar am uitat!

'În continuare anchetatorul m'a înţeles? Al cătelea ai
înţeles în camera de explorare? I-am răspuns: Nu mi amîn-
tise precis, dar să fie al teilez căi în aşia de Lepădătu
parcă m' ai era cineva.

Uie să-mi spui preciz mi-a spus anchetatorul. A atunci ca
să-mi l' așară cu anchetator i-am răspuns: Să fie al teilez.

Si ce al discutat cu Lepădătu cu teafă ocea m'a înţeles
anchetatorul? i-am răspuns: atun că m'am povestit ocea
proe despre reţele de m'a înţeles atunci căpitămul anchetator
să cred că s' despre reţele se con le ocea dela familie, două p.

151

peimă, eșt... - Si oltocora nu ai mai dăbuit cu Lepidota?
 Nu domnule anchetator, i-am răspuns, căci în camera Venerei
 nămd se nămd politistii dela ancheta în cu totu nu am dăbuit
 decât deșpe ce ne-a înțelst domnul Căptan anchetator.

Atunci anchetatorul mi-a spus: Tu te-om creșut om serios
 domnule Tondel, în core se poate conta, iată și pșrul ălle, ești
 om hăbom și înțerci la ne minti!

Al doilea anchetator mi-a spus în el: Tot așa și pșrul
 domnule Tondel în cu corpul Filomela - Agalecor.

I-am răspuns celui de al doilea anchetator că în corpul
 Filomela Agalecor am spus tot ce am știut eu. - Căci
 întălduram la ancheta om spus mai mult decât am fost
 înțelst. //

" După aceasta anchetatorul aplec mi-a trimis la celula
 spinișându-mi să mi-a mai găndește, că mi-a va cheamă din
 nou. - //

" - Chestia asta mi-a melinistat foarte mult; mi era supărent
 corpul lui Tondel, mi-a mai tălăuit în asta? Ce dăseu ar putea
 fi? Ce puteam dăbuit cu Lepidota? Pau că mi-a amintit
 să fi dăbuit oltocora în alina de ce i-am spus anchetatorului!

Lepidota este om denos mi putea să înșenteze!
 Poate că Cernăciomă să fi suțit ceva din dăbuita noastră
 să fi denotat?

Sunt foarte melinistat să mi-a de întâmpla ceva; să mi-a
 mai opoște țigări, să mi-a hăge în țigărele pșroste!

Până mi-a cheamă să mi-a spus el deșpe ce este vorba, 1.
 (anchetatorul)

- 4 -

ceci eu nu-mi amintesc, nu am liniște,

(Spre seară după ce Ionelcu Morin s'a mai liniștit a continuat:)
„Nu știu la ce s'a referit anchetatorul când mi-a spus că
mint!; la corpul lui Teohari sau eu defădătu.

(Atunci eu i-am spus arestatul lui Ionelcu Morin: dar din
Teohari mi-recunosc că dumnezeu l'a dat la țigari la
unor găncuile lui?)

Ionelcu Morin mi-a răspuns: „Sunt convins că el nu re-
cunoaște căci oare este un punct negru pentru el. -

I-mi pare foarte rău că le-am spus de la început despre oare
că în Teohari! asta ce mi-am așteptat! -

Eu cred că doei ~~eu~~ voi sustine că l'am dat pe Teohari
la găncuile lui și Teohari va nega, până la urmă, anchetatorul
meu nu-l va putea convingea pe Teohari că îndrumător ei re-
născut este suspect de art. - Pe mine mă va trimite la anchetare
și corpul se va închide. -

(Am căutat să i-afuller lui Ionelcu Morin această minte-
tate spunându-i că Recunoscător mi-consideră lichidat în mine
închide nici un caz până nu-l lămuresc la toate aspectele
lui. (I-am dat câteva exemple (involuntate) cum s'a întâmplat cu
mine - cu conștientă, diverse metode de anchetă, etc.) -

Ionelcu Morin, după cele ce i-am spus eu, și rămas foarte
înțepinat; mi-a înțeles oare? Ce-mi pot face astăzi doar mi-
vor ști că i-am amintit. Eu cred că mi-voi spune, mai
pe totuși, în mai vor trimite la judecatorie. Crezi că ar putea
să-mi facă olticari, să-mă dea în judecată? I-am răspuns: „

spune că i mint nu numai că mi dor taia aorta de țigari
dar poate că mi iz în rezerve. -

(Jonescu Marin, gândindu-lă ancheta sa, a mai afirmat
că nu crede că există vre-o legătură între capul Teshon
și capul Lepidotru). -

Tot în ziua de 8 Aug. 1954 Jonescu Marin, forestierul din
din nou despre aducerea lui Teshon Georgescu la Vignavanta,
de data aceasta a declarat că a fost la Comitetul lui Teshon
cu comisarul Șef Munteanu Nicolae și nu cu agentul
Mateescu Simion cum mi-a declarat prima dată și că în
laura la un sf. Șapientescu și în tot Munteanu Nicolae cu
Teshon Georgescu și nu el. -

(Cred că Jonescu Marin, a uitat de prima declarație pe care
mi-a spus-o cu Mateescu Simion, din cauza stării sale de nervi.)

Jonescu Marin are convingerea fermă că Munteanu Nic.
este mort, căci altfel, misteriosul el, l-ar fi judecat în sedin-
ță de poliție la Sibiu. (Văzând acest lucru l'am lăsat pe Jonescu
Marin să îmi povestească că chiar dacă ar fi oșă să ar putea să existe
vre-o declarație a lui Munteanu, în legătură cu acest caz, încă
înainte de a muri. Dar, l'am părăsit pe Jonescu Marin, să nu
contese pe moartea lui Munteanu, căci s-ar putea ca acestuia
să mi cîntă interes să-l bage în proces și Munteanu să trăiască totuși.

A atunci Jonescu Marin începând a afirma: "S-ar putea să oșă, dar
Munteanu Nic. fiind prea bătrân or fi putut uita!"

Voi vedea eu până la urmă cum voi ex! -

N O T A

În ziua de 11 august 1954, când m-am înapoiat în celulă, arestatul IONESCU MARIN mi-a spus că a fost scos și el la anchetă unde nu a fost ținut prea mult și că a revenit în celulă cu 5 minute înaintea mea. În continuare IONESCU MARIN a declarat:

"Cum am ajuns în camera de anchetă, anchetatorul meu m-a și luat, în primire spunându-mi pe un ton mai tare că m-a crezut on serios dar acum este convins că mint și că lui să-i spun ade-vărul - numai adevărul; să nu-ți închipui că te poți duce pe noi! oriunde te vei afla ești tot la dispoziția noastră; d-ta știi ce vine peste câteva zile? i-am răspuns: da! 23 august. Atunci anchetatorul mi-a spus: da, 23 august, e X-a aniversare a Republicii pe care voi o așteptați de 10 ani. (Nu știu ce a vrut să spună anchetatorul cu asta. Poate că la 23 august anul acesta, ținând seama de conferința păcii de la Geneva, să se facă vre-o amnistie generală a deținuților politici).-

Anchetatorul în continuare a adăugat: "Mi domnule IONESCU știi ceva, ai aflat ceva și te ții tare?

I-am răspuns că n-am aflat nimic și nici nu știu cel puțin la cece se referă dînsul. Iesă că știi dumneata mi-a răs-puns anchetatorul. Sunt convins că anchetatorul, deși nu mi-a precizat, se referă la cazul lui TEOHARI căci cazul cu LEPADATU nu are nici o importanță. -Cred că TEOHARI nu recunoaște și atunci mă consideră pe mine mincinos. -

Abia am așteptat să viu în celulă să mă consult cu d-ta să vedem ce este de făcut. Te rog să mă ajuți că eu sunt bătrîn și nu mai am mintea clară".-

(Pentru a nu-i da impresia arestatului IONESCU MARIN că sunt interesat și grăbit să aflu cece vroia să-mi spună, l-am lăsat să mă mai aștepte, eu făcîndu-mi anumite treburi personale. După aceea m-am așezat lângă el și i-am spus că analizăm ches-tiunea de la început și să vedem apoi ce este de făcut).-

Ce s-o mai luăm de la început domnule, căci ți-am povestit doar cum am fost acasă la TEOHARI cu comisarul MUNTEANU NICOLAE și cum l-am dus la direcție. -

- Bine, i-am spus eu, dar după cîte îmi aduc aminte la început mi-ai spus că ai fost la TEOHARI acasă parcă cu un

agent MIHAILESCU - MARINESCU sau cum așa ceva.-

A da! ți-am spus că MATESCU SIMION care este mort: dar n-am fost eu el, ți-am spus doar așa d'uitale.-

Dar domnule IONESCU (i-am răspuns) dumneata ești total ne-serios, spui că vrei să discuți cu mine în mod serios, să te ajut în cazul d-tale în care ești acuzat de minciună și d-ta vâd că mă minți și pe mine. Dacă vrei să te ajut în adevăr, pe mine să nu mă consideri anchetator, și să-mi spui care este adevărul, l-ai dus sau nu l-ai dus pe TECHARI la direcție?

(După o scurtă ezitare IONESCU MARIN mi-a răspuns:)

- Nu l-am dus domnule, nu l-am dus. tocmai asta este încredințarea și cred că anchetatorul când mă acuză de minciună la asta se referă.-

- Domnule IONESCU, sigur asta este adevărul? noi aici în celulă trebuie să discutăm pe bază de realități pentru ca să vedem ce este de făcut. Să nu-ți închipui însă că dacă retractezi anchetatorul se va mulțumi cu asta, adică cu faptul că ai mințit și cu asta s-a terminat.-

Îți spun din experiența mea și a altora că securitatea până nu rămurește precis o chestiune nu o abandonează; și mai ales când este vorba de TECHARI, fost frunteș comunist.-

Dacă totuși adevărul este că dumneata l-ai dus pe TECHARI la direcție și acum pentru ca să scapi de insistențele anchetatorului retractezi, spunând o minciună că nu l-ai dus, este echivalent cu o cădere din lac în puț.- Vei intra într-o încercătură și mai mare din care nu ești zău cum și când vei mai eși.-

Statul meu sincer și pornit dintr-un sentiment colegial este ca d-ta de data asta să spui anchetatorului adevărul? numai așa vei eși din încercătură și te vei degaja de greutatea care spui că te apasă.-

Anchetatorul la ora asta, probabil că cunoaște adevărul și verifică doar sinceritatea d-tale.- Minciuna nu o vei putea susține până la capăt.-

Mai devreme sau mai târziu tot te vor determina să le spui adevărul, însă vei regreta că nu l-ai spus depe acum.-

Declarațiile d-tale sunt verificate prin multiple posibilități pe care d-ta și eu nici nu le bănuim.-

Jur domnule că asta este adevărul.- Nu l-am dus pe TECHARI la direcție. Dar pentru că am mințit de la început mi-a fost rușine și frică să revin asupra primei declarații.-

Dacă asta este adevărul, totuși dumneata domnule IONESCU să-l susții până în pinzele albe căci adevărul nimeni nu-l poate

*Da, care pusti
ce de d. piny
ce tu inse
terea, forca
este anchetator
Trukul pre-
venit.*

Bn

Truk

învinge. Dar cu condiția că asta să fie adevărul.-

Practic acesta este adevărul și dumneata ai dreptate, par-
că mi s-a luat o piatră de pe inimă.-

Abia aștept să mă cheme să scap de calvar.- Îmi dau seama
acum că si mă prindeau pînă la urmă și era mai rău.-

Dar să mergem mai departe domnule IONESCU dacă d-ta sus-
ții că psta este adevărul.-

Desigur că anchetatorul d-tale nu se va mulțumi să-i
spui doar că prima dată l-ai mințit! Te va întreba desigur de moti-
vul care te-a determinat să-l minți.-

De ai dreptate, la asta nu m-am gîndit! Eu ce m-a deter-
minat, nimic.-

(Dîndu-i lui IONESCU MARIN câteva exemple practice pen-
tru a-i demonstra că oamenii nu fac nimic fără a fi determinați de
ceva, a căzut pe gînduri).-

Negreșit, că și cu mine s-a întîmplat ceva dar nu știu
ce, nu pot să-mi explic.-

Cred că atunci cînd am fost anchetat prima dată, văzînd
pe anchetator că este interesat în acest caz și văzînd că insistă să
îi spun cît mai multe despre TEODARI GEORGESCU pentru a-l mulțumi,
î-am spus și această minciună că l-am dus pe TEODARI la direcție,
fără să-mi dau seama de gravitatea afirmației. Credeam că lucrurile
vor rămîne așa în forma în care le-am dat eu fără a mai fi verifi-
cate.-

Mai tîrziu însă văzînd că anchetatorul insistă, luîndu-
mi mai multe declarații la intervale scurte, mi-am dat seama de pro-
ble.-

A doua zi de pești cînd a venit anchetatorul la Sibiu și
mi-a luat din nou o declarație am vrut să-i spun adevărul dar mi-a
fost teamă de consecințe și rușine.-

La fel mi s-a întîmplat și la primele anchete dela Bucu-
rești de aci.-

Dar domnule IONESCU eu ți-am spus că pe mine nu mă in-
teresează acest caz decît în măsura în care te pot ajuta. D-ta mă
crezi pe mine anchetator? A fost vorba să discutăm pe realități pen-
tru ca după aceea să vedem ce este de făcut.-

Dacă d-ta însă mergi pe linia ascunderii adevărului față
de mine, este inutil să mai discutăm această chestiune și să încerc
să te mai ajut cîci nu pot în aceste condiții.-

Dar jur pe libertatea și copiii mei că asta este adevărul
// și d-ta nu mă crezi.-

156
Treaba d-ta, poți spune anchetatorului ce vrei! Sfatul meu ultim este însă să declari adevărul căci numai așa vei scăpa.- Abia la urmă îți vei da seama și-mi vei mulțumi.-

x

x x

Arestatul IONESCU MARIN este emoționat și abia așteaptă să fie chemat de anchetator pentru a se degaja de "rușinea pe care o poartă" (expresie proprie).-

Se teme totuși de consecințe. I-am spus să nu se teme decât numai în situația când minte.-

Este preocupat de o expunere a cazului mai academică, atunci când va fi chemat la anchetă, crezând că va fi mai convingător și poate să va fi scutit de consecințe.-

Atitudinea mea față de el este neîncredătoare lucru ce-l irită uneori și-l indispoaze.-

De câte ori vine vorba de cazul său îi repet formula: dacă d-ta nu vrei să-mi spui nici mie adevărul, poate că te temi, n-are sens să mai discutăm și să-mi cer sprijin.-

Îmi răspunde: "Dar îți jur că acesta este adevărul. Dacă aș spune altfel aș minti iar".-

Notă
13 August 1954

Notă

În ziua de 13 August 1954, când m'am înfăptuit în
celula, anchetatorul Ionel Morin mi-a spus că a fost bătut
și el la anchetă, unde mi-a fost ținut pe mult de mult
a revenit în celulă cu 5 minute înainte de mine. În conti-
nuare Ionel Morin a declarat:

"Cum am ajuns în camera de anchetă, anchetatorul
meu m'a bătut în primare opreându-mă pe un ton mor-
tăre că m'a refuzat om serios dar acum mă conving
că merit să eu să-i spun adevarul - cum ai adăugat.
"Să nu te închipui că mă poți face pe mine! Stăruiește la ea
afară este tot la dispoziția noastră; dă-mi asta, stăruiește
peste ea, te va face..."; i-am răspuns: da! 13 August. Atunci
anchetatorul mi-a spus: da, 13 August, a 7: am înțeles
a Republicii pe care voi o contestati de 10 ani. (Nu știu ce
a vrut să spună anchetatorul cu asta. Poate că la 13 Aug-
ustul acesta, lăsând seama de conștiința pe care o da. Poate
să se poată avea o amnistie generală a delincților politici.)

Anchetatorul în continuare a zădărnici: "Ce dănaie
Ionel, stăruiește, și află ceva de te ține tare?"

I-am răspuns că m'am aflat minime și nici nu știu cel
putin la ce să se refere dânsul. Lăsa că stăruiește
mi-a răspuns anchetatorul. Sunt conștient că anchetatorul
deși mi-a precizat, se referă la cazul lui Tacheșcu. Este
cazul cu Lepădatu care are nici o importanță. Căci Tacheșcu
mi-a recunoscut de atunci mă consideră pe mine minime.
Nu am contestat să vin în celulă să mă consult.

en deuterio de adem ee est de forit. Je neq de ma
qiti co. en hant la han de me oho am munda dano 11.

(Sente a me e de infrelia, vertebule Jontin Hane,
co hant interbat di grolit doqse waze arwa do me
Hano, e om fobolha ma mea welle, en fobondre mi
hauante helleu jondante - Hise otero on om odest
longe de di e om qut do opolifon elofuerwa elha
intest di wendofor ee est de faret.)

Le de moa Hane elofuerwa domit, na te am
lorest, dano wam am fob obo do fobon en rom
Hane Hantam Hec. Hecum fob dnt la dante.
- Oye e om qut mi, dnt dnt fob e om welle am
la intest me de qut ee ee fob la fobon obo, fob
en wnt opit Hise Hane - Hane fob fob obo de wa.

- A do fob am qut in Hant fobon fob fob
mort, dnt am fob ee ee, ee am qut dnt obo
dnt Hane.

- Mar domit Jontin (e om welle), dnt
dnt fob fobon, ee ee ee ee ee ee ee ee ee ee
in mod deuo, de fob ee ee ee ee ee ee ee ee ee
out fob de munda de dnt fob fob ee ee ee ee ee
A se mune, Hane qut de fob ee ee ee ee ee ee
do am mea condoleu am fob ee ee ee ee ee ee
fob odest; ee ee ee ee ee ee ee ee ee ee ee

la dnt? (Hise e Hane fobon Hane ee welle.)
- Ma ee ee domit, ee ee ee ee ee ee ee ee
este munda ee ee ee ee ee ee ee ee ee ee ee

sempa de minciuna la asta de refera! -
 - Domnule Ionela, te rog, asta este adevarul? X sau ori
 in celula trebuie sa discutam pe lazi de realitate pentru
 sa vedem ce este de facut. Sa nu ti inchipui insa ca doar
 retrocedezi, anchetatorul se va multumi cu asta, adica
 cu faptul ca ai mintit si tu asta sa terminat.

Te opun din experienta mea si a celor ce sunt
 pona, nu comunisti precum chestiune nu o abandonezi;
 si mai ales cand este vorba de Teshon, fapt care este comun.

Doar totul adevarul este ca dumnezeu, dar dus pe
 Teshon la directie de acum pentru ca sa se dea intimitate
 la anchetatorului retrocedezi, pentru ca minciuna ca
 nu l'ai dus, este echivalentul cu a cadea din loc in put.

Vei intra intr-o incurcatura si mai mare decat cea
 din ziua ruan si cand vei mai esi!

Spatul meu sincer si format dintr-un sentiment
 integral este ca dumnezeu de data asta sa spui ane-
 chetatorului adevarul; numai asa vei esi din incurcatura
 si te vei debara de greutatea care te apasa.

Anchetatorul, la ora asta, probabil ca e maras
 adevarul la unificarea doct-dicentilor dumnezeu.

Minciuna nu o vei putea sustine pana la capat.
 Mai devreme sau mai tarziu tot te vor determina
 sa le spui adevarul, insa vei regreta ca nu l'ai spus de
 acum.

Udatorului dumnezeu sunt unificate prin multiple
 posibilitate pe care dumnezeu ^{deu} nu le baneui.

- Yur domnule ca asta este adevarul! Nu l'ai dus!

pe Teshuri la dreapta. Dar furtuna am muntel
dela inceput mi s'a fost urmasa si fura la vedea
dupa prima declaratie.

- Doi adte este adevarul totus, dumineste domnule
Tonescu sa l' scribi pami in furtile o lla caci adevarul
nimieri nu l' poate inamaze. Dar cu conditia ca tota
sa se adevarul.

- Brecei acesta este adevarul, si dumineste si
dreptate, pentru mi s'a liest o furtia de la inima.

Alte cotept sa ma cheame la timp de calvar.
I mi doh deama ocam ca ei mi pundera ca nu
la urma, si ma ma nu.

- Dar si mergem mai departe domnule Tonescu
doe dumineste furtia ca tota este adevarul.

Alisur ca anchetatorul dumineste mi de va
muelam la i qui dora ca pami data de muntel.

Te ma in heha delizar anchetatul care te a dete-
minot la l' muntel.

- De si dreptate, la tota mi mi am gindit! Pami ce
mi a determinat, nimie!

(Dintre a lui Tonescu ma in cetera exemple padea
pentru a i demonstra ca oamenii nu poe nimie pami
a se determinate de ceea, n' esut pe ginduri).

- Regresit ca si cu mine sa intamplat ceva dor
mi stia ce, mi pot sa mi explic!

Cred ca, stanci cand mi pot anchet a pami data
no pond pe anchetator ca este interesat in scist

ce, și răspunsul ei indică că i s-a spus că are multe
după Teodor Georgescu, pentru că el ameliorează și am-
dus în secretul mincunilor, că l-am dus pe Teodor
la directie, pentru că am dus seama de gravitatea
afectului. - Cădem la lucrurile noastre
în forma în care le-am dat, și fără a mai
fi verificat.

Mai târziu, în răspunsul ei anchetatorului
indica, lucrurile, mi-a mai ameliorează la
interesele secrete, mi-am dat seama de postea.

A doua zi de postea când a venit ancheta-
torul la sală, mi-a fost din nou o declarație
am vând și o opun odănoșul dar mi-a fost teamă
de conștientă și necesară.

La fel mi s-a întâmplat și la primele anchete
de la București de aici.

- Dar domnule Ionel, eu te-am mai spus, că pe
mine nu mă interesează, sunt ca și cum sunt în viața
în care te pot spune. Numai asta am crezut pe mine
anchetator? A fost vorba de discutăm pe rezultat
pentru că după aceea să vedem ce este de făcut.

Dacă discutăm însoțim merge pe linia obiectivă
odănoșul ^{folos de mine} este inutil să mai discutăm această
chestiune și să încerc să te mai spun că nu pot în
această condiție.

- Dar pur și simplu în casa mea în asta este
odoreanul în lumina ta nu mai crește?

- Trebuie durabile, poți spune anchetatorului ce vrei! -
Sfotul meu ultim este înălțat la deducere odoreanul care
nu mai vrea să scape. Alina la urma i le vei da tuturor
în - mi vei mulțumi.

Anchetatoul Treburu Mănu este anchetator în alina
oțezpă la fel chemat de anchetator pentru a se deosebi
de "răsunecă pe care o poartă" (expresie proprie). -

Se teme totuși de consecințe. I-am spus să mi se
termine decît numai în situația când minte.

Este prezentat de o sașiană o expulsiune mai
academice, stăruie cănd va fi chemat la anchetă,
expulsiune ca va fi mai anchetator și poate că
va fi scutit de consecințe. -

Alitudinea mea gata de el este micșinare pe care
luare ca lăsa dinori în lăndăruie. -

De câte ori vine vorba de expulsiune i i repet
formula; deia deomonstra mi vrea să mi spun
mici mi odoreanul, poate ca te temei, în are sans
să mi dădă la mi în la mi cer oșușușu. -

I-am răspuns: "Așa te pur es. aceasta este
odoreanul! Alina oșușușu și fel oșușușu idr!"

Pe ziua de 9 martie 1955, a fost introdus în cameră arestatul LEPADATU HARALAMBIE. În discuțiile ce le-am avut cu dînsul am aflat că a fost arestat pe ziua de 18 martie 1945, pentru activitatea pe care a depus-o în calitate de comisar la Siguranța Statului sub vechiul regim și judecat de Tribunalul Poporului și condamnat la 10 ani muncă silnică.--

Cînd a intrat în cameră s-a prezentat și în discuțiile ce au decurs mi-a povestit pe unde a fost închis și cum a trăit.-- Am putut să constat că dînsul este lucid la minte, își reține aminte de anumite date întîmplătoare în închisoare, cu persoanele cu care a stat împreună, discuțiile ce le-a avut cu ei, cu toate că în 1947 a suferit un grav șoc nervos.-- Este un om așezat însă se văd urme ale suferințelor din închisorii. În ceea ce privește viitorul, LEPADATU spune: "că speră să fie pus în libertate pe ziua de 18 martie 1955, deoarece expiră cei 10 ani de condamnare și se află în fața altor probleme care îi dau de gîndit și anume: o crede pe soția lui moartă pentru că n-a mai avut nici un fel de știri dela ea de foarte mult timp, după aceea știe că i-a fost confiscată averea care constă dintr-o casă familială situată în B. curești str. Avrig și ieșind afară n-ar avea decît o nepoată aici în București la care el crede că ar putea găsi un sprijin momentan pînă cînd ar putea intra în cîmpul muncii ca mic funcționar undeva.--

9 | În ceea ce privește actuala lui anchetă, îmi spunea: "cînd este interogat în legătură cu alte probleme ale altor polițiști cu care a lucrat".--

Aceasta este tot ce am discutat cu dînsul.--

ss. Nelu

10. III. 1955.--

CM/2 ex.

Notă

Pe ziua de 9 Martie 1945 a
fost introdus în camera arestatului
Leopoldu Hwarlambie. În discuțiile
ce le-am avut cu donoul
am aflat că a fost arestat pe
ziua de 18 Martie 1945 pentru
activitatea pe care a depus-o
în calitate de comisar la
siguranța statului sub vechiul
regim și judecat de tribunalul
poporului și condamnat la
10 ani muncă silnică.

Când a intrat în camera s-a
prezentat și în discuțiile ce
au decurs la-a povestit pe unde
a fost închis și cum a trăit.

Am putut să constatăm că donoul
este lucid la minte, își readuce
aminte de amănunte date

intâmplătoare în închisoare, cu
persoanele cu care a stat
împreună, discuțiile ce a le-a
avut cu ei, cu toate că în

1947 a suferit un grav necaz.
Este un om asociat însă se vede
urme ale suferințelor din închisori.
În ceea privește viitorul, Lepădatu
spune: „Că speră să fie pus
în libertate pe ziua de 18 Martie
1955 deoarece expiră cei 10 ani
de condamnare și se află în
fata altor probleme care îi
dau de gândit în amănunt
crede pe suta lui moartă pentru
n-a mai avut nici un fel
de știre de la ea de foarte mult
timp, după aceea știe că
i-a fost confiscată averea care
constitue dintr-o casă familială
situată în București, str. Floriz
și privind afară n-are avea decât
o nepoată care în București la
care el crede că ar putea găsi
un sprijin momentan, până
când ar putea intra în câmpul
muncii ca mic funcționar munc-iv.
În ceea privește activitatea lui anchetă-
ră spunea: „Că este interogată
la legătură cu alte probleme ale
altor politicieni cu care a lucrat.”
Această este tot ce am de relatat cu
dăruire
10. IV. 1955
mlu

N O T A

=====

*ss. a dat
de declarație
în acest
sens!*

În discuțiile ce le-am avut cu LEPADATU HARALAMBIE,
 mi-a povestit despre o acțiune de a lui în felul cum a excor-
 tat-o pe ANA PAUKER dela închisoarea Dumbrăveni la punctul
 de frontieră Ungheni atunci când s-a făcut schimbul cu moș
CODREANU în anul 1941.- El a primit ordin împreună cu un coleg
 să se deplaseze la închisoarea Dumbrăveni pentru transferarea
 lui ANA PAUKER la Ungheni, dînsa auzind că trebuie să plece s-a
 opus și LEPADATU cunoscînd-o de înainte a convins-o că n-are
 rost să se opuiască și să plece cu ei. Ajungînd la Iași și luînd
 trenul spre punctul de frontieră ea și-a dat seama de situație
 și ea a fost foarte bucuroasă.-

Schimbul s-a făcut la jumătatea podului ce trece peste
 Prut în prezența autorităților sovietice și romînești. ANA
PAUKER după ce a trecut podul a fost primită cu mari ovații,
 făcîndu-se o manifestație de simpatie. LEPADATU și cu colegul
 lui au luat în primire pe CODREANU și s-au reîntors la Bucu-
 rești. În ceea ce privește ancheta propriu zisă LEPADATU nu
 vorbește nimic. Ultima dată cînd a fost scos la anchetă a
 venit în cameră foarte agitat. Mi-a comunicat că ancheta îi cere
 o chestiune ce s-a petrecut în urmă cu 15 ani și de care el
 nu-și aduce aminte. Am observat o frămîntare permanentă în
 această chestiune dar el nu-și aduce aminte. În ceea ce privește
 ancheta mi-a declarat că este o mare deosebire în trecut și cum
 se face astăzi. Recunoaște o superioritate vădită a actualelor
 organe de anchetă.-

ss. Nelu

16.III.1955.-

CM/2 ex.

7

163

Notă

În dimineața se le-au avut
cu Lepăduta mi-a povestit o
părticică de-a lui în felul următor
a exersat-o pe Huc Panter dela
închisoarea Gumbăreni la punctul
de frontieră Ugheni atunci când
s'a făcut schimbul cu moș Codreanu
în anul 1944. El a primit ordin
împreună cu un coleg să se deplaseze
la închisoarea Gumbăreni pentru
transferarea lui Huc Panter la
Ugheni. El însuși auzind că trebuie
să plece s'a opus și Lepăduta cerându-
de la mine a convins-o pe a-l avea
pestă să se opună și să plece cu
ei. Ajungând la Săni și luând
treburile spre punctul de frontieră
ela și-a dat seama de situație
și a fost foarte bucurată.
Schimbul s'a făcut la jumătatea
podului se trase peste Pânt în
prezența autorităților Sovietice
și Românești. Huc Panter după
ce a traversat podul a fost primit în
cu mari onoruri, făcându-se o
manifestație de simpatie.
Lepăduta și cu colegul lui au

luat în primire pe Căldăruș
și s-au reîntors la București.
În se-ace pursește ancheta
proprie și să lăpădătu în
vorbeste nimic. Ultima dată
când a fost nos la anchetă
a venit în cameră foarte
agitată. Mi-a comunicat că
Ancheta îi cere o chestiune
pe se petruent & în mna cu
15 ani și de care el nu-și
aduce aminte. Am observat
o frământare permanentă în
această chestiune dar el nu-și
aduce aminte. În sece pursește
Ancheta mi-a declarat că
este o mare deosebire de felul
cum se făcea ancheta în trecut
și cum se face astăzi. Rememorează
o superioritate vădită a actualilor
organe de anchetă.

Wolcu

16. III. 1955.

Notă

164

N O T A

In discuțiile ce le-am avut cu LEPADATU am aflat despre felul cum s-a produs atentatul în senat în anul 1920. Un grup de comuniști organizați, au pus două bombe în localul senatului, din care una a făcut explozie, omorînd doi miniștri. Nici unul dintre atentatori n-a fost prins, deoarece au fugit peste graniță.-

In legătură cu atentatele politice comise după primul război mondial, mi-a mai pomenit de atentatul neizbutit împotriva regelui FERDINAND, în anul 1926, atentatul neizbutit împotriva ministrului de interne VAIDA VOEVOD din anul 1928 și de atentatul colonelului PRECUP, împotriva regelui CAROL II.-

In legătură cu anumite amănunte ce i se cereau în anchetă mi-a spus că a fost întrebat despre discuțiile ce le-a avut în carantină la închisoarea din Făgăraș, precum și la discuțiile ce au avut loc în mașină atunci cînd au fost transportați dela Făgăraș la Sibiu. Fiind în carantină la Făgăraș, a discutat cu 3 polițiști, iar în timpul transportului la Sibiu, a dormit mai mult. LEPADATU a mai spus : că organele de anchetă sînt atît de bine informate asupra tuturor problemelor, pînă în cele mai mici amănunte, încît este în zadar să cauți să ocolești, căci te prinde cu minciuna, așa încît se recomandă a se spune numai adevărul.-

ss) NELU

17.III.1955.

rm/ 2 ex.

165

Notă

În discuțiile ce le-am avut cu
Lepădatu am aflat despre felul cum
s'a produs atentatul în penit
în anul 1920. Un grup de comunisti
organizati au pus două bombe în
coralul penitului, din care una
a făcut explozie omorând doi
miniștri. Alți unii dintre atentatori
n'a fost puși în arest au fugit
peste graniță. În legătură cu
atentatele politice comise după
prindut pătrunși în interiorul mi-a mai
pomenit de atentatul comis
împotriva regelui Ferdinand în anul
1926, atentatul comis împotriva
ministriului de interne Vaida Văvodă
din anul 1928 și de atentatul
colonelului Treacy împotriva regelui
Carol II.

În legătură cu amănunte amănunțite
se în cercu în anchetă mi-a
spus că a fost întrebat despre
discuțiile ce le-a avut în carantină
la închisoarea din Tapir, precum

si la dimuti le se au avut loc
in manna atunci cand au fost
transportati dela Fajiroa la Liliu.
Fiind in corontina la Fajiroa a
discutat cu 3 politici, iar in
tiaput transportului la Liliu a
dorit mai mult. Lepidatu a
mai spus: cu ojele de incheta
mult atot de Liliu informate
~~la~~ asupra tuturor problemelor
pa me in cele mai mici amănunte
lucet este in zadar sa caut, sa
secolgi ca ci te prada cu minciuna,
asa lucet se peromanda a se
spune numai adevarul.

Welu

17. II. 1955.

166

N O T A

=====

In discuțiile ce le-am avut cu LEPADATU mi-a povestit că a cunoscut pe DONCEA, PETRESCU și VASILIOHI ca vechi activiști ai partidului, ei au fost de mai multe ori cercetați însă n-au fost condamnați.- Stie că prin 1930 ei au fugit în URSS și s-au întors după război, cunoaște actuale posturi pe care le dețin.-

Deasemenea a pomenit despre procesul unui grup comunist ce a fost judecat în anul 1929. In acest proces a fost implicată și ANA PAUKER. Ea a reușit să fugă din țară în URSS. In lipsă ea a fost condamnată la muncă silnică pe viață, Dânsa revine în țară după cîtva timp și este arestată din nou. I se face proces și este condamnată la 15 ani din care 6 ani a făcut la închisoarea Dumbrăveni după care timp s-a făcut schimbul cu moș CODREANU.-

In legătură cu acțiuni polițiste a pomenit cazul unei cercetări ce a fost făcută într-o mahala a Bucureștiului și a acostat doi oameni. Unul din ei a fugit și a tras asupra lui însă fără să-l nimerească. Cealaltă persoană a fost arestată. Cel ce a tras focurile din armă nu a putut fi prins. Cu altă ocazie deasemenea s-a tras asupra lui și atunci a fost rănit la picior.-

ss. Nelu

18.III.1955.-

In ceea ce privește eliberarea lui LEPADATU speră că pe ziua de 18.III.1955, când împlinește cei 10 ani de condamnare să fie eliberat.- Se poate observa o ușoară enervare în așteptarea acestui eveniment.-

CM/2 ex.

*Da trebuie să
vorbim
cu el
despre
aceasta
lume*

Da

164

Notă

În discuțiile ce le-am avut
cu Lepidetu mi-a povestit, că
a părăsesc pe Donce, Petrescu și
Venelicta ca vecii activiști ai partidului
și au fost de mai multe ori
cercetați însă n-au fost condamnați.
Ată că pînă 1930 ei au fugit
în U.R.S.S. și pînă întors oșină
păzilor, suferite actuale posturi pe
cori la det.n.

Securașanu a pomenit despre
procesul unice grup communist
pe a fost judecat în anul
1929. În acest proces a fost
implicată și Ana Panter. Ea
a părăsesc să fugă din țară în
U.R.S.S. După în lipsă ea
a fost condamnată la amare
pînă la viață, lăsă
pebire în țară oșină cîtore timp
și este arestată din nou. ~~Și~~
reface ~~fapt~~ proces și este condamnată
la 15 ani din care 6 ani
a făcut la închisoarea Sumbășani

după care timp s-a făcut schimbul
cu Ios Codreanu.

În legătură cu actiunile politice
a primit cazul unei detenții
ce a fost făcută într-o mahala
a Gaștarilor lui și a acestor doi
someri. Unul din ei a fugit
și a tras asupra lui însă fără
să-l rănească. Această persoană
a fost arestată. Celălalt
făcându-l armă lui a putut fi
prins. Cu o altă ocazie deosebită
și a tras asupra lui și atunci
a fost rănit la picior.

Mla.
18. IV 1955.

În ceea ce privește eliberarea lui,
după datele speră că pe ziua de
18. IV. 1955 când implineste cei
10 ani de condamnare să fie
eliberat. Se poate observa o ușoară
eroare în datarea acestui
eveniment.

168

Notă

În ancheta s'au stabilit următoarele:
În legătură cu trecerea frauduloasă
de frontieră și anume cu în-
trirea pe linia București - Golești
am reținut cu încă 4 cetățeni
cu care ierit afară din comportament
și-am discutat pe o față timp
de 10 minute, lucru care ~~nu~~ este
cunoscut organelor de anchetă și
organelor de anchetă care detalii
și amănunte asupra persoanei
pe care am observat.

Explicațional acestei situații
lui Lepădatu se mi se cere
un examen de lucru și aceasta
ar duce la descoperirea unei
întregi ramificații organizate
sunt într-o situație foarte proastă
și nu știu ce să fac. La
această problemă însă Lepădatu
spune: „eu vă sfătuiesc să
spuneți numai adeverul căci

organele de anchetă luorău
cu atâtea mințirile încât
poate să despice firul în
potru și lumie nu le scape.
Este imposibil să se cu aple
persoane și astfel să se pună
într-o situație de at. minții
și at. săntat în educație în
proru organele de anchetă.

Acestea ar avea consecințe grave
 asupra demnității și v. ar du-
reutăți mult situația, pentru că
în fața instanței se ține
seu de falul și v. prezintă
în anchetă. În caz că faza
este creștută se va afla adevărul
și veți ajunge la o confruntare
care nu vă va pune în lumină
bună și se nu vă dau un
exemplu, eu am fost anchetat
 asupra unei percheziții de
am făcut-o. Această percheziție

a fost făcută în de prezența
Munteanu, declarată la
un conspundere cu cele
și din acele surse că
am înaintat și atunci am
putut eu confirma pentru
ce să se stabilească adeverul.
La confirmare ~~am~~ să stabilească
că oare cum am declarat
avea adeverul, de aici concluzia
că pe primăvâră adeverul
nu se poate echivoca sau să-l
scădească.

Nelu
28. III. 1957.

Notă

În discuțiile pe care le-am avut cu Lepădătu au fost în primă schemă lui la anchetă. Dărușul spune că activitatea lui anchetă este în legătură cu vechea activitate din cadrul siguranței statului și se verifică mai multe domenii despre care el trebuie să dea raport. Împotră problemei înșel, asupra celor întrebat la anchetă Lepădătu nu vorbește și chiar când se vorbește nu se discută asupra problemei lui. Când vine vorba de anchetă el este liniștit în general, se gândește puțin, însă nu vorbește asupra celor întrebat.

În legătură cu plerarea lui, Lepădătu speră să odată cu terminarea cercetărilor să fie el eliberat. De altfel i-a fost spus și la anchetă că eliberarea lui

e în funcție de modul cum va
lucra, așa că domnul ghera
că în scurt timp va fi eliberat
și arând în vedere că pedeapsa
lui a expirat.

Se preocupă mult asupra celor ce
se urmează să facă în libertate.
Da cine să se ducă? Soare, soție
și copii trăiesc? Mijloc de
existență?

Hele

7. IV. 1955.

1934

171

Nota

Retenutii si detinuti din Penitenciar incearca sa ia contact intre ei prin diferite mijloace; astfel: in La closet, se scrie pe perete diferite comunicari personale, in decurs de cate dreptul anului. Am remarcat odata, ca se scriau, cu carbune, cuvintele: "Atentie, Churchill a luat comanda". Deasemeni, se facau stenturi anuntate de tinut de drept comun ca li se lasa tigari, probabil in bazinele de apa din zid de sus.

1- Prin ciocnit in zid, de vreo luna jumătate, in camera 27, unde se aflau 3 detinuti, a ramas numai unul, asa cum se vede dupa electroanele de manevra ce se pun la usa. La catere zile dupa venirea lui, a inceput sa bata in perete, atat spre camera noastra 28, cat si spre camera 26. A ciocnit repetat, dar nu i-am raspuns. A doua zi a inceput din nou sa bata si din zid. Tind, ne-am dat seama ca se bat litere din alfabet. Am lasat sa bata si atunci a repetat: "cine sunteti?" Ne-am hotarit sa raspundem si am batut la rindul nostru, respectiv eu si Blujdescu, intrebând "cine este?" Raspunsul nu s'a putut intelege. La un moment dat, cel de dincolo a intrerupt si a inceput sa bata la camera 26. Nu s'a putut intelege ce s'a batut. Spre seara, s'a batut din nou la noi cu aceleasi intrebări: "cine sunteti?" i s'a raspuns la fel si atunci cel de dincolo a batut un cuvânt care se pareca ca este "Lungoci". Am intrebat: "Lungoci?" si ni s'a raspuns "da". Am batut atunci numele: "Blujdescu" si "Voinari" pe care cel de dincolo nu prea l-a inteles si atunci am intrerupt. A doua zi cel din camera 27 a batut din nou. Am spus celor din camera

să nu mai răspundem. Blujdescu a mai întrebat o singură dată, cine e: "însă eu de dincolo a dat răspunsuri neînțelese și eu aceea s-a terminat. Cel din 26 a continuat să bată la camera 26 vreo 2-3 zile în sir, răspunzându-i-se, dar nu se putea auzi. Deodată, într-o noapte, a bătut și la 26 și la noi curvențele: "Vino la fereastră". Am ascultat cu atenție și cel de dincolo a spus "de unde sunteți?". La răspuns cersa dela 26, fără să se înțeleagă. Discută prin ferestre se auză și la etajul 1 se aude că se vorbește dar nu am înțeles nimic din ce, întrucât nu ne-am expus să esim la fereastră.

3- Prin oțmea, s'au auzit acum 3-4 săptămâni convorbiri scurte. Nu ne-am putut lămurii dacă se vorbea de jos sau lateral, dar cred că se vorbea lateral, probabil dela oloset cu camerele vecine. Am reținut o convorbire adresată unui corector "Sărbu Ton", corector i s'a spus odată "Nu-i Sărbu ai avut pachete". Este adevarat că în ziua aceea fusese strigat pe sală numele de Sărbu printre cei cu pachete. În altă zi, i s'a spus: "Nu-i Sărbu, vezi dacă ai să fii chemat la cercetări să nu spui tot".

4- Se mai fac indiscrețiuni prin diferitele strigări ce se fac uneori cu glas tare. Astfel, când se cheamă uneori la infirmerie pentru tratamente s'au auzit următoarele: "Nă-i drumul lui Georgescu Miron de la camera 23 să vină la infecție" - "Nă-i drumul lui Rădulescu de la camera 17". Deasemenea, în trecut când

-3-

se citeau pachetele pe la camera de drept comun, se auzeau a numele fostilor politici, de la un timp însă nu s'a mai auzit cetîndu-se listele de pachete.

143

Nu am cunoștință despre biletele si țigări lăsați prin curte ori prin obșet. În camera noastră nici nu s'a pus această problemă și nu s'a luat contact cu vreunul din grupul 147.

În ziua de 25 Aprilie, a fost chemat la corectori Belderof Dobre și întrebat asupra filajului și a cunoștințelor ce are despre Teohari Georgescu. Răzvrătind în cameră, Belderof era foarte nervos și înfricat, spunând că se insistă ca să spună ce știe tot, dar că el a spus tot ce și aduce aminte și mai mult nu știe, dar că ofiterul anchetator s'a declarat nemulțumit și i-a spus să se mai gîndească. Cu această ocazie, s'a discutat în cameră asupra insistențelor ce se fac în legătură cu Teohari Georgescu. Ion Stănescu a spus: „Dar nu ofi vrînd să-l scoată și pe Teohari informator. Este adeverat că Teohari a fost de două ori arestat la cabinetul meu de instrucție și de ambele dăți pus în libertate. Odată a fost în afacerea Geza Toth și a doua oară în afacerea Chirnersechi (anii 1932-33). Cu această ocazie, Teohari Georgescu s'a bucurat vizibil de bunorîntă Tarchetului care a pus concluzia pînerea lui în libertate, iar la judecătoarea schitare a lui. Aceasta însă nu înseamnă că a fost informat dar poate ofi fost cineva care să se pună

bine cu el o fi intervenit pt. el. Așa a fost și
cu Pătrășcanu, cămăra îi creia o situație
favorabilă Pichi Vădin și pe care om. l-am
arestat deci stiam la un moment dat că
era ascuns la consilierul Președintelui și la
Tăcorian. Dar pentru asta, nu a existat
nici un indiciu pentru mine ca el să fi
fost informator și cred că nici om a fost.

Văducescu

N O T A

=====

TURCU NICOLAE fost șef de poliție în Dir.Generală a Poliției până în 1940 iar de aci trece în Prefectura Poliției la grupa comunistă, din discuțiile avute cu susnumitul el mă întreabă dacă în activitatea mea pe care am avut-o am cunoscut pe comunistă DRAGOESCU MARIA, care a fost informatoarea lui și în locul căreia a fost arestată o alta cu numele de PUTAN MARIA zisă MARIA DRAGOESCU. - MARIA DRAGOESCU este croitoreasă și este originară din C.Lung-Muscel, el spune că nu îi cunoaște domiciliul din București.

Se interesează și persistă în a afla dela mine dacă trăiește ANTONESCU PRAFCU care a lucrat cu el și care lucra cu informatorii până în anul 1940 când-spune el - a trecut la Statul Major unde a lucrat cu MORUZOV, fapt care nu este adevărat, deoarece în 1941, eu personal, trimis de STELIAN care era șeful grupei anticomuniste în Dir.Generală a Poliției, am fost acasă la PRAFCU de unde am luat un plic probabil cu material. - TURCU spune că PRAFCU este mort că dacă nu ar fi ar fi descoperit mulți informatori pe care i-au avut ei în timpul când lucra cu VOINESCU în Dir.Generală a Poliției și că și acesta din urmă este mort. - TURCU a refuzat să dea suma de 47.000 lei lui PRAFCU, plata a 4 informatori spunând lui VOINESCU că aceștia nu dau nimic clar și cei 4 erau cunoscuți de TURCU NICOLAE.

Întreabă dacă știu de tipografia căzută în 1940, fără însă a mai spune ceva de aceasta.

Spune că TEOHARI și LUCA erau informatorii lui VOINESCU și că el știa acest lucru.

Îmi vorbește de 4 informatori pe care el îi cunoaște dar care lucrau cu cheștorul IAGOLNITA, că aceștia se mai ocupau și cu aducerea de evrei din Transnistria pentru sume foarte mari dela care IAGOLNITA le lua 500.000 lei. - În anul 1942, au fost prinși în Gara de Nord București, cu un transport de peste Nistru. - În declarațiile date ei nu-l demască pe IAGOLNITA ci spun că TURCU NICOLAE i-a trimis să-i aducă dându-le fiecăruia suma de 500.000 lei, pentru acest fapt TURCU a stat la Văcărești

în 1942, 40 de zile arestat după care toți au fost eliberați.-

Atitudinea lui TURCU față de actualul regim este cât se poate de revoltător, el spune că în acest an regimul de teroare bolșevică, va cădea sub lovitura anglo-americanilor.-

"Corbu"

2 Martie 1954.-

CM/2 ex.

Notă

116

Tureu Nicolae fost sef de politie in
Sir Gila a Politiei până in 1940 iar de
acoi Trece in Prefectura Politiei la Grupa
Comunista; din discutile avute cu sursoarele
el mi a înțeles dacă in activitatea mea
pe care am avut o am înțeles o pe
comunista Drăgăloacu Maria care a fost
informatoare lui si in locul caruia
a fost arestată o alta cu numele de
Putan Maria. Zisa Maria Drăgăloacu
Maria Drăgăloacu este crăitoroasă si
este originară din Căminu-Vungă. El
el spune că nu si cunoaste pe nimeni
din Bucuresti.

Se interesează si persista in a afla
de la mine dacă traeste intoncu
Grăfu care a lucrat cu el si care
lucra cu informatore până in anul
1940 când spune el a trecut la
Statu Major unde a lucrat cu
Mărușu fapt care nu este adevarat.
Pot, deoarece in 1944 cu personal
Tunias de Italian care era seful
grupe auto comunista in Sir Gila a
Politiei am fost acasă la Grăfu

de unde am creat un fic posibil
cu material. Turcu spune că Prof. ¹⁸⁸
este mort că dacă nu ar fi ar fi des-
perat multe informatori pe care i-au
scut ei în timpul când lucra cu Vasnescu
în Div. Gen. a Pol. Tre. ca în acesta din
urma este mort. Turcu a refuzat să
dea suma de 47000 lei lui Prof. plăta
a 4 informatori spunând lui Vasnescu
că acesta nu dau nume clar cei 4 erau
un ascut de Turcu Nicolae.

Intreacă dacă ota de tipografia că
Luta în 1949. fără însă a mai spune
era de aceasta.

Spune că Teohari și Luca erau info-
ratori lui Vasnescu și că el ota acest
lucru.

Am vorbeste de 4 informatori pe
care el îi cunoaste dar care lucra
la Chestorul Sagolnita că acesta
se mai acopau și cu aducerea de
ovrei din Transnistria pentru sume
foarte mari dela care Sagolnita le
lua 50000 lei. În anul 1942 au
fost prinsi în gara de Nord Buan-
rest, cu un transport de peste
Nistru. În declarațiile date ei
nu le demască pe Sagolnita ei

Spune că Turcu Necăleşe s-a dus să-
dolească dăruia - le făcându-le suma de
500.000 lei, pentru acest fapt turc
a stat la Văcăreşti în 1942, 40 zile
arrestat după care tot au fost el
lăsat. -

Afirmă că Turcu făcând de
actualul regim este cât se poate de
revoltat, el spune că în acest
an regiunile de frontieră bolşevică
va cădea sub lovitura Anglo-Ame-
ricană -

2 Martie 1954 - "Corbul"

N O T A

=====

TURCU NICOLAE, spune că după incidentul petrecut la atelierele Grivița, când TURCU a preluat dela BANCIULESCU comanda grupei anti-comuniste, a preluat dela acesta și o serie întreagă de informatori printre care și pe ANETA TOMESCU, pe care BANCIULESCU o plătea cu suma de lei 2000. TURCU i-a ridicat suma la 4000 lei cerându-i în schimb informațiuni mai concrete, iar la o parte din acești informatori refuză să le mai plătească diurna spunând să le plătească BANCIULESCU sau EUGEN CRISTESCU cu care a avut discuțiuni pentru ei, TURCU primind un fond de informații de 360.000 lei.-

De o parte informativă se ocupa comisarul PAUNOIU care îi aducea în plicuri informațiunile dela diferiți informatori.-

Cu informațiile dela C.F.R. atelierele Grivița îl numise să se ocupe STEFANESCU GHEORGHE, fost agent.-

DRAGESCU MARIA, informatoare, originară din C. Lung-Muscel, pe care TURCU spune că o cunoaște și LEPADATU HARALAMBIE, fost agent în Dir. Generală a Poliției, el spune că nu este una și aceeași persoană cu PUTAN MARIA, pe care ar fi arestat-o Securitatea.- Dar în legătură cu aceasta el insistă că dacă în timpul când eu voi fi anchetat să nu care cumva să pomenesc de aceste informatoare.-

Părerea mea este că TURCU duce aceste informații la Securitate pe o cale greșită, el având tot interesul pentru a rămâne cât mai mult aici pentru a putea să fie cât mai des dus la profesorul BLATT.-

Deasemenea el vorbește cu mult interes de venirea primăverii odată cu care el este convins că va izbucni război între URSS și anglo-americani din care primii vor eși învinși și atunci toți politiciii din închisori și polițiștii vor fi liberi.- Crede că încă mai este capabil să mai ocupe un post în poliție, pentru a se putea răzbuna crunt pe comuniști și pe anchetatorii lui. Imi spune că EUGEN CRISTESCU este informatorul Securității și îl surprinde cum eu nu știu acest lucru când toți polițiștii o știu.-

Condamnă pe BELDEROF DOBRE fost agent în Dir.Generală a Poliției,
pe LEPADATU HARALAMBIE pe PAUNOIU, pe TAFLARU că au recunoscut pe
foarte mulți informatori de ai lui făcându-i lui încurcături foarte
mari în anchetele pe care le are.-

8 Martie 1954.-

ss. Corbu

CM/2 ex.

Turcu Nicolae spune că după incidentul
petrecut la atelverele Grivita când Turcu
a plecat dela Găuculeasa comanda grupu
aut. comuniste a plecat dela acesta și o
serie întreagă de informatori priete care
și pe Iuța Tănușu pe care Găuculeasa o
plătea cu suma de lei 2000, Turcu i-a dat
suma la 500 lei cerându-i în schimb infor-
mații mai concrete, iar la o parte din acești
informatori, refuză să se mai plătească dându-
șii înțelegerea că Găuculeasa sau
Bugea Cristescu cu care a avut discutii
pentru ei, Turcu primind în schimb de informații
de 3000 lei.

De o parte informativă se ocupă comisarul
Găuculeasa care în lucrările de plecare informatorii
dela diferiți informatori.

Cu informațiile dela C. F. R. atelverele
Grivita el începe să se ocupe Ștefănescu
Gheorghe fost agent.

Drăgășanu Maria informatoare origi-
nară din Câmpu Lung Mureș pe care Turcu
spune că o cunoaște și Sepăratu Haralambie
fost agent în Dir. Gea a Politiei, el spune
că nu este una și aceeași persoană cu
Putan Maria pe care ar fi arestat-o
Securitatea. Dar în legătura cu aceasta
el insistă că dacă în timpul când eu

vor fi anchetate la un sarcinism va
promenere de aceste informatoare. — **AI**

Păreră mea este că Turcu obice aceste
informații la securitate pe o cale greșită el
având tot interesul pentru a rămâne cât
mai mult aici pentru a putea să fie cât mai
des dus la profesorul Blott.

Deasemenea el vorbește cu mult interes de
venirea primaverii înțată în care el este
convins că va izbucni în Război între U.R.S.S.
și Anglo-Americanii din care pricin vor căi
în viitor și atunci tot politicienii din activități și
politiști vor fi liberi. Crede că însă mai este
capabil să mai coopereze un fost în politică pentru
a se putea păzumi a omorâ de comunisti și
pe anchetatorii lui. El spune că în
Cristeca este informativul securității și îl sur-
punele cum că nu otin acest lucru când tot
politiști o otin. Condamna pe Golderof Sobre
fost agent în Dir. Sla a Politiei pe Lepădotea
Haralambie pe Păun pe Toflaru că au
prezervat pe foarte multe informații de
ai lui făcându-le înșurcături foarte
mare în anchetele pe care le are —

Septembrie 1954

"Corbu"

N O T A

=====

TURCU NICOLAE, fost șef de poliție în Direcțiunea Generală a Poliției și în Prefectura Poliției Capitalei, spune că: VASILE LUCA, a fost informatorul lui și că la confruntarea pe care a avut-o cu acesta el a recunoscut că a fost informator. Cu câteva zile înainte TURCU NICOLAE îmi spusese că atât LUCA VASILE cât și TEOHARI nu au fost informatorii lui ci ai lui VOINESCU, iar în ziua de 8 Martie revine și spune că i-au fost informatorii lui.-

Pe MARIA DRAGOESCU fostă croitoreasă din Câmpulung - Muscel, pe care TURCU NICOLAE o recunoscuse ca informatoarea lui și în locul căreia fusese arestată PUTAN MARIA zisă MARIA DRAGOESCU, în seara zilei de 8 Martie nu o mai recunoaște pe prima ca fostă informatoarea lui deoarece în timpul anchetei i s'a cerut să facă dovezi concrete cum că i-a fost informatoare, el neputând să facă spune că nu i-a fost niciodată informatoare și că probabil el a făcut o confuzie cu aceasta.- Din discuții eu cred că aceasta este cunoscută de TURCU NICOLAE și că i-a fost într'adevăr informatoare, deoarece îmi spusese că ea a fost recunoscută și de agentul de poliție LEPADATU RAHALAMBE.-

Îmi vorbește deasemenea de două tipografii căzute în timpul când era la Prefectura Poliției Capitalei, prima în str. Cuza Vodă unde s'a găsit două geamantane de nule cu litere și câteva mii de manifeste și a doua în str. Cernat de unde au ridicat foarte multe manifeste "Descătușarea". Nu îmi vorbește însă dacă aceste două tipografii au căzut dela informatori sau din filaj, evită și este foarte prudent de a pomeni nume de informatori.- Intotdeauna îmi atrage atenția să nu pomenesc nimic la anchetă de discuțiile ce le avem împreună.-

Părerea mea personală este că TURCU NICOLAE caută și induce anchetatorul pe cât posibil pe căi greșite pentru a putea rămâne cât mai mult în capitală pentru a fi tratat la dr. BLATT.- Deasemenea caută să facă din diferite persoane cunoscute în organizații că i-au fost informatori iar atunci când i se cer dovezi concrete acesta nu le mai recunoaște.-

Imi spune că regretă că nu a făcut-o pe ANA PAUKER informatoare întrucât ar fi putut să-i plătească lunar suma de 100.000 lei sumă pe care el crede că ea nu ar fi refuzat-o el având un fond de informații de 360.000 lei lunar.-

Atunci când el a luat în primire grupa anti-comunistă din Direcțiune a refuzat să plătească informatorii lui BANCIULESCU și că aceștia ar fi fost plătiți de EUGEN CRISTESCU și că plicurile cu informațiile dela aceștia prin BANCIULESCU erau date lui EUGEN CRISTESCU.- Dela BANCIULESCU el nu a reținut ca informatoare decât pe ANETA TOMESCU.-

TURCU NICOLAE spune că în cazul când ar fi băgat în vreun proces toate declarațiile pe care el le-a dat la securitate nu le va recunoaște întrucât el le-a semnat fiind orb și că nu știe ce a semnat.- El în fața instanței nu va recunoaște nimic nici chiar pe informatori.- Are o mare speranță că Securitatea nu va termina ancheta cu el deoarece după Paști va începe războiul și atunci îi va judeca el pe anchetatori.-

"Corbu"

11 Martie 1954.-

CM/2 ex.

Turcu Nicolae, fost șef de politică în Dir. Gl. a Polit. și în Prefectura Politică Capitală spune că: Vasile Luca a fost informatorul lui și că la complicitate pe care a avut-o cu acesta el a recunoscut că i-a fost informator, cu toată zila înainte Turcu Nicolae nu spusese că atât Luca Vasile cât și Teohari nu au fost informatori lui și a lui Vasilescu, iar în ziua de 8 Martie revine și spune că i-au fost informatori lui -

Pe Maria Drăgăscu fostă croitorcă din Câmpulung Muscel pe care Turcu Nicolae o recunoștea ca informatoarea lui și în locul căreia fusese arestată Puțoa Maria Lisa Maria Drăgăscu în seara zilei de 8 Martie nu o mai recunoaște pe prima ca fostă informatoare lui deoarece în timpul anchetei i s-a cerut să facă dovezi concrete cum că i-a fost informatoare el neputând să facă spuse că nu i-a fost niciodată informatoare și că probabil el a făcut o confuzie cu aceasta. În discuții cu cred că aceasta este cușoară de Turcu Nicolae și că i-a fost într-adevăr informatoare, deoarece nu spusese că ea a fost recunoscută de agentul de

de politie. Separata Navalambic.
Ami vorbete deservirea de 2 tipografi căzut
în timpul când era la Prefectura politiei.
Capitolei prima în Str. Cuza Vasă unde s-a găsit
2 geamantare de nucle cu literă și câteva mii de
manifeste și a 2-a în Str. St. Cornat de unde
au ridicat foarte multe manifeste. Denaturarea
am iși vorbete însă dacă aceste 2 tipografi au
fost căzută de la informatori sau din folie, eu ta
este foarte fraudat de a pune nume de
informatori. Intodecama în a trage atenția
să nu punem și nimic la ancheta de discu-
ție ce se are în impună.

Păreră, înca personă cîcă Turen Nicolae
canta se induce anchetatoru pe cîl posibil
pe cîi grivite pentru a pută rădăcine cîl mai
mult în Capitală pentru a fi tratat de Sr. Blott.
Deservirea, cantă să facă din diferite persoane
cum ar fi din organizati cîi au fost informatori
iar atunci cînd i se cere dovezi concrete acesta
nu le va da nicicînd.

Ami strune cîi regretă cîi nu a făcut-o
pe Ana Pader informatori întru cînt ar
fi putut să-i plătească lunar suma de
300.000 lei sumă pe care el credea că ea nu
ar fi refuzat-o el avînd un fond de
informati de 300.000 lei lunar.

Atunci cînd el a lăsat în primire grupă
anti-comunistă din Direcțiune a refuzat să
plătească informatori lui Bănculescu și
cîi acesta ar fi fost plotit de ruga

Cristescu m. că plicurile cu informațiile dela
ancheta prin Bănculescu erau date lui Eugen
Cristescu. Sela Bănculescu el nu a reținut acea
informație decât pe buca Tomescu — 185

Turcu Nicolae spune că în cazul când
ar fi băgat în vreun proces toate declarațiile
pe care el le-a dat la securitate nu le va
recunoaște într-un câștig el le-a recunoscând
și că nu știe ce a recunosc, El în fata instanței
nu va recunoaște nimic nici chiar pe infor-
matori. — Are o mare operațiune că securitatea nu
va termina ancheta cu el deoarece după Part.
va începe războiul de atunci și va judeca el
pe anchetatori —

11 Martie 1954

"Corbu"

186

N O T A

TURCU NICOLAE, fost șef de poliție în Direcția Generală a Poliției și în Prefectura Poliției Capitalei, în grupa contra comunistă, spune:

1.- L-am cunoscut pe LUCA VASILE pe care l-am anchetat cu ocazia grevei din 1933, dela atelierele Grivița CFR. În timpul anchetei LUCA VASILE îmi face unele declarații personale pe care însă nu vrea să le semneze spunând că aceste declarații mi le face numai mie personal pentru a-mi servi în anchetă. - TURCU NICOLAE îi propune atunci să se facă informatorul lui și să nu mai fie băgat în proces, acesta însă refuză, spunând că nu vrea să fie compromis față de mișcare, fapt pentru care a fost judecat și condamnat 10 ani închisoare. - După condamnare LUCA cere revizuirea procesului și judecarea lui de o altă instanță. - Este trimis și judecat din nou la Brașov, unde TURCU NICOLAE este chemat ca martor al acuzării. - TURCU NICOLAE cere instanței să declare ședință secretă ceea ce s'a admis de către instanță și atunci le citește notele date de LUCA VASILE în timpul anchetei. - LUCA este din nou condamnat la 8 ani închisoare și îi spune lui TURCU: Nu te-ai lăsat până nu m'ai trimis în pușcărie. - În anul 1939 pe vară, LUCA este întâlnit de TURCU NICOLAE care îi propune din nou să se facă informatorul lui așa cum îi promisese în anul 1933, acesta primește și TURCU îi fixează un salariu de 8000 lei lunar. - Din 1939, LUCA lucra numai personal cu TURCU NICOLAE, niciodată nu a dat informații altei persoane pentru a fi transmise acestuia. -

În anul 1933, în nota personală pe care i-o dă TURCU, LUCA VASILE îi spune și cum s'a pus la cale greva în casa lui avocatul GHERASIM, ședința la care a luat parte și trimisul comunist german. O parte din cei prezenți i-au spus că această grevă nu se poate face acum, deoarece nu sunt bine pregătiți iar acesta le-a spus; Când un grad superior spune inferiorului său să execute ceva acesta trebuie să facă așa că și eu vă ordon să faceți această grevă fapt ce a fost executat. - De această ședință ținută în casa avocatului GHERASIM Siguranța Generală nu a știut nimic până nu le-a spus-o LUCA VASILE. -

TEOHARI a fost recrutat ca informator de către ANTONESCU "PRAFCU" care lucra cu el personal iar mai târziu îi este prezentat și lui VOINESCU.-- Că TEOHARI a fost recrutat ca informator i-a spus-o PRAFCU și TURCU spune că aflase mai dinainte și dela VOINESCU.-- TEOHARI a fost văzut de TURCU NICOLAE de mai multe ori la întâlniri conspirative cu PRAFCU.--

MARIA DRAGOESCU originară din Câmpulung-Muscel, croitoreasă acum spune că i-a fost informatoare, el nu mai recunoaște pe aceasta deoarece în timpul anchetei despre aceasta dl. anchetator i-a spus că aceasta nu recunoaște că ar fi fost niciodată informatoarea lui, fapt care l-a determinat pe TURCU să retracteze toate declarațiile date până atunci, ba și mai mult zice el m'am gândit că aceasta este și creștină.--

Printre alte informatori TURCU mai recunoaște pe: PARGARU, avocatul GHERASIM fost șeful antifasciștilor din România, ZAHARIA HAIMOS originar din jud. Roman.--

MARGARETA RATA cu care TURCU a și trăit, este originară din Timișoara.--

O declarație pe care i-o face GUTA PETROVICI fost șeful grupei detectivilor în Dir. Generală a Poliției până în 1947, sau 1948, îi spune lui TURCU că el nu a fost băgat în proces din ordinul ANEI PAUKER care a spus că TURCU să fie arestat și ținut în această situație fără însă să fie angrenat în vre-un proces.--

TURCU mai declară că în primăvara anului 1950, într'o noapte pela ora 10-11 noaptea după ce a fost bărbierit și îmbrăcat într'o șalopetă a fost dus din arestul M.A.I. în cabinetul lui TEOHARI, unde a stat mai mult de un ceas.-- Acesta l-ar fi întrebat de doi informatori, dar spune el discuția a fost dusă de acesta în așa fel să vadă dacă eu știu că și el a fost informatorul lui VOINESCU.--

"Corbu".

22 Martie 1954.--

P.S.-- Toate aceste de mai sus TURCU mi le-a spus când am fost chemat ultima oară. La întâlnirea în cameră eu i-am spus că sunt foarte supărat deoarece anchetatorul mă omoară să-i fac declarații despre TEOHARI și că eu personal nu știu ce să mai spun, atunci el s'a oferit spunându-mi; spune-mi mie ce te întreabă în legătură cu el că eu poate să te ajut fiindcă eu știu mai multe despre el.--

"Corbu"

22 Martie 1954.--

CM/2 ex.

Nota

184
Tureu Nicolae fost sef de Politie in Dir.
Gla a Politiei si in Prefectura Politiei a Capitalei
in grupa Contra Comunisti spune;

1. L-am cunoscut pe Luca Vasile pe care l-am
anchetat cu ocazia grevei din 1933 dela atelele
Grivita C. F. R. In timpul anchetei Luca Vasile
mi face unele declaratii personale pe care mie
nu vrea sa le sunmez spunand ca aceste
declaratii mi le face numai mie personal
pentru a mi servi in ancheta. Tureu Nicolae
ii propune atunci sa se faca informatiunile
lui si sa nu mai fie bagat in proces, acesta
insu^{si} ~~reduze~~ spunand ca nu vrea sa fie compro-
mis fata de unicele fapte pentru care a fost
judecat si condamnat la 10 ani inchisoare.
Dupa condamnarea Luca cere revizuirea pro-
cesului si judecarea lui de o alta instanta.
Este trimis si judecat din nou la Brasov unde
Tureu Nicolae este chemat ca martor al
acuzarii. Tureu Nicolae cere instantei sa descrie
sedinta secretă caci se va adunsa de catre
instanta si atunci le citeste notele date de
Luca Vasile in timpul anchetei. Luca este din
nou condamnat la 10 ani inchisoare si ii spune
lui Tureu: Nu te-ai lasat pînă nu mai trimis
in puscărie. In anul 1939 pe para Luca este
intăluit de Tureu Nicolae care ii propune din
nou sa se faca informatiunile lui asa cum ii
promisese in anul 1933, acesta primește si
Tureu ii fixează un salariu de 8000 lei
lunar. Din 1939 Luca luera numai personal cu

Tureu Nicolae micădată nu a dat informații altei persoane pentru ai fi transmise acestuia. —

În anul 1933 în nota personală pe care i-o dă lui Tureu Luca Vasile îi spune și cum s-a pus la cale greva în casa lui avocatul Gherasim, sediinta la care a luat parte și trimisul Comunist german. O parte din cei prezenti i-au spus că aceasta grevă nu se poate face decât dacă vor fi pregătiți iar acesta le-a spus; Când un grad superior spune inferiorului său să execute ceva acesta trebuie să facă așa cum și cu vâz ordon să facă. Aceasta grevă fapt că a fost executat. De aceasta s-a spus în casa avocatului Gherasim Siguranta Găa nu a știut nimic până nu le-a spus Luca Vasile. —

Teohari a fost recrutat ca informator de către Antonescu „Profu” care lucra cu el personal iar mai târziu îi este prezentat și lui Voinescu. Că Teohari a fost recrutat ca informator i-a spus o Profu și Tureu spune că aflase mai dinainte și de la Voinescu. Teohari a fost văzut de Tureu Nicolae de mai multe ori la întâlniri conspirative cu Profu. —

Maria Drăgoescu originară din Câmpu Lung elușu creștină a spus că i-a fost informatare, el nu mai recunoaște pe aceasta deoarece în timpul anchetei despre aceasta de anchetator i-a spus că aceasta nu recunoaște că ar fi fost micădată informatarea lui, fapt care l-a determinat pe Tureu să retrăgă toate declarațiile date până atunci, la și mai mult ține el în-ă gâdind că aceasta este și creștină. —

Printre alți informatori Tureu mai recunoaște pe: Părgaru, avocatul Gherasim fost seful alite focistilor din România, Zaharia Haimos originar din Județul Roman. —

Margareta Rota cu care Tureu a trăit este originară din Timișoara. —

1 declarativ pe care i-o face Guta Petrovici fost
șeful grupei detectivilor în Dir. Gl. a Politiei până în 1947
sau 1948, îi spune lui Turcu că el nu a fost legat în
proces din ordinul lui Pauker care a spus că Turcu
să fie arestat și ținut în această situație fără însă
să fie angrenat în vreun proces. —

Turcu mai declară că în primăvara anului 1950
într-o noapte pe la ora 10-11 noaptea după ce a fost
bătut și înrăcit într-o salupetă a fost dus
din arestul M. H. I. în cabinetul lui Teohari unde a
stat mai mult de 1 ceas. Acesta l. ar fi întrebat
de 2 informatori, dar spune el discuția a fost
dusă de acesta în așa fel să vadă dacă eu
știu că el a fost informatorul lui Văinescu —

22 Martie 1954.

" Corbu "

P.S. Toate aceste de mai sus Turcu mi le-a spus când am
fost chemat ultima dată. L-a întâlnirea în cameră
eu i-am spus că sunt foarte supărat deoarece ancheta-
torul mă omăria să-i fac declarații deose-
Teohari și că eu personal nu știu ce să mai spun
atunci el s'a oferit să-mi arate-mi; Spune-mi
mie ce te întreabă în legătură cu el că eu poate
pot să te ajut fiindcă eu știu mai multe despre
el.

22 Martie

" Corbu "

189

Nota

Turcu Nicolae fost șef de Poliție în Dir.
Gla a Poliției și șeful grupeii anti-comuniste din
Prefectura Poliției Capitalei în discentile avute
cu el spune:

Sunt anchetat în legătură cu căderea din
1934, unde dintr-o casă au fost arestați mai mulți
indivizi printre care sustin că ar fi fost și
Teohari Georgescu și că eu personal ori fi luat
parte la aceste arestări și că asi fi arestat pe
toți cei prezenți, iar că lui Teohari eu i-am
dat drumul, știu că s-au făcut aceste arestări
dar eu personal nu am luat parte și că Teo-
hari a fost arestat de pe strada mai târziu
și nu din acea casă, eu, spune Turcu Nicolae
nu-mi reamintesc precis nimic de această are-
stare și nu-mi reamintesc nici dacă l-am
anchetat eu, știu că mai târziu Teohari ar fi
spus că în timp ce eu lipseam din birou a
fost bățut de agenții grupeii, fapt inexact des-
prece el mi-ar fi spus atunci că ar fi fost bățut
dar spune Turcu Nicolae, el cauta acum ca prin
tot felul de mijloace să se acopere că ar fi fost
informatorul lui întorcându-se la Profu și Hiuțilă
Joneanu. — Turcu Nicolae spune că în timpul anchetei
este așa de puțin că de multe ori reamâneste fapte
care nu sunt adevărate ca mai târziu să retra-
teze tot ceea ce a spus, așa cum am făcut și eu
sua Hosiile atunci când am fost empruntat eu
acesta, el a recunoscut multe lucruri pe care
eu nu le ațiam și în foto anchetatorului
am spus că le reamânesc ca mai târziu să
retrăteze o parte din acuzațiile făcute
de sua Hosiile —

Turea Nicolae spune deosebită că în anchetă este
marea întrebare de legământul ce există între
el, dna Paulea și Teohari Georgescu, el spune
că nici o dată între el și acesta nu a existat
nici un fel de legământ și că în afară de
anul 1950 când a fost în cabinetul lui Teo-
hari nu s-a mai întâlnit cu nimănui dintr-
aceștia, însă în discuțiile pe care le am eu
Turea în totdeauna aduce elogii ca bună
luptătoare și credincioasă partidului de
nimănui din cei cunoscuți de Turea nu vorbesc
mai frumoși (ba din contra) ca de dna Paulea.

16 Martie 1954.

"Corbu"

110

N O T A
=====

TURCU NICOLAE șef de Poliție în Direcția Generală a Poliției și în Prefectura Poliției Capitalei spune :

În anul 1946 după ce sa desființat lagărul dela Slobozia unde am fost și eu, am venit tot sub stare de arest în Capitală unde am fost ținut la Curtea Marțială.-

Din 15 în 15 zile se dădea drumul la diferite loturi, eu, BEJDEROF DOBRE și încă câțiva am rămas încă arestați.-

Avea voie să vină la mine soția și fata mea, să-mi aducă mâncare.- Am făcut mai multe memorii pe care le-am dat fiicei mele să le trimită prin poștă D-lor TEOHARI, BODNARAS, ANA PAUKER lucru ce fiică mea l-a făcut.- Nu știu dacă libertatea mea se datorește acestor memorii, însă după 10 zile, dela aceste memorii am fost pus în libertate.-

Tot în anul 1946 am fost la D-l TEOHARI care în timpul discuției ce am avut cu dînsul la cabinetul său, mi-a zis: " D-le TURCU să nu discuți niciodată cu nimeni de prietenia dintre mine și VINTILA IONESCU".- Atunci TURCU a răspuns că el nu știe nimica și că el din obișnuință nu vorbește.-

În afară de 1946 și 1950 eu nu am mai fost niciodată la TEOHARI, așa cum îmi spune anchetatorul meu că am fost introdus la TEOHARI de diferite persoane.- Eu dacă aș fi vrut să ajung la el nu aș fi căutat să mă duc prin persoane care ar fi vorbit că mă duc la TEOHARI, ci m-aș fi dus prin SCHREIER, care era șef de cabinet sau prin STARCEA care îmi era foarte bun prieten.-Ambii îmi erau prieteni.-

Deasemeni în anchetă m-i se spune că eu a-și fi avut o întâlnire cu TEOHARI și VASILE LUCA și că în urma acestor informatiuni ar fi căzut tipografia din 1940.-

Această întâlnire nu a avut loc niciodată și că o asemenea întâlnire nici nu este posibilă să se facă între doi informatori de talia lor.-

Eu nu am avut informator pe TEOHARI și nu am avut niciodată întâlniri cu acesta.- .//.

Este însă adevărat că în 1934 în timp ce era arestat
i-am propus să fie informatorul meu, iar dînsul mi-a rpsuns:
"Tochmai pe mine m-ai găsit d-le TURCU ?.."

Stiu însă precis că TEOHARI era informatorul lui VINTILA
IONESCU, captat de el și lucra cu el și ANTONESCU PRAPCU, aceasta
o știu atît de la PRAPCU cît și de la VINTILA.- El era plătit cu
suma de 8000 lei lunar.- De acest lucru - spune TURCU - trebuie
să știe și alții polițiști care erau în intimitatea lui VINTILA
ca: STELIAN ION, MIU, BORCEA, dar că acestora le este frică să
vorbească.-

Deasemeni d-l anchetator îmi vorbește de o întîlnire
pe care am avut-o pe strada Antim în casa lui PAVEL SARB tot cu
cei doi.- Nici aceasta nu este adevărată.- Eu am recunoscut
întîlnirile pe care le-am avut dar numai cu LUCA VASILE fără
TEOHARI.- Îmi este greu să fac această dovadă - spune TURCU -
dar pînă la urmă o voi face cu mărturiile polițiștilor.-

M-i se spune de dl. anchetator că eu ascund foarte multe
lucruri despre TEOHARI și de ce le ascund că el a fost acela din
al cărui ordin am fost lăsat orb, așa că trebuie să spun totul.-
Acest lucru m-i l-a spus și un domn colonel securist.- Eu - îmi
spune el - nu ascund nimic și ași vorbi totul ce ași ști însă nu
e fost informatorul meu.-

Nu vreau să mai spus și apoi să retractez, așa cum am
făcut cu LUCA cînd el singur se autoacuză spunînd că eu l-aș
fi trimis pe LUCA în Basarabia să se intereseze de activitatea
inginerului SOOR, lucru inexact.- Eu am recunoscut toate acestea în
fața lui pentru că nu am vrut să-l desmint în fața anchetatorului
însă a doua zi am retractat spunînd că nu este adevărat.-

Vorbește deasemeni de cazul ANA PAUKER, cum a fost are-
stată și împușcată din greșală de agentul BELDEROF.- TURCU spune:
erau într-o casă la sediță.- Eu am dat ordin agenților să facă
arestările individuale cînd aceștia vor ieși din casă.- La ieșirea
lor ANA PAUKER a fost băgată în mașina Siguranței de unul din
agenți LEPADATU sau BELDEROF.- În acelaș timp a fost adus la
mașină și un bulgar care a refuzat să intre în mașină și a înce-
put scandalul.- Bulgarul fiind solid a lovit pe acesta în cap
cu pistolul care s-a descărcat și a lovit glonțul pe ANA PAUKER,
care ședea în mașină.- Eu de acest lucru am știut în timp ce erau
transportați la siguranță, spunîndu-i bulgarului "stergați singele"
întrucît acesta avea capul spart.- El a răspuns "lăsă-l să curgă"

102

În acelaș moment îmi spune și ANA că a fost împușcată în picior.-
La siguranță am anunțat imediat doctorul care a venit și i-a
extras glonte care era în partea de sus a piciorului.- La dec-
laratia pe care am vrut să o iau aceasta mi-a răspuns că ea nu
vorbește nimica și am încheiat procesul verbal cum că aceasta
nu vrea să vorbească.-

7 Aprilie 1954

" Corbu "

195

Pota

Turcu Nicolae se făcea politic în Div.
gea a Politică și în Prefectura Politică
a Capitalei spune:

În anul 1946, după ce s-a desființat
lagarul de la Scobor, unde am fost
și eu am venit tot sub stare de arest în
Capitală unde am fost ținut la custodia
elbaritală. Din săptămânile se făcea din-
mure la diferite locuri, eu, Belderof Dobro
și încă câțiva am rămas în această
aresta. Avea voie să vină la mine soția și fata
mea să-mi aducă mâncare, am făcut mai
multe memorii pe care le-am dat făcînd
mele să le trimiță prin poșta din Teohari
Bătrâni, Ana Pauker, lucră ca fiică mică
a făcut un oțel dacă libertatea mea se
datorește acestor memorii însoțite după 10
zile de la aceste memorii am fost pus în
libertate. Tot în anul 1946 am fost la d.
Teohari care în timpul detenției eu am avut
ca dăruire la cabinetul său, mia fizic. De
Turcu să nu discută niciodată cu nimănui de
prețuirea diuturnă și viața la Luncă
atunci Turcu a răspuns că el nu are nimic
și că el din obștință nu vorbește. El spune
În afara de 1946 și 1950 eu nu am mai
fost încredințat la Teohari de-a amii
spune anchetatorul meu, că am fost intrat
la Teohari de diferite persoane, eu dacă

as fi vrut să ajung la el nu as fi vrut
să mă duc prin perlaune care mi s'ar fi vrut
că mă duc la Teohari și m-am fi dorit prin
Schrazer care era șef de cabinet sau prin Stărescu
care îmi era foarte bun prieten. Ambi îmi erau
prieten. Deosemeni în anchetă mi se spune că
eu as fi avut o întâlnire cu Teohari și Luca
Vasile și că în urma acestor informații ar
fi căzut tipografia din 1940. Aceasta întâl-
nire nu a avut loc niciodată, și că o asemenea
întâlnire mi s'ar putea fi posibilă să se facă între
doi informatori de talia lor. Eu nu am
avut informator pe Teohari și nu am avut
niciodată întâlniri cu acesta. Este însă ade-
vărat că în 1934 în timp ce era arestat i-am
propus să fie informatorul meu iar demin-
mi-a răspuns: Tocmai pe mine măi găsit
de Teohari. Și în însă precis că Teohari era
informatorul lui Viștilă Ionescu șapteză de
el și lucra cu el și Antonescu. Profen aceasta
o știa atât de la Profen cât și de la Viștilă, el
era plătit cu suma de 500 lei lunar. De acest
lucru spune Turcu Trebue să știe și alți
polițiști care erau în intimitatea lui Viștilă
ca; Stălian Ion, Mihai, Gorcea dar că acestora
le este frică să vorbească. Deosemeni de
Anchetator îmi vorbește de o întâlnire pe
care am avut-o pe Ște. Anton în casa lui
Pavel Iărku tot cu cei doi, însă aceasta
nu este adevărată, eu am resumozat
întâlnirile pe care le-am avut dar numai
cu Luca Vasile fără Teohari. Îmi este greu
să fac aceasta dorită spune Turcu dar
bună la urmă o voi face ~~pe~~ cu mărturiile

...policistilor. Alti ce spun ca el anchetator
ca nu are nici o parte in toate lucrurile acestea.
Teodor si el se se acorda ca el a fost anchetator
din cel iara ordin au fost lasat or B asa
ca Trebuc sa spun totu, acest lucru mi la
spune si am dintr colonel acurist. Au ins.
cum el nu are nici o parte in toate lucrurile
totu ce are el insa nu a fost informata Trul
meu. Au vreau sa ma spun in apar sa se trac.
Tez asa cum au facut cu Luca cand el
singur sa autoacaza spunand ca el e l. a.
f. Truier pe Luca in Barabaria sa se inte.
re seze de activitatea in guvernul. Lou
lucru inceput. Au au recunoscut toate acestea
in fata lui putruier nu au vrut sa l. elomint
in fata anchetatorului insa a donazi au
retractat spunand ca nu este adevarat.

Vorbeste deosebirea de cauze. Puci Paules
cum a fost arestata si impuscata din gresala
de agentul Belokov. Turca spune; erau
in toa casa la sedinta, eu am dat ordin agentilor
sa faca aresturile individuale si ind. acestia
vor era din casa. La circa 100 fna Paules
a fost bagata in masina siguranta. De
numul din agentii depunctu sau Belokov. In
acela timp a fost actus la masina si un
bulgar care a refuzat sa intre in masina si
se inceput scandalul. Bulgarul fiind solid
a lovit pe acesta in cap cu pistolul care
sa descarcant si a lovit glontul pe Luca Paules
care se din in masina cu de acest lucru
au stit in timp ce erau transportati la
siguranta, spunandu-i bulgarului stergeti
Gauzele intrucat acesta are capul

Apart, el a răspuns căsăl ră urmă - în
acelas moment am oprit o buca să
a fost înfructată în friser. La oprimanta
am amutat înscetint doctorul care a
venit și a extras glontele care erau
în partea de sus a fricionului la declarata
pe care am vut să o sau acestia mi-a
răspuns că ea nu vorbește nimic și am
încheiat procesul - Verbal cum că acestia
nu vrea să vorbească -

4 Aprilie 1954.

"Corbu"

N O T A

În legătură cu TURCU NICOLAE, fost șef de poliție în Dir. Generală a Poliției și în Prefectura Poliției Capitalei, cu reprimarea organizației de stînga din capitală și restul țării.-

În convorbirile avute cu susnumitul, acesta spune:

În ceea ce privește pe informatoarea MARIA DRAGOESCU, de profesie țesătoare în București, cu misiunea de strîngere de fonduri pentru ajutorul roșu, el spune că eronat a fost arestată MARIA PUTAN zisă MARIA DRAGOESCU care nu a fost niciodată informatoare și pe care nu o cunoaște.-

MARIA DRAGOESCU este originară din Cîmpulung-Muscel. Deasemeni spune că la confruntarea ce a avut-o LEPADATU HARALAMBIE cu MARIA PUTAN, acesta ar fi declarat că aceasta este una și aceeași cu MARIA DRAGOESCU.- Fiind sîcîit la anchetă prea mult despre aceasta el reneagă pînă la urmă că aceasta i-ar fi fost informatoare. Este deasemeni foarte surprins că LEPADATU HARALAMBIE face astfel de eronări în recunoașteri de persoane.-

În legătură cu procesul în care TURCU NICOLAE a fost ca martor al acuzării pentru VASILE LUCA și pe care cu toată convingerea acesta a căutat să-l acuze căutînd chiar cu câteva zile să îl ascult și să-l corifeze de ceea ce va spune despre VASILE LUCA, dar niciodată nu a vorbit nimic de TEOHARI GEORGESCU sau d-na ANA PAUKER.- Declarația pe care a făcut-o în fața Curții Supreme Militare și pe care a spus-o după proces, este cam aceasta:

Sunt român din comuna Oiești jud. Argeș, am fost șef de poliție în Dir. Generală a Poliției, ca șef al grupei ce se ocupa cu reprimarea mișcării de stînga.- Printre alți membrii din mișcarea comunistă, membrii marcantîi l-am cunoscut și pe VASILE LUCA în anul 1933 în luna august după revolta dela CFR cînd acesta a fost arestat de organele în subordine. A fost anchetat chiar de mine personal LUCA VASILE a început să-mi facă unele destăinuiri foarte importante pe care după ce le-am scris acesta a refuzat să le semneze. Văzînd că este dispus să vorbească am comandat cafele și împreună am început să stăm de vorbă propunîndu-i să fie informator că îl voi absolvi de pedeapsa de 20 ani și de procesul în curs, acesta refuză pentru un moment să primească spunînd că va fi demascat în fața miș-

196
cării și să las să fie judecat și condamnat și după ispășirea vom mai sta de vorbă.- A fost judecat și condamnat la 10 ani făcînd revizuirea de data aceasta la Brașov unde TURCU NICOLAE a fost chemat ca martor și întrebat de cele declarate și nesemnate și pe care LUCA VASILE le recunoaște în fața instanței. Acesta este condamnat la 8 ani.-

În anul 1940 mă pomenesc cu un telefon dela LUCA VASILE, cerîndu-mi o întîlnire . În aceeaș seară ne-am întîlnit în fața unui chioșc de ziare, de aici de braț ne-am dus într-o cîrciumă în camera patronului unde am luat o gustare de pîine și brînză și cîte o sticlă de bere. Aci am pus la punct ca VASILE LUCA să fie informatorul siguranței cu suma de 8000 lei lunar. A doua seară am avut din nou o întîlnire de data aceasta eram cu mașina și cu VINTILA, ei au stat în fund iar eu am trecut cu șoferul în față. Am fost toți trei (și șoferul) pînă la pădurea Andronache, am ocolit de cîteva ori cu mașina și apoi ne-am întors.- VASILE LUCA a coborît din mașină în Calea Moșilor și a luat tramvaiul iar noi am venit la direcție, a treia seară am avut din nou întîlnire cu VASILE LUCA cînd acesta îmi vorbește de raportul ce se înaintează Cominternului și îl divulgă pe fratele său TOTH Care este tipograful mișcării și pe soția sa care este în ajutorul roșu.-

În baza informațiilor pe care le primesc dela LUCA care a fost o adevărată lecție pentru mine fiindu-mi de mare importanță la arestarea organizațiilor din capitală și din restul țării.-

În anul 1940, LUCA nu mai răspunde la întîlniri și am auzit că ar fi căzut la frontiera sovietică, unde acesta vroia să treacă, a fost judecat și condamnat la 8 luni închisoare, iar cînd a venit cedarea LUCA se găsea la Cernăuți și a rămas acolo.-

Întrebat dacă după 23 august 1944 l-am văzut pe TEOHARI GEORGESCU am răspuns că da, am fost la dînsul de două ori.-

TURCU NICOLAE spune că dacă ar fi fost întrebat mai amănunțit ar fi spus totul însă nemai fiind întrebat nu a mai vorbit nimic să nu se creadă că el a fost format de cineva să vorbească.-

TURCU NICOLAE îmi spune:

TEOHARI GEORGESCU știu că a fost informator. Aceasta mi-a spus VINTILA și agentul PRAFCU cu care TEOHARI lucra, dar mai precis este că chiar eu personal l-am văzut pe TEOHARI cînd acesta a venit de două ori în biroul lui VINTILA eu fiind atunci secretarul lui. Cu TEOHARI GEORGESCU am avut două întrevederi în anul 1950 în luna iunie mă pomenesc că vine cineva și mă îmbracă cu o șalopetă (pela orele 10 seara) și mă duce sus eu pe atunci aveam vedere slabă am fost dus sus și așezat într-un fotoliu.-

Am zis să trăiți d-le inspector, întrucât eu nu vedeam bine și acesta era în dosul becului depe masă, după ce a vorbit l-am recunoscut ca fiind persoana d-lui TEOHARI GEORGESCU, acesta m-a tratat cu țigări și m-a întrebat de diferite persoane dacă au fost informatori nu i-am spus nimic, la plecare TEOHARI mi-a spus să nu vorbesc nimănui de această întrevvedere și să nu vorbesc nimic de legăturile ce le-a avut cu VINTILA, i-am spus că din obișnuință eu nu vorbesc. De atunci nu l-am mai văzut.-

TURCU NICOLAE știe că agentul PRAFCU este mort la Văcărești.

Crede că MIU, STELIAN, STRATILESCU știu că TEOHARI era informatorul lui VINTILA întrucât aceștia erau în anturajul lui VINTILA.

TURCU NICOLAE spune că TEOHARI era plătit cu 8000 lei lunar de către VINTILA.-

În anul 1946, în timp ce TURCU NICOLAE se găsea în arestul C.M.C. a făcut memoriu pe care l-a trimis prin fiica sa lui GOIOVIT originar(ră) din Cernăuți și după puțin timp a fost pus în libertate.-

"Corbu"

12 octombrie 1954.-

CM/2 ex.

În legătură cu Turcu Nicolai fost șef de
Politie în Dir. Jlea a Politiei și în Prefectura
Politie Capitalei cu peprimarea organizației
de Țânga din Capitală și restul țării.

În amorbirile avute cu sus numitul acesta
opune;

În ceea ce privește pe informatorul
Maria Drăgoescu de profesie țesătoare în
București, care mișunea în mișcare de strănouire
de fonduri pentru ajutorul roșu, el opune că
cunoscut a fost arestată Maria Putan Lisa
Maria Drăgoescu care nu a fost niciodată
informatoare și pe care nu o cunoaște.

Maria Drăgoescu este originară din Cumpă-
lung Klausel. Deosebeni opune că la
confruntarea ce a avut-o Lepădatu Ibarala
cu Maria Putan acesta ar fi declarat
că aceasta este una și aceeași cu Maria
Drăgoescu. Fiind săcăt la anchetă prea
mult desfore aceasta el încegă până la
urmare că aceasta i-ar fi fost informatoare.
Este deosebeni foarte surprins că Lepădatu
Ibarala fac astfel de cronari în
recunoașterea de persoane.

În legătură cu brăcesul pe care Turcu
Merleu a fost ca martor al acuzării pentru
faptele Lura și pe care cu fapta convinge-
rea acesta n-a căutat să-l acuze ca fiind
etnar cu câteva zile să îl ascult și să-l
coreje de ceiași nu opune desfore faptele
Lura, dar niciodată nu a vorbit nimic
de Teohari Gergereu sau Ișo Ana Păuțer

2) Declarația pe care a făcut-o în fața Curții Supremă
militare și pe care a spus-o după proces este cam
aceasta:

Sunt român din Comuna Bicost. Județul
argh. am fost ref. de politică în d-nea J. a Politic
ca ref. al grupului ce se ocupa cu reprimarea
miscării de țanțușă. Printre alți membri din
miscarea comunistă, membri marcanți l-am
cunoscut și pe Vasile Luca în anul 1933 în
luna august ~~în~~ după revolta dela C. F. R. când
acesta a fost arestat de organele în subordine
a fost arestat chiar de mine personal.
Luca Vasile a început să-mi facă unele
destăinuiri foarte importante pe care după
ce ~~subținu~~ le-am scris acesta a refuzat
să de scuze. Văzând că este dispus să
vorbească am comandat cafele și împreună
am început să vorbim de vorba propunându-i
să fie informator că îl voi obșolvi de pedeap
sa de 20 ani de procesul în curs acesta
refuză pentru un moment să primească propunerea
că va fi demascat în fața mișcării și va las
să fie judecat și condamnat și după ispra
sire vom mai ota de vorbă. A fost judecat
și condamnat la 10 ani făcând rezistență
de data aceasta la Brașov unde Tuca
Nicolaie a fost chemat ca martor și inter
bat de cele declarate și necunoscute și pe
care Luca Vasile le recunoaște în fața
instanței. Acesta este condamnat la 8 ani.

În anul 1940 mă pormenesc cu un telefon
dela Luca Vasile cerându-mi o întâlnire.
În seara aceea ne-am întâlnit în fața
unei chișoare de țigare, deaci de brat neam

după intr-o concurență în camera patronului
unde am fost o gură de apă în bătăie și
câte o sticlă de bere. Aici am fost la prima
ca fosile luna să fie înfurnatoul figurantii
cu suma de 5000 lei lunar. A doua seară
am avut din nou o întâlnire de data aceasta
ergu cu masina și cu vintilă, ei au stat în
fund iar eu am trecut cu sofoul în față
am fost tot tre (sofoul) până la pădurea
ambonache, am reușit de câteva ori cu
masina și apoi ne-am întors. Vasile Luca
a coborât din mașină în calca Morilor și
a luat trauroul iar noi am venit la direcție
a treia seară am avut din nou întâlnire cu
Vasile Luca când acesta mi-a vorbit de
raportul ce se înainta la cominternului,
il divulga pe fratele său totu care este
tipograful miscării și pe sora sa care este
în ajutoarele roșii —

În baza informațiilor pe care le primim
de la Luca care a fost o aderată la lectie
pentru mine fiindu-mi de mare importanta
la anstarea organizatiilor din capitală și
din restul țării —

În anul 1940 Luca mi-a mai răsunat la
intâlniri și am auzit că ar fi căzut la
frontiera Sovietica unde acesta vrea să
treacă, a fost judecat și condamnat la 8 luni
închisoare iar când a venit el acasă
să se găsea la Cernăuți și a rămas acolo.

Întrebat dacă după 23 August 1944 l-am
văzut pe Teohari Georgescu am răspuns
că da am fost la dansul de 2 ori —

4) Turcu Nicolae spune că dacă ar fi fost în-
trebat mai înaintat ar fi spus totul însă numai
fiind întrebat mi-a mai vorbit nimic și nu
se credea că el a fost format de emere con-
vorbescă. —

Turcu Nicolae în continuare;

Teohari Georgeescu stă să a fost informator
— Aceasta mi-a spus Vintila și mi-a arătat
Proșku în care Teohari luara dar mai bine
este că stăruie cu personal l-am văzut pe
Teohari când acesta a venit de 2 ori în
Biroul lui Vintila eu fiind atunci secretarul
lui — Cu Teohari Georgeescu am avut 2 întrevăderi
în anul 1950, în luna Iunie mă pomenește
că vine emera și mă îndrăgă cu o salupetă
eu (pe la orele 10 seara) și mă duce sus cu
pe atunci oricum vedeam slaba am fost
dus sus și ascuțat într-un fotoliu.

Am zis că traie. De inspector într-o cât eu
mă vedeam bine și acesta era în două
becului de pe masă, după ce a vorbit l-am
recunoscut ca fiind persoana dl. Teohari
Georgeescu acesta mi-a tratat cu țigări și
mi-a întrebat de diferiți informatori persoane
dacă au fost informatori și nu i-am spus
nimic, la plecare Teohari mi-a spus că mi
vorbea nimănui de această întrevădere
și să mi vorbea nimic de legăturile ce
se-a avut cu Vintila, iar după ce din
olivieruța eu mi vorbesc. — De atunci
nu l-am mai văzut —

Turcu Nicolae stă să agentul Proșku

57 este mort la Hăciurești. —
Cred că, Mihail, Stelian, Ștefan, Corbu și
că Teohari era informatorul lui Vintilă întru
cât acestuia erau în anturajul lui Vintilă. —
Turcu Nicolae spune că Teohari era plătit
cu 5000 lei lunar de către Vintilă. —

În anul 1946 în timpul ce Turcu Nicolae
se găsea în arestul C. M. C. a făcut memorii
pe care la Trușeștii prin fiica sa lui Gaior
originea(ră) din cernăuți și după puțin
timp a fost pus în libertate. —

12 octombrie 1954. —

"Corbu" —

U.S. 126

Note informativa

Facultăți Inspector de siguranță. Drogare
Petroniei, a declarat următoarele: În luna Iunie
1952, la Penitenciarul gilelor -

1952, la Securitatea din Giurgu -
Că în timpul ce funcționa la Sigu-
reană. Statului în anul 1945, a început să capteze
în serviciul său pe foste agenți germani Yobly
Cristea, pentru faptul de a se căuta de ea
informații în legătură cu activitatea ei în
timpul încautării, nu de aceea că Yobly Cristea
trăia în acel timp ca seful serviciului de
informații de pe lângă administrația militară
americană cu marele Bischof - Yobly la
intervenția sa, să se revință la foste
agenți germani, deoarece Yobly Cristea fusese
colaborator de securitate cu satra sa, aceasta era nu
mai un motiv, dar pentru că atunci Grigore
Petronici era și el pe același drum și avea
același fel era pentru Război - Americanii -
același fel era pentru Război - Americanii -

acelos, fel era pe urma lui - în anul 1945, de fostul informator Paul Volescu
Gigore Petronci trădase supravegherea focal
de siguranță în Căminul diplomaticilor John
Klark și Brerel Hadman care venise
în anul 1945 cu gozeturile E Thrige -

Paul Valeanu, overa ultimă Elanuri
- lui în Sh. Prieten Senechescu nr. 14. București.
- ior Grigore Petronici sunt informate co-
- or fi depus la Penitenciarul Central din
București -

Fogeros R. June 1953

204

N O T A
=====

In discuțiile purtate cu ELENA BANCULESCU au rezultat următoarele ;

ELENA BANCULESCU mi-a spus că colegi ei din birou știau că este chemată la Ministerul Industriei de care aparținea fabrica unde avea lucrări, iar superiori știau că este mereu chemată de Securitate, deoarece trebuia justificată lipsa.-

Tot superiorii lor le-a spus că are neplăceri pe motivul vechiului post ce l-a avut la Siguranța Statului, iar ei de câte ori venea la birou îi spunea, lasă Tov. BANCULESCU că se va aranja cu bine, nu trebuie să-ți fie frică că nu ți se va întâmpla nimic. Ei mă încurajau și uite unde am ajuns.-

Iar despre o vecină a ei din aceeași casă mi-a povestit că era foarte bună prietenă și că și-a dus niște lucruri de înbrăcat și un aparat de radio.-

Iar că de câte ori venea cineva la ELENA BANCULESCU ea vedea și auzea fiindcă locuiesc pe același koll și se știa tot, nu poți face nimic să nu te vadă vecinii, iar ea când venea târziu dela Securitate, vecina ei cu numele de ANISOARA venea în totdeauna s'o consoleze și, o chiar îngrijea când îi era rău.-

ELENA BANCULESCU nu mi-a spus că ANISOARA nu știe tot, dar că știe de ce este vorba și de deshumarea lui TEODOR BANCULESCU.-Iar de lucruri mi-a spus că le-a dus din casă că nu avea loc într-o cameră atâtea boarfe, și că dacă la caz va fi arestată și, i se va lua casa să-i rămână ceva să nu rămână desbrăcată pe drumuri. Iar pe vecina ei o cheamă ANISOARA și are un copil îl cheamă MIHAITA, celălalt nume nu mi l-a spus.-

12 Septembrie 1953

ss. ZAMA,

NC.3.ex.

205

Notă

În discuțiile purtate cu Elena Băncilescu
am rezultat următoarele.

Elena Băncilescu mea spus că colegii ei
de la Piron, știu că este chemată la Ministerul
Industriei, de care aparține Fabrica unde
are lucrări, iar superiorii știu că este
mereu chemată de Securitate, de care ce
trebuie justificată lipsa.

Tot superiorilor le-a spus că are nepla-
ceri pe motivul neînțelegerii portei la avut
la Siguranța Statului, iar ei de câte ori
venea ea la Piron îi opunea lăsa Tot
Băncilescu că se va aranja cu bine nu
trebuie să-ți fie frică că nu ți se întâmplă
nimic. Ea spune ei mie în curaj și uite
unde am ajuns.

Îar despre o mesina de a se olia
aceia o casa mea povestit că erau foarte
bine putine și că se dus multe lucruri
la o laolă cu lucruri de în brăcet
și un aparat de Radio.

iar că de câte ori venea cineva la
Elena Băncilescu

ea vedea ni' auzea pînă cî locuie pe
ocelasi' Hall și se știe tot nu poti face
nimic să nu te vîda' vecini, iar ea cînd
venea tîrziu de la Securitate vecina ei cea
numele de Anisoara venea în tot oarecînd
să o consoleze, și o chea în grîu cînd
ei era rău.

Elena Băncilescu m-a spus că Anisoara
știa tot, dar că știa de ce este vorba
și de oles humores lui Teodor Băncilescu.

Eu de lucruri m-a spus că lea dus
din casă că nu avea loc într-o cameră
altă boarfe, și că olocă la caz va fi
overstota și-i se va lua casa și-i mai
rămînea ceva să nu rămîna dezbracată
pe drumuri.

Eu pe vecina ei o cheamă Anisoara și
are un copil, îl cheamă Mihăiță, celălalt
nume nu mi-l-a spus.

12 Septembrie 1955

Dana

206

N O T A
=====

În discuțiile avute cu ELENA BANCULESCU, au rezultat următoarele:

În primele zile a stat împreună cu ELENA BANCULESCU, mi-a spus că este soția fostului inspector general de la vechea Siguranță și că este adusă aici pentru că a fost și ea funcționară la Siguranță.-

Mai târziu însă mi-a spus că este adusă pentru ANA PAUKER.-

Adică în 1945 au fost dați afară din Ministerul de Interne și ea și soțul ei, ea însăși și-a luat serviciu în altă parte, iar soțul ei TEODOR BANCULESCU a rămas acasă fiind bolnav având o paralizie la picioare și nemai putând părăsi casa.-

Din salariul ei se întrețineau, el nemai câștigând nimic, o duceau destul de greu mai ales că lui îi trebuiau și medicamente.-

Așa au dus-o până în anul 1952, când situația lui era din ce în ce mai gravă ca în 17 Iulie 1952, a decedat.-

Dar înainte de moartea lui TEODOR BANCULESCU primea diferite vizite de anumite persoane de la Securitate. Nu mi-a spus decât un singur nume NICOLSCHI. Toți acești domni de la Securitate veneau și discuteau unele probleme de Stat dar că ea nu lua parte la aceste discuții și chiar dacă îl întreba pe soțul ei îi spunea că n-o interesează, sunt chestiuni profesionale și se consultă cu el în unele domenii. Toate aceste persoane veneau destul de des și într'un mod aproape amical.-

Cu toate acestea a fost și ea de câteva ori invitată la Securitate, fără ca el să știe. Fiind întrebată de unele lucrări ale ei ca fiind fostă dactilografă la Siguranță, nu i-a spus lui TEODOR BANCULESCU ca să-l menajeze fiind bolnav și o fire impulsivă.-

208
In 1952, 17 Iulie, când TEODOR BANCIULESCU a decedat, a crezut că s'a terminat cu vizitele Securității și că a scăpa și de necazurile care i le mai face și el cu boala.-

Dar pe data de 11 Sept.1952 au venit din nou niște domni dela Securitate și spre marea lor mirare nu l-ai mai găsit pe BANCIULESCU.- Atunci au întrebat când a murit și cum? ea a explicat cum s'a petrecut sfârșitul lui BANCIULESCU.-

Atunci ei au plecat ca să vină a doua zi să-i facă o percheziție în casă și să i se ia toate manualele lui de lucru și diferite cărți.-

Tot în luna Sept.1952,ducându-se într'o zi la cimitir unde era înmormântat TEODOR BANCIULESCU,a găsit mormântul cu o altă formă,nu așa cum îl lăsase ea și atunci s'a dus la Administrația Cimitirului să întrebe ce s'a întâmplat cu mormântul lui TEODOR BANCIULESCU,iar de acolo i-a spus că a fost deshumat,că au venit niște domni și cu niște ofițeri de securitate și a spus că familia cere să fie deshumat și așa s'a produs deshumarea,încheindu-se un proces verbal care a rămas la Administrația Cimitirului pe care l-a luat ea.-

Mi-a mai spus că începând din Sept.1952 mereu a fost invitată la Ministerul de Interne și chestionată în legătură cu ce persoane veneau la TEODOR BANCIULESCU din aparatul de Stat,-și dacă nu veneau la el și TEODOR GEORGESCU și ANA PAUKER.-Ea spune că nu i-a văzut niciodată dar totuși dela Securitate i s'a spus că precis veneau la BANCIULESCU.-

Atunci ea mi-a spus poate ar fi venit în timp ce era la serviciu ea,dar că el nu i-a spus niciodată despre așa ceva nimic.-

Cu această problemă se frământă tot timpul în celulă, este foarte nervoasă și neliniștită.De câte ori se întoarce dela anchetă îmi spune că este întrebată de persoanele marcante,care veneau la soțul ei.Asta interesează ancheta.Altceva nu,și în special dacă venea ANA PAUKER.-

Ea tot timpul mi-a spus că nu venea însă când a venit dela ultima anchetă mi-a spus,"am declarat că venea ANA PAUKER cu aghiotantul ei la BANCIULESCU,acum facă ce vor cu mine,nu mai am ce spune,asta am vrut să aibe dela mine,le-am dat ce au dorit"și m'a întrebat dacă în justiție martorii sunt înfățișați cu inculpații? și eu i-am răspuns că cred că nu depun mărturiile în fața Tribunalului și atâta,ceace cred

2088

că a încântat-o.-

Iar cu asta s'a terminat discuția. A stat toată ziua nemâncată, a dormit într'o stare letargică, fără să mai vorbească nimic.-

2 Septembrie 1953.-

CM/2 ex.

209
Nota:

În discuțiile avute cu Elena Băncilescu
am rezultat următoarele.

În primele zile de stat în penitenț,
cu Elena Băncilescu me-a spus că este
soția fostului Inspector G-ral dela vechea
Siguranță, și că este adusă aici pentru
că a fost și ea, funcționară la Siguranță.

Mai târziu însă me-a spus că este
adusă pentru Ana Pauker.

În 1945 au fost datei afară din
Ministerul de Interne și ea și soțul ei
ea însă și-a luat serviciu în altă parte
iar soțul ei Teodor Băncilescu a rămas
acasa fiind bolnav având o paralizie
la picioare, și nu mai putând purta cămașă.
Și în salariul ei se înțetneau el
nu mai câștigând nimic și dădeau de
stul greu mai ales că lui îi trebuiau
și medicamente.

Așa au dărat până în anul 1952
când situația lui era din ce în ce
mai gravă ca în 17 Iulie 1952 a decedat.

Doi în noaptea de Moarte lui
Teodor Băncilescu primea diferite vizite
de anumite persoane dela Securitate
nu mea spus că într-un singur nume
Nicolae, tatăl acesti oameni dela
Securitate veneau și discuteau unele
probleme de stat dar cu ea.
Dana

nu lua parte la aceste discutii
si chiar ocolea il in trebur pe pe sotul
ei, ii spunea ca nu intereseaza niste
chestiuni profesionale si se consulta
cu el in unele domenii, toate aceste
persoane veneau de stul de des si in
tr-un mod aproape omical,

Cu toate aste a fost si ea de cateva
ori invitata la Securitate pentru ca el
sa stie fiind in treburile de unele lucruri
ale ei ca fiind portat obiectilegrafa la
figuranța nu-ia spus lui Teodor Băncileanu
ca sa-l menajeze fiind bolnav si afixe
impulsiv.

In 1952, 17 Iulie când Teodor Băncileanu
seu a decedat a crescut sa sa terminat
cu vizitel Securității si ca a scapat si
de neapăruile care il mai făcea si el
cu boala.

Dar pe data de 11 Sep. 1952 au
venit din nou niste oameni de la Securitate
si spre marea lor mirare nu l-au
mai găsit pe Băncileanu atunci au în-
trebat când a murit si cum? ea a explicat
cum sa petrecut sfârșitul lui Băncileanu.

Atunci ei au plecat casa rina a
clasa zi sa-i faca a perchezitie in
casa si sa-i i-se in toate manualele
lui de lucru si diferite carti.

Docu

Totă în luna Sep. 1952 Oncăndese
 într-o zi la Cimitul unde era înmormântat
 Teodor Băncilescu, a găsit mormântul cu
 a altă formă nu așa cum îl lăsase
 ea, și atunci sa olt la Administrația
 Cimitului să în trele ce sa în templat
 au mormântul lui Teodor Băncilescu, iar
 ole acela ia spus că a fost oleskumot că
 a venit niste domni și cu niste apituri de
 securitate și a spus că familia cere să
 fie oleskumot și așa sa produs oleskumot
 încheinduse un proces verbal care a cămă
 la administrația Cimitului pe care lo
 luat ea.

Me-a mai spus că în cepând ole
 Septembrie 1952 meren a fost învitată la
 Ministerul de Interne, și chestionată în
 legătură cu ce persoane veneau la Teodor
 Băncilescu din Aparatul de Stat
 și olea nu veneau la el și Teskari
 Giorgescu, și Ana Paucăr sa spune că
 nu sa văzut nici oltă olea Totuși olea
 securitate isa spus că precis veneau la
 Băncilescu.

Atunci sa me-a spus poate că fi venit
 în timp ce era la servici ea. olea că el
 nu sa spus nici oltă olea olea olea
 minica. olea olea olea olea olea
 Cu această problema se framanta tot
 timpul în celulă olea foarte nervoasă și
 Dana.

neliniștă de câte ori se în treburile
anchetă imi spune că este interbata de
persoanele marcate, care veneau de soțul
ei. asta interesează ancheta celera nu și
in special olocă venea Ana Pauca.

La tot timpul mea spus că nu venea
in-și căsă a venit olocă ultima anchetă
mea spus am declarat că venea Ana Pauca
cu sghiatentul ei la Danilescu acum facă
se vor cu mine nu mai am ce spune
asta am vrut să așez de la mine le-am
obst se-are obrit, și ~~ma~~ ma interbata
oloca in Justitie Martori sunt in
fortificati cu inculpotii? și eu iam spus cred
că nu oapen marturile in foata Tribunalului
și atata cea ce cred că a încontato.

For cu asta sa terminat olisenta
a stat toata ziua ne mănecată a olormitat
intra stare leturgica foră să mai voluoreu
nimica.

Donna

2 Septembrie 1953